

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 11

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

58 tomas

2015 m. sausio 17 d.

Turinys

II Ne teisėkūros procedūra priimami aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2014 m. spalio 10 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2015/61, kuriuo dėl kredito įstaigoms taikomo padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimo papildomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 ⁽¹⁾ 1
- ★ 2014 m. spalio 10 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2015/62, kuriuo iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatos dėl svarto koeficiento ⁽¹⁾ 37
- ★ 2014 m. spalio 21 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2015/63, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES nuostatos dėl *ex ante* įnašų, skirtų pertvarkymo finansavimo struktūroms 44
- ★ 2015 m. sausio 16 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/64, kuriuo 224-ą kartą iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 881/2002, nustatantis tam tikras specialias ribojančias priemones, taikomas tam tikriems asmenims ir subjektams, susijusiems su Al-Qaida tinklu 65
- 2015 m. sausio 16 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/65, kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti 68
- 2015 m. sausio 16 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/66, kuriuo nustatomas paskirstymo koeficientas, taikomas kiekviui, nurodytam pagal Reglamentu (EB) Nr. 341/2007 leistas naudoti česnakų tarifines kvotas 2015 m. sausio 1–7 d. pateiktose importo licencijų paraiškose 70

SPRENDIMAI

- ★ 2015 m. sausio 14 d. Politinio ir saugumo komiteto sprendimas (BUSP) 2015/67 (EUCAP Sahel Mali/1/2015), kuriuo pratęsiamas Europos Sąjungos BSGP misijos Malyje (EUCAP Sahel Mali) vadovo įgaliojimų terminas 72

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

Klaidų ištaisymas

- ★ 2007 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1371/2007 dėl geležinkelių keleivių teisių ir pareigų klaidų ištaisymas (OL L 315, 2007 12 3) 73

II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) 2015/61

2014 m. spalio 10 d.

**kuriuo dėl kredito įstaigoms taikomo padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimo papildomas
Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013**

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 575/2013 ⁽¹⁾ dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012, ypač į jo 460 straipsnį,

kadangi:

- (1) per ankstyvą 2007 m. prasidėjusios finansų krizės likvidumo etapą daug kredito įstaigų patyrė didelių sunkumų, nes nesugebėjo apdairiai valdyti savo likvidumo rizikos, nepaisant to, kad jų kapitalo lygis buvo pakankamas. Kai kurios kredito įstaigos tapo per daug priklausomos nuo trumpalaikio finansavimo, o šis prasidėjus krizei greitai išseko. Tada tokioms kredito įstaigoms tapo sunku patenkinti likvidumo poreikius, nes jos neturėjo pakankamai likvidžiojo turto, kad galėtų lėšų atsiėmimo (netenkamų pinigų srautai) poreikius patenkinti nepalankiausių sąlygų laikotarpiu. Taigi kredito įstaigos buvo priverstos turtą likviduoti labai mažomis kainomis, dėl to susiformavo savaime stiprėjanti kainų kritimo spiralė, o prarastas pasitikėjimas rinka paskatino mokumo krizę. Galiausiai daug kredito įstaigų tapo pernelyg priklausomos nuo centrinių bankų teikiamo likvidumo užtikrinimo ir jas teko gelbėti didžiulių sumų iš valstybės biudžeto injekcijomis. Taigi, tapo akivaizdu, kad buvo būtina nustatyti išsamų padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimą, kuriuo turėtų būti siekiama šios rizikos išvengti kredito įstaigas padarius mažiau priklausomas nuo trumpalaikio finansavimo ir centrinių bankų užtikrinamo likvidumo ir atsparesnes netikėtiems su likvidumu susijusiems sukrėtimams;
- (2) Reglamento (ES) Nr. 575/2013 412 straipsnio 1 dalyje yra nustatytas kredito įstaigoms taikomas padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimas, suformuluotas kaip prievolė turėti „likvidžiojo turto, kurio verčių suma padengia netenkamų pinigų srautą atėmus gaunamų pinigų srautą nepalankiausiomis sąlygomis“. Pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 460 straipsnį, Komisijai suteikiami įgaliojimai išsamiai nustatyti tą padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimą ir aplinkybes, kuriomis kompetentingos institucijos kredito įstaigoms turi nustatyti konkrečius gaunamų ir netenkamų pinigų srautų lygius, kad būtų padengta konkreti rizika, su kuria jos susiduria. Pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 101 konstatuojamąją dalį, taisyklės turėtų būti panašios į taisykles, kuriomis Bazelio bankų priežiūros komiteto (BBPK) tarptautinėje likvidumo rizikos vertinimo, standartų ir stebėsenos sistemoje nustatytas padengimo likvidžiuoju turtu rodiklis, tačiau turi būti atsižvelgta į Sąjungos ir nacionalines ypatybes. Kol 2018 m. sausio 1 d. bus iki galo įgyvendintas padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimas, valstybės narės turėtų galėti kredito įstaigoms pagal nacionalinę teisę taikyti iki 100 % padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimą;
- (3) atsižvelgiant į BBPK likvidumo standartus, reikėtų priimti taisykles, kuriomis padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimas būtų apibrėžtas kaip kredito įstaigos likvidžiojo turto atsargos ir grynojo netenkamų pinigų srauto

⁽¹⁾ OL L 176, 2013 6 27, p. 1.

santykis per 30 kalendorinių nepalankiausių sąlygų laikotarpio dienų. Gryniesi netenkamų pinigų srautai turėtų būti apskaičiuojami kredito įstaigos gaunamų pinigų srautus atskaitant iš netenkamų pinigų srautų. Padengimo likvidžiuoju turtu rodiklis turėtų būti išreikštas procentais ir turėtų būti nustatyta, kad žemiausias jo lygis yra 100 %, visiškai įgyvendinus, ir tai reikštų, kad kredito įstaiga turi pakankamai likvidžiojo turto savo gryniesiems netenkamų pinigų srautams padengti 30 nepalankiausių sąlygų laikotarpio dienų. Per tokį laikotarpį kredito įstaiga turėtų gebėti savo likvidųjį turtą greitai pakeisti pinigais nesinaudodama centrinio banko likvidumu arba valstybės biudžeto lėšomis, dėl to jos padengimo likvidžiuoju turtu rodiklis laikinai gali būti mažesnis negu 100 %. Jeigu tai atsitiktų arba būtų tikėtina, kad tai gali atsitikti bet kuriuo metu, kredito įstaigos turėtų laikytis konkrečių Reglamento (ES) Nr. 575/2013 414 straipsnyje nustatytų reikalavimų, susijusių su jų padengimo likvidžiuoju turtu rodiklio minimalaus lygio atkūrimu atėjus laikui;

- (4) nustatant kredito įstaigų likvidumo atsargą, likvidžiuoju turtu gali būti laikomas tik laisvai perleidžiamas turtas, kurį galima greitai paversti pinigais privačiose rinkose per trumpą laikotarpį turtui labai nenuvertėjant. Remiantis Reglamento (ES) Nr. 575/2013 šešta dalimi ir BBPK likvidžiojo turto klasifikacija, itin didelio likvidumo ir itin aukštos kredito kokybės, arba 1 lygio, turtas, atitinkamomis taisyklėmis turėtų būti skiriamas nuo didelio likvidumo ir aukštos kredito kokybės, arba 2 lygio, turto. Pastarasis turėtų būti toliau skaidomas į 2A ir 2B lygio turtą. Kredito įstaigos, atsižvelgdamos į savo santykinį likvidumą ir kredito kokybę, turėtų turėti pakankamai diversifikuotą likvidžiojo turto atsargą. Taigi, kiekvienam lygiui arba sublygiui turėtų būti taikomi konkretūs reikalavimai, susiję su bendros atsargos sumos sumažinimu ir ribomis, o, kai taikytina, lygiams bei sublygiams ir to paties lygio arba sublygio likvidžiojo turto kategorijoms turėtų būti taikomi diferencijuoti reikalavimai, kurie turėtų griežtėti mažėjant turto likvidumo klasifikacijos lygiui;
- (5) siekiant užtikrinti galimybę likvidųjį turtą paversti pinigais per trumpą laikotarpį, likvidžiam turtui turėtų būti taikomi tam tikri bendrieji ir veiklos reikalavimai, tam tikrais atvejais nustačius kelias išimtis, taikomas nurodytam 1 lygio turtui. Šiais reikalavimais turėtų būti nustatyta, kad neturi būti jokių kliūčių, neleidžiančių realizuoti likvidžiojo turto, likvidųjį turtą turi būti lengva įvertinti ir įtraukti į pripažintų biržų prekybos sąrašus arba juo prekiauti aktyviose pardavimo arba atpirkimo rinkose. Reikalavimais taip pat turėtų būti užtikrinta, kad kredito įstaigos likvidumo valdymo funkciją atliekantys asmenys visada turėtų prieigą prie įstaigos likvidžiojo turto ir galėtų jį kontroliuoti ir kad likvidumo atsargą sudarantis turtas būtų tinkamai diversifikuotas. Diversifikavimas yra svarbus siekiant užtikrinti, kad kredito įstaigos gebėjimas greitai likviduoti likvidųjį turtą jam labai nenuvertėjant nemažėtų dėl poveikio, kurį tam turtui gali daryti bendras rizikos veiksnys. Iš kredito įstaigų taip pat turėtų būti reikalaujama užtikrinti jų likvidžiojo turto ir grynųjų netenkamų pinigų srautų denominavimo valiutos nuoseklumą, kad dėl per didelio valiutų neatitikimo nekiltų grėsmė jų gebėjimui panaudoti savo likvidumo atsargą netenkamų pinigų srautams konkrečia valiuta padengti nepalankiausių sąlygų laikotarpį;
- (6) remiantis Europos bankininkystės institucijos (EBI) rekomendacijomis, pateiktomis 2013 m. gruodžio 20 d. ataskaitoje, parengtoje pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 509 straipsnio 3 ir 5 dalis, visų rūšių valstybių narių centrinės valdžios ir centrinių bankų išleistoms arba garantuotoms obligacijoms, taip pat viršnacionalinių institucijų išleistoms arba garantuotoms obligacijoms turėtų būti suteiktas 1 lygio statusas. Kaip pažymėjo EBI, yra tvirtų su priežiūra susijusių argumentų, kuriais remiantis valstybės narės neturėtų būti skirtingai vertinamos, nes kurių nors Vyriausybės obligacijų neįtraukus į 1 lygį būtų skatinama Sąjungoje investuoti į kitas Vyriausybės obligacijas, taigi gali susiskaidyti vidaus rinka ir krizės metu padidėti kredito įstaigų ir Vyriausybės tarpusavio užkrato (bankų ir Vyriausybės ryšių) rizika. Kalbant apie trečiąsias valstybes, 1 lygio statusas turėtų būti suteikiamas centrinių bankų ir centrinės valdžios pozicijoms, kurioms pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 3 dalies II antraštinėje dalyje nustatytas kredito rizikos taisyklės yra nustatytas 0 % rizikos koeficientas, kaip ir taikant BBPK standartą. Regioninės valdžios, vietos valdžios institucijų ir viešojo sektoriaus subjektų pozicijoms 1 lygio statusas turėtų būti suteiktas tik tada, kai jos vertinamos kaip jų centrinės valdžios pozicijos, o pastarosioms pagal tas pačias kredito rizikos taisykles taikomas 0 % rizikos koeficientas. Toks pat statusas turėtų būti suteikiamas daugiašalių plėtros bankų ir tarptautinių organizacijų, kurioms taikomas 0 % rizikos koeficientas, pozicijoms. Atsižvelgiant į to turto itin didelį likvidumą ir itin aukštą kredito kokybę, kredito įstaigoms turėtų būti leista laikyti tą turtą kaip savo atsargą nenustatant jokių ribų, ir tokiam turtui neturėtų būti taikomas vertės mažinimo arba diversifikavimo reikalavimas;
- (7) kredito įstaigų išleidžiamas turtas paprastai neturėtų būti pripažįstamas kaip likvidusis turtas, bet 1 lygmens statusas turėtų būti suteikiamas valstybių narių Vyriausybės remiamam bankų turtui, pavyzdžiui, tais atvejais, kai teikiamos skatinamosios paskolos arba skolintojai yra Vyriausybės valdomi subjektai, taip pat kai privačiam bankų turtui suteikta aiški valstybės garantija. Pastarasis turtas – finansų krizės palikimas ir laikui bėgant jo nebeliks, taigi, reikalavimus atitinkančiu likvidžiuoju turtu galės būti laikomas tik tas bankų turtas, kuriam suteikta Vyriausybės garantija arba suteikti Vyriausybės garantiją įsipareigota iki 2014 m. birželio 30 d. Panašiai, tam tikrų valstybių narių tam tikrų nurodytų turto valdymo agentūrų išleistos pirmosios obligacijos turėtų būti

vertinamos kaip 1 lygio turtas, kuriam taikomi tokie pat reikalavimai, kokie taikomi jų atitinkamos valstybės narės centrinės valdžios pozicijoms, tačiau terminuotą laikotarpį;

- (8) padengtos obligacijos – kredito įstaigų išleistos ir į užtikrinamojo turto grupę įtrauktu turtu, kurį paprastai sudaro hipotekos paskolos arba viešojo sektoriaus skola, kurių atžvilgiu investuotojai įsipareigojimų neįvykdymo atveju turi pirmąjį reikalavimo teisę, užtikrintos skolos priemonės. Dėl to, kad padengtos obligacijos yra užtikrintos ir dėl tam tikrų papildomų saugumą užtikrinančių savybių, pavyzdžiui, reikalavimo, kad emitentas į užtikrinamojo turto grupę įtrauktą neveiksnų turtą pakeistų ir užtikrinamojo turto grupės vertę išlaikytų didesnę už obligacijų nominaliąją vertę (padengimo turtu reikalavimas), padengtos obligacijos yra palyginti mažos rizikos pajamingos priemonės, atliekančios svarbią finansavimo teikimo funkciją daugelio valstybių narių hipotekos rinkose. Tam tikrose valstybėse narėse neapmokėtų padengtų obligacijų emisija yra didesnė už neapmokėtų Vyriausybės obligacijų grupę. Per EBI ataskaitoje analizuojamą laikotarpį nuo 2008 m. sausio 1 d. iki 2012 m. birželio 30 d. būtent tam tikros padengtos obligacijos, priskirtos 1 kredito kokybės žingsniui, buvo itin likvidžios. Nepaisant to, EBI rekomendavo šias padengtas obligacijas vertinti kaip 2A lygio turtą, kad būtų laikomasi BBPK standartų. Tačiau, atsižvelgiant į pirmiau paminėtus dalykus, susijusius su jų kredito kokybe, likvidumo rezultatais ir funkcija Sąjungos finansavimo rinkose, būtų tinkama šias padengtas obligacijas, priskiriamas 1 kredito kokybės žingsniui, vertinti kaip 1 lygio turtą. Norint išvengti pernelyg didelės koncentracijos rizikos ir kitaip negu kitam 1 lygio turtui, padengtomis obligacijoms, priskiriamoms 1 kredito kokybės žingsniui ir įtrauktoms į likvidumo atsargą, turėtų būti taikoma viršutinė 70 % bendros atsargos riba, bent 7 % vertės mažinimas ir diversifikacijos reikalavimas;
- (9) padengtos obligacijos, priskiriamos 2 kredito kokybės žingsniui, turėtų būti pripažįstamos kaip 2A lygio turtas, kuriam taikoma tokia pat viršutinė riba (40 %) ir vertės mažinimas (15 %) kaip ir kitam šio lygio likvidžiajam turtui. Tai galima pagrįsti turimais rinkos duomenimis, kurie rodo, kad 2 kredito kokybės žingsniui priskiriamų padengtų obligacijų likvidumas buvo didesnis negu kito panašaus 2A ir 2B lygio turto, pavyzdžiui, 1 kredito kokybės žingsniui priskiriamų būsto hipoteka užtikrintų vertybinių popierių. Be to, leidus šias padengtas obligacijas įtraukti į likvidumo atsargą, į likvidumo atsargą įtrauktas turimas turtas būtų labiau diversifikuotas ir būtų neleidžiama tą turtą be reikalo vertinti skirtingai negu 1 kredito kokybės žingsniui priskiriamas padengtas obligacijas arba tarp jų susidaryti vadinamajam skardžio efektui. Tačiau pažymėtina, kad didelė dalis šių padengtų obligacijų buvo priskirtos 2 kredito kokybės žingsniui dėl to, kad suprastėjo valstybės narės, kurioje buvo įsisteigęs jų emitentas, centrinės valdžios reitingas. Tai atspindėjo į reitingų agentūrų metodikas paprastai įtraukiamą su valstybe susietos viršutinės ribos nuostatą, pagal kurią finansinėms priemonėms negali būti suteikti aukštesni negu tam tikro lygio reitingai, atsižvelgiant į atitinkamus jų valstybės reitingus. Taigi, nustačius su valstybėmis susietas viršutines ribas, tose valstybėse narėse išleistoms padengtomis obligacijoms, nepaisant jų kredito kokybės, nebuvo galima suteikti 1 kredito kokybės žingsnio, o dėl to savo ruožtu sumažėjo jų likvidumas, palyginti su valstybėse narėse, kurių reitingai nebuvo sumažinti, išleistomis panašios kokybės padengtomis obligacijomis. Dėl to labai susiskaidė Sąjungos finansavimo rinkos, todėl reikėtų išorės reitingus, kaip vieną iš prudencinio reguliavimo kriterijų klasifikuojant padengtų obligacijų ir kitų kategorijų turto likvidumą ir kredito riziką, pakeisti tinkama alternatyva. Pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1060/2009 ⁽¹⁾ dėl kredito reitingų agentūrų 39b straipsnio 1 dalį iki 2015 m. gruodžio 31 d. Komisija turi pateikti kredito reitingų alternatyvų ataskaitą siekdama ne vėliau kaip 2020 m. sausio 1 d. išbraukti visas Sąjungos teisėje esančias nuorodas į kredito reitingus reguliavimo tikslais.
- (10) kalbant apie turtu užtikrintus vertybinius popierius, EBI, remdamasi savo nustatytais empiriniais duomenimis ir BBPK standartu, rekomendavo, kad tik 1 kredito kokybės žingsniui priskiriami būsto hipoteka užtikrinti vertybiniai popieriai turėtų būti pripažįstami kaip 2B lygio turtas, kuriam taikomas 25 % vertės mažinimas. Yra tinkama nukrypti ir nuo šios rekomendacijos ir nustatyti, kad 2B lygis gali būti nustatomas ir tam tikriems kitu turtu užtikrintiems vertybiniams popieriams. Išplėtus reikalavimus atitinkančių turto pakategorių diapazoną likvidumo atsarga būtų labiau diversifikuota ir būtų lengviau finansuoti realiąją ekonomiką. Be to, kadangi iš turimų rinkos duomenų matyti, kad turtu užtikrintų vertybinių popierių ir kito likvidžiojo turto, pavyzdžiui, Vyriausybės obligacijų, koreliacija yra silpna, bankų ir Vyriausybės ryšiai susilpnėtų, o vidaus rinkos fragmentacija sumažėtų. Taip pat yra įrodymų, kad investuotojai finansinio nestabilumo laikotarpiais yra linkę kaupti aukštos kokybės turtu užtikrintus vertybinius popierius, kurių vidutinė svertinė trukmė yra trumpa, o išankstinės įmokos didelės, nes juos galima greitai paversti pinigais ir jie gali būti saugus likvidumo šaltinis. Visų pirma tai pasakytina apie motorinių transporto priemonių finansavimo paskolomis ir išperkamąją nuoma užtikrintus vertybinius popierius (paskolomis automobiliams užtikrinti vertybiniai popieriai), kurių kainos 2007–2012 m. svyravo, o vidutinis kainų skirtumas buvo panašus į būsto hipoteka užtikrintų vertybinių popierių. Palyginti geras likvidumas buvo būdingas ir tam tikriems vartojimo kreditais užtikrintų vertybinių popierių segmentams, pavyzdžiui, kredito kortelių. Galiausiai, leidus realiosios ekonomikos turtu, pavyzdžiui, jau minėtu turtu ir

⁽¹⁾ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1060/2009 dėl kredito reitingų agentūrų (OL L 302, 2009 11 17, p. 1).

paskolomis MVĮ, užtikrintus vertybinius popierius galėtų būti paskatintas ekonomikos augimas, nes investuotojams būtų siunčiamas teigiamas su tuo turtu susijęs signalas. Todėl atitinkamomis taisyklėmis 2B lygio turtu reikėtų pripažinti ne tik būsto hipotekos paskolomis, bet ir paskolomis automobiliams, vartojimo kreditais ir paskolomis MVĮ užtikrintus vertybinius popierius. Tačiau, siekiant išlaikyti likvidumo atsargos vientisumą ir funkcionalumą, tam turtui turėtų būti taikomi tam tikri aukštos kokybės reikalavimai, atitinkantys kitų finansų sektorių teisės aktuose nustatytus kriterijus, taikytinus paprastam, skaidriam ir standartizuotam pakeitimui vertybiniais popieriais. Visų pirma būsto hipoteka užtikrintiems vertybiniais popieriais taikomi aukštos kokybės reikalavimai turėtų apimti tam tikrų koeficientų, susijusių su paskolos ir už ją įsigyto turto vertės santykiu arba paskolos ir pajamų santykiu, laikymąsi, bet tie koeficientai neturėtų būti taikomi būsto hipoteka užtikrintiems vertybiniais popieriais, išleistiems iki padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimo taikymo pradžios datos. Atsižvelgiant į tai, kad vartojimo kreditais ir paskolomis MVĮ užtikrintų vertybinių popierių likvidumas yra ne toks didelis kaip būsto hipoteka užtikrintų vertybinių popierių ir paskolomis automobiliams užtikrintų vertybinių popierių, jiems turėtų būti taikomas didesnis vertės mažinimas (35 %). Visiems turtu užtikrintiems vertybiniais popieriais, kaip ir kitam 2B lygio turtui, turėtų būti taikoma bendra likvidumo atsargos viršutinė riba (15 %) ir diversifikavimo reikalavimas;

- (11) su likusio 2A ir 2B lygio turto klasifikavimu, reikalavimais, viršutinėmis ribomis ir vertės mažinimu susijusios taisyklės turėtų būti nuodugniai suderintos su BBPK ir EBI rekomendacijomis. Kita vertus, kolektyvinio investavimo subjektų akcijos ir investiciniai vienetai turėtų būti vertinami kaip to paties lygio ir kategorijos likvidusis turtas kaip ir kolektyvinio investavimo įmonių pagrindinis turtas;
- (12) taip pat yra tinkama nustatant padengimo likvidžiuoju turtu rodiklį atsižvelgti į centralizuotą likvidumo valdymą bendradarbiavimo ir institucinių užtikrinimo sistemų tinkluose, kai centrinės įstaigos arba subjekto funkcija yra panaši į centrinio banko, nes tinklo nariai paprastai neturi tiesioginės prieigos prie pastarojo. Todėl tinkamomis taisyklėmis likvidžiuoju turtu turėtų būti pripažinti tinklo narių indėliai iki pareikalavimo centrinėje įstaigoje ir kitas finansavimas likvidumui užtikrinti, kurį tinklo nariai gali gauti iš centrinės įstaigos. Indėliams, kurie nelaikomi likvidžiuoju turtu, turėtų būti taikomi lengvatiniai netenkamų pinigų srauto koeficientai, kuriuos leidžiama taikyti veiklos indėliams;
- (13) stabiliems mažmeniniams indėliams netenkamų pinigų srauto koeficientas turėtų būti nustatomas išipareigojimų neįvykdymo rodiklio dydžio, t. y. 5 %, bet visoms kredito įstaigoms, susijusioms su valstybės narės indėlių garantijų sistema, atitinkančia tam tikrus griežtus kriterijus, turėtų būti leista taikyti 3 % lengvatinį netenkamų pinigų srauto koeficientą. Pirma, reikėtų atsižvelgti į tai, kaip valstybėse narėse įgyvendinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES ⁽¹⁾ dėl indėlių garantijų sistemų. Antra, valstybės narės sistema turėtų atitikti konkrečius reikalavimus, susijusius su grąžinimo terminais, *ex ante* finansavimu ir galimybėmis gauti papildomų finansinių lėšų, jeigu būtų pareikalauta didelės jos rezervų dalies. Galiausiai, norint taikyti lengvatinį 3 % koeficientą, reikėtų prieš tai gauti Komisijos sutikimą, o sutikimą Komisija turėtų suteikti tik būdama tikra, kad valstybės narės indėlių garantijų sistema atitinka minėtus kriterijus ir nėra svarbesnių problemų, susijusių su mažmeninių indėlių vidaus rinkos veikimu. Kaip bebūtų, 3 % lengvatinis koeficientas stabiliems mažmeniniams indėliams neturėtų būti taikomas iki 2019 m. sausio 1 d.;
- (14) kredito įstaigos turėtų galėti nustatyti kitų rūšių mažmeninius indėlius, kuriems turėtų būti taikomi didesni likvidavimo (angl. *run-off*) rodikliai. Atitinkamomis taisyklėmis, pagrįstomis EBI mažmeninių indėlių, kuriems taikomas skirtingas netenkamų pinigų srautas, gairėmis, turėtų būti nustatyti kriterijai, pagal kuriuos tie mažmeniniai indėliai būtų nustatomi pagal jų specifines savybes, būtent viso indėlio dydį, indėlio pobūdį, atlygį, atsiėmimo tikimybę ir tai, ar indėlininkas yra rezidentas, ar nerezidentas;
- (15) negalima manyti, kad kredito įstaigos, susidūrusios su savo mokėjimo išipareigojimų vykdymo sunkumais, visada gaus likvidumą užtikrinančią paramą iš kitų tai pačiai grupei priklausančių įmonių arba tos pačios institucinės užtikrinimo sistemos. Tačiau tais atvejais, kai leidimas padengimo likvidžiuoju turtu rodiklį individualiai taikyti nesuteiktas pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 8 arba 10 straipsnį, likvidumo srautams tarp dviejų tai pačiai grupei arba tai pačiai institucinei užtikrinimo sistemai priklausančių kredito įstaigų iš esmės turėtų būti taikomi simetriniai gaunamų pinigų srauto ir netenkamų pinigų srauto koeficientai, siekiant vidaus rinkoje išvengti likvidumo netekimo, tačiau turi būti įdiegtos visos būtinos apsaugos priemonės ir tai gali būti daroma tik gavus

⁽¹⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (OL L 173, 2014 6 12, p. 149).

išankstinį susijusių kompetentingų institucijų sutikimą. Taikyti tokią lengvatinę tvarką turėtų būti leista tik tarpvalstybiniais srautams remiantis papildomais objektyviais kriterijais, įskaitant teikėjo ir gavėjo mažos likvidumo rizikos pobūdį;

- (16) siekiant neleisti kredito įstaigoms kliautis tik numatytais gaunamų pinigų srautais, kad galėtų atitikti joms nustatytą padengimo likvidžiuoju turtu rodiklį, taip pat siekiant užtikrinti minimalų likvidžiojo turto lygį, gaunamų pinigų srautų, kuriais būtų galima kompensuoti netenkamų pinigų srautus, suma turėtų būti ne didesnė negu 75 % visų tikėtinų netenkamų pinigų srautų. Tačiau, atsižvelgiant į tai, kad yra specializuotų verslo modelių, turėtų būti leista taikyti visiškas arba dalines šios viršutinės ribos išimtis, kad būtų taikomas proporcingumo principas, tačiau reikia gauti išankstinį kompetentingų institucijų sutikimą. Tai turėtų apimti išimtį, taikomą grupės arba institucinės užtikrinimo sistemos vidaus srautams ir kredito įstaigoms, kurių specializacija – perleidžiamasis hipotekos skolinimas arba išperkamoji nuoma ir faktoringas. Be to, kredito įstaigoms, kurių specializacija – motorinių transporto priemonių įsigijimo finansavimas arba vartojimo paskolos, turėtų būti leista taikyti didesnę, t. y. 90 %, viršutinę ribą. Šios išimtys turėtų būti galimos ir individualiu, ir konsoliduotu lygmeniu, bet tik jeigu įvykdyti tam tikri kriterijai;
- (17) užtikrinimo likvidžiuoju turtu rodiklis kredito įstaigoms turėtų būti taikomas ir individualiu, ir konsoliduotu lygmeniu, išskyrus atvejus, kai kompetentingos institucijos leidžia jo netaikyti individualiu lygmeniu pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 8 arba 10 straipsnį. Trečiojoje valstybėje konsoliduojant patronuojamąsias įmones reikėtų deramai atsižvelgti į tose valstybėse taikomus padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimus. Taigi, Sąjungoje konsolidavimo taisyklėmis neturėtų būti leistas palankesnis trečiųjų valstybių patronuojamųjų įmonių likvidžiojo turto, netenkamų pinigų srautų arba gaunamų pinigų srautų vertinimas negu nustatytas tų trečiųjų valstybių nacionalinėje teisėje;
- (18) pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 508 straipsnio 2 dalį iki 2015 m. gruodžio 31 d. Komisija teisėkūros institucijoms turi pateikti ataskaitą dėl padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimo, nustatyto šeštoje dalyje, taikymo investicinėms įmonėms būtinybės ir būdo. Kol ta nuostata bus pradėta taikyti, investicinėms įmonėms turėtų būti taikoma valstybių narių nacionalinė teisė, susijusi su padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimu. Tačiau šiame reglamente nustatytas padengimo likvidžiuoju turtu rodiklis investicinėms įmonėms turėtų būti taikomas konsoliduotu lygmeniu, kai jos yra bankų grupių dalis;
- (19) pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 415 straipsnį iš kredito įstaigų reikalaujama savo kompetentingoms institucijoms teikti informaciją apie padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimą, kaip išsamiai nurodyta šiame reglamente;
- (20) siekiant kredito įstaigoms suteikti pakankamai laiko, kad jos galėtų pradėti visiškai taikyti išsamų padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimą, reikalavimas turėtų būti pradėtas diegti laipsniškai pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 460 straipsnio 2 dalyje pateiktą tvarkaraštį: reikėtų pradėti nuo bent 60 % 2015 m. spalio 1 d. ir 100 % pasiekti 2018 m. sausio 1 d.,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

PADENGIMO LIKVIDŽIUOJU TURTU RODIKLIS

1 straipsnis

Dalykas

Šiame reglamente išdėstytos taisyklės, kuriomis išsamiai nustatomas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 412 straipsnio 1 dalyje nustatytas padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimas.

2 straipsnis

Taikymo sritis ir taikymas

1. Šis reglamentas taikomas kredito įstaigoms, kurių priežiūra vykdoma pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/36/ES ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

2. Kredito įstaigos šio reglamento laikosi individualiai pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 6 straipsnio 4 dalį. Kompetentingos institucijos gali leisti šio reglamento visiškai arba iš dalies netaikyti kredito įstaigai individualiai pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 8 ir 10 straipsnius, jeigu įvykdytos minėtuose straipsniuose nustatytos sąlygos.

3. Kai grupę sudaro viena arba daugiau kredito įstaigų, ES patronuojančioji įstaiga, ES patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės kontroliuojama įstaiga arba ES patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės kontroliuojama įstaiga šiame reglamente nustatytas prievolės vykdo konsoliduotai pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 11 straipsnio 3 dalį ir laikosi visų šių nuostatų:

- a) II antraštinėje dalyje nustatytus reikalavimus atitinkantis turtas trečiojoje valstybėje, kurį patronuojamoji įmonė turi trečiojoje valstybėje, konsoliduotais tikslais likvidžiuoju turtu nepripažįstamas, jeigu pagal trečiosios valstybės nacionalinę teisę, kuria nustatomas padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimas, tas turtas nelaikomas likvidžiuoju turtu;
- b) trečiojoje valstybėje veikiančios patronuojamosios įmonės netenkamų pinigų srautai, kuriems pagal tos trečiosios valstybės nacionalinę teisę, kuria nustatomas padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimas, taikomos didesnės procentinės dalys, negu nustatyta III antraštinėje dalyje, turi būti konsoliduojami taikant didesnius rodiklius, nustatytus trečiosios valstybės nacionalinėje teisėje;
- c) trečiojoje valstybėje veikiančios patronuojamosios įmonės gaunamų pinigų srautai, kuriems pagal tos trečiosios valstybės nacionalinę teisę, kuria nustatomas padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimas, taikomos mažesnės procentinės dalys, negu nustatyta III antraštinėje dalyje, turi būti konsoliduojami taikant mažesnius rodiklius, nustatytus trečiosios valstybės nacionalinėje teisėje;
- d) grupės investicinėms įmonėms konsoliduotai taikomas šio reglamento 4 straipsnis, o apibrėžiant likvidųjį turtą, netenkamų pinigų srautus ir gaunamų pinigų srautus ir individualiai, ir konsoliduotai taikomas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 412 straipsnis. Išskyrus tai, kas nurodyta šiame punkte, investicinėms įmonėms ir toliau taikomas valstybių narių nacionalinėje teisėje investicinėms įmonėms nustatytas išsamus padengimo likvidžiuoju turtu rodiklio reikalavimas, kol pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 508 straipsnį bus nustatytas padengimo likvidžiuoju turtu rodiklio reikalavimas;
- e) konsoliduotu lygmeniu specializuotoje kredito įstaigoje, nurodytoje 33 straipsnio 3 ir 4 dalyse, susidarančių gaunamų pinigų srautų suma pripažįstama tik iki tokio dydžio, kokio dydžio yra toje pačioje įmonėje susidarančių netenkamų pinigų srautų suma.

3 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

1. 1 lygio turtas – itin didelio likvidumo ir itin aukštos kredito kokybės turtas, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 416 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje;
2. 2 lygio turtas – didelio likvidumo ir aukštos kredito kokybės turtas, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 416 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje. Pagal šio reglamento II antraštinės dalies 2 skyrių 2 lygio turtas toliau skirstomas į 2A ir 2B lygio turtą;
3. likvidumo atsarga – likvidžiojo turto, kurį kredito įstaiga turi pagal šio reglamento II antraštinę dalį, suma;
4. teikiamoje informacijoje nurodoma valiuta – valiuta, kuria Reglamento (ES) Nr. 575/2013 šeštos dalies II ir III antraštinėse dalyse nurodytas likvidusis turtas turi būti įtrauktas į kompetentingai institucijai pagal to reglamento 415 straipsnio 1 dalį teikiamą informaciją;
5. padengimo turtu reikalavimas – turto ir įsipareigojimų santykis, padengtų obligacijų atžvilgiu kredito vertės didinimo tikslais nustatytas valstybės narės arba trečiosios valstybės nacionalinėje teisėje;
6. MVĮ – labai mažos, mažosios ir vidutinės įmonės, kaip apibrėžta Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB ⁽¹⁾;
7. grynieji netenkamų pinigų srautai – suma, gaunama kredito įstaigos gaunamų pinigų srautus atėmus iš jos netenkamų pinigų srautų pagal šio reglamento III antraštinę dalį;

⁽¹⁾ OL L 124, 2003 5 20, p. 36.

8. mažmeninis indėlis – įsipareigojimas fiziniam asmeniui arba MVĮ, kai fizinį asmenį arba MVĮ būtų galima priskirti mažmeninės pozicijos klasei pagal kredito rizikai taikomą standartizuotą arba IRB metodą, arba įsipareigojimas bendrovei, kuri atitinka Reglamento (ES) Nr. 575/2013 153 straipsnio 4 dalyje nustatytos tvarkos taikymo reikalavimus, ir kai bendra tokios MVĮ arba bendrovės indėlių grupės lygmeniu suma neviršija 1 mln. EUR;
9. finansinis klientas – klientas, kurio pagrindinė veikla yra viena ar kelios veiklos rūšys, išvardytos Direktyvos 2013/36/ES I priede, arba kuris yra vienas iš šių subjektų:
 - a) kredito įstaiga;
 - b) investicinė įmonė;
 - c) finansų įstaiga;
 - d) specialios paskirties pakeitimo vertybiniais popieriais subjektas (SPPVPS);
 - e) kolektyvinio investavimo subjektas (KIS);
 - f) riboto veikimo investavimo subjektas;
 - g) draudimo įmonė;
 - h) perdraudimo įmonė;
 - i) finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė;
10. asmeninio investavimo bendrovė (AIB) – įmonė arba patikos fondas, kurios arba kurio savininkas arba tikrasis savininkas atitinkamai yra fizinis asmuo arba artimai susijusių fizinių asmenų grupė ir kuri arba kuris sudarytas tik savininkų turtui valdyti ir nevykdo jokios kitos komercinės, pramoninės arba profesinės veiklos. AIB veikla gali apimti kitą papildomą veiklą, pavyzdžiui, savininkų turto atskyrimą nuo įmonės turto, sąlygų turtui perduoti šeimoje sudarymą arba neleidimą turtą padalyti po šeimos nario mirties, jeigu ta veikla yra susijusi su pagrindiniu tikslu – valdyti savininkų turtą;
11. nepalankiausios sąlygos – padėtis, susidaranti kredito įstaigos mokumo arba likvidumo būklei staigiai arba smarkiai pablogėjus dėl pasikeitusių rinkos sąlygų arba ypatingų veiksnių, dėl kurių gali kilti didelė rizika, kad kredito įstaiga artimiausiu 30 kalendorinių dienų laikotarpiu nebegalės vykdyti savo įsipareigojimų suėjus jų terminui;
12. garantinės įmokos paskolos – klientams teikiamos užtikrinimo priemone užtikrintos paskolos svarto principu grindžiamoms prekybos pozicijoms įgyti.

4 straipsnis

Padengimo likvidžiuoju turtu rodiklis

1. Išsamus padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimas pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 412 straipsnio 1 dalį yra lygus kredito įstaigos likvidumo atsargos ir jos gryųjų netenkamų pinigų srautų per 30 kalendorinių nepalankiausių sąlygų laikotarpio dienų santykis, išreiškiamas procentais. Kredito įstaigos savo padengimo likvidžiuoju turtu rodiklį apskaičiuoja taikydamos šią formulę:

$$\frac{\text{Likvidumo atsarga}}{\text{Grynieji netenkamų pinigų srautai per 30 kalendorinių nepalankiausių sąlygų laikotarpio dienų}} = \text{Padengimo likvidžiuoju turtu rodiklis (\%)}$$

2. Kredito įstaigų padengimo likvidžiuoju turtu rodiklis turi būti bent 100 %.
3. Nukrypdomos nuo 2 dalies, kredito įstaigos savo likvidųjį turtą gali paversti pinigais, kad padengtų savo grynuosius netenkamų pinigų srautus nepalankiausių sąlygų laikotarpiais, net jeigu taip naudojant likvidųjį turtą jų padengimo likvidžiuoju turtu rodiklis tokiais laikotarpiais taptų mažesnis negu 100 %.
4. Kai kredito įstaigos padengimo likvidžiuoju turtu rodiklis bet kuriuo metu tampa mažesnis arba yra priežasčių manyti, kad jis taps mažesnis negu 100 %, taikomas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 414 straipsnyje nustatytas reikalavimas. Kol padengimo likvidžiuoju turtu rodiklis atkuriamas iki 2 dalyje nurodyto lygio, kredito įstaiga kompetentingai institucijai teikia informaciją apie padengimo likvidžiuoju turtu rodiklį, kaip nustatyta Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 680/2014 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 680/2014, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 575/2013 nustatomi įstaigų priežiūros ataskaitų teikimo techniniai įgyvendinimo standartai (OL L 191, 2014 6 28, p. 1).

5. Kredito įstaiga apskaičiuoja ir stebi savo padengimo likvidžiuoju turtu rodiklį teikiamoje informacijoje nurodoma valiuta ir kiekviena valiuta atskirai, kai pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 415 straipsnio 2 dalį ji turi teikti atskiras ataskaitas, taip pat išipareigojimus teikiamoje informacijoje nurodoma valiuta. Kredito įstaigos savo kompetentingoms institucijoms teikia informaciją apie padengimo likvidžiuoju turtu rodiklį, kaip nustatyta Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 680/2014.

5 straipsnis

Nustatant padengimo likvidžiuoju turtu rodiklį taikomi nepalankiausių sąlygų scenarijai

Toliau nurodyti scenarijai gali būti laikomi atspindinčiais aplinkybes, kuriomis gali būti laikoma, kad kredito įstaigai susidarė nepalankiausios sąlygos:

- a) likviduojama didelė dalis jos mažmeninių indėlių;
- b) iš dalies arba visiškai prarandamas neužtikrinto didmeninio finansavimo pajėgumas, įskaitant didmeninius indėlius ir kitus neapibrėžto finansavimo šaltinius, pavyzdžiui, gautas paskirtas arba nepaskirtas likvidumo arba kredito linijas;
- c) iš dalies arba visiškai netenkama užtikrinto trumpalaikio finansavimo;
- d) susidaro papildomi netenkamų pinigų srantai dėl kredito reitingo sumažinimo ne daugiau kaip trimis laipsniais;
- e) padidėja rinkos kintamumas, dėl kurio daromas poveikis užtikrinimo priemonės vertei ar kokybei arba atsiranda papildomų užtikrinimo priemonių poreikis;
- f) tenka neplanuotai pasinaudoti likvidumo ir kredito priemonėmis;
- g) yra potencialus išipareigojimas atpirkti skolą arba vykdyti nesutartinius išipareigojimus.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

LIKVIDUMO ATSARGA

1 SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

6 straipsnis

Likvidumo atsargos sudėtis

Kad likvidųjį turtą būtų galima laikyti kredito įstaigos likvidumo atsargos dalimi, jis atitinka kiekvieną iš šių reikalavimų:

- a) 7 straipsnyje nustatytus bendruosius reikalavimus;
- b) 8 straipsnyje nustatytus veiklos reikalavimus;
- c) atitinkamus tinkamumo kriterijus, pagal kuriuos klasifikuojamas kaip 1 lygio arba 2 lygio turtas pagal 2 skyrių.

7 straipsnis

Bendrieji likvidžiojo turto reikalavimai

1. Kad kredito įstaigos turtą būtų galima laikyti likvidžiu, jis atitinka 2–6 dalis.
2. Turtas yra niekaip nesuvaržyta kredito įstaigos nuosavybė, teisė arba turima dalis. Tais tikslais nesuvaržytu turtas laikomas tada, kai kredito įstaigai netaikomi jokie teisiniai, sutartiniai, reguliavimo arba kiti apribojimai, dėl kurių ji negali jo likviduoti, parduoti, perleisti, paskirti arba apskritai tokio turto realizuoti atliekant aktyvų vienakryptį pardavimą arba sudarant atpirkimo sandorį per ateinančias 30 kalendorinių dienų. Nesuvaržytu laikomas šis turtas:
 - a) į grupę įtrauktas turtas, kurį galima nedelsiant panaudoti kaip užtikrinimo priemonę papildomam finansavimui gauti pagal paskirtas, bet dar nefinansuotas kredito linijas, kuriomis kredito įstaiga gali naudotis. Tai apima turtą, kurį kredito įstaiga laiko centrinėje bendradarbiavimo tinklo arba institucinės užtikrinimo sistemos įstaigoje. Kredito įstaigos daro prielaidą, kad į grupę įtrauktas turtas yra suvaržytas likvidumo didėjimo tvarka pagal 2 skyriuje nustatytą likvidumo klasifikaciją, pradedant nuo turto, kuris neatitinka reikalavimų, kad būtų laikomas likvidumo atsarga;
 - b) turtas, kurį kredito įstaiga gavo kaip užtikrinimo priemonę kredito rizikos mažinimo tikslais per atvirkštinio atpirkimo arba vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorius ir kurį kredito įstaiga gali realizuoti.

3. Turtas yra išleistas ne pačios kredito įstaigos, jos patronuojančiosios įmonės, išskyrus viešojo sektoriaus subjektą, kuris nėra kredito įstaiga, jos patronuojamosios įmonės arba jos patronuojančiosios įmonės kitos patronuojamosios įmonės arba specialios paskirties pakeitimo vertybiniais popieriais subjekto, su kuriuo kredito įstaiga turi glaudžius ryšius.

4. Turtą išleido ne vienas iš šių subjektų:

- a) kita kredito įstaiga, išskyrus atvejus, kai emitentas yra 10 straipsnio 1 dalies c punkte ir 11 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytas viešojo sektoriaus subjektas, turtas yra 10 straipsnio 1 dalies f punkte ir 11 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nurodyta padengtoji obligacija arba turtas priklauso 10 straipsnio 1 dalies e punkte apibūdintai kategorijai;
- b) investicinė įmonė;
- c) draudimo įmonė;
- d) perdraudimo įmonė;
- e) finansų kontroliuojančioji bendrovė;
- f) mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė;
- g) bet kuris kitas subjektas, kurio viena ar daugiau veiklos rūšių yra įtraukta į Direktyvos 2013/36/ES I priedą. Šiame straipsnyje SPPVPS laikomas neįtrauktu į šiam punkte paminėtus subjektus.

5. Yra galimybė turto vertę nustatyti remiantis plačiai paplitusiomis ir lengvai sužinomomis rinkos kainomis. Jeigu rinka grindžiamų kainų nėra, turi būti galimybių turto vertę nustatyti taikant lengvai apskaičiuojamą formulę, kurios sudedamosios dalys yra viešai gaunamos ir nelabai priklauso nuo stiprių prielaidų.

6. Turtas yra pripažintos biržos prekybos sąrašuose arba jį turi būti galima parduoti atliekant aktyvų vienakryptį pardavimą arba per paprastą atpirkimo sandorį plačiai pripažintose atpirkimo rinkose. Tie kriterijai vertinami atskirai kiekvienos rinkos atveju. Turtas, kuriuo leidžiama prekiauti valstybės narės arba trečiosios valstybės organizuotoje vietoje, kuri nėra pripažinta birža, laikomas likvidžiu tik tada, kai prekybos vieta yra aktyvi ir didelė turto vienakrypčio pardavimo rinka. Kredito įstaigos, vertindamos, ar prekybos vieta yra aktyvi ir didelė rinka šios dalies tikslais, atsižvelgia į šiuos būtiniausius kriterijus:

- a) rinkos platumo ir gilumo ankstesnio laikotarpio įrodymai, grindžiami nedideliu siūlomų ir prašomų kainų skirtumu, didele prekybos apimtimi ir dideliu įvairių rinkos dalyvių skaičiumi;
- b) yra tvirta rinkos infrastruktūra.

7. 5 ir 6 dalyse nustatyti reikalavimai netaikomi:

- a) 10 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytiems banknotams ir monetoms;
- b) 10 straipsnio 1 dalies b ir d punktuose ir 11 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytoms centrinių bankų pozicijoms;
- c) 12 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytoms riboto naudojimo paskirtoms likvidumo priemonėms;
- d) 16 straipsnyje paminėtiems indėliams ir kitam finansavimui bendradarbiavimo tinkluose ir institucinėse užtikrinimo sistemose.

8 straipsnis

Veiklos reikalavimai

1. Kredito įstaigos yra nustačiusios politiką ir ribas, siekdamos užtikrinti, kad jų likvidumo atsargą sudarantis likvidusis turtas visą laiką būtų tinkamai diversifikuotas. Tais tikslais kredito įstaigos atsižvelgia į įvairių likvidžiojo turto kategorijų ir tos pačios likvidžiojo turto kategorijos, kaip nurodyta šios antraštinės dalies 2 skyriuje, diversifikacijos mastą ir bet kuriuos kitus svarbius diversifikacijos veiksnus, pavyzdžiui, emitentų ir sandorio šalių rūšis arba tų emitentų ir sandorio šalių geografinę vietą.

Kompetentingos institucijos gali nustatyti kredito įstaigų likvidžiajam turtui konkrečius apribojimus arba reikalavimus, siekdamos užtikrinti atitiktį šioje dalyje nustatytiems reikalavimams. Tačiau jokie tokie apribojimai arba reikalavimai netaikomi:

a) šių kategorijų 1 lygio turtui:

- i) 10 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytiems banknotams ir monetoms;
- ii) 10 straipsnio 1 dalies b ir d punktuose nurodytoms centrinių bankų pozicijoms;

- iii) 10 straipsnio 1 dalies g punkte nurodytam turtui, kurį sudaro reikalavimai daugiašaliams plėtros bankams ir tarptautinėms organizacijoms arba kuriam suteiktos jų garantijos;
- b) 10 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nurodyto 1 lygio turto, kurį sudaro reikalavimai centrinei ar regioninei valdžiai, vietos valdžios institucijoms ar viešojo sektoriaus subjektams arba kuriam suteiktos jų garantijos, kategorijoms, jeigu kredito įstaiga turi atitinkamo turto gryniesiems netenkamų pinigų srautams valstybės narės arba trečiosios valstybės valiuta padengti nepalankiausiomis sąlygomis arba turtą išleido kredito įstaigos buveinės valstybės narės centrinė arba regioninė valdžia, vietos valdžios institucijos arba viešojo sektoriaus subjektai;
- c) 12 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytoms riboto naudojimo paskirtoms likvidumo priemonėms.

2. Kredito įstaigos turi galimybę laisvai naudoti savo likvidųjį turtą ir jį pakeisti pinigais bet kuriuo metu per 30 kalendorinių nepalankiausių sąlygų laikotarpio dienų atlikdamos vienakryptį pardavimą arba sudarydamos atpirkimo sandorį plačiai pripažintose atpirkimo rinkose. Laikoma, kad kredito įstaiga gali laisvai naudoti likvidųjį turtą, kai nėra teisinių arba praktinių kliūčių kredito įstaigos gebėjimui tokį turtą laiku paversti pinigais.

Turtas, kuris naudojamas kredito vertei padidinti sudarant struktūrizuotus sandorius arba kredito įstaigų veiklos išlaidoms padengti, nėra laikomas turtu, kurį kredito įstaiga gali laisvai naudoti.

Trečiojoje valstybėje turimas turtas, kai galimybės jį laisvai perleisti yra apribotos, yra laikomas turtu, kurį galima laisvai naudoti, tik tiek, kiek kredito įstaiga tą turtą naudoja netenkamų pinigų srautams toje trečiojoje valstybėje padengti. Turtas, turimas nekonvertuojama valiuta, yra laikomas turtu, kurį galima laisvai naudoti, tik tiek, kiek kredito įstaiga tą turtą naudoja netenkamų pinigų srautams ta valiuta padengti.

3. Kredito įstaigos užtikrina, kad jų likvidųjį turtą kontroliuotų konkretūs kredito įstaigos likvidumo valdymo funkciją atliekantys asmenys. Kad laikomasi šio reikalavimo, kompetentingai institucijai įrodoma vienu iš šių būdų:

- a) likvidųjį turtą įtraukiant į atskirą grupę, kurią tiesiogiai valdo likvidumo valdymo funkciją atliekantys asmenys, ir tą turtą ketinama naudoti tik kaip neapibrėžtųjų lėšų šaltinį, įskaitant nepalankiausių sąlygų laikotarpius;
- b) įdiegiant vidaus sistemas ir kontrolės priemones, kad likvidumo valdymo funkciją atliekantys asmenys galėtų vykdyti veiksmingą veiklos kontrolę ir likvidųjį turtą bet kuriuo metu per 30 kalendorinių nepalankiausių sąlygų laikotarpio dienų paversti pinigais, taip pat kad jie galėtų pasinaudoti neapibrėžtosiomis lėšomis tiesiogiai nepažeisdami nustatytos verslo arba rizikos valdymo strategijos. Visų pirma, turtas negali būti įtrauktas į likvidumo atsargą, jeigu jį pardavus ir jo nepakeitus per 30 kalendorinių nepalankiausių sąlygų laikotarpio dienų nebeliktų apsidraudimo ir dėl to atsirastų atvira rizikos pozicija, viršijanti kredito įstaigos vidaus ribas;

c) a ir b punktų nuostatų deriniu, jeigu kompetentingai institucijai tas derinys yra priimtinas.

4. Kredito įstaigos reguliariai ir bent kartą per metus pinigais paverčia pakankamai tipinę savo likvidžiojo turto imtį atlikdamos vienakryptį pardavimą arba sudarydamos paprastą atpirkimo sandorį plačiai pripažintoje atpirkimo rinkoje. Kredito įstaigos parengia likvidžiojo turto imčių realizavimo strategiją, kuri būtų pakankama:

- a) tokio turto galimybei patekti į rinką ir galimybei jį panaudoti išbandyti;
- b) patikrinti, ar kredito įstaigos procesai, susiję su turto pakeitimu pinigais reikiamu laiku, yra veiksmingi;
- c) maksimaliai sumažinti riziką, kad kredito įstaigai nepalankiausių sąlygų laikotarpiu savo turtą verčiant pinigais rinkai bus siunčiamas neigiamas signalas.

Pirmoje pastraipoje nustatytas reikalavimas netaikomas 10 straipsnyje nurodytam 1 lygio turtui, išskyrus itin aukštos kokybės padengtas obligacijas, 12 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytoms riboto naudojimo paskirtoms likvidumo priemonėms arba 16 straipsnyje nurodytiems indėliams ir kitam likvidumui užtikrinti skirtam finansavimui bendradarbiavimo tinkluose ir institucinėse užtikrinimo sistemose.

5. 2 dalyje nustatytas reikalavimas kredito įstaigoms netrukdo apsidrausti nuo rinkos rizikos, susijusios su jų likvidžiuoju turtu, jeigu įvykdomos šios sąlygos:

- a) kredito įstaiga pagal 2 ir 3 dalis įdiegia tinkamą vidaus tvarką, kuria užtikrina, kad tą turtą ir toliau būtų galima laisvai naudoti ir jį toliau kontroliuotų likvidumo valdymo funkciją atliekantys asmenys;
- b) pagal 9 straipsnį vertinant atitinkamą turtą atsižvelgiama į grynuosius netenkamų pinigų srautus ir gaunamų pinigų srautus, kurie atsirastų dėl ankstyvo apsidraudimo termino suėjimo.

6. Kredito įstaigos užtikrina, kad jų likvidžiojo turto denominavimo valiuta atitiktų jų grynųjų netenkamų pinigų srautų pasiskirstymą pagal valiutą. Tačiau tam tikrais atvejais kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad kredito įstaigos ribotų valiutų neatitikimą, nustatydamos grynųjų netenkamų pinigų srautų tam tikra valiuta, kurie nepalankiausių sąlygų laikotarpiu gali būti dengiami likvidžiojo turto, denominuotu ne ta valiuta, dalies ribas. Toks apribojimas gali būti taikomas tik teikiamoje informacijoje nurodomai valiutai arba valiutai, dėl kurios gali reikėti teikti atskiras ataskaitas pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 415 straipsnio 2 dalį. Nustatydamos bet kokio valiutos neatitikimo apribojimo, kurį galima taikyti pagal šią dalį, lygį kompetentingos institucijos atsižvelgia bent į:

a) tai, ar kredito įstaiga turi galimybę:

- i) naudoti likvidųjį turtą likvidumui užtikrinti ta valiuta, kuria susidarė grynųjų netenkamų pinigų srautai, ir tokioje jurisdikcijos teritorijoje, kurioje jie susidarė;
- ii) apsieikti valiutomis ir gauti lėšų užsienio valiutų rinkose esant nepalankiausioms sąlygoms, atitinkančioms 4 straipsnyje nustatytą 30 kalendorinių dienų nepalankiausių sąlygų laikotarpį;
- iii) perkelti likvidumo perteklių iš vienos valiutos į kitą ir iš vienos jurisdikcijos teritorijos ir juridinių subjektų į kitos jurisdikcijos teritoriją ir juridinius subjektus savo grupės viduje, esant nepalankiausioms sąlygoms, atitinkančioms 4 straipsnyje nustatytą 30 kalendorinių dienų nepalankiausių sąlygų laikotarpį;

b) staigaus nepalankaus valiutų kurso pasikeitimo poveikį esamoms pozicijoms, kurių valiuta neatitinka, ir bet kokio esamo apsidraudimo nuo užsienio valiutų rizikos efektyvumui.

Laikoma, kad bet koks pagal šią dalį nustatytas valiutos neatitikimo apribojimas yra specialus likvidumo reikalavimas, kaip nustatyta Direktyvos 2013/36/ES 105 straipsnyje.

9 straipsnis

Likvidžiojo turto vertinimas

Savo padengimo likvidžiojo turto rodikliui apskaičiuoti kredito įstaiga naudoja savo likvidžiojo turto rinkos vertę. Likvidžiojo turto rinkos vertė sumažinama taip, kaip atitinkamai nustatyta 2 skyriuje ir 8 straipsnio 5 dalies b punkte.

2 SKYRIUS

Likvidusis turtas

10 straipsnis

1 lygio turtas

1. 1 lygio turtas yra tik turtas, patenkantis į vieną ar kelias šias kategorijas ir kiekvienu atveju atitinkantis čia nustatytus tinkamumo kriterijus:

a) monetos ir banknotai;

b) šios centrinių bankų pozicijos:

- i) turtas, kurį sudaro reikalavimai Europos Centriniam Bankui (ECB) arba valstybės narės centriniam bankui arba kuriam suteiktos jų garantijos;
- ii) turtas, kurį sudaro reikalavimai trečiųjų valstybių centriniams bankams arba kuriam suteiktos jų garantijos, jeigu centrinio banko arba jo centrinės valdžios pozicijos turi pripažintos išorinės kredito rizikos vertinimo institucijos (ECAI) nustatytą kredito rizikos vertinimą, lygų bent 1 kredito kokybės žingsniui pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 114 straipsnio 2 dalį;
- iii) rezervai, kuriuos kredito įstaiga laiko i ir ii papunkčiuose nurodytame centriname banke, jeigu kredito įstaigai leidžiama tokius rezervus atsiimti bet kuriuo metu nepalankiausių sąlygų laikotarpiais ir tokio atsiėmimo sąlygos yra nustatytos atitinkamos kompetentingos įstaigos ir ECB arba centrinio banko susitarime;

c) turtas, kurį sudaro reikalavimai toliau nurodytai centrinei arba regioninei valdžiai, vietos valdžios institucijoms arba viešojo sektoriaus subjektams arba kuriam suteiktos jų garantijos:

- i) valstybės narės centrinei valdžiai;
- ii) trečiosios valstybės centrinei valdžiai, jeigu ji pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 114 straipsnio 2 dalį turi pripažintos ECAI nustatytą kredito rizikos vertinimą, kuris yra lygus bent 1 kredito kokybės žingsniui;

- iii) valstybės narės regioninei valdžiai arba vietos valdžios institucijoms, jeigu pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 115 straipsnio 2 dalį tai vertinama kaip valstybės narės centrinės valdžios pozicijos;
 - iv) ii papunktyje nurodytos rūšies trečiosios valstybės regioninei valdžiai arba vietos valdžios institucijoms, jeigu pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 115 straipsnio 4 dalį tai vertinama kaip trečiosios valstybės centrinės valdžios pozicijos;
 - v) viešojo sektoriaus subjektams, jeigu pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 116 straipsnio 4 dalį tai vertinama kaip valstybės narės centrinės valdžios arba iii papunktyje nurodytos regioninės valdžios arba vietos valdžios institucijos pozicijos;
- d) turtas, kurį sudaro reikalavimai trečiosios valstybės centrinei valdžiai arba centriniam bankui, kurie neturi pripažintos ECAI nustatyto kredito rizikos vertinimo, lygaus 1 kredito kokybės žingsniui pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 114 straipsnio 2 dalį, arba kuriam suteiktos jų garantijos, jeigu tokiu atveju kredito įstaiga turtą 1 lygmens turtu gali pripažinti tik gryniesiems netenkamų pinigų srautams, kurie denominuoti ta pačia valiuta kaip ir turtas, padengti nepalankiausiomis sąlygomis.
- Kai turtas yra denominuotas ne trečiosios valstybės nacionaline valiuta, kredito įstaiga 1 lygio turtu gali pripažinti tik tiek turto, kiek kredito įstaigoje nepalankiausiomis sąlygomis susidaro gryųjų netenkamų pinigų srautų ta užsienio valiuta, susijusių su jos operacijomis tos jurisdikcijos teritorijoje, kurioje kyla likvidumo rizika;
- e) kredito įstaigų išleistas turtas, atitinkantis bent vieną iš šių dviejų reikalavimų:
- i) emitentas yra kredito įstaiga, įregistruota arba įsteigta valstybės narės centrinės valdžios arba valstybės narės regioninės valdžios arba vietos valdžios institucijos, centrinės arba vietos valdžios institucijai yra nustatyta teisinė prievolė saugoti kredito įstaigos ekonominį pagrindą ir išlaikyti jos finansinį gyvybingumą visą jos veikimo laiką, ir kiekviena atitinkamai tos regioninės valdžios arba vietos valdžios institucijos pozicija vertinama kaip valstybės narės centrinės valdžios pozicija pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 115 straipsnio 2 dalį;
 - ii) kredito įstaiga yra skatinamųjų paskolų teikėja ir taikant šį straipsnį tai turėtų būti suprantama kaip bet kuri kredito įstaiga, kurios tikslas yra paremti Sąjungos arba valstybės narės centrinės, regioninės ar vietos valdžios institucijos viešosios politikos tikslus, daugiausia teikiant skatinamąsias paskolas nekonkurencinėmis ir ne pelno sąlygomis, jeigu bent 90 % jos suteiktų paskolų tiesiogiai arba netiesiogiai garantuoja centrinės, regioninės ar vietos valdžios institucija ir bet kuri atitinkamai tos regioninės valdžios arba vietos valdžios institucijos pozicija vertinama kaip valstybės narės centrinės valdžios pozicija pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 115 straipsnio 2 dalį;
- f) itin aukštos kokybės padengtų obligacijų pozicijos, atitinkančios visus šiuos reikalavimus:
- i) jos yra obligacijos, nurodytos Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalyje, arba atitinka reikalavimus, kad joms būtų galima taikyti Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio 4 arba 5 dalyje nustatytą tvarką;
 - ii) įstaigų pozicijos, įtrauktos į užtikrinamojo turto grupę, atitinka Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio 1 dalies c punkte ir 129 straipsnio 1 dalies paskutinėje pastraipoje nustatytas sąlygas;
 - iii) į padengtas obligacijas investuojanti kredito įstaiga ir emitentas atitinka Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio 7 dalyje nustatytą skaidrumo reikalavimą;
 - iv) jų emisijos dydis yra bent 500 mln. EUR (arba lygiavertė suma nacionaline valiuta);
 - v) padengtos obligacijos turi pripažintos ECAI nustatytą kredito rizikos vertinimą, kuris yra lygus bent 1 kredito kokybės žingsniui pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio 4 dalį, lygiavertiui kredito kokybės žingsniui tuo atveju, kai kredito rizikos vertinimas yra trumpalaikis, arba, jeigu nėra kredito rizikos vertinimo, joms nustatytas 10 % rizikos koeficientas pagal to reglamento 129 straipsnio 5 dalį;
 - vi) užtikrinamojo turto grupė visą laiką atitinka padengimo turtu reikalavimą, kuris yra bent 2 % didesnis už sumą, kurios reikia su padengtomis obligacijomis susijusiems reikalavimams padengti;
- g) turtas, kurį sudaro reikalavimai daugiašaliams plėtros bankams ir tarptautinėms organizacijoms, kaip nurodyta atitinkamai Reglamento (ES) Nr. 575/2013 117 straipsnio 2 dalyje ir 118 straipsnyje, arba kuriam suteiktos jų garantijos.

2. Itin aukštos kokybės padengtų obligacijų, nurodytų 1 dalies f punkte, rinkos vertė sumažinama bent 7 % išskyrus tai, kas 15 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nustatyta KIS akcijoms ir investiciniams vienetais, likusio 1 lygio turto vertės mažinti nereikalaujama.

11 straipsnis

2A lygio turtas

1. 2A lygio turtas yra tik turtas, patenkantis į vieną ar kelias toliau nurodytas kategorijas ir kiekvienu atveju atitinkantis čia nustatytus tinkamumo kriterijus:

- a) turtas, kurį sudaro reikalavimai valstybės narės regioninei valdžiai, vietos valdžios institucijoms arba viešojo sektoriaus subjektams, kai jų pozicijoms yra nustatytas 20 % rizikos koeficientas atitinkamai pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 115 straipsnio 1 ir 5 dalis ir 116 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis, arba kuriam suteiktos jų garantijos;
- b) turtas, kurį sudaro reikalavimai trečiosios valstybės centrinei valdžiai ar centriniam bankui arba trečiosios valstybės regioninei valdžiai, vietos valdžios institucijai ar viešojo sektoriaus subjektui, kai jiems nustatytas 20 % rizikos koeficientas atitinkamai pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 114 straipsnio 2 dalį, 115 arba 116 straipsnį, arba kuriam suteiktos jų garantijos;
- c) aukštos kokybės padengtų obligacijų pozicijos, atitinkančios visus šiuos reikalavimus:
 - i) jos yra obligacijos, nurodytos Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalyje, arba atitinka reikalavimus, kad joms būtų galima taikyti Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio 4 arba 5 dalyje nustatytą tvarką;
 - ii) įstaigų pozicijos, įtrauktos į užtikrinamojo turto grupę, atitinka Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytas sąlygas;
 - iii) į padengtas obligacijas investuojanti kredito įstaiga ir emitentas atitinka Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio 7 dalyje nustatytą skaidrumo reikalavimą;
 - iv) jų emisijos dydis yra bent 250 mln. EUR (arba lygiavertė suma nacionaline valiuta);
 - v) padengtos obligacijos turi pripažintos ECAI nustatytą kredito rizikos vertinimą, kuris yra lygus bent 2 kredito kokybės žingsniui pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio 4 dalį, lygiavertiui kredito kokybės žingsniui tuo atveju, kai kredito rizikos vertinimas yra trumpalaikis, arba, jeigu nėra kredito rizikos vertinimo, joms nustatytas 20 % rizikos koeficientas pagal to reglamento 129 straipsnio 5 dalį;
 - vi) užtikrinamojo turto grupė visą laiką atitinka padengimo turtu reikalavimą, kuris yra bent 7 % didesnis už sumą, kurios reikia su padengtomis obligacijomis susijusiems reikalavimams padengti. Tačiau, kai padengtos obligacijos, turinčios 1 kredito kokybės žingsnio kredito rizikos vertinimą, neatitinka mažiausio emisijos dydžio reikalavimo, nustatyto itin aukštos kokybės padengtomis obligacijoms pagal 10 straipsnio 1 dalies f punkto iv papunktį, bet atitinka i, ii, iii ir iv papunkčiuose aukštos kokybės padengtomis obligacijoms nustatytus reikalavimus, joms taikomas mažiausias 2 % padengimo turtu reikalavimas;
- d) kredito įstaigų trečiojoje valstybėje išleistų padengtų obligacijų pozicijos, atitinkančios visus šiuos reikalavimus:
 - i) jos yra padengtos obligacijos pagal trečiosios valstybės nacionalinę teisę, pagal kurią jos turi būti apibrėžtos kaip skolos vertybiniai popieriai, išleisti kredito įstaigų arba kredito įstaigai visiškai priklausančios patronuojamosios įmonės, kuri garantuoja emisiją, ir užtikrinti užtikrinamojo turto grupės, kurių atžvilgiu obligacijų turėtojai turi tiesioginio atgręžtinio reikalavimo teisę į pagrindinės sumos ir palūkanų pirmenybinį grąžinimą, jeigu emitentas neįvykdytų įsipareigojimų;
 - ii) pagal trečiosios valstybės nacionalinę teisę vykdoma speciali emitento ir padengtų obligacijų viešoji priežiūra, kuria siekiama apsaugoti obligacijų turėtojus, o trečiojoje valstybėje taikoma priežiūros ir reguliavimo tvarka yra bent lygiavertė Sąjungoje taikomai tvarkai;
 - iii) padengtos obligacijos yra užtikrintos vienos arba kelių Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio 1 dalies b punkte, d punkto i papunktyje, f punkto i papunktyje arba g punkte apibūdintų rūšių turto grupės. Kai grupę sudaro nekilnojamojo turto užtikrintos paskolos, turi būti įvykdyti Reglamento (ES) Nr. 575/2013 208 straipsnio ir 229 straipsnio 1 dalies reikalavimai;
 - iv) įstaigų pozicijos, įtrauktos į užtikrinamojo turto grupę, atitinka Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio 1 dalies c punkte ir 129 straipsnio 1 dalies paskutinėje pastraipoje nustatytas sąlygas;
 - v) į padengtas obligacijas investuojanti kredito įstaiga ir emitentas atitinka Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio 7 dalyje nustatytą skaidrumo reikalavimą;

- vi) padengtos obligacijos turi pripažintos ECAI nustatytą kredito rizikos vertinimą, kuris yra lygus bent 1 kredito kokybės žingsniui pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio 4 dalį, lygiaverčiam kredito kokybės žingsniui tuo atveju, kai kredito rizikos vertinimas yra trumpalaikis, arba, jeigu nėra kredito rizikos vertinimo, joms nustatytas 10 % rizikos koeficientas pagal to reglamento 129 straipsnio 5 dalį; ir
 - vii) užtikrinamojo turto grupė visą laiką atitinka padengimo turtu reikalavimą, kuris yra bent 7 % didesnis už sumą, kurios reikia su padengtomis obligacijomis susijusiems reikalavimams padengti. Tačiau, kai padengtų obligacijų emisija yra 500 mln. EUR (arba lygiavertė suma nacionaline valiuta) arba didesnė, joms taikomas mažiausias 2 % padengimo turtu reikalavimas;
- e) įmonių skolos vertybiniai popieriai, atitinkantys visus šiuos reikalavimus:
- i) jie turi pripažintos ECAI nustatytą kredito rizikos vertinimą, kuris yra lygus bent 1 kredito kokybės žingsniui pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 122 straipsnį arba lygiaverčiam kredito kokybės žingsniui tuo atveju, kai kredito rizikos vertinimas yra trumpalaikis;
 - ii) vertybinių popierių emisijos dydis yra bent 250 mln. EUR (arba lygiavertė suma nacionaline valiuta);
 - iii) ilgiausias laikas iki vertybinių popierių išpirkimo termino emisijos metu yra 10 metų.
2. Kiekvieno 2A lygio turto vieneto rinkos vertė sumažinama bent 15 %.

12 straipsnis

2B lygio turtas

1. 2B lygio turtas yra tik turtas, patenkantis į vieną ar kelias toliau nurodytas kategorijas ir kiekvienu atveju atitinkantis čia nustatytus tinkamumo kriterijus:
- a) turtu užtikrintų vertybinių popierių pozicijos, atitinkančios 13 straipsnyje nustatytus reikalavimus;
 - b) įmonių skolos vertybiniai popieriai, atitinkantys visus šiuos reikalavimus:
 - i) jie gavo pripažintos ECAI nustatytą kredito rizikos vertinimą, kuris yra lygus bent 3 kredito kokybės žingsniui pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 122 straipsnį arba lygiaverčiam kredito kokybės žingsniui tuo atveju, kai kredito rizikos vertinimas yra trumpalaikis;
 - ii) vertybinių popierių emisijos dydis yra bent 250 mln. EUR (arba lygiavertė suma nacionaline valiuta);
 - iii) ilgiausias laikas iki vertybinių popierių išpirkimo termino emisijos metu yra 10 metų;
 - c) akcijos, jeigu atitinka visus šiuos reikalavimus:
 - i) jos yra įtrauktos į valstybės narės arba trečiosios valstybės pagrindinį biržos indeksą ir taikant šį punktą kaip tokios nurodomos valstybės narės kompetentingos institucijos arba trečiosios valstybės atitinkamos valdžios institucijos. Jeigu nėra jokio kompetentingos institucijos arba valdžios institucijos sprendimo dėl pagrindinio biržos indekso, kredito įstaigos tokiu laiko biržos indeksą, kurį sudaro atitinkamos jurisdikcijos teritorijos pagrindinės bendrovės;
 - ii) jos yra denominuotos kredito įstaigos buveinės valstybės narės valiuta arba, jeigu denominuotos kita valiuta, 2B lygio turtu jų laikoma tik tiek, kiek reikia grynųjų netenkamų pinigų srautų sumai ta valiuta arba tos jurisdikcijos teritorijoje, kurioje kyla likvidumo rizika, padengti nepalankiausiomis sąlygomis; ir
 - iii) yra įrodyta, kad jos yra patikimas likvidumo šaltinis bet kuriuo metu, įskaitant nepalankiausių sąlygų laikotarpius. Šis reikalavimas laikomas įvykdytu, kai akcijos biržos kainos mažėjimo arba jos vertės mažinimo didėjimo lygis per 30 kalendorinių nepalankiausių sąlygų rinkoje laikotarpio dienų neviršijo atitinkamai 40 % arba 40 procentinių punktų; ir
 - d) riboto naudojimo paskirtos likvidumo priemonės, kurias gali pateikti ECB, valstybės narės centrinis bankas arba trečiosios valstybės centrinis bankas, jeigu įvykdyti 14 straipsnyje nustatyti reikalavimai;
 - e) aukštos kokybės padengtų obligacijų pozicijos, atitinkančios visus šiuos reikalavimus:
 - i) jos yra obligacijos, nurodytos Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalyje, arba atitinka reikalavimus, kad joms būtų galima taikyti Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio 4 arba 5 dalyje nustatytą tvarką;
 - ii) į padengtas obligacijas investuojanti kredito įstaiga atitinka Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio 7 dalyje nustatytą skaidrumo reikalavimą;

- iii) padengtų obligacijų emitentas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio 7 dalies a punkte nurodytą informaciją investuotojams teikia bent kartą per ketvirtį;
 - iv) jų emisijos dydis yra bent 250 mln. EUR (arba lygiavertė suma nacionaline valiuta);
 - v) padengtos obligacijos yra užtikrintos tik Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio 1 dalies a punkte, d punkto i papunktyje ir e punkte nurodytos rūšies turtu;
 - vi) pagrindinio turto grupę sudaro tik pozicijos, kurioms kredito rizikos atžvilgiu galima taikyti 35 % arba mažesnę rizikos koeficientą pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 125 straipsnį;
 - vii) užtikrinamojo turto grupė visą laiką atitinka padengimo turtu reikalavimą, kuris yra bent 10 % didesnis už sumą, kurios reikia su padengtomis obligacijomis susijusiems reikalavimams padengti;
 - viii) kredito įstaiga emitentė kas mėnesį turi viešai atskleisti informaciją, kad užtikrinamojo turto grupė atitinka 10 % padengimo turtu reikalavimą;
- f) kredito įstaigoms, kurios pagal savo įstatus dėl religinių priežasčių negali turėti palūkaninio turto, – nepalūkaninis turtas, kurį sudaro reikalavimai centriniams bankams, trečiosios valstybės centrinei valdžiai ar centriniam bankui arba trečiosios valstybės regioninei valdžiai, vietos valdžios institucijai ar viešojo sektoriaus subjektui arba kuriam suteiktos jų garantijos, jeigu tas turtas turi pripažintos ECAI kredito rizikos vertinimą, kuris yra lygus bent 5 kredito kokybės žingsniui pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 114 straipsnį, arba lygiaverčiam kredito kokybės žingsniui tuo atveju, kai kredito rizikos vertinimas yra trumpalaikis.

2. Kiekvieno 2B lygio turto vieneto rinkos vertei taikomi šie mažiausio vertės mažinimo reikalavimai:

- a) 2B lygio pakeitimo vertybiniais popieriais priemonėms taikomas 13 straipsnio 14 dalyje nustatytas vertės mažinimas;
- b) 1 dalies b punkte nurodytų įmonių skolos vertybinių popierių vertė mažinama 50 %;
- c) 1 dalies c punkte nurodytų akcijų vertė mažinama 50 %;
- d) 1 dalies e punkte nurodytų padengtų obligacijų programų arba emisijų vertė mažinama 30 %;
- e) 1 dalies f punkte nurodyto nepalūkaninio turto vertė mažinama 50 %.

3. Kredito įstaigoms, kurios pagal savo įstatus dėl religinių priežasčių negali turėti palūkaninio turto, kompetentinga institucija gali leisti nukrypti nuo šio straipsnio 1 dalies b punkto ii ir iii papunkčių, jeigu yra įrodymų, kad tuos reikalavimus atitinkančio nepalūkaninio turto yra nepakankamai, ir toks nepalūkaninis turtas yra pakankamai likvidus privačiose rinkose.

Siekdama pirmos pastraipos taikymo tikslais nustatyti, ar nepalūkaninis turtas yra pakankamai likvidus, kompetentinga institucija atsižvelgia į šiuos veiksnius:

- a) turimus duomenis, susijusius su jo rinkos likvidumu, įskaitant prekybos apimtį, stebimus siūlomų ir prašomų kainų skirtumus, kainų svyravimą ir kainos poveikį; ir
- b) kitus veiksnius, susijusius su jo likvidumu, įskaitant ankstesnio laikotarpio duomenis apie to nepalūkaninio turto rinkos plotį ir gylį, rinkos dalyvių skaičių ir įvairovę ir tai, ar egzistuoja tvirta rinkos infrastruktūra.

13 straipsnis

2B lygio pakeitimo vertybiniais popieriais priemonės

1. 12 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytu turtu užtikrintų vertybinių popierių pozicijos laikomos 2B lygio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijomis, jeigu jos atitinka 2–14 dalyse nustatytus kriterijus.

2. Pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija ir jos pagrindinės pozicijos atitinka visus šiuos reikalavimus:
- a) pozicija turi pripažintos ECAI nustatytą kredito rizikos vertinimą, kuris yra lygus bent 1 kredito kokybės žingsniui pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 251 arba 261 straipsnį arba lygiaverčiam kredito kokybės žingsniui tuo atveju, kai kredito rizikos vertinimas yra trumpalaikis;
 - b) pozicija yra didžiausio prioriteto pakeitimo vertybiniais popieriais segmente arba segmentuose ir per visą sandorio vykdymo laikotarpį visuomet turi aukščiausio lygio prioritetą. Šiais tikslais segmentas laikomas didžiausio prioriteto tada, kai įteikus vykdymo nurodymą ir, kai taikoma, paspartinimo nurodymą, pagrindinės sumos ir palūkanų mokėjimo atžvilgiu segmentas nėra mažesnio prioriteto negu kiti to paties pakeitimo vertybiniais popieriais sandorio ar schemos segmentai, neatsižvelgiant į sumas, mokėtinas pagal palūkanų normos arba valiutos išvestinių finansinių priemonių sutartis, mokesčius arba kitus panašius mokėjimus pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 261 straipsnį;
 - c) specialios paskirties pakeitimo vertybiniais popieriais subjektas (SPPVPS), kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 66 punkte, pagrindines pozicijas įgijo taip, kad galėtų užtikrinti vykdymą bet kurios trečiosios šalies atžvilgiu, ir pagrindinis turtas yra nepasiekiamas pardavėjui (iniciatoriui, rėmėjui arba pirminiam skoliniojui) ir jo kreditoriams, įskaitant ir pardavėjo nemokumo atvejį;
 - d) SPPVPS pagrindinių pozicijų perleidimui negali būti taikomos jokios atitinkamos jurisdikcijos teritorijoje, kurioje yra įsisteigęs pardavėjas (iniciatorius, rėmėjas arba pirminis skoliniojas), nustatytos griežtos lėšų susigrąžinimo nuostatos. Tai apima nuostatas, pagal kurias pardavėjo (iniciatoriaus, rėmėjo arba pirminio skoliniojo) likvidatorius pagrindinių pozicijų pardavimą gali pripažinti negaliojančiu vien dėl to, kad sandoris buvo sudarytas per tam tikrą laikotarpį iki pardavėjo paskelbimo nemokiu, arba nuostatas, pagal kurias SPPVPS gali užkirsti kelią tokiam pripažinimui negaliojančiu tik tuomet, jeigu gali įrodyti pardavimo metu nežinojęs apie pardavėjo nemokumą, tačiau šiomis nuostatomis neapsiribojama;
 - e) pagrindinių pozicijų administravimas yra nustatytas tvarkymo susitarime, į kurį įtrauktos tvarkymo tęstinumo nuostatos, kuriomis užtikrinama bent tai, kad valdymo įmonės išipareigojimų neįvykdymo arba nemokumo atveju nebus nutrauktas tvarkymas;
 - f) pakeitimo vertybiniais popieriais dokumentuose yra tęstinumo nuostatos, kuriomis užtikrinama bent tai, kad, kai taikytina, išvestinės finansų priemonės sandorio šalys ir likvidumą užtikrinantys subjektai būtų pakeisti jiems neįvykdžius išipareigojimų arba tapus nemokiais;
 - g) pakeitimo vertybiniais popieriais poziciją palaiko vienerūšių pagrindinių pozicijų, kurios visos priklauso tik vienai iš toliau nurodytų pakategorių, grupė arba vienerūšių pagrindinių pozicijų grupė, kurią sudaro i ir ii punktuose nurodytos būsto paskolos:
 - i) pirmenybine hipoteka užtikrintos būsto paskolos, suteiktos fiziniams asmenims pagrindiniam būstui įsigyti, jeigu laikomasi vienos iš šių dviejų sąlygų:
 - grupę sudarančios paskolos vidutiniškai atitinka Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio 1 dalies d punkto i papunktyje nustatytą paskolos ir už ją įsigyto turto vertės santykio reikalavimą,
 - valstybės narės, kurioje paskolos inicijuotos, nacionalinėje teisėje numatyta paskolos ir pajamų santykio riba, taikoma sumai, kurią išipareigojantysis asmuo gali pasiskolinti imdamas būsto paskolą, o ta valstybė narė apie tą teisės nuostatą yra pranešusi Komisijai ir EBI. Paskolos ir pajamų santykio riba apskaičiuojama pagal bendrąsias metines išipareigojančiojo asmens pajamas, atsižvelgiant į išipareigojančiojo asmens mokesťines prievoles bei kitus išipareigojimus ir palūkanų normų pokyčių paskolos laikotarpiu riziką. Kiekvienos grupę sudarančios būsto paskolos atveju bendrosios išipareigojančiojo asmens pajamos, kurios gali būti išleidžiamos paskolai, įskaitant palūkanų, pagrindinės sumos ir mokesčių mokėjimus, grąžinti, neviršija 45 %;
 - ii) Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytos visapusiškai užtikrintos būsto paskolos, jeigu jos atitinka užtikrinimo reikalavimus, nustatytus toje straipsnio dalyje, ir vidutinio paskolos ir už ją įsigyto turto vertės santykio reikalavimą, nustatytą Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio 1 dalies d punkto i papunktyje;
 - iii) komercinės paskolos, išperkamoji nuoma ir kredito priemonės valstybėje narėje įsisteigusioms įmonėms, skirtos finansuoti kapitalo išlaidoms arba verslo operacijoms, išskyrus komercinio nekilnojamojo turto įsigijimą arba plėtojimą, jeigu bent 80 % skolininkų, sudarančių grupę, portfelio pusiausvyros požiūriu pakeitimo vertybiniais popieriais emisijos metu yra mažosios ir vidutinės įmonės ir nė vienas skolininkas nėra įstaiga, apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 3 punkte;

- iv) valstybėje narėje įsisteigusiems arba jos rezidentais esantiems skolininkams suteiktos automobilių įsigijimo paskolos arba išperkamoji nuoma valstybėje narėje įsisteigusiems arba jos rezidentais esantiems nuomininkams. Šiais tikslais tai yra paskolos arba išperkamoji nuoma, skirtos finansuoti motorinėms transporto priemonėms arba priekaboms, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2007/46/EB 3 straipsnio 11 ir 12 punktuose, žemės ūkio arba miškų ūkio traktoriams, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2003/37/EB, motociklams arba triračiams motociklams, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/24/EB 1 straipsnio 2 dalies b ir c punktuose, arba vikšrinėms transporto priemonėms, kaip nurodyta Direktyvos 2007/46/EB 2 straipsnio 2 dalies c punkte. Tokios paskolos arba išperkamoji nuoma gali apimti papildomus draudimo ir paslaugų produktus arba papildomas transporto priemonės dalis, o išperamosios nuomos atveju – likutinę transporto priemonių, kurioms taikoma išperkamoji nuoma, vertę. Visos grupei priklausančios paskolos ir išperkamoji nuoma yra užtikrintos transporto priemonei taikomu pirmenybiniu užstatu ar užtikrinimo priemone arba tinkama garantija, suteikta SPPVPS naudai, pavyzdžiui, nuosavybės teisės išlaikymo nuostata;
 - v) paskolos ir kredito priemonės fiziniams asmenims, gyvenantiems valstybėje narėje, asmeninėms, šeimos ar naudojimo buityje reikmėms.
- h) pozicija nėra pakartotinis pakeitimas vertybiniais popieriais arba sintetinis pakeitimas vertybiniais popieriais, kaip atitinkamai nurodyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 63 dalyje ir 242 straipsnio 11 dalyje;
 - i) pagrindinės pozicijos neapima perleidžiamųjų finansinių priemonių arba išvestinių finansinių priemonių, išskyrus pačios SPPVPS arba kitų pakeitimo vertybiniais popieriais struktūros šalių išleistas finansines priemones ir išvestines finansines priemones, naudojamas apsidrausti nuo valiutos kurso rizikos ir palūkanų normos rizikos;
 - j) pakeitimo vertybiniais popieriais emisijos metu arba įtraukiant į pagrindinių pozicijų grupę bet kuriuo metu po emisijos, pagrindinės pozicijos neapima prasto kreditingumo išpareigojančiųjų asmenų (arba, kai taikytina, prasto kreditingumo garantų) pozicijų, kai prasto kreditingumo išpareigojantysis asmuo (arba prasto kreditingumo garantas) yra skolininkas (arba, kai taikytina, garantas), kuris:
 - i) paskelbė bankrotą, susitarė su savo kreditoriais dėl skolos panaikinimo ar atidėjimo arba teismas suteikė jo kreditoriams vykdymo užtikrinimo arba materialinės žalos, patirtos dėl nesumokėtos įmokos, padengimo teisę per trejus metus iki sandorio sudarymo dienos;
 - ii) yra įtrauktas į oficialų asmenų, kurių kredito istorija neigiamą, sąrašą;
 - iii) turi ECAI nustatytą kredito rizikos vertinimą arba kredito balus, iš kurių matyti didelė rizika, kad pagal sutartį susitartos įmokos nebus mokamos, palyginti su vidutiniu tokios rūšies paskolų išpareigojančiuoju asmeniu atitinkamos jurisdikcijos teritorijoje;
 - k) pakeitimo vertybiniais popieriais emisijos metu, įtraukiant į pagrindinių pozicijų grupę arba bet kuriuo metu po emisijos pagrindinės pozicijos neapima pozicijų, su kuriomis susiję išpareigojimai buvo neįvykdyti, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 178 straipsnio 1 dalyje.
3. Pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų grąžinimo struktūra sudaryta ne taip, kad tai iš esmės priklausytų nuo turto, kuriuo užtikrintos pagrindinės pozicijos, pardavimo. Tačiau šia nuostata neužkertamas kelias tokioms pozicijoms būti vėliau pratęstoms arba refinansuotoms.
4. Pakeitimo vertybiniais popieriais sandorio struktūra atitinka šiuos reikalavimus:
- a) kai pakeitimas vertybiniais popieriais nustatomas nenustatant atnaujinamojo laikotarpio arba atnaujinamasis laikotarpis yra pasibaigęs ir kai įteiktas vykdymo arba paspartinimo pranešimas, pagrindinės iš pagrindinių pozicijų gaunamos pajamos perduodamos pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų turėtojams nuosekliai amortizuojant pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas ir jokia esminė pinigų suma nefiksuojama SPPVPS kiekvieną mokėjimo dieną;
 - b) kai pakeitimas vertybiniais popieriais yra nustatytas nustatant atnaujinamąjį laikotarpį, sandorio dokumentuose nurodomi tinkami ankstyvo amortizavimo įvykiai, kurie apima bent visus šiuos dalykus:
 - i) pagrindinių pozicijų kredito kokybės pablogėjimą;
 - ii) nepakankamą naujų bent panašios kredito kokybės pagrindinių pozicijų generavimą;
 - iii) su nemokumu susijusio įvykio atsiradimą iniciatoriaus arba valdymo įmonės atžvilgiu.
5. Pakeitimo vertybiniais popieriais emisijos metu skolininkai (arba, kai taikytina, garantai) turi būti atlikę bent vieną įmoką, išskyrus atvejus, kai pakeitimą vertybiniais popieriais palaiko 2 dalies g punkto v papunktyje nurodytos kredito priemonės.
6. Kai pakeitimo vertybiniais popieriais pagrindinės pozicijos yra būsto paskolos, nurodytos 2 dalies g punkto i ir ii papunkčiuose, į paskolų grupę nėra įtraukiama jokia paskola, platinta ir pasirašyta darant prielaidą, kad paskolos prašytojas arba, kai taikytina, tarpininkai buvo informuoti, kad skolininkas gali negalėti patikrinti pateiktos informacijos.

7. Kai pakeitimo vertybiniais popieriais pagrindinės pozicijos yra būsto paskolos, nurodytos 2 dalies g punkto i ir ii papunkčiuose, skolininko kreditingumo vertinimas atitinka Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/17/ES ⁽¹⁾ 18 straipsnio 1–4 dalyse, 5 dalies a punkte ir 6 dalyje nustatytus reikalavimus arba lygiavertčius reikalavimus, nustatytus trečiojoje valstybėje.
8. Kai pakeitimo vertybiniais popieriais pagrindinės pozicijos yra automobilių paskolos ir išperkamoji nuoma, taip pat vartojimo kreditai ir kredito priemonės, nurodytos 2 dalies g punkto iv ir v papunkčiuose, skolininko kreditingumo vertinimas atitinka Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/48/EB ⁽²⁾ 8 straipsnyje nustatytus reikalavimus.
9. Kai pakeitimo vertybiniais popieriais iniciatorius, rėmėjas arba pirminis skolininkas yra įsisteigęs Sąjungoje, jis laikosi Reglamento (ES) Nr. 575/2013 penktoje dalyje nustatytų reikalavimų ir pagal Reglamento (ES) Nr. 1060/2009 8b straipsnį atskleidžia informaciją apie pagrindinių pozicijų kredito kokybę ir rezultatus, sandorio struktūrą, pinigų srautus ir bet kokią užtikrinimo priemonę, kuria padengiamos pozicijos, taip pat bet kokią informaciją, kurios reikia investuotojams išsamiems ir gerai pagrįstiems testavimams nepalankiausioms sąlygomis atlikti. Kai iniciatorius, rėmėjas arba pirminis skolininkas yra įsisteigęs ne Sąjungoje, esamiems ir potencialiems investuotojams ir reguliavimo institucijoms emisijos metu ir reguliariai pateikiami išsamūs paskolos lygmens duomenys, atitinkantys rinkos dalyvių pripažįstamus standartus.
10. Pagrindinės pozicijos yra inicijuotos ne tos kredito įstaigos, į kurios likvidumo atsargą įtraukta pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija, jos patronuojamosios įmonės, jos patronuojančiosios įmonės, jos patronuojančiosios įmonės patronuojamosios įmonės arba bet kurios kitos glaudžiai su ta kredito įstaiga susijusios įmonės.
11. Segmento emisijos dydis yra bent 100 mln. EUR (arba lygiavertė suma nacionaline valiuta).
12. Likęs svertinis vidutinis segmento laikotarpis yra 5 metų arba trumpesnis; šis laikotarpis apskaičiuojamas pasirenkant mažesniąją iš šių dydžių: sandorio išankstinio grąžinimo kainos prielaidą arba 20 % nuolatinę grąžinimo normą, kai kredito įstaiga daro prielaidą, kad grąžinti bus pareikalauta anksčiausią galimą pareikalavimo dieną.
13. Pagrindinių pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų iniciatorė yra Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 3 dalyje apibrėžta įstaiga arba įmonė, kurios viena pagrindinė veiklos rūšis arba kelios pagrindinės veiklos rūšys yra įtrauktos į Direktyvos 2013/36/ES I priedo 2–12 ir 15 punktus.
14. 2B lygio pakeitimo vertybiniais popieriais priemonių rinkos vertei taikomi šie mažiausio vertės mažinimo reikalavimai:
- a) 25 %, kai pakeitimo vertybiniais popieriais priemonės yra užtikrintos 2 dalies g punkto i, ii ir iv papunkčiuose nurodytų pakategorių turtu;
 - b) 35 %, kai pakeitimo vertybiniais popieriais priemonės yra užtikrintos 2 dalies g punkto iii ir v papunkčiuose nurodytų pakategorių turtu.

14 straipsnis

Riboto naudojimo paskirtos likvidumo priemonės

Kad galėtų būti laikomos 2B lygio turtu, riboto naudojimo paskirtos likvidumo priemonės, kurias gali pateikti centrinis bankas, kaip nurodyta 12 straipsnio 1 dalies d punkte, atitinka visus šiuos kriterijus:

- a) per laikotarpį, kuris nėra nepalankiausių sąlygų laikotarpis, priemonei taikomas išpareigojimo mokestis, pagrįstas visa paskirta suma, ir jis yra bent didesnioji iš šių verčių:
 - i) 75 baziniai punktai per metus arba
 - ii) bent 25 baziniai punktai per metus, pridedami prie turto, kuriuo užtikrinta priemonė, pelningumo ir likvidžiojo turto tipinio portfelio pelningumo skirtumo, pakoregavus pagal bet kokius reikšmingus kredito rizikos skirtumus.Nepalankiausių sąlygų laikotarpiu centrinis bankas gali sumažinti šio punkto pirmoje pastraipoje nurodytą išpareigojimo mokestį, jeigu įvykdomi būtiniausi reikalavimai, taikomi likvidumo priemonėms pagal 19 straipsnyje nurodytus alternatyvius likvidumo metodus;
- b) priemonė yra užtikrinta nesuvaržytu centrinio banko nurodytos rūšies turtu. Turtas, pateiktas kaip užtikrinimo priemonė, atitinka visus šiuos kriterijus:
 - i) jis turi būti tokios formos, dėl kurios būtų lengviau jį skubiai perleisti centriniam bankui, jeigu priemonės būtų pareikalauta;
 - ii) jo vertė po vertės sumažinimo, kurį taiko centrinis bankas, yra pakankama visai priemonės sumai padengti;

⁽¹⁾ 2014 m. vasario 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/17/ES dėl vartojimo kredito sutarčių dėl gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2008/48/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 60, 2014 2 28, p. 34).

⁽²⁾ 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinanti Tarybos direktyvą 87/102/EEB (OL L 133, 2008 5 22, p. 66).

- iii) jis neskaičiuojamas kaip likvidusis turtas kredito įstaigos likvidumo atsargos tikslais;
- c) priemonė dera su centrinio banko sandorio šalių politikos sistema;
- d) priemonės įsipareigojimo laikotarpis yra ilgesnis negu 30 kalendorinių nepalankiausių sąlygų laikotarpio dienų, kaip nurodyta 4 straipsnyje;
- e) priemonės centrinis bankas neatšaukia anksčiau, negu sueina sutartyje nustatytas terminas, ir joks kitas kredito sprendimas nepriimamas tol, kol susijusi kredito įstaiga toliau vertinama kaip moki;
- f) yra oficiali centrinio banko skelbiama strategija, kuria nurodomas banko sprendimas teikti riboto naudojimo paskirtas likvidumo priemonės, tokių priemonių sąlygos ir kredito įstaigų, kurioms gali būti taikomos tokios priemonės, rūšys.

15 straipsnis

KIS

1. KIS akcijos arba investiciniai vienetai laikomi likvidžiuoju turtu, esančiu to paties lygmens kaip ir atitinkamos įmonės likvidusis turtas, iki absoliučiosios 500 mln. EUR sumos (arba lygiavertės sumos nacionaline valiuta), tenkančios kiekvienai kredito įstaigai atskirai, jeigu:
 - a) laikomasi Reglamento (ES) Nr. 575/2013 132 straipsnio 3 dalies reikalavimų;
 - b) KIS investuoja tik į likvidųjį turtą ir išvestines finansines priemones, ir jeigu investuoja į pastarąsias, tai tik tiek, kiek būtina portfelio palūkanų normos, valiutos kurso arba kredito rizikai sumažinti.
2. Kredito įstaigos, atsižvelgdamos į pagrindinio likvidžiojo turto kategoriją, savo KIS akcijų arba investicinių vienetų vertei taiko toliau nustatyto dydžio mažiausią vertės mažinimą:
 - a) 0 % – monetoms ir banknotams, taip pat centrinių bankų pozicijoms, nurodytoms 10 straipsnio 1 dalies b punkte;
 - b) 5 % – 1 lygio turtui, išskyrus itin aukštos kokybės padengtas obligacijas;
 - c) 12 % – itin aukštos kokybės padengtoms obligacijoms, nurodytoms 10 straipsnio 1 dalies f punkte;
 - d) 20 % – 2A lygio turtui;
 - e) 30 % – 2B lygio pakeitimo vertybiniais popieriais priemonėms, užtikrintoms 13 straipsnio 2 dalies g punkto i, ii ir iv papunkčiuose nurodytų pakategorių turtui;
 - f) 35 % – 2B lygio padengtoms obligacijoms, nurodytoms 12 straipsnio 1 dalies e punkte;
 - g) 40 % – 2B lygio pakeitimo vertybiniais popieriais priemonėms, užtikrintoms 13 straipsnio 2 dalies g punkto iii ir v papunkčiuose nurodytų pakategorių turtui; ir
 - h) 55 % – 12 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytiems 2B lygio įmonių skolos vertybiniais popieriais, 12 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytoms akcijoms ir 12 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytam nepalūkaniniam turtui.
3. 2 dalyje paminėtas metodas taikomas taip:
 - a) kai kredito įstaiga žino apie pagrindines KIS pozicijas, ji gali tas pagrindines pozicijas įvertinti taikydama skaidrumo metodą ir nustatyti joms tinkamą vertės mažinimą pagal 2 dalį;
 - b) kai kredito įstaiga nežino pagrindinių KIS pozicijų, ji privalo daryti prielaidą, kad KIS į likvidųjį turtą, klasifikuojamą taikant 2 dalį, didėjimo tvarka investuoja tik iki maksimalios sumos, kuri leidžiama pagal jo įgaliojimą, pradėdamas nuo 2 dalies g punkte nurodyto turto tol, kol pasiekia maksimalią bendrą investicijų ribą. Toks pat metodas taikomas siekiant nustatyti pagrindinio turto likvidumo lygį, kai kredito įstaiga nežino apie pagrindines KIS pozicijas.
4. Kredito įstaigos parengia griežtą KIS akcijų arba investicinių vienetų rinkos vertės ir vertės mažinimo apskaičiavimo ir pranešimo metodiką ir procesus. Kai pozicija nėra pakankamai reikšminga, kad kredito įstaiga galėtų parengti savo metodiką, ir kai kiekvienu atveju kompetentinga institucija yra įsitikinusi, kad ši sąlyga įvykdyta, kredito įstaiga KIS akcijų arba investicinių vienetų vertės mažinimui apskaičiuoti ir pranešti gali taikyti tik šių trečiųjų šalių metodiką:
 - a) KIS depozitoriumo, jeigu KIS investuoja tik į vertybinius popierius ir visus tuos vertybinius popierius laiko šiame depozitoriume; arba

b) kai KIS yra kitokie, KIS valdymo įmonės, jeigu KIS valdymo įmonė atitinka Reglamento (ES) Nr. 575/2013 132 straipsnio 3 dalies a punkte nustatytus reikalavimus.

5. Kai KIS akcijų arba investicinių vienetų atžvilgiu kredito įstaiga neatitinka šio straipsnio 4 dalies reikalavimų, ji pagal 18 straipsnį nutraukia jų pripažinimą likvidžiuoju turtu šio reglamento taikymo tikslais.

16 straipsnis

Indėliai ir kitos lėšos bendradarbiavimo tinkluose ir institucinėse užtikrinimo sistemose

1. Kai kredito įstaiga priklauso Reglamento (ES) Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalyje nurodytos rūšies institucinei užtikrinimo sistemai, tinklui, kuriam būtų galima netaikyti reikalavimų, kaip nustatyta to reglamento 10 straipsnyje, arba valstybėje narėje esančiam bendradarbiavimo tinklui, kredito įstaigos indėliai iki pareikalavimo, laikomi centrinėje įstaigoje, vertinami kaip likvidusis turtas pagal vieną iš šių nuostatų:

- a) kai pagal nacionalinę teisę arba teisiškai privalomus dokumentus, kuriais reglamentuojama sistema arba tinklas, centrinė įstaiga privalo laikyti indėlius arba juos investuoti į nustatyto lygio arba kategorijos likvidųjį turtą, pagal šį reglamentą indėliai vertinami kaip to paties lygio arba kategorijos likvidusis turtas;
- b) kai centrinė įstaiga neprivalo laikyti indėlių arba jų investuoti į nustatyto lygio arba kategorijos likvidųjį turtą, pagal šį reglamentą indėliai vertinami kaip 2B lygio turtas, o jų neapmokėtai sumai taikomas mažiausias 25 % vertės mažinimas.

2. Kai pagal valstybės narės teisę arba teisiškai privalomus dokumentus, kuriais reglamentuojamas vienas iš 1 dalyje apibūdintų tinklų arba sistemų, kredito įstaiga per 30 kalendorinių dienų gali gauti lėšų likvidumui užtikrinti iš centrinės įstaigos arba kitos to pat tinklo arba sistemos įstaigos, tokios lėšos laikomos 2B lygio turtu, tačiau tik tokia jo dalis, kuri neužtikrinta nustatyto lygio arba kategorijos likvidžiuoju turtu. Paskirtai pagrindinei sumai likvidumui užtikrinti yra taikomas mažiausias 25 % vertės mažinimas.

17 straipsnis

Likvidumo atsargos sudėtis pagal turto lygį

1. Kredito įstaigos visą laiką laikosi šių su jų likvidumo atsargos sudėtimi susijusių reikalavimų:

- a) bent 60 % likvidumo atsargos turi sudaryti 1 lygio turtas;
- b) bent 30 % likvidumo atsargos turi sudaryti 1 lygio turtas, išskyrus 10 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytas itin aukštos kokybės padengtas obligacijas;
- c) ne daugiau kaip 15 % likvidumo atsargos gali sudaryti 2B lygio turtas.

2. 1 dalyje nustatyti reikalavimai yra taikomi pakoregavus pagal užtikrinto finansavimo, užtikrinto skolinimo arba užtikrinimo priemone padengtų apsigėitimo sandorių, naudojant likvidųjį turtą, kai tų sandorių terminas yra per 30 kalendorinių dienų, poveikį likvidžiajam turtui, atėmus bet kokią taikytiną vertės mažinimą ir jeigu kredito įstaiga laikosi 8 straipsnyje nustatytų veiklos reikalavimų.

3. Kredito įstaigos savo likvidumo atsargos sudėtį nustato taikydamos šio reglamento I priede nustatytą formulę.

18 straipsnis

Reikalavimų nesilaikymas

1. Kai likvidusis turtas nebeatitinka 7 straipsnyje nustatytų bendrųjų reikalavimų, 8 straipsnio 2 dalyje nustatytų veiklos reikalavimų arba bet kurių šiame skyriuje nustatytų taikytinų tinkamumo kriterijų, kredito įstaiga nutraukia jo pripažinimą likvidžiuoju turtu vėliausiai po 30 dienų nuo tos dienos, kai nustojama laikytis reikalavimų.

2. 1 dalis KIS akcijoms arba investiciniams vienetams, nebeatitinkantiems tinkamumo reikalavimų, taikoma tik tada, kai tos akcijos ir investiciniai vienetai sudaro ne daugiau kaip 10 % KIS viso turto.

19 straipsnis

Alternatyvūs likvidumo metodai

1. Kai kredito įstaiga turi nepakankamai likvidžiojo turto konkrečia valiuta, kad atitiktų 4 straipsnyje nustatytą padengimo likvidžiojo turto rodiklį, taikoma viena arba kelios iš šių nuostatų:
 - a) 8 straipsnio 6 dalyje nustatytas valiutos nuoseklumo reikalavimas tai valiutai netaikomas;
 - b) kredito įstaiga likvidžiojo turto tam tikra valiuta trūkumą gali padengti kredito priemonėmis, kurias suteikia valstybės narės arba trečiosios valstybės, kurios valiuta tai yra, centrinis bankas, jeigu tik priemonė atitinka visus šiuos reikalavimus:
 - i) sutartimi yra neatšaukiamai išpareigota ją teikti ateinančias 30 kalendorinių dienų;
 - ii) ji yra įkainota mokesčiu, kurį reikia sumokėti neatsižvelgiant į sumą, paimamą (jeigu ji paimama) pagal tą priemonę;
 - iii) nustatyta mokesčio suma yra tokia, kad grynasis pelningumas, susijęs su turtu, naudojamu priemonei užtikrinti, nebūtų didesnis už grynąjį pelningumą, susijusį su tipiniu likvidžiojo turto portfeliu, pakoregavus pagal bet kokius reikšmingus kredito rizikos skirtumus;
 - c) kai trūksta 1 lygio turto, bet yra pakankamai 2A lygio turto, kredito įstaiga gali laikyti papildomą 2A lygio turtą likvidumo atsargoje, o viršutinės ribos, taikomos pagal 17 straipsnyje nustatytą turto lygį, atitinkamai pakoreguojamos. Tokiam papildomam 2A lygio turtui taikomas mažiausias vertės mažinimas, lygus 20 % Bet kuriam kredito įstaigos turimam 2B lygio turtui ir toliau yra taikomas vertės mažinimas, pagal šį straipsnį taikomas kiekvienu atveju.
2. Kredito įstaigos taikomos 1 dalyje nustatytos nukrypti leidžiančios nuostatos yra atvirkščiai proporcingos turimam tinkamam likvidžiajam turtui. Kad galėtų taikyti šį straipsnį, kredito įstaigos įvertina savo likvidumo poreikį atsižvelgdamos į savo gebėjimą patikimai valdant likvidumą sumažinti šio likvidžiojo turto poreikį ir kitų rinkos dalyvių turimą minėto turto dalį.
3. Valiutos, kurių atžvilgiu gali būti taikomos 1 dalyje nustatytos nukrypti leidžiančios nuostatos, ir koku mastu viena ar kelios nukrypti leidžiančios nuostatos gali būti iš viso taikomos konkrečios valiutos atžvilgiu, turi būti nustatyta įgyvendinimo reglamentu, kurį pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 419 straipsnio 4 dalį turi priimti Komisija.
4. Išsamios sąlygos, taikytinos 1 dalies a ir b punktuose nustatytoms nukrypti leidžiančioms nuostatomis, turi būti nustatytos deleguotuoju aktu, kurį pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 419 straipsnio 5 dalį turi priimti Komisija.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

NETENKAMŲ PINIGŲ SRAUTAI IR GAUNAMŲ PINIGŲ SRAUTAI

1 SKYRIUS

Grynieji netenkamų pinigų srautai

20 straipsnis

Grynųjų netenkamų pinigų srautų apibrėžtis

1. Grynieji netenkamų pinigų srautai yra a punkte nurodyta netenkamų pinigų srautų suma, iš kurios atimta b punkte nurodyta gaunamų pinigų srautų suma, tačiau ta suma negali būti mažesnė už nulį ir ji apskaičiuojama taip:
 - a) 2 skyriuje apibrėžtų netenkamų pinigų srautų suma;
 - b) 3 skyriuje apibrėžtų gaunamų pinigų srautų suma, apskaičiuojama taip:
 - i) gaunamų pinigų srautai, kuriems netaikoma 33 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodyta viršutinė riba;
 - ii) pasirenkant mažesniąją iš šių dydžių: 33 straipsnio 4 dalyje nurodyti gaunamų pinigų srautai arba 90 % a punkte nurodytų netenkamų pinigų srautų, iš kurių atimti 33 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodyti gaunamų pinigų srautai, kuriems netaikoma riba, tačiau ta suma negali būti mažesnė už nulį;
 - iii) pasirenkant mažesniąją iš šių dydžių: gaunamų pinigų srautai, išskyrus nurodytuosius 33 straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse, arba 75 % a punkte nurodytų netenkamų pinigų srautų, iš kurių atimti 33 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodyti gaunamų pinigų srautai, kuriems netaikoma riba, ir 33 straipsnio 4 dalyje nurodyti gaunamų pinigų srautai, padalyti iš 0,9, kad būtų atsižvelgta į 90 % viršutinės ribos poveikį, tačiau ta suma negali būti mažesnė už nulį.

2. Gaunamų pinigų srautai ir netenkamų pinigų srautai yra vertinami per 30 kalendorinių dienų nepalankiausių sąlygų laikotarpį, atsižvelgiant į galimą ypatingo scenarijaus ir visą rinką apimančio nepalankiausių sąlygų scenarijaus derinį, kaip nurodyta 5 straipsnyje.
3. 1 dalyje nustatytas skaičiavimas atliekamas taikant II priede nustatytą formulę.

21 straipsnis

Sudarant išvestinių finansinių priemonių sandorius gautų užtikrinimo priemonių poveikio vertinimo reikalavimai

Kredito įstaigos netenkamų pinigų srautus ir gaunamų pinigų srautus, kurių tikimasi per 30 kalendorinių dienų laikotarpį pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 II priede išvardytas sutartis, apskaičiuoja pagal grynąją vertę ir kiekvieną sandorio šalį, jeigu pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 295 straipsnį yra dvišaliai užskaitos susitarimai. Taikant šį straipsnį, grynoji suma yra suma atskaičius gautiną užtikrinimo priemonę, jeigu ji pagal šio reglamento II antraštinę dalį laikoma likvidžiuoju turtu. Netenkamų ir gaunamų pinigų srautai, susidarantys dėl valiutos išvestinių finansinių priemonių sandorių, susijusių su visišku apsigėtimu pagrindinėmis sumomis vienu metu (arba tą pačią dieną), apskaičiuojami grynąja verte, net jei tiems sandoriams netaikomas dvišalis užskaitos susitarimas.

2 SKYRIUS

Netenkamų pinigų srautai

22 straipsnis

Netenkamų pinigų srautų apibrėžtis

1. Netenkamų pinigų srautai apskaičiuojami įvairių kategorijų arba rūšių įsipareigojimų ir nebalansinių įsipareigojimų neapmokėtas sumas dauginant iš tikėtinų jų likvidavimo arba panaudojimo rodiklių, kaip nurodyta šiame skyriuje.
2. Į 1 dalyje nurodytus netenkamų pinigų srautus yra įtrauktos toliau nurodytos sumos, kiekvienu atveju padaugintos iš taikytino netenkamų pinigų srauto koeficiento:
 - a) esama neapmokėta suma, susijusi su stabiliais mažmeniniais indėliais ir kitais mažmeniniais indėliais pagal 24, 25 ir 26 straipsnius;
 - b) esamos mokėtinos sumos, susijusios su kitais įsipareigojimais, kurių terminas suėjo, pagal kuriuos emitentas arba finansavimo teikėjas gali pareikalauti išmokėjimo arba dėl kurių finansavimo teikėjas gali tikėtis, kad kredito įstaiga įvykdys įsipareigojimą per ateinančias 30 kalendorinių dienų, kaip nustatyta 27 ir 28 straipsniuose;
 - c) papildomi netenkamų pinigų srautai, nustatyti pagal 30 straipsnį;
 - d) didžiausia suma, kurią galima per ateinančias 30 kalendorinių dienų panaudoti pagal nepanaudotas paskirtas kredito ir likvidumo priemones, kaip nustatyta pagal 31 straipsnį;
 - e) papildomi netenkamų pinigų srautai, nustatyti pagal 23 straipsnį atliekant vertinimą.

23 straipsnis

Papildomi su kitais produktais ir paslaugomis susiję netenkamų pinigų srautai

1. Kredito įstaigos reguliariai vertina netenkamų pinigų srauto tikimybę ir galimą dydį per ateinančias 30 kalendorinių dienų, kai jis susijęs su 27–31 straipsniuose nenurodytais produktais arba paslaugomis, kuriuos jos siūlo arba remia arba kuriuos galimi pirkėjai sietų su jomis. Šie produktai arba paslaugos apima (tačiau tuo neapsiribojama) netenkamų pinigų srautus, susidarantius dėl Reglamento (ES) Nr. 575/2013 429 straipsnyje ir I priede nurodytų sutartinių susitarimų, pavyzdžiui:
 - a) kitų nebalansinių ir neapibrėžtųjų finansavimo prievolių, įskaitant nepaskirtas finansavimo priemones, bet neapsiribojant jomis;
 - b) nepanaudotų paskolų ir išankstinių mokėjimų didmeninėms sandorio šalims;
 - c) hipotekos paskolų, dėl kurių buvo susitarta, bet kurios dar nepanaudotos;

- d) kredito kortelių;
- e) kredito perviršio;
- f) numatytų netenkamų pinigų srautų, susijusių su naujų mažmeninių arba didmeninių paskolų atnaujinimu arba pratęsimu;
- g) numatytų mokėtinų sumų pagal išvestinių finansinių priemonių sandorius;
- h) su prekybos finansavimo nebalansiniais straipsniais susijusių produktų.

2. 1 dalyje nurodyti netenkamų pinigų srautai vertinami atsižvelgiant į galimą ypatingo scenarijaus ir visą rinką apimančio nepalankiausių sąlygų scenarijaus derinį, kaip nurodyta 5 straipsnyje. Atlikdamos minėtą vertinimą, kredito įstaigos visų pirma atsižvelgia į reikšmingus su reputacijos praradimu susijusius nuostolius, kurių gali atsirasti, jeigu jos neužtikrintų tokių produktų arba paslaugų likvidumo. Apie tuos produktus ir paslaugas, dėl kurių 1 dalyje nurodytų netenkamų pinigų srautų tikimybė ir galimas dydis yra reikšmingi, kredito įstaigos praneša kompetentingoms institucijoms bent kartą per metus, o kompetentingos institucijos nustato priskirtiną netenkamų pinigų srauto dydį. Kompetentingos institucijos gali taikyti iki 5 % netenkamo pinigų srauto koeficientą su prekybos finansavimo nebalansiniais straipsniais susijusiems produktams, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 429 straipsnyje ir I priede.

3. Kompetentingos institucijos bent kartą per metus EBI praneša apie produktų arba paslaugų rūšis, kurioms jos nustatė netenkamų pinigų srautus atsižvelgdamos į kredito įstaigų ataskaitas, savo ataskaitoje jos taip pat paaiškina metodiką, taikytą nustatant netenkamų pinigų srautus.

24 straipsnis

Su stabiliais mažmeniniais indėliais susiję netenkamų pinigų srautai

1. Išskyrus atvejus, kai įvykdyti didesnio netenkamų pinigų srauto koeficiento kriterijai pagal 25 straipsnio 2, 3 arba 5 dalį, mažmeninių indėlių, kuriems taikoma indėlių garantijų sistema pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 94/19/EB⁽¹⁾ arba Direktyvą 2014/49/ES arba lygiavertę trečiosios valstybės indėlių garantijų sistema, suma laikoma stabilia ir dauginama iš 5 %, kai indėlis yra arba:

- a) dalis įtvirtintų santykių, dėl kurių indėlio atsiėmimo tikimybė yra itin menka; arba
- b) laikomas atsiskaitomojoje sąskaitoje.

2. Taikant 1 dalies a punktą, indėlį reikėtų laikyti įtvirtintų santykių dalimi, kai indėlininkas atitinka bent vieną iš šių kriterijų:

- a) yra užmezgęs bent 12 mėnesių aktyvius sutartinius ryšius su kredito įstaiga;
- b) turi iš kredito įstaigos gautų būsto paskolų arba kitokių ilgalaikių paskolų;
- c) turi bent vieną aktyvų kredito įstaigos produktą, bet ne paskolą.

3. Taikant 1 dalies b punktą, laikoma, kad mažmeninis indėlis yra laikomas atsiskaitomojoje sąskaitoje, kai atlyginimai, pajamos arba sandoriai yra reguliariai į ją įskaitomi arba iš jos nuskaitomi.

4. Nukrypstant nuo 1 dalies, nuo 2019 m. sausio 1 d. kompetentingos institucijos kredito įstaigoms gali leisti 1 dalyje paminėtą stabilų mažmeninių indėlių, kuriems taikoma indėlių garantijų sistema pagal Direktyvą 2014/49/ES neviršijant 100 000 EUR, kaip nurodyta tos direktyvos 6 straipsnio 1 dalyje, sumą daugini iš 3 %, jeigu Komisija yra patvirtinusi, kad oficialiai pripažinta indėlių garantijų sistema atitinka visus šiuos kriterijus:

- a) kaip nurodyta Direktyvos 2014/49/ES 10 straipsnyje, indėlių garantijų sistema turi finansinių išteklių, surinktų *ex ante* iš įnašų, kuriuos nariai moka bent kartą per metus;
- b) indėlių garantijų sistema turi tinkamų priemonių, kuriomis užtikrinamos galimybės lengvai gauti papildomą finansavimą, jeigu būtų pareikalauta didelės jos rezervų dalies, įskaitant galimybes iš kredito įstaigų narių gauti specialius įnašus ir atitinkamas alternatyvaus finansavimo struktūras, suteikiančias joms galimybę gauti trumpalaikį finansavimą iš viešųjų arba privačių trečiųjų šalių;
- c) indėlių garantijų sistema užtikrina septynių darbo dienų grąžinimo laikotarpį, kaip nustatyta Direktyvos 2014/49/ES 8 straipsnio 1 dalyje, nuo tos dienos, kurią pradedama taikyti 3 % netenkamų pinigų srauto koeficientą.

⁽¹⁾ 1994 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų (OL L 135, 1994 5 31, p. 5).

5. Kompetentingos institucijos 4 dalyje nurodytą leidimą gali suteikti tik prieš tai gavusios Komisijos sutikimą. Tokio sutikimo prašoma pateikiant pagrįstą pranešimą, į kurį yra įtraukti įrodymai, kad stabilių mažmeninių indėlių likvidavimo rodikliai būtų mažesni negu 3 % per bet kurį nepalankiausių sąlygų laikotarpį, atitinkantį 5 straipsnyje nurodytus scenarijus. Pagrįstas pranešimas Komisijai pateikiamas bent prieš tris mėnesius iki dienos, nuo kurios prašoma leidimo. Komisija įvertina, kaip atitinkama indėlių garantijų sistema atitinka 4 dalies a, b ir c punktuose nustatytas sąlygas. Kai tokios sąlygos įvykdytos, Komisija patvirtina kompetentingos institucijos prašymą suteikti leidimą, išskyrus atvejus, kai yra svarbesnių priežasčių patvirtinimo nesuteikti atsižvelgiant į mažmeninių indėlių vidaus rinkos veikimą. Visos kredito įstaigos, susijusios su tokia patvirtinta indėlių garantijų sistema, turi teisę taikyti 3 % netenkamų pinigų srauto koeficientą. Komisija teiraujasi EBI nuomonės apie tai, ar atitinkama indėlių garantijų sistema atitinka 4 dalies a, b ir c punktuose nustatytas sąlygas.

6. Kredito įstaigoms jų kompetentinga institucija gali leisti mažmeninių indėlių, kuriems taikoma trečiosios valstybės indėlių garantijų sistema, lygiavertę 1 dalyje nurodytai sistemai, sumą dauginti iš 3 %, jeigu trečioji valstybė leidžia taikyti tokią tvarką.

25 straipsnis

Su kitais mažmeniniais indėliais susiję netenkamų pinigų srautai

1. Kredito įstaigos kitus mažmeninius indėlius, įskaitant mažmeninių indėlių, kuriems netaikomas 24 straipsnis, dalį, daugina iš 10 %, išskyrus atvejus, kai taikomos 2 dalyje nustatytos sąlygos.

2. Kitiems mažmeniniams indėliams taikomi didesni netenkamų pinigų srauto koeficientai, kuriuos pagal 3 dalį nustato kredito įstaiga, kai įvykdytos šios sąlygos:

- a) bendras indėlių balansas, įskaitant visas kliento indėlių sąskaitas toje kredito įstaigoje arba grupėje, yra didesnis negu 500 000 EUR;
- b) indėlis yra tik internetinėje sąskaitoje;
- c) indėlio palūkanų norma atitinka bet kurią iš šių sąlygų:
 - i) norma yra gerokai didesnė už vidutinę panašioms mažmeniniams produktams taikomą normą;
 - ii) jo grąža apskaičiuojama pagal rinkos indekso arba indeksų grupės grąžą;
 - iii) jo grąža apskaičiuojama pagal bet kurį rinkos kintamąjį, išskyrus kintamąją palūkanų normą;
- d) indėlis iš pradžių padėtas kaip terminuotasis indėlis, kurio terminas baigiasi per 30 kalendorinių dienų laikotarpį, arba indėlis, kuriam pagal sutarties sąlygas yra taikomas trumpesnis negu 30 kalendorinių dienų išpėjamasis laikotarpis, išskyrus indėlius, kuriems taikoma 4 dalis;
- e) Sąjungoje įsisteigusių kredito įstaigų indėlininkas yra trečiosios valstybės rezidentas arba indėlis yra denominuotas valiuta, kuri nėra euro arba valstybės narės nacionalinė valiuta. Trečiųjų valstybių kredito įstaigų arba filialų indėlininkas yra ne trečiosios valstybės rezidentas arba indėlis yra denominuotas ne trečiosios valstybės nacionaline valiuta.

3. Kredito įstaigos taiko didesnę netenkamų pinigų srauto koeficientą, nustatytą taip:

- a) kai mažmeniniai indėliai atitinka 2 dalies a punkto kriterijų arba du iš b–e punktų kriterijų, taikomas 10–15 % netenkamų pinigų srauto koeficientas;
- b) kai mažmeniniai indėliai atitinka 2 dalies a punktą ir dar bent vieną kitą 2 dalyje nustatytą kriterijų arba tris ar daugiau 2 dalies kriterijų, taikomas 15–20 % netenkamų pinigų srauto koeficientas.

Kiekvienu konkrečiu atveju kompetentingos institucijos gali taikyti didesnę netenkamų pinigų srauto koeficientą, kai tai pagrįsta dėl ypatingų kredito įstaigos aplinkybių. Kredito įstaiga 3 dalies b punkte nurodytą netenkamų pinigų srauto koeficientą taiko mažmeniniams indėliams, kai nebuvo atliktas arba yra neužbaigtas 2 dalyje nurodytas vertinimas.

4. Kredito įstaigos, skaičiuodamos netenkamų pinigų srautus, gali neįtraukti tam tikrų aiškiai apribotų mažmeninių indėlių kategorijų, jeigu kiekvienu atveju kredito įstaiga tiksliai taiko toliau nurodytas sąlygas visai tų indėlių kategorijai, išskyrus atvejus, kai galima taikyti išimtį dėl to, kad indėlininkas pagrįstai patiria sunkumų:

- a) indėlininkui neleidžiama atsiimti indėlio 30 kalendorinių dienų arba
- b) jeigu indėlį atsiima iš anksto per 30 kalendorinių dienų laikotarpį, indėlininkas turi sumokėti baudą, apimančią palūkanų praradimą tarp indėlio atsiėmimo datos ir sutartyje nustatyto termino datos, pridėjus reikšmingą baudą, kuri neturi būti didesnė nei palūkanos už laiką, praėjusį nuo indėlio padėjimo datos iki indėlio atsiėmimo datos.

Jeigu pirmoje pastraipoje nurodyto indėlio dalis gali būti atsiimama ir dėl to nereikia mokėti tokios baudos, tik ta dalis laikoma indėliu iki pareikalavimo, o likusi dalis laikoma terminuotuoju indėliu, kaip nurodyta šioje dalyje. 100 % netenkamų pinigų srauto koeficientas taikomas panaikintiems indėliams, kurių likęs terminas yra trumpesnis negu 30 kalendorinių dienų, o dėl išmokėjimo susitarta su kita kredito įstaiga.

5. Nukrypstant nuo 1–4 dalių ir 24 straipsnio, kredito įstaigos mažmeninius indėlius, kuriuos priėmė trečiosiose valstybėse, gali dauginti iš didesnės netenkamų pinigų srauto koeficiento procentinės dalies, jeigu tokia procentinė dalis yra nustatyta tos trečiosios valstybės nacionalinėje teisėje, kuria nustatyti likvidumo reikalavimai.

26 straipsnis

Netenkamų pinigų srautai ir susiję gaunamų pinigų srautai

Gavusios išankstinį kompetentingos institucijos sutikimą, kredito įstaigos gali netenkamų pinigų srautą apskaičiuoti iš jo atėmusios susijusių gaunamų pinigų srautą, atitinkantį visas šias sąlygas:

- a) susijęs gaunamų pinigų srautas yra tiesiogiai siejamas su netenkamų pinigų srautu ir į jį neatsižvelgiama pagal 3 skyrių apskaičiuojant gaunamų pinigų srautus;
- b) susijusio gaunamų pinigų srauto reikalaujama pagal teisinius, reguliavimo arba sutartinius įsipareigojimus;
- c) susijęs gaunamų pinigų srautas atitinka vieną iš šių sąlygų:
 - i) jis būtinai turi susidaryti prieš susidarant netenkamų pinigų srautui;
 - ii) jis gaunamas per 10 dienų ir jį garantuoja valstybės narės centrinė valdžia.

27 straipsnis

Su veiklos indėliais susiję netenkamų pinigų srautai

1. Kredito įstaigos iš 25 % daugina įsipareigojimus, susijusius su indėliais, kurie tvarkomi taip:

- a) indėlį turi indėlininkas, kad dėl nustatytų veiklos ryšių iš kredito įstaigos gautų tarpuskaitos, saugojimo, pinigų valdymo ar kitas panašias paslaugas;
- b) jie laikomi, atsižvelgiant į bendrą užduočių pasidalijimą, institucinėje užtikrinimo sistemoje, atitinkančioje Reglamento (ES) Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalies reikalavimus, arba su centrine įstaiga nuolat susijusių bendradarbiaujančių kredito įstaigų, atitinkančių to reglamento 113 straipsnio 6 dalies reikalavimus, grupėje arba kaip kitos kredito įstaigos, kuri yra tos pačios institucinės užtikrinimo sistemos arba bendradarbiavimo tinklo narė, teisiškai arba pagal sutartį privalomas indėlis, jeigu tokie indėliai nepripažįstami kaip kredito įstaigos indėlininkės likvidusis turtas, kaip nurodyta 3 dalyje ir 16 straipsnyje;
- c) juos turi indėlininkas esant įtvirtintiems veiklos santykiams, išskyrus a punkte nurodytus santykius;
- d) juos turi indėlininkas, kad gautų pinigų tarpuskaitos ir centrinės įstaigos paslaugas, kai kredito įstaiga yra 16 straipsnyje nurodyto tinklo arba sistemos narė.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, kredito įstaigos įsipareigojimų, atsirandančių dėl 1 dalies a punkte paminėtų indėlių, kuriems pagal Direktyvą 94/19/EB arba Direktyvą 2014/49/ES taikoma indėlių garantijų sistema arba lygiavertė trečiosios valstybės indėlių garantijų sistema, dalį daugina iš 5 %.

3. Kredito įstaigų indėliai centrinėje įstaigoje, pagal 16 straipsnį laikomi kredito įstaigos indėlininkės likvidžiuoju turtu, dauginami iš 100 % netenkamų pinigų srauto koeficiento, taikomo centrinei įstaigai šio likvidžiojo turto sumos, sumažinus jo vertę, atžvilgiu. Šis likvidusis turtas neskaičiuojamas padengiant netenkamų pinigų srautus, išskyrus šios dalies pirmame sakinyje nurodytą netenkamų pinigų srautą, ir į jį neatsižvelgiama pagal 17 straipsnį individualiu lygmeniu apskaičiuojant centrinės įstaigos likusios likvidumo atsargos sudėtį.

4. Tarpuskaits, saugojimo, pinigų valdymo ar kitos panašios paslaugos, nurodytos 1 dalies a ir d punktuose, apima tik paslaugas, teikiamas esant įtvirtintiems santykiams, kurie indėlininkui yra ypač svarbūs. Indėliams, nurodytiems a, c ir d punktuose, nustatomi reikšmingi teisiniai arba veiklos apribojimai, dėl kurių didesnių sumų atsiėmimas per 30 kalendorinių dienų nebūtų tikėtinas. Lėšos, viršijančios sumą, kurios reikia veiklos paslaugoms teikti, laikomos ne veiklos indėliais.

5. Indėliai, atsirandantys dėl korespondentinės bankininkystės ryšių arba pagrindinio finansų tarpininko paslaugų, nelaikomi veiklos indėliais ir jiems taikomas 100 % netenkamų pinigų srauto koeficientas.

6. Siekdamą nustatyti 1 dalies c punkte nurodytus indėlius, kredito įstaiga turi manyti, kad yra įtvirtinti veiklos santykiai su ne finansiniu klientu, išskyrus terminuotuosius indėlius, taupomuosius indėlius ir per tarpininkus dedamus indėlius, kai laikomasi visų šių kriterijų:

- a) yra nustatyta, kad su sąskaita susijęs atlygis yra 5 baziniais punktais mažesnis už vyraujančią panašių savybių didmeninių indėlių normą, bet neturi būti neigiamas;
- b) indėlis laikomas specialiose sąskaitose, o su juo susijęs atlygis nustatomas nesukuriant ekonominių paskatų, dėl kurių indėlininkas indėlyje laikytų daugiau lėšų, negu reikia veiklos santykiams palaikyti;
- c) į tokią sąskaitą dažnai įskaitomi arba iš jos nuskaitomi esminiai sandoriai;
- d) laikomasi vieno iš šių kriterijų:
 - i) ryšys su indėlininku tęsiasi bent 24 mėnesius;
 - ii) indėlio tikslais naudojamas bent 2 aktyviomis paslaugomis. Šios paslaugos gali būti tiesioginė arba netiesioginė prieiga prie nacionalinių arba tarptautinių mokėjimo paslaugų, vertybinių popierių prekybos arba saugojimo paslaugų.

Tik ta indėlio dalis, kuri būtina, kad būtų galima naudotis paslauga, kurios atžvilgiu indėlis yra šalutinis produktas, laikoma veiklos indėliu. Perteklius laikomas ne veiklos indėliu.

28 straipsnis

Su kitais įsipareigojimais susiję netenkamų pinigų srautai

1. Kredito įstaigos įsipareigojimų, kurie atsiranda dėl klientų, kurie yra ne finansiniai klientai, valstybės, centriniai bankai, daugiašaliai plėtros bankai, viešojo sektoriaus subjektai, kredito unijos, kurioms veiklos leidimą suteikė kompetentinga institucija, asmeninio investavimo bendrovės, arba klientų, kurie yra indėlių tarpininkai, indėlių, dalį, kuriai netaikomas 27 straipsnis, daugina iš 40 %.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, kai toje pastraipoje paminėtiems įsipareigojimams pagal Direktyvą 94/19/EB arba Direktyvą 2014/49/EB taikoma indėlių garantijų sistema arba lygiavertė trečiosios valstybės indėlių garantijų sistema, jie dauginami iš 20 %.

2. Kredito įstaigos įsipareigojimus, kurie atsiranda dėl pačios įstaigos veiklos išlaidų, daugina iš 0 %.

3. Kredito įstaigos įsipareigojimus, kurie atsiranda dėl Reglamento (ES) Nr. 575/2013 192 straipsnio 2 ir 3 dalyje apibrėžtų užtikrintųjų skolinimo sandorių ir kapitalo rinkos veikiamų sandorių, kurių terminas sueina per 30 kalendorinių dienų, daugina iš:

- a) 0 %, jeigu jie yra užtikrinti turtu, kuris pagal 10 straipsnį būtų laikomas 1 lygio turtu, išskyrus 10 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytas itin aukštos kokybės padengtas obligacijas, arba jeigu skoliniojas yra centrinis bankas;
- b) 7 %, jeigu jie yra užtikrinti turtu, kuris būtų laikomas 10 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytomis itin aukštos kokybės padengtomis obligacijomis;
- c) 15 %, jeigu jie yra užtikrinti turtu, kuris pagal 11 straipsnį būtų laikomas 2A lygio turtu;
- d) 25 %:
 - i) jeigu jie yra užtikrinti 13 straipsnio 2 dalies g punkto i, ii arba iv papunkčiuose nurodytu turtu;
 - ii) jeigu jie yra užtikrinti turtu, kuris pagal 10 ir 11 straipsnius nebūtų laikomas likvidžiuoju turtu, o skoliniojas yra valstybės narės arba trečiosios valstybės, kurioje kredito įstaiga turi veiklos leidimą arba yra įsteigusi filialą, centrinė valdžia, viešojo sektoriaus subjektas arba daugiašalis plėtros bankas. Viešojo sektoriaus subjektai, kuriems taikoma tokia tvarka, yra tik tie, kurių rizikos koeficientas pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 116 straipsnio 4 ir 5 dalis yra 20 % arba mažesnis;
- e) 35 %, jeigu jie yra užtikrinti 13 straipsnio 2 dalies g punkto iii arba v papunktyje nurodytų pakategorių turtu;

- f) 50 %, jeigu jie užtikrinti:
- i) įmonių skolos vertybiniais popieriais, kurie pagal 12 straipsnio 1 dalies b punktą būtų laikomi 2B lygio turtu;
 - ii) akcijomis, kurios pagal 12 straipsnio 1 dalies c punktą būtų laikomos 2B lygio turtu;
- g) 100 %, jeigu jie yra užtikrinti turtu, kuris pagal II antraštinę dalį nebūtų laikomas likvidžiuoju turtu, išskyrus sandorius, kuriems taikomas šios dalies d punkto ii papunktis, arba jeigu skoliniojas yra centrinis bankas.
4. Dėl užtikrinimo priemone padengtų apsigėrimo sandorių, kurių terminas sueina per ateinančias 30 dienų, susidaro netenkamų pinigų srautas, susijęs su pasiskolinto turto likvidumo vertės perviršiu, palyginti su paskolinto turto likvidumo verte, išskyrus atvejus, kai sandorio šalis yra centrinis bankas, tada taikomas 0 % netenkamų pinigų srauto koeficientas.
5. Atskirose sąskaitose laikomi užskaitos likučiai, susiję su nacionaliniais nuostatais nustatyta klientų apsaugos sistema, yra vertinami kaip gaunamų pinigų srautai pagal 32 straipsnį ir nėra įtraukiami į likvidųjį turtą.
6. Kredito įstaigos 100 % netenkamų pinigų srauto koeficientą taiko visiems vekseliams, obligacijoms ir kitiems kredito įstaigos išleistiems skolos vertybiniais popieriais, išskyrus atvejus, kai obligacijos parduodamos tik mažmeninėje rinkoje ir laikomos mažmeninėje sąskaitoje, ir tada tos finansinės priemonės gali būti vertinamos kaip atitinkamos kategorijos mažmeninis indėlis. Turi būti nustatyti apribojimai, kad tokių finansinių priemonių negalėtų įsigyti ir turėti ne mažmeniniai klientai.

29 straipsnis

Netenkamų pinigų srautai grupėje arba institucinėje užtikrinimo sistemoje

1. Nukrypstant nuo 31 straipsnio, kompetentingos institucijos gali kiekvienu atveju atskirai leisti taikyti mažesnę netenkamų pinigų srauto koeficientą nepanaudotoms kredito arba likvidumo priemonėms, kai įvykdytos visos šios sąlygos:
- a) yra priežasčių tikėtis mažesnio netenkamų pinigų srauto net ir tuo atveju, kai teikėjas susiduria ir su visos rinkos, ir su išskirtinėmis nepalankiausiomis sąlygomis;
 - b) sandorio šalis yra kredito įstaigos patronuojančioji arba patronuojamoji įstaiga, kita tos pačios patronuojančiosios įstaigos patronuojamoji įmonė arba yra susijusi su įstaiga Tarybos direktyvos 83/349/EEB ⁽¹⁾ 12 straipsnio 1 dalyje apibrėžtais santykiais, yra tos pačios Reglamento (ES) Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalyje nurodytos institucinės užtikrinimo sistemos narė arba to reglamento 10 straipsnyje nurodyto tinklo ar bendradarbiavimo grupės centrinė įstaiga ar narė;
 - c) mažesnis netenkamų pinigų srauto koeficientas netampa mažesnis už sandorio šalies taikomą gaunamų pinigų srauto koeficientą;
 - d) kredito įstaiga ir sandorio šalis yra įsisteigusios toje pačioje valstybėje narėje.
2. Kompetentingos institucijos gali leisti nesilaikyti 1 dalies d punkte nustatytos sąlygos, kai taikomas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 20 straipsnio 1 dalies b punktas. Tokiu atveju reikia atitikti šiuos papildomus objektyvius kriterijus:
- a) likvidumo teikėjo ir gavėjo likvidumo rizika yra nedidelė;
 - b) tarp grupės subjektų yra teisiškai privalomų susitarimų ir įsipareigojimų, susijusių su nepanaudota kredito arba likvidumo linija;
 - c) valdant likvidumo teikėjo likvidumo riziką tinkamai atsižvelgiama į likvidumo gavėjo likvidumo rizikos pobūdį.

Kai leidžiama taikyti tokį mažesnę netenkamų pinigų srauto koeficientą, kompetentinga institucija EBI praneša Reglamento (ES) Nr. 575/2013 20 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyto proceso rezultatus. Kompetentinga institucija reguliariai tikrina, ar įvykdytos sąlygos, dėl kurių leidžiama taikyti tokius mažesnius netenkamų pinigų srauto koeficientus.

30 straipsnis

Papildomi netenkamų pinigų srautai

1. Užtikrinimo priemonei, išskyrus grynuosius pinigus ir 10 straipsnyje nurodytą turtą, kuria kredito įstaiga užtikrina Reglamento (ES) Nr. 575/2013 II priede išvardytas sutartis ir kredito išvestines priemones, taikomas 20 % papildomo netenkamų pinigų srauto koeficientas.

Užtikrinimo priemonei, kuri yra 10 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytas turtas ir kuria kredito įstaiga užtikrina Reglamento (ES) Nr. 575/2013 II priede išvardytas sutartis ir kredito išvestines priemones, taikomas 10 % papildomo netenkamų pinigų srauto koeficientas.

⁽¹⁾ 1983 m. birželio 13 d. Septintoji Tarybos Direktyva, pagrįsta Sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu dėl konsoliduotos atskaitomybės (OL L 193, 1983 7 18, p. 1).

2. Kredito įstaigos apskaičiuoja papildomą netenkamų pinigų srautą, susijusį su visomis sudarytomis sutartimis, dėl kurių sutartinių sąlygų, iš esmės pablogėjus kredito įstaigos kredito kokybei, per 30 kalendorinių dienų atsiranda papildomi netenkamų pinigų srautai arba prireikia papildomų užtikrinimo priemonių, ir apie tai praneša kompetentingoms institucijoms. Kredito įstaigos kompetentingoms institucijoms praneša apie šį netenkamų pinigų srautą ne vėliau negu tada, kai teikia ataskaitą pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 415 straipsnį. Kai kompetentingos institucijos mano, kad tokie netenkamų pinigų srautai yra reikšmingi galimų kredito įstaigos netenkamų pinigų srautų požiūriu, jos reikalauja, kad kredito įstaiga tokioms sutartims pridėtų papildomą netenkamų pinigų srautą, atitinkantį papildomų užtikrinimo priemonių poreikį arba netenkamų pinigų srautus, atsirandančius dėl iš esmės pablogėjusios kredito įstaigos kredito kokybės, t. y. įstaigos išorės kredito rizikos vertinimą sumažinus trimis laipsniais. Kredito įstaiga toms papildomoms užtikrinimo priemonėms arba netenkamų pinigų srautams turi taikyti 100 % netenkamų pinigų srauto koeficientą. Kredito įstaiga reguliariai peržiūri tokio esminio pablogėjimo mastą atsižvelgdama į tai, kas yra svarbu pagal jos sudarytas sutartis, ir savo atliktos peržiūros rezultatus praneša kompetentingoms institucijoms.

3. Kredito įstaiga prideda papildomą netenkamų pinigų srautą, atitinkantį užtikrinimo priemonių poreikį, kuris atsirastų dėl neigiamo rinkos scenarijaus poveikio kredito įstaigos išvestinių finansinių priemonių sandoriams, finansavimo sandoriams ir kitoms sutartims, jeigu jos reikšmingos. Šis skaičiavimas atliekamas pagal deleguotąją aktą, kurį Komisija turės priimti pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 423 straipsnio 3 dalį.

4. Kredito įstaigos atsižvelgia į netenkamų pinigų srautų ir gaunamų pinigų srautų, kurių tikimasi per 30 kalendorinių dienų pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 II priede išvardytas sutartis, grynąją vertę, kaip nustatyta 21 straipsnyje. Rezultatą, susijusį su grynuoju netenkamų pinigų srautu, kredito įstaiga dauginą iš 100 % netenkamų pinigų srauto koeficiento. Kredito įstaigos atliktos tokį skaičiavimą neįtraukia tų likvidumo reikalavimų, kurie atsirastų taikant 1, 2 ir 3 dalis.

5. Kredito įstaiga prideda papildomą netenkamų pinigų srautą, atitinkantį 100 % parduotų ir per 30 kalendorinių dienų pateiktinų skolintų vertybinių popierių arba kito skolinto turto rinkos vertės, išskyrus atvejus, kai kredito įstaigai nuosavybės teise priklauso pateiktini vertybiniai popieriai arba ji juos yra pasiskolinusi ir privalo grąžinti tik po 30 kalendorinių dienų, o vertybiniai popieriai nėra kredito įstaigų likvidžiojo turto dalis. Jeigu trumpoji pozicija yra padengta užtikrintų vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandoriu, kredito įstaiga daro prielaidą, kad trumpoji pozicija bus išlaikyta visą 30 kalendorinių dienų laikotarpį, o jai taikomas netenkamų pinigų srautas yra lygus 0 %.

6. Kredito įstaiga prideda papildomą netenkamų pinigų srautą, atitinkantį 100 %:

- a) kredito įstaigos turimo užtikrinimo priemonės perviršio, kurio bet kuriuo metu pagal sutartį gali pareikalauti sandorio šalys;
- b) užtikrinimo priemonės, kuri turi būti grąžinta sandorio šaliai per 30 kalendorinių dienų;
- c) užtikrinimo priemonės, kuri atitinka turtą, kuris taikant II antraštinę dalį būtų laikomas likvidžiuoju turtu, kuriuo būtų galima pakeisti turtą, atitinkantį turtą, kuris taikant II antraštinę dalį negalėtų būti laikomas likvidžiuoju turtu neturint kredito įstaigos pritarimo.

7. Indėliai, gauti kaip užtikrinimo priemonė, taikant 27 arba 29 straipsnį nelaikomi išpareigojimais, tačiau atitinkamai atvejais jiems taikomos šio straipsnio 1–6 dalių nuostatos.

8. Kredito įstaigos nustato 100 % netenkamų pinigų srautą dėl netenkamų lėšų, susijusių su turtu užtikrintais vertybiniais popieriais, padengtomis obligacijomis ir kitomis struktūrizuotomis finansavimo priemonėmis, kurių terminas sueina per ateinančias 30 kalendorinių dienų, kai šias finansines priemones išleidžia pati kredito įstaiga, arba kredito įstaigos remiamos struktūrinio investavimo įmonės arba specialios paskirties įmonės.

9. Kredito įstaigos nustato 100 % netenkamų pinigų srautą dėl netenkamų lėšų, susijusių su turtu užtikrintais komerciniais vekseliais, struktūrinio investavimo įmonėmis, vertybinių popierių investavimo subjektais ir kitomis panašiomis tokio finansavimo priemonėmis. Šis 100 % netenkamų pinigų srauto koeficientas taikomas sumai termino suėjimo metu, turto, kuris gali būti potencialiai grąžintas, sumai arba reikalaujamai likvidumo sumai.

10. Tos 8 ir 9 dalyse nurodytų finansavimo programų dalies atžvilgiu kredito įstaigos, kurios yra susijusių likvidumo priemonių teikėjos, neturi dvigubai įskaityti sueinančio termino finansinės priemonės ir likvidumo priemonės, skirtos konsoliduotoms programoms.

11. Be užtikrinimo pasiskolintas turtas, kurio terminas sueina per 30 kalendorinių dienų, yra laikomas visiškai likviduojamu ir likvidžiajam turtui taikomas 100 % netenkamų pinigų srauto koeficientas, išskyrus atvejus, kai vertybiniai popieriai nuosavybės teise priklauso kredito įstaigai ir nesudaro kredito įstaigos likvidumo atsargos.

12. Kalbant apie pagrindinio finansų tarpininko paslaugas, kai kredito įstaiga yra finansavusi vieno kliento turtą, kuriuo viduje užskaito iš pasiskolinto turto pardavimą kito kliento vardu, tokiems sandoriams taikomas 50 % netenkamų pinigų srauto, susijusio su neapibrėžtuoju išpareigojimu, koeficientas, nes, jeigu klientas atsiimtų savo turtą, kredito įstaiga gali privalėti rasti papildomų finansavimo šaltinių šioms pozicijoms padengti.

31 straipsnis

Netenkamų pinigų srautas pagal kredito ir likvidumo priemones

1. Taikant šį straipsnį turėtų būti laikoma, kad likvidumo priemonė reiškia bet kurią paskirtą nepanaudotą užtikrinimo priemonę, kuri būtų panaudota kliento skolos išsipareigojimams refinansuoti susidarius situacijoms, kai klientas negali tos skolos pratęsti finansų rinkose. Jos suma apskaičiuojama kaip kliento išleistos skolos suma, kuri dabar yra neapmokėta, kurios terminas sueina per 30 kalendorinių dienų ir kurios finansinis stabilumas yra sustiprintas ta priemone. Priemonės apibrėžtis netaikoma likvidumo priemonės daliai, kuria užtikrinta skola, kurios terminas nesueina per 30 kalendorinių dienų. Bet koks papildomas priemonės pajėgumas vertinamas kaip paskirta kredito priemonė, kurios susijęs panaudojimo rodiklis yra toks, koks nustatytas šiame straipsnyje. Bendrosios įmonėms skirtos apyvartinių lėšų priemonės bus klasifikuojamos ne kaip likvidumo priemonės, bet kaip kredito priemonės.

2. Kredito įstaigos su kredito ir likvidumo priemonėmis susijusius netenkamų pinigų srautus apskaičiuoja kredito ir likvidumo priemonių sumą dauginamos iš atitinkamų 3–5 dalyse nustatytų netenkamų pinigų srauto koeficientų. Su paskirtomis kredito ir likvidumo priemonėmis susiję netenkamų pinigų srautai nustatomi kaip procentinė didžiausios sumos, kurią galima panaudoti per 30 kalendorinių dienų, dalis atėmus bet kokią likvidumo reikalavimą, kuris pagal 23 straipsnį būtų taikytinas su prekybos finansavimo nebalansiniais straipsniais susijusiems produktams, ir atėmus bet kokią kredito įstaigai pateiktą užtikrinimo priemonę, įvertintą pagal 9 straipsnį, jeigu užtikrinimo priemonė atitinka visas šias sąlygas:

- a) kredito įstaiga gali ją pakartotinai panaudoti arba įkeisti;
- b) ji turima kaip likvidusis turtas, bet nepripažįstama likvidumo atsargos dalimi; ir
- c) ji nėra dalis turto, kurį išleido priemonės sandorio šalis arba vienas iš su ja susijusių subjektų.

Jeigu kredito įstaiga turi reikiamą informaciją, didžiausia pagal kredito ir likvidumo priemones panaudotina suma yra didžiausia suma, kurią galima panaudoti atsižvelgiant į sandorio šalies nuosavas prievoles arba į iš anksto nustatytą sutartinį panaudojimo tvarkaraštį, kurį įvykdyti reikia per 30 kalendorinių dienų.

3. Didžiausia suma, kurią galima panaudoti pagal nepanaudotas paskirtas kredito priemones ir nepanaudotas paskirtas likvidumo priemones per ateinančias 30 kalendorinių dienų, dauginama iš 5 %, jeigu jos priskiriamos mažmeninių indėlių pozicijos klasei.

4. Didžiausia suma, kurią galima panaudoti pagal nepanaudotas paskirtas kredito priemones per 30 kalendorinių dienų, dauginama iš 10 %, jeigu priemonės atitinka šiuos reikalavimus:

- a) jos nepriskiriamos mažmeninių indėlių pozicijos klasei;
- b) jos suteiktos klientams, kurie nėra finansiniai klientai, įskaitant ne finansų įmones, valstybes, centrinius bankus, daugiašalius plėtros bankus ir viešojo sektoriaus subjektus;
- c) jos suteiktos ne siekiant pakeisti kliento finansavimą tais atvejais, kai jis negali padengti savo finansavimo poreikių finansų rinkose.

5. Didžiausia suma, kurią galima panaudoti pagal nepanaudotas paskirtas likvidumo priemones per ateinančias 30 kalendorinių dienų, dauginama iš 30 %, jeigu priemonės atitinka 4 dalies a ir b punktuose nustatytas sąlygas, ir iš 40 %, jeigu jos suteiktos asmeninio investavimo bendrovėms.

6. Nepanaudota paskirta likvidumo priemonė, suteiktos SPPVPS siekiant, kad toks SPPVPS galėtų iš klientų, kurie nėra finansiniai klientai, įsigyti turtą, kuris nėra vertybiniai popieriai, suma dauginama iš 10 %, jeigu ji viršija dabar iš klientų įsigyto turto sumą ir kai didžiausia suma, kurią galima panaudoti, yra pagal sutartį apribota dabar įsigyto turto suma.

7. 16 straipsnyje paminėtos sistemos arba tinklo centrinė įstaiga iš 75 % netenkamų pinigų srauto koeficiento dauginą kredito įstaigai narei paskirtą likvidumo finansavimą, kai tokia kredito įstaiga narė likvidumo finansavimą pagal 16 straipsnio 2 dalį gali laikyti likvidžiuoju turtu. 75 % netenkamų pinigų srauto koeficientas taikomas paskirtai pagrindinei likvidumo finansavimo sumai.

8. Kredito įstaiga didžiausią sumą, kurią galima panaudoti pagal kitas nepanaudotas paskirtas kredito priemones ir nepanaudotas paskirtas likvidumo priemones per 30 kalendorinių dienų, dauginą iš atitinkamo netenkamų pinigų srauto koeficiento taip:

- a) 40 % – kredito ir likvidumo priemonėms, suteiktoms kredito įstaigoms, ir kredito priemonėms, suteiktoms kitoms reguliuojamoms finansų įstaigoms, įskaitant draudimo ir investicines įmones, KIS arba uždarojo tipo investavimo subjektą;

- b) 100 % – likvidumo priemonėms, kurias kredito įstaiga suteikė SPPVPS, išskyrus nurodytąsias 6 dalyje, ir susitarimams, pagal kuriuos įstaiga privalo pirkti turtą iš SPPVPS arba su juo įvykdyti apsisiekimo sandorį;
- c) 100 % – kredito ir likvidumo priemonėms, skirtoms finansiniams klientams, nepaminėtiems a ir b punktuose ir 1–7 dalyse.

9. Nukrypstant nuo 1–8 dalių, kredito įstaigos, kurias įsteigė ir remia bent vienos valstybės narės centrinė arba regioninė valdžia, 3 ir 4 dalyse nustatytą tvarką gali taikyti kredito ir likvidumo priemonėms, kurios skatinamąsias paskolas teikiantiems skolininkams suteikiamos tik siekiant tiesiogiai arba netiesiogiai finansuoti skatinamąsias paskolas, jeigu tos paskolos atitinka 3 ir 4 dalyse nustatytus netenkamų pinigų srauto koeficientų reikalavimus.

Nukrypstant nuo 32 straipsnio 3 dalies g punkto, jeigu tokios skatinamosios paskolos suteikiamos per kitą kredito įstaigą kaip tarpininkę, kredito įstaigos gali taikyti simetrinį gaunamų pinigų srauto ir netenkamų pinigų srauto dydį.

Šioje dalyje paminėtos skatinamosios paskolos suteikiamos ne konkurso tvarka ir nesiekiant pelno tik tiems asmenims, kurie nėra finansiniai klientai, siekiant skatinti Sąjungos arba tos valstybės narės centrinės arba regioninės valdžios viešosios politikos tikslų įgyvendinimą. Šiomis priemonėmis galima pasinaudoti tik pateikus pagrįstai tikėtiną skatinamosios paskolos paraišką ir neviršijant tokioje paraiškoje nurodytos sumos, jeigu vėliau atsiskaitoma už išmokėtų lėšų panaudojimą.

10. Kredito įstaigos iš 100 % daugina bet kokius netenkamų pinigų srautus, susidarančius dėl įsipareigojimų, apmokėtinų per 30 kalendorinių dienų, išskyrus paminėtuosius 23–31 straipsniuose.

3 SKYRIUS

Gaunamų pinigų srautai

32 straipsnis

Gaunamų pinigų srautai

1. Gaunamų pinigų srautai vertinami per 30 kalendorinių dienų laikotarpį. Jie apima tik pagal sutartis gaunamų pinigų srautus, susijusius su nepradelstomis pozicijomis, kurių atžvilgiu kredito įstaiga neturi pagrindo tikėtis įsipareigojimų neįvykdymo per 30 kalendorinių dienų laikotarpį.
2. Gaunamų pinigų srautams taikomas 100 % gaunamų pinigų srauto koeficientas, visų pirma įskaitant šiuos gaunamų pinigų srautus:
 - a) sumas, gautinas iš centrinių bankų ir finansinių klientų. Kalbant apie pastaruosius, visų pirma laikoma, kad 100 % gaunamų pinigų srauto koeficientas turėtų būti taikomas gaunamų pinigų srautams, susijusiems su šiais sandoriais:
 - i) vertybinių popierių, kurių terminas sueina per 30 kalendorinių dienų;
 - ii) Reglamento (ES) Nr. 575/2013 162 straipsnio 3 dalies antros pastraipos b punkte paminėtais prekybos finansavimo sandoriais, kurių likutinis terminas yra trumpesnis negu 30 kalendorinių dienų;
 - b) sumos, gautinos iš akcijų, kurių pagrindu nustatomi pagrindiniai akcijų indeksai, jeigu nėra dvigubo skaičiavimo su likvidžiuoju turtu. Tos sumos apima lėšas, kurios pagal sutartis yra gautinos per 30 kalendorinių dienų, pavyzdžiui, dividendai pinigais iš akcijų, susijusių su tokiais pagrindiniais indeksais, arba pinigai, gautini iš tokių nuosavybės priemonių, kurios parduotos, bet už jas dar neatsiskaityta, jeigu tai pagal II antraštinę dalį nepripažįstama likvidžiuoju turtu.
3. Nukrypstant nuo 2 dalies, šioje dalyje nustatytiems gaunamų pinigų srautams taikomi šie reikalavimai:
 - a) sumos, gautinos iš ne finansinių klientų, pagrindinio mokėjimo tikslais sumažinamos 50 % jų vertės arba atimant iš jų sutartinių įsipareigojimų tiems klientams, nustatytų teikiant finansavimą, sumą (taikomas didesnis dydis). Taikant šį punktą, ne finansiniai klientai yra įmonės, valstybės, daugiašaliai plėtros bankai ir viešojo sektoriaus subjektai. Nukrypstant nuo nuostatų, kredito įstaigos, gavusios 31 straipsnio 9 dalyje nurodytą įsipareigojimą, kad galėtų išmokėti skatinamąją paskolą galutiniam gavėjui, arba gavusios panašų įsipareigojimą iš daugiašalio plėtros banko arba viešojo sektoriaus subjekto, gali atsižvelgti į gaunamų pinigų srautą neviršydamos netenkamų pinigų srauto sumos dydžio, kurį jos taiko atitinkamam įsipareigojimui suteikti tokias skatinamąsias paskolas;
 - b) į sumas, gautinas pagal užtikrinto skolinimo sandorius ir sandorius kapitalo rinkoje, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 192 straipsnio 2 ir 3 punktuose, kurie užtikrinami likvidžiuoju turtu, neatsižvelgiama, jeigu jos neviršija likvidžiojo turto vertės pritaikius vertės mažinimą, kaip nustatyta II antraštinėje dalyje. Kalbant apie su

likusia verte susijusias gautinas sumas arba gautinas sumas, užtikrintas turtu, kuris pagal II antraštinę dalį nelaikomas likvidžiuoju turtu, atsižvelgiama į visą tų sumų vertę. Gaunamų pinigų srautai neleidžiami, jeigu užtikrinimo priemonė naudojama trumpajai pozicijai pagal 30 straipsnio 5 dalį padengti;

- c) sumoms, gautinoms iš sutartinių sueinančio termino garantinės įmokos paskolų, užtikrintų nelikvidžiuoju turtu, gali būti taikomas 50 % gaunamų pinigų srauto koeficientas. Į tokius gaunamų pinigų srautus gali būti atsižvelgiama tik tuomet, jeigu kredito įstaiga nenaudoja užtikrinimo priemonės, kurią iš pat pradžių gavo teikdama paskolas, bet kokioms trumposioms pozicijoms padengti;
- d) gautinos sumos, kurioms jas skolinga kredito įstaiga taiko 27 straipsnį, išskyrus 27 straipsnio 3 dalyje nurodytus indėlius centriniėje įstaigoje, dauginamos iš atitinkamo simetrinio gaunamų pinigų srauto koeficiento. Kai atitinkamo koeficiento nustatyti negalima, taikomas 5 % gaunamų pinigų srauto koeficientas;
- e) dėl užtikrinimo priemone padengtų apsigijimo sandorių, kurių terminas sueina per ateinančias 30 kalendorinių dienų, susidaro gaunamų pinigų srautas, susijęs su paskolinto turto likvidumo vertės perviršiu, palyginti su pasiskolinto turto likvidumo verte;
- f) jeigu užtikrinimo priemonė, gauta per atvirkštinio atpirkimo, vertybinių popierių skolinimosi ar užtikrinimo priemone padengtus apsigijimo sandorius, kurių terminas sueina per 30 dienų, yra pakartotinai įkeičiama ir naudojama trumposioms pozicijoms, kurias galima pratęsti ilgesnį negu 30 dienų laikotarpį, padengti, kredito įstaiga laiko, kad tokie atvirkštinio atpirkimo arba vertybinių popierių skolinimosi sandoriai bus pratęsti ir nesusidarys jokie gaunamų pinigų srautai, taigi ji turi toliau dengti trumpąją poziciją arba atpirkti atitinkamus vertybinius popierius. Trumposios pozicijos apima tiek atvejus, kai turto ir išipareigojimų suderinimo knygoje (angl. *matched book*) kredito įstaiga pardavė pasiskolintą vertybinį popierių per vienkryptį sandorį, sudarantį dalį prekybos arba apsidraudimo strategijos, tiek atvejus, kai kredito įstaiga atpirkimo sandorių turto ir išipareigojimų suderinimo knygoje (angl. *matched repo book*) turi trumpąją pasiskolinto vertybinio popieriaus poziciją, t. y. pasiskolino vertybinį popierių tam tikram laikotarpiui ir tą vertybinį popierių paskolino ilgesniam laikotarpiui;
- g) į nepanaudotas kredito ar likvidumo priemones ir kitus iš subjektų, išskyrus centrinius bankus ir paminėtuosius 34 straipsnyje, gautus išipareigojimus neatsižvelgiama. Į iš centrinio banko gaunamas nepanaudotas paskirtas likvidumo priemones, pagal 14 straipsnį pripažįstamas likvidžiuoju turtu, neatsižvelgiama kaip į gaunamų pinigų srautą;
- h) į sumas, gautinas iš pačios kredito įstaigos arba su ja susijusio subjekto išleistų vertybinių popierių, atsižvelgiama pagal jų grynąją vertę, o gaunamų pinigų srauto koeficientas yra taikomas toks, koks pagal šį straipsnį taikomas pagrindiniam turtui;
- i) į turtą su sutartyje nenurodytu galutiniu terminu atsižvelgiama taikant 20 % gaunamų pinigų srauto koeficientą, jeigu sutartyje leidžiama kredito įstaigai pasitraukti arba pareikalauti sumokėti sumą per 30 dienų.

4. 3 dalies a punktas netaikomas sumoms, gautinoms pagal užtikrinto skolinimo sandorius ir sandorius kapitalo rinkoje, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 192 straipsnio 2 ir 3 punktuose, kurie pagal II antraštinę dalį užtikrinami likvidžiuoju turtu, kaip nurodyta 3 dalies b punkte. Į gaunamų pinigų srautus, susidarancius atsiradus galimybei naudoti pagal teisės aktų reikalavimus siekiant apsaugoti kliento prekybos turtą atskirose sąskaitose laikomus likučius, visiškai atsižvelgiama, jeigu tie atskirai laikomi likučiai yra įtraukti į likvidųjį turtą, kaip apibrėžta II antraštinėje dalyje.

5. Per 30 kalendorinių dienų laikotarpį pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 II priede išvardytas sutartis tikėtini netenkamų ir gaunamų pinigų srautai yra apskaičiuojami pagal jų grynąsias vertes, kaip nurodyta 21 straipsnyje, ir, jeigu gaunama grynoji gaunamų pinigų srauto suma, ji dauginama iš 100 %.

6. Kredito įstaigos neatsižvelgia į jokių gaunamų pinigų srautus, susijusius su bet koku II antraštinėje dalyje paminėtu likvidžiuoju turtu, išskyrus su turtu susijusius mokėjimus, kurie neatspindimi turto rinkos vertėje.

7. Kredito įstaigos neatsižvelgia į gaunamų pinigų srautus, susijusius su bet kokiais naujai prisiimtais išipareigojimais.

8. Kredito įstaigos atsižvelgia į gaunamų pinigų srautus, gautinus trečiosiose valstybėse, kuriose taikomi turto perleidimo apribojimai, arba išreikštus nekonvertuojamomis valiutomis, tik tiek, kiek jie atitinka netenkamų pinigų srautą atitinkamai trečiojoje valstybėje arba atitinkama valiuta.

33 straipsnis

Viršutinė gaunamų pinigų srautų riba

1. Kredito įstaigos gaunamų pinigų srautus pripažįsta tik iki 75 % visų netenkamų pinigų srautų, kaip apibrėžta 2 skyriuje, išskyrus atvejus, kai konkrečiam gaunamų pinigų srautui ši viršutinė riba netaikoma, kaip nurodyta 2, 3 arba 4 dalyje.

2. Gavusi išankstinį kompetentingos institucijos sutikimą, kredito įstaiga 1 dalyje nurodytos viršutinės ribos gali visiškai arba iš dalies netaikyti šiems gaunamų pinigų srautams:

- a) gaunamų pinigų srautams, kai teikėjas yra kredito įstaigos patronuojančioji įmonė arba patronuojamoji įmonė, kita tos pačios patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė arba yra susijęs su kredito įstaiga Direktyvos 83/349/EEB 12 straipsnio 1 dalyje apibrėžtais santykiais;
- b) gaunamų pinigų srautams, susijusiems su indėliais, laikomais kitose kredito įstaigose, įtrauktose į subjektų, kuriems gali būti taikoma Reglamento (ES) Nr. 575/2013 113 straipsnio 6 arba 7 dalyje nustatyta tvarka, grupę;
- c) 26 straipsnyje nurodytiems gaunamų pinigų srautams, įskaitant gaunamų pinigų srautus, susidarančius dėl su hipotekos skolinimu susijusių paskolų arba 31 straipsnio 9 dalyje paminėtų skatinamųjų paskolų, arba gaunamų pinigų srautus, susijusius su daugiašaliais plėtros bankais arba viešojo sektoriaus subjektu, kurių atžvilgiu kredito įstaiga veikė kaip tarpininkė.

3. Gavusios išankstinį kompetentingos institucijos sutikimą, specializuotos kredito įstaigos gali gaunamų pinigų srautams netaikyti viršutinės ribos, kai jų pagrindinė veikla yra išperkamoji nuoma ir faktoringas, išskyrus 4 dalyje apibūdintą veiklą, ir laikomasi 5 dalyje nustatytų sąlygų.

4. Gavusios išankstinį kompetentingos institucijos sutikimą, specializuotos kredito įstaigos gaunamų pinigų srautams gali taikyti 90 % viršutinę ribą, kai laikomasi 5 dalyje nustatytų sąlygų, o jų pagrindinė veikla yra ši:

- a) motorinių transporto priemonių įsigijimo finansavimas;
- b) vartojimo kreditai, kaip apibrėžta Direktyvoje 2008/48/EB.

5. 3 dalyje paminėtos kredito įstaigos gaunamų pinigų srautams gali netaikyti viršutinės ribos, o 4 dalyje paminėtos įstaigos gali taikyti didesnę – 90 % – viršutinę ribą, jeigu jos laikosi šių sąlygų:

- a) verslo veiklos likvidumo rizika yra nedidelė atsižvelgiant į šiuos veiksnius:
 - i) gaunamų pinigų srautų laikas sutampa su netenkamų pinigų srautų laiku;
 - ii) individualiu lygmeniu kredito įstaiga nėra iš esmės finansuojama mažmeniniais indėliais;
- b) individualiu lygmeniu jų pagrindinės veiklos, nuodytos 3 arba 4 dalyje, rodiklis yra didesnis negu 80 % viso balanso;
- c) nukrypti leidžiančios nuostatos nurodomos metinėse ataskaitose.

Kompetentingos institucijos EBI praneša, kurioms specializuotoms kredito įstaigoms leista netaikyti viršutinės ribos arba kurioms leista taikyti aukštesnę viršutinę ribą, kartu pateikiant pagrindimą. EBI skelbia ir tvarko specializuotų kredito įstaigų, kurioms leista netaikyti viršutinės ribos arba taikyti aukštesnę viršutinę ribą, sąrašą. EBI gali prašyti pateikti patvirtinamuosius dokumentus.

6. Kompetentingai institucijai sutikus, 2, 3 ir 4 dalyse nustatytos išimtys pagal 2 straipsnio 3 dalies e punktą gali būti taikomos tiek individualiai, tiek konsoliduotai.

7. Kredito įstaigos savo grynųjų netenkamų pinigų srautų, kuriems taikoma gaunamų pinigų srautų viršutinė riba, sumą nustato pagal šio reglamento II priede nustatytą formulę.

34 straipsnis

Gaunamų pinigų srautai grupėje arba institucinėje užtikrinimo sistemoje

1. Nukrypstant nuo 32 straipsnio 3 dalies g punkto, kompetentingos institucijos gali kiekvienu atveju atskirai leisti taikyti didesnę gaunamų pinigų srauto koeficientą nepanaudotoms kredito ir likvidumo priemonėms, kai įvykdytos visos šios sąlygos:

- a) yra priežasčių tikėtis didesnio gaunamų pinigų srauto net ir tuo atveju, kai teikėjas susiduria su visos rinkos ir ypatingu scenarijų deriniu esant nepalankiausioms sąlygoms;
- b) sandorio šalis yra kredito įstaigos patronuojančioji arba patronuojamoji įmonė, kita tos pačios patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė, yra susijusi su kredito įstaiga Direktyvos 83/349/EEB 12 straipsnio 1 dalyje apibrėžtais santykiais, yra tos pačios Reglamento (ES) Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalyje nurodytos institucinės užtikrinimo sistemos narė arba yra Reglamento (ES) Nr. 575/2013 10 straipsnyje nurodyto tinklo arba bendradarbiavimo grupės centrinė įstaiga ar tinklo narė;
- c) kai gaunamų pinigų srauto koeficientas yra didesnis negu 40 %, sandorio šalis, nukrypdama nuo 31 straipsnio, taiko atitinkamą simetrinį netenkamų pinigų srauto koeficientą;
- d) kredito įstaiga ir sandorio šalis yra įsisteigusios toje pačioje valstybėje narėje.

2. Kai kredito įstaiga ir kredito įstaiga, esanti sandorio šalimi, yra įsisteigusios skirtingose valstybėse narėse, kompetentingos institucijos gali leisti netaikyti 1 dalies d punkte nustatytos sąlygos, jeigu, kartu su 1 dalyje nustatytais kriterijais, yra įvykdyti šie papildomi objektyvūs a–c punktuose išvardyti kriterijai:

- a) likvidumo teikėjo ir gavėjo likvidumo rizika yra nedidelė;
- b) tarp grupės subjektų yra teisiškai privalomų susitarimų ir įsipareigojimų, susijusių su kredito arba likvidumo linija;
- c) valdant likvidumo teikėjo likvidumo riziką tinkamai atsižvelgta į likvidumo gavėjo likvidumo rizikos pobūdį.

Siekdamos nustatyti, ar įvykdyti šioje dalyje nustatyti papildomi kriterijai, kompetentingos institucijos veikia kartu ir išsamiai konsultuodamosi pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 20 straipsnio 1 dalies b punktą.

3. Kai 2 dalyje nustatyti papildomi kriterijai yra įvykdyti, likvidumo gavėjo kompetentingai institucijai leidžiama taikyti lengvatinį iki 40 % gaunamų pinigų srauto koeficientą. Tačiau norint taikyti bet kokią didesnę negu 40 % lengvatinį koeficientą, taikomą simetriškai, reikia gauti abiejų kompetentingų institucijų sutikimą.

Kai leidžiama taikyti didesnę negu 40 % lengvatinį gaunamų pinigų srauto koeficientą, kompetentingos institucijos EBI informuoja apie 2 dalyje nurodyto proceso rezultatus. Kompetentingos institucijos reguliariai peržiūri, ar tebevykdomos sąlygos, dėl kurių leista taikyti tokius didesnius gaunamų pinigų srautus.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

35 straipsnis

Valstybių narių garantuojamo bankų turto tęstinumas

1. Kredito įstaigų išleistas turtas, kuriam suteikta valstybės narės centrinės valdžios garantija, 1 lygio turtu laikomas tik tada, kai garantija:

- a) maksimalios sumos atžvilgiu buvo suteikta arba ją suteikti maksimalios sumos atžvilgiu įsipareigota iki 2014 m. birželio 30 d.;
- b) yra tiesioginė, aiški, neatšaukiama ir besąlyginė garantija ir apima negebėjimo suėjus terminui sumokėti pagrindinės sumos ir palūkanų atvejus.

2. Kai garantas yra valstybės narės regioninė valdžia arba vietos valdžios institucija, garantuojamas turtas 1 lygio turtu laikomas tik tada, kai tokios regioninės valdžios arba vietos valdžios institucijos pozicijos pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 115 straipsnio 2 dalį yra laikomos jų centrinės valdžios pozicijomis, o garantija atitinka 1 dalyje nustatytus reikalavimus.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytas turtas ir toliau laikomas 1 lygio turtu, kol galioja garantija, atitinkamai suteikta atitinkamam emitentui arba jo turtui ir kartkartėmis pataisoma arba pakeičiama. Kai emitento arba jo turto atžvilgiu suteiktos garantijos suma yra padidinama bet kuriuo metu po 2014 m. birželio 30 d., tik tokia dalis turto laikoma likvidžiuoju turtu, kokia buvo maksimali garantijos, įsipareigotos iki tos dienos, suma.

4. Šiame straipsnyje nurodytam turtui taikomi tokie pat reikalavimai, kokie pagal šį reglamentą taikomi 1 lygio turtui, kurį sudaro reikalavimai centrinei ar regioninei valdžiai, vietos valdžios institucijoms ar viešojo sektoriaus subjektams arba kuriam suteiktos jų garantijos, kaip nurodyta 10 straipsnio 1 dalies c punkte.

5. Kai kredito įstaigai arba jos turtui taikoma garantijų sistema, taikant šį straipsnį garantija laikoma visa sistema.

36 straipsnis

Valstybių narių remiamoms sumažėjusios vertės turto valdymo agentūroms taikoma pereinamojo laikotarpio nuostata

1. Iki 2023 m. gruodžio 31 d. 1 lygio turtu laikomos toliau išvardytų valstybių narių remiamų sumažėjusios vertės turto valdymo agentūrų išleistos pirmosios obligacijos:

- a) Nacionalinės turto valdymo agentūros (angl. *National Asset Management Agency*, NAMA), Airija;
- b) „Sociedad de Gestión de Activos Procedentes de la Reestructuración Bancaria, S.A“ (SAREB), Ispanija;

- c) agentūros „Bankų turto valdymo įmonė“ (angl. *Bank Asset Management Company*), įsteigtos pagal Slovėnijos Respublikos bankų stabilumo didinimo priemonių įstatymą, Slovėnija.
2. 1 dalyje nurodytam turtui taikomi tokie pat reikalavimai, kokie pagal šį reglamentą taikomi 1 lygio turtui, kurį sudaro reikalavimai centrinei ar regioninei valdžiai, vietos valdžios institucijoms ar viešojo sektoriaus subjektams arba kuriam suteiktos jų garantijos, kaip nurodyta 10 straipsnio 1 dalies c punkte.

37 straipsnis

Būsto paskolomis užtikrintam pakeitimui vertybiniais popieriais taikoma pereinamojo laikotarpio nuostata

1. Nukrypstant nuo 13 straipsnio, iki 2015 m. spalio 1 d. išleistos pakeitimo vertybiniais popieriais priemonės, kai pagrindinės pozicijos yra 13 straipsnio 2 dalies g punkto i papunktyje nurodytos būsto paskolos, laikomos 2B lygio turtu, jeigu jos atitinka visus 13 straipsnyje nustatytus reikalavimus, išskyrus 13 straipsnio 2 dalies g punkto i papunktyje nustatytus paskolos ir už ją įsigyto turto vertės santykio arba paskolos ir pajamų santykio reikalavimus.
2. Nukrypstant nuo 13 straipsnio, po 2015 m. spalio 1 d. išleistos pakeitimo vertybiniais popieriais priemonės, kai pagrindinės pozicijos yra 13 straipsnio 2 dalies g punkto i papunktyje nurodytos būsto paskolos, neatitinkančios tame papunktyje nustatytų vidutinių paskolos ir už ją įsigyto turto vertės santykio arba paskolos ir pajamų santykio reikalavimų, 2B lygio turtu laikomos iki 2025 m. spalio 1 d., jeigu pagrindinės pozicijos apima būsto paskolas, kurioms suteikimo metu nebuvo taikoma nacionalinė teisė, kuria reglamentuojamos paskolos ir pajamų santykio ribos, ir tokios būsto paskolos suteiktos bet kuriuo metu iki 2015 m. spalio 1 d.

38 straipsnis

Padengimo likvidžiuoju turtu rodiklio taikymo pereinamojo laikotarpio nuostata

1. Pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 460 straipsnio 2 dalį, 4 straipsnyje nustatytas padengimo likvidžiuoju turtu rodiklis pradedamas taikyti taip:
- a) 60 % padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimas – nuo 2015 m. spalio 1 d.;
 - b) 70 % – nuo 2016 m. sausio 1 d.;
 - c) 80 % – nuo 2017 m. sausio 1 d.;
 - d) 100 % – nuo 2018 m. sausio 1 d.
2. Pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 412 straipsnio 5 dalį, valstybės narės arba kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad jose veiklos leidimą gavusios kredito įstaigos arba tų kredito įstaigų pogrupis toliau taikytų didesnę (iki 100 %) padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimą iki to laiko, kol pagal šį reglamentą bus visiškai nustatytas privalomas mažiausias 100 % standartas.

39 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2015 m. spalio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. spalio 10 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

I PRIEDAS

Likvidumo atsargos sudėties nustatymo formulės

1. Pagal 17 straipsnį kredito įstaigos savo likvidumo atsargos sudėtį nustato taikydamos šiame priede nustatytas formules.
2. Likvidumo atsargos apskaičiavimas. Kredito įstaigos likvidumo atsargą skaičiavimo dieną sudaro:
 - a) 1 lygio turto suma plius
 - b) 2 A lygio turto suma, plius
 - c) 2 B lygio turto suma,atėmus mažesniąją iš šių dydžių:
 - d) a, b ir c sumą arba
 - e) perteklinę likvidžiojo turto sumą, apskaičiuojamą pagal šio priedo 3 ir 4 punktus.
3. Perteklinę likvidžiojo turto sumą sudaro toliau apibrėžtos sudedamosios dalys:
 - a) pakoreguota nepadengtų obligacijų, priskiriamų 1 lygio turtui, suma, kuri yra lygi viso 1 lygio likvidžiojo turto, išskyrus 1 lygio padengtas obligacijas, kurį kredito įstaiga turėtų likviduodama bet kurį užtikrinto finansavimo sandorį, užtikrinto skolinimo sandorį, apsikeitimo turtu arba užtikrintų išvestinių finansinių priemonių sandorį, kurio terminas sueina per 30 kalendorinių dienų nuo skaičiavimo dienos, kai kredito įstaiga ir sandorio šalis likvidžiuoju turtu apsikeičia bent per vieną sudėtinę sandorio dalį, vertei;
 - b) pakoreguota 1 lygio padengtų obligacijų suma, kuri yra lygi visų 1 lygio padengtų obligacijų, kurias kredito įstaiga turėtų likviduodama bet kurį užtikrinto finansavimo sandorį, užtikrinto skolinimo sandorį, apsikeitimo turtu arba užtikrintų išvestinių finansinių priemonių sandorį, kurio terminas sueina per 30 kalendorinių dienų nuo skaičiavimo dienos, kai kredito įstaiga ir sandorio šalis likvidžiuoju turtu apsikeičia bent per vieną sudėtinę sandorio dalį, vertei, ją atitinkamai sumažinus;
 - c) pakoreguota 2A lygio turto suma, kuri yra lygi viso 2A lygio turto, kurį kredito įstaiga turėtų likviduodama bet kurį užtikrinto finansavimo sandorį, užtikrinto skolinimo sandorį, apsikeitimo turtu arba užtikrintų išvestinių finansinių priemonių sandorį, kurio terminas sueina per 30 kalendorinių dienų nuo skaičiavimo dienos, kai kredito įstaiga ir sandorio šalis likvidžiuoju turtu apsikeičia bent per vieną sudėtinę sandorio dalį, vertei, ją atitinkamai sumažinus; ir
 - d) pakoreguota 2B lygio turto suma, kuri yra lygi viso 2B lygio turto, kurį kredito įstaiga turėtų likviduodama bet kurį užtikrinto finansavimo sandorį, užtikrinto skolinimo sandorį, apsikeitimo turtu arba užtikrintų išvestinių finansinių priemonių sandorį, kurio terminas sueina per 30 kalendorinių dienų nuo skaičiavimo dienos, kai kredito įstaiga ir sandorio šalis likvidžiuoju turtu apsikeičia bent per vieną sudėtinę sandorio dalį, vertei, ją atitinkamai sumažinus.
4. Perteklinės likvidžiojo turto sumos apskaičiavimas. Ši suma yra:
 - a) pakoreguota nepadengtų obligacijų, priskiriamų 1 lygio turtui, suma plius
 - b) pakoreguota 1 lygio padengtų obligacijų suma, plius
 - c) pakoreguota 2A lygio turto suma, plius
 - d) pakoreguota 2B lygio turto suma,atėmus mažesniąją iš šių dydžių:
 - e) a, b, c ir d sumą;
 - f) dydį, gaunamą $100/30$ padauginus iš a;
 - g) dydį, gaunamą $100/60$ padauginus iš a ir b sumos;
 - h) dydį, gaunamą $100/85$ padauginus iš a, b ir c sumos.

5. Likvidumo atsargos sudėtis, atsižvelgus į bet kurio užtikrinto finansavimo sandorio, užtikrinto skolinimo sandorio, apsikeitimo turtu arba užtikrintų išvestinių finansinių priemonių sandorio likvidavimą ir pagal 17 straipsnį pritaikius pirmiau minėtas viršutines ribas, nustatoma taip:

a'' (pakoreguota nepadengtų obligacijų, priskiriamų 1 lygio turtui, suma pritaikius viršutinę ribą)

= a (pakoreguota nepadengtų obligacijų, priskiriamų 1 lygio turtui, suma nepritaikius viršutinės ribos)

b'' (pakoreguota padengtų obligacijų, priskiriamų 1 lygio turtui, suma pritaikius viršutinę ribą)

= $\text{MIN}(b, a70/30)$

čia b = pakoreguota padengtų obligacijų, priskiriamų 1 lygio turtui, suma nepritaikius viršutinės ribos

c'' (pakoreguota 2A lygio turto suma pritaikius viršutinę ribą)

= $\text{MIN}(c, (a + b'')40/60, \text{MAX}(a70/30 - b'', 0))$

čia c = pakoreguota 2A lygio turto suma nepritaikius viršutinės ribos

d'' (pakoreguota 2B lygio turto suma pritaikius viršutinę ribą)

= $\text{MIN}(d, (a + b'' + c'')15/85, \text{MAX}((a + b'')40/60 - c'', 0), \text{MAX}(70/30a - b'' - c'', 0))$

Čia d = pakoreguota 2B lygio turto suma nepritaikius viršutinės ribos

II PRIEDAS

Grynojo netenkamų pinigų srauto apskaičiavimo formulė

NLO = grynasis netenkamų pinigų srautas

TO = visi netenkamų pinigų srautai

TI = visi gaunamų pinigų srautai

FEI = gaunamų pinigų srautai, kuriems netaikoma viršutinė riba

IHC = gaunamų pinigų srautai, kuriems taikoma didesnė viršutinė 90 % netenkamų pinigų srautų riba

IC = gaunamų pinigų srautai, kuriems taikoma viršutinė 75 % netenkamų pinigų srautų riba

Grynasis netenkamų pinigų srautas yra lygus visų netenkamų pinigų srautų sumai atėmus gaunamų pinigų srautų, kuriems netaikoma viršutinė riba, sumą, gaunamų pinigų srautų, kuriems taikoma viršutinė 90 % riba, sumą ir gaunamų pinigų srautų, kuriems taikoma viršutinė 75 % riba, sumą.

$$\text{NLO} = \text{TO} - \text{MIN}(\text{FEI}, \text{TO}) - \text{MIN}(\text{IHC}, 0,9 \cdot \text{MAX}(\text{TO} - \text{FEI}, 0)) - \text{MIN}(\text{IC}, 0,75 \cdot \text{MAX}(\text{TO} - \text{FEI} - \text{IHC}/0,9, 0))$$

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) 2015/62**2014 m. spalio 10 d.****kuriuo iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatos dėl sverto koeficiento****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ⁽¹⁾, ypač į jo 456 straipsnio 1 dalies j punktą,

kadangi:

- (1) pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 429 straipsnį apskaičiuotą sverto koeficientą įstaigos turi atskleisti nuo 2015 m. sausio 1 d., o Komisija yra įgaliota iki tos dienos priimti deleguotąjį aktą, kuriuo būtų iš dalies pakeistas apskaičiuojant sverto koeficientą naudojamas pozicijų ir kapitalo matas, siekiant ištaisyti visus trūkumus, nustatytus remiantis įstaigų pranešimais;
- (2) pastebėta, kad pateikta skirtingų Reglamento (ES) Nr. 575/2013 429 straipsnio 2 dalyje nurodytų svertų koeficientų, nes įstaigos skirtingai aiškina vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių ir atpirkimo sandorių užtikrinimo priemonės užskaitą. Šie aiškinimo ir pranešimo skirtumai išryškėjo, kai Europos bankininkystės institucija (EBI) 2014 m. kovo 4 d. paskelbė analitinę ataskaitą;
- (3) atsižvelgiant į tai, kad Reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatos yra parengtos remiantis Bazelio standartais, sprendimai, kaip ištaisyti Bazelio taisyklių trūkumus, taip pat tinka to reglamento atitinkamų nuostatų atitinkamiems trūkumams taisyti;
- (4) 2014 m. sausio 14 d. Bazelio komitetas priėmė dėl sverto koeficiento pataisytą taisyklių tekstą, į kurį visų pirma įtraukta papildoma atpirkimo sandoriams ir vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandoriams taikoma vertinimo ir užskaitos tvarka. Reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatos dėl sverto koeficiento apskaičiavimo suderinus su tarptautiniu mastu susitartomis taisyklėmis turėtų būti išspręsta problema, susijusi su tuo, kad įstaigos skirtingai aiškina vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių ir atpirkimo sandorių užtikrinimo priemonės užskaitą, taip pat turėtų atsirasti daugiau galimybių duomenis palyginti tarptautiniu mastu ir sudaryti vienodas sąlygas Sąjungoje įsisteigusioms ir tarptautiniu mastu veikiančioms įstaigoms;
- (5) dėl tarpuskaity per pagrindines sandorio šalis pagal Sąjungoje paprastai taikomą pagrindinį modelį, nustatant įstaigos, veikiančios kaip tarpuskaity narė, pozicijų matą svertas būna įskaitomas dvigubai;
- (6) vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių, ypač atpirkimo sandorių, tarpuskaity per reikalavimus atitinkančias pagrindines sandorio šalis gali turėti pranašumų, tokių kaip daugiašalė užskaita ir patikimi užtikrinimo priemonių valdymo procesai, dėl kurių padidėtų finansinis stabilumas. Todėl turėtų būti leista užskaityti per tą pačią reikalavimus atitinkančią pagrindinę sandorio šalį vykdomų atpirkimo ir atvirkštinio atpirkimo sandorių gautinas ir mokėtinas pinigų sumas;
- (7) atpirkimo sandoriai, kuriuos galima nutraukti bet kurią dieną, taikant susitartą pranešimo apie atšaukimą laikotarpį, turėtų būti laikomi lygiaverčiais sandoriams, kurių terminas yra aiškus ir atitinka pranešimo apie atšaukimą laikotarpį, ir turėtų būti laikoma, kad laikomasi „tos pačios aiškos galutinio atsiskaitymo datos“, kad tokie sandoriai atitiktų su ta pačia sandorio šalimi sudarytų atpirkimo ir atvirkštinio atpirkimo sandorių gautinų ir mokėtinų pinigų sumų užskaitos reikalavimus;
- (8) pataisius sverto koeficientą, sverto matas turėtų būti tikslesnis, ir tai turėtų būti proporcingas apribojimas, dėl kurio Sąjungoje įsisteigusiose įstaigose nesusidarytų per didelis svertas;
- (9) nustačius, kad sverto koeficientas turėtų būti pranešamas toks, koks yra ketvirčio ataskaitinio laikotarpio pabaigoje, užuot pranešus vidutinį trijų mėnesių sverto koeficientą, sverto koeficiento pranešimas labiau derėtų su informacijos apie mokumą pateikimu;

⁽¹⁾ O L L 176, 2013 6 27, p. 1.

- (10) naudojant įstaigos išleistos pasirašytos kredito užtikrinimo priemonės bendrąsias tariamąsias sumas, tinkamiau atspindimas svertas, palyginti su toms priemonėms taikomu rinkos vertės metodu;
- (11) konsolidavimo apimtis, taikoma skaičiuojant sverto koeficientą, turėtų būti suderinta su reguliuojamąja konsolidavimo apimtimi, naudojama nustatant pagal riziką įvertinto kapitalo koeficientus;
- (12) dėl šiuo reglamentu nustatytų pakeitimų turėtų būti lengviau palyginti įstaigų atskleidžiamus sverto koeficientus ir tai turėtų padėti išvengti rinkos dalyvių klaidinančios informacijos apie tikrąjį įstaigų svertą. Todėl būtina, kad šis reglamentas kuo greičiau įsigaliotų;
- (13) todėl Reglamentas (ES) Nr. 575/2013 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (ES) Nr. 575/2013 iš dalies keičiamas taip:

- 1) 429 straipsnis pakeičiamas taip:

„429 straipsnis

Sverto koeficiento apskaičiavimas

1. Įstaigos apskaičiuoja savo sverto koeficientą pagal 2–13 dalyse nustatytą metodiką.
2. Sverto koeficientas apskaičiuojamas įstaigos kapitalo matą padalijus iš tos įstaigos bendro pozicijų mato ir yra išreiškiamas procentine dalimi.

Įstaigos sverto koeficientą apskaičiuoja ataskaitinę datą.

3. Taikant 2 dalį, kapitalo matas yra 1 lygio kapitalas.
4. Bendras pozicijų matas yra lygus visų toliau išvardytų pozicijų verčių sumai:
 - a) 5 dalyje nurodyto turto, išskyrus atvejus, kai nustatant 3 dalyje nurodytą kapitalo matą tas turtas yra atimamas;
 - b) 9 dalyje nurodytų išvestinių finansinių priemonių;
 - c) atpirkimo sandorių, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo ar skolinimosi sandorių, ilgalaikių atsiskaitymo sandorių ir garantinės įmokos skolinimo sandorių, įskaitant tuos, kurie yra nebalansiniai straipsniai, sandorio šalies kredito rizikos papildomo mokesčio pagal 429b straipsnį;
 - d) 10 straipsnyje nurodytų nebalansinių straipsnių.
5. Įstaigos turto pozicijų vertę, išskyrus II priede išvardytas sutartis ir kredito išvestines finansines priemones, nustato vadovaudamasi šiais principais:
 - a) turto pozicijų vertės yra pozicijų vertės pagal 111 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį;
 - b) įsigytos fizinės arba finansinės užtikrinimo priemonės, garantijos arba kredito rizikos mažinimo priemonės turto pozicijų vertei mažinti nenaudojamos;
 - c) paskolos nėra tarpusavyje užskaitomos su indėliais;
 - d) atpirkimo sandoriai, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo ar skolinimosi sandoriai, ilgalaikiai atsiskaitymo sandoriai ir garantinės įmokos skolinimo sandoriai neužskaitomi.

6. Įstaigos gali iš šio straipsnio 4 dalyje nurodyto pozicijų mato atimti sumas, pagal 36 straipsnio 1 dalies d punktą atimamas iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo.

7. Kompetentingos institucijos įstaigai gali leisti neįtraukti į pozicijų matą pozicijų, kurioms gali būti taikoma 113 straipsnio 6 dalyje nustatyta tvarka. Kompetentingos institucijos tokį leidimą gali suteikti tik tada, kai įvykdytos visos 113 straipsnio 6 dalies a–e punktuose nustatytos sąlygos ir kai jos yra suteikusios 113 straipsnio 6 dalyje nurodytą leidimą.

8. Nukrypstant nuo 5 dalies d punkto, įstaigos gali nustatyti pagal su ta pačia sandorio šalimi sudarytus atpirkimo sandorius, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo ar skolinimosi sandorius, ilgalaikius atsiskaitymo sandorius ir garantinės įmokos skolinimo sandorius gautinų ir mokėtinų pinigų pozicijos vertę pagal jų grynąją vertę tik tada, kai įvykdomos visos šios sąlygos:

- a) sandorių aiški galutinė atsiskaitymo data yra ta pati;
- b) teisės užskaityti sumą, mokėtiną sandorio šaliai, ir sumą, mokėtiną sandorio šalies, vykdymas yra užtikrintas teisės aktais esant visoms šioms aplinkybėms:
 - i) įprastomis verslo sąlygomis;
 - ii) išsipareigojimų neįvykdymo, nemokumo ir bankroto atveju;
- c) sandorio šalys ketina taikyti grynąją atsiskaitymą, atsiskaitymą tuo pat metu arba sandoriams taikomas atsiskaitymo mechanizmas, kurio rezultatas – funkcinis grynojo atsiskaitymo ekvivalentas.

Taikant pirmos pastraipos c punktą, atsiskaitymo mechanizmo rezultatas yra funkcinis grynojo atsiskaitymo ekvivalentas tada, kai atsiskaitymo dieną grynasis sandorių, vykdomų taikant tą mechanizmą, pinigų srautų rezultatas yra lygus vienai bendrai grynajai sumai, kai taikomas grynasis atsiskaitymas.

9. Įstaigos nustato II priede išvardytų sutarčių ir kredito išvestinių finansinių priemonių, įskaitant tas, kurios yra nebalansiniai straipsniai, pozicijų vertę pagal 429a straipsnį.

10. Įstaigos nustato nebalansinių straipsnių, išskyrus II priede išvardytas sutartis, kredito išvestines finansines priemones, atpirkimo sandorius, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorius, ilgalaikius atsiskaitymo sandorius ir garantinės įmokos skolinimo sandorius, pozicijų vertę pagal 111 straipsnio 1 dalį. Tačiau įstaigos nemažina nominaliosios tų straipsnių vertės specifinės kredito rizikos koregavimais.

Pagal 166 straipsnio 9 dalį, kai išsipareigojimas yra paremtas kito išsipareigojimo pratęsimu, taikomas mažesnis iš dviejų perskaičiavimo koeficientų, siejamų su atskiru išsipareigojimu. 111 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų mažos rizikos nebalansinių straipsnių pozicijos vertei taikoma žemiausia riba, atitinkanti 10 % jų nominaliosios vertės.

11. Įstaiga, esanti reikalavimus atitinkančios pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos nare, skaičiuodama pozicijų matą gali neįtraukti toliau nurodytų straipsnių prekybos pozicijų, jeigu tų prekybos pozicijų tarpuskaitą atlieka ta reikalavimus atitinkanti pagrindinė sandorio šalis ir kartu jos atitinka 306 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytas sąlygas:

- a) II priede išvardytų sutarčių;
- b) kredito išvestinių finansinių priemonių;
- c) atpirkimo sandorių;
- d) vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorių;
- e) ilgalaikių atsiskaitymo sandorių;
- f) garantinės įmokos skolinimo sandorių.

12. Kai įstaiga, esanti reikalavimus atitinkančios pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos nare, reikalavimus atitinkančiai pagrindinei sandorio šaliai garantuoja, kad klientas, su reikalavimus atitinkančia pagrindine sandorio šalimi tiesiogiai sudarantis išvestinių finansinių priemonių sandorius, vykdys išsipareigojimus, ji į pozicijų matą įtraukia poziciją, atsirandančią dėl garantijos, kaip kliento išvestinės finansinės priemonės poziciją pagal 429a straipsnį.

13. Kai pagal Direktyvos 86/635/EEB 10 straipsnį nacionaliniais bendraisiais apskaitos principais pripažįstamas į balansą įtrauktas patikėtas turtas, toks turtas gali būti neįtrauktas į sverto koeficiento bendrą pozicijų matą, jeigu toks turtas atitinka 39-ajame tarptautiniame apskaitos standarte (TAS), taikomame pagal Reglamentą (EB) Nr. 1606/2002, nustatytus nepripažinimo kriterijus ir, kai taikoma, 10-ajame tarptautiniame finansinės atskaitomybės standarte (TFAS), taikomame pagal Reglamentą (EB) Nr. 1606/2002, nustatytus nekonsolidavimo kriterijus.

14. Kompetentingos institucijos įstaigai gali leisti neįtraukti į pozicijų matą pozicijų, kurios atitinka visas šias sąlygas:

- a) jos yra viešojo sektoriaus subjekto pozicijos;
- b) jos vertinamos pagal 116 straipsnio 4 dalį;
- c) jos susidaro dėl indėlių, kuriuos įstaiga yra teisiškai įpareigota perleisti a punkte nurodytam viešojo sektoriaus subjektui bendro intereso investicijų finansavimo tikslais.“

2) Įterpiami 429a ir 429b straipsniai:

„429a straipsnis

Išvestinių finansinių priemonių pozicijos vertė

1. Įstaigos II priede išvardytų sutarčių ir kredito išvestinių finansinių priemonių, įskaitant tas, kurios yra nebalansiniai straipsniai, pozicijų vertę nustato taikydamos 274 straipsnyje nustatytą metodą. Įstaigos kredito išvestinių finansinių priemonių galimą būsimą kredito poziciją nustato pagal 299 straipsnio 2 dalies a punktą.

Nustatydamos kredito išvestinių finansinių priemonių galimą būsimą kredito poziciją, įstaigos 299 straipsnio 2 dalies a punkte nustatytus principus taiko ne tik prekybos knygai priskirtoms, bet ir visoms savo kredito išvestinėms finansinėms priemonėms.

Nustatydamos pozicijų vertę, vadovaudamosi 295 straipsniu įstaigos gali atsižvelgti į novacijų sutarčių ir kitų užskaitos susitarimų poveikį. Kryžminė produktų užskaita netaikoma. Tačiau įstaigos 272 straipsnio 25 punkto c papunktyje nurodytos kategorijos priemonės ir kredito išvestinės finansinės priemonės gali užskaityti, kai joms taikomas 295 straipsnio c punkte nurodytas sutartinės kryžminės produktų užskaitos susitarimas.

2. Kai pagal taikomą apskaitos sistemą pateikus su išvestinių finansinių priemonių sutartimis susijusią užtikrinimo priemonę sumažėja turto suma, įstaigos tą sumažėjimą panaikina.

3. Taikant 1 dalį, įstaigos gali iš sandorio šalies pinigais gautą kintamąją garantinę įmoką atimti iš pozicijos vertės dabartinių pakeitimo išlaidų dalies, jeigu galiojančioje apskaitos sistemoje kintamoji garantinė įmoka dar nepripažinta kaip pozicijos vertės mažinimas ir yra įvykdytos visos šios sąlygos:

- a) kai sandorių tarpuskaita neatliekama per reikalavimus atitinkančią pagrindinę sandorio šalį, gaunančiosios sandorio šalies gauti pinigai neatskiriami;
- b) kintamoji garantinė įmoka apskaičiuojama ir ja keičiamasi kasdien, remiantis išvestinių finansinių priemonių pozicijų vertinimu taikant rinkos vertės metodą;
- c) pinigais gauta kintamoji garantinė įmoka yra ta pačia valiuta kaip ir išvestinės finansinės priemonės sutarties atsiskaitymo valiuta;
- d) kintamoji garantinė įmoka, kuria apsieista, yra visa suma, kurios reikėtų išvestinės finansinės priemonės rinkos vertės pozicijai visiškai panaikinti, taikant sutarties šaliai taikytiną ribą ir nustatant minimalias perleidžiamas sumas;
- e) įstaigos ir sandorio šalies išvestinės finansinės priemonės sutarčiai ir kintamajai garantinei įmokai taikomas bendras užskaitos susitarimas, kurį įstaiga gali laikyti mažinančiu riziką, kaip nustatyta 295 straipsnyje.

Taikant pirmos pastraipos c punktą, kai išvestinės finansinės priemonės sutarčiai taikomas reikalavimus atitinkantis pagrindinis užskaitos susitarimas, atsiskaitymo valiuta yra bet kuri atsiskaitymo valiuta, nurodyta išvestinės finansinės priemonės sutartyje, reglamentuojančiame pagrindiniame užskaitos susitarime arba reikalavimus atitinkančio pagrindinio užskaitos susitarimo kredito paramos priede.

Kai pagal taikomą apskaitos sistemą įstaiga sandorio šaliai pinigais sumokėtą kintamąją garantinę įmoką pripažįsta kaip gautiną turtą, ji to turto gali neįtraukti į pozicijos matą, jeigu įvykdomos a–e punktų sąlygos.

4. 3 dalies tikslais taikomos šios nuostatos:

- a) gauta kintamoji garantinė įmoka atimama tik iš pozicijos vertės teigiamos dabartinių pakeitimo išlaidų dalies;
- b) įstaiga pinigais gautos kintamosios garantinės įmokos negali naudoti galimai būsimai kredito pozicijai mažinti, taip pat tais atvejais, kai taikomas 298 straipsnio 1 dalies c punkto ii papunktis.

5. Be 1 dalyje nustatytos tvarkos, kalbant apie pasirašytas kredito išvestines finansines priemones, įstaigos į pozicijos vertę įtraukia efektyvias tariamąsias vertes, nurodytas pasirašytais kredito išvestinėmis finansinėmis priemonėmis ir sumažintomis bet kokių neigiamų tikrosios vertės pokyčių suma, įtraukta į 1 lygio kapitalą pasirašytų kredito išvestinių priemonių atžvilgiu. Gautą pozicijos vertę galima toliau mažinti tuo pačiu pagrindiniu vardu įsigytos kredito išvestinės finansinės priemonės efektyvia tariamąja suma, jeigu įvykdomos visos šios sąlygos:

- a) kai yra vieno pavadinimo kredito išvestinės finansinės priemonės, įsigytos kredito išvestinės finansinės priemonės turi būti priskirtos tam pagrindiniam pavadinimui, kurio reitingas yra toks pat (*pari passu*) kaip ir pasirašytos kredito išvestinės finansinės priemonės pirminės pagrindinės pozicijos arba žemesnis, o dėl su didesnio prioriteto pagrindiniu turtu susijusio kredito įvykio atsirastų su subordinuotuoju turtu susijęs kredito įvykis;
- b) kai įstaiga įsigyja pagrindinių pavadinimų grupės apsaugos priemonę, įsigytą pagrindinių pavadinimų grupės apsaugos priemonę ir parduotą apsaugos priemonę galima įskaityti tik tada, kai abiejų sandorių pagrindinių subjektų grupė ir subordinacijos lygis yra tapatūs;
- c) likęs įsigytos kredito išvestinės finansinės priemonės terminas yra lygus likusiam pasirašytos kredito išvestinės finansinės priemonės terminui arba yra ilgesnis už jį;
- d) nustatant pasirašytų kredito išvestinių finansinių priemonių papildomą pozicijos vertę, įsigytos kredito išvestinės finansinės priemonės tariamoji suma mažinama bet kokių teigiamų tikrosios vertės pokyčių suma, įtraukta į 1 lygio kapitalą įsigytos kredito išvestinės finansinės priemonės atžvilgiu;
- e) kai produktai suskirstyti į segmentus, kaip apsaugos priemonė įsigyta kredito išvestinė finansinė priemonė priskiriama pagrindinei pozicijai, kurios reitingas yra toks pat kaip ir pasirašytos kredito išvestinės finansinės priemonės pirminės pagrindinės pozicijos.

Kai pasirašytos kredito išvestinės finansinės priemonės tariamoji suma nesumažinama įsigytos kredito išvestinės finansinės priemonės tariamąja suma, įstaigos individualią galimą būsimą tos pasirašytos kredito išvestinės finansinės priemonės poziciją gali atimti iš bendros galimos būsimos pozicijos, nustatytos pagal šio straipsnio 1 dalį kartu su atitinkamai 274 straipsnio 2 dalimi arba 299 straipsnio 2 dalies a punktu. Kai galima būsimą kredito poziciją nustatoma pagal 298 straipsnio 1 dalies c punkto ii papunktį, PCE_{gross} gali būti sumažinta pasirašytų kredito išvestinių finansinių priemonių individualia galima būsimą pozicija, nekoreguojant NGR.

6. Įstaigos nemažina pasirašytos kredito išvestinės finansinės priemonės efektyvios tariamosios sumos, kai įsigyja kredito užtikrinimą per apskaitimo grąžomis sandorį ir gautas grynąsias įmokas įtraukia į apskaitą kaip grynąsias pajamas, bet į apskaitą neįtraukia jokio pasirašytos kredito išvestinės finansinės priemonės užskaitomojo vertės sumažėjimo, atspindimo 1 lygio kapitale.

7. Kai įsigytos kredito išvestinės finansinės priemonės susijusios su pagrindinių subjektų grupe, įstaigos 5 dalyje nustatytą mažinimą, susijusį su pasirašytų kredito išvestinių finansinių priemonių individualiais pagrindiniais pavadinimais, gali pripažinti tik tada, kai įsigyta apsaugos priemonė ekonominiu požiūriu yra lygiavertė apsaugos priemonei, atskirai įsigijamai kiekvieno individualaus grupės pavadinimo atžvilgiu. Įsigijusi kredito išvestinę finansinę priemonę, priskiriamą pagrindinių pavadinimų grupei, įstaiga su pasirašytų kredito išvestinių finansinių priemonių grupe susijusį mažinimą gali pripažinti tik tada, kai abiejų sandorių pagrindinių subjektų grupė ir subordinacijos lygis yra tapatūs.

8. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, įstaigos gali taikyti 275 straipsnyje nustatytą metodą II priedo 1 ir 2 punktuose išvardytų sutarčių pozicijų vertei apskaičiuoti tik jeigu jos tą metodą taiko ir tų sutarčių pozicijų vertei apskaičiuoti siekdamos laikytis 92 straipsnyje nustatytų nuosavų lėšų reikalavimų.

Kai įstaigos taiko 275 straipsnyje nustatytą metodą, jos pozicijų mato nemažina pinigais gautos kintamosios garantinės įmokos suma.

429b straipsnis

Atpirkimo sandorių, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorių, ilgalaikių atsiskaitymo sandorių ir garantinės įmokos skolinimo sandorių sandorio šalies kredito rizikos papildomas mokestis

1. Be atpirkimo sandorių, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorių, ilgalaikių atsiskaitymo sandorių ir garantinės įmokos skolinimo sandorių, įskaitant tuos, kurie yra nebalansiniai straipsniai pagal 429 straipsnio 5 dalį, pozicijų vertės, įstaigos į pozicijų matą įtraukia ir sandorio šalies kredito rizikos papildomą mokestį, atitinkamai nustatytą pagal šio straipsnio 2 arba 3 dalį.

2. Taikant 1 dalį, su sandorio šalimi sudaromų sandorių, kuriems netaikomas pagrindinis užskaitos sandoris, atitinkantis 206 straipsnio nustatytas sąlygas, papildomas mokestis (E_i^*) nustatomas pagal kiekvieną atskirą sandorį pagal šią formulę:

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

čia:

E_i – pagal sandorį i sandorio šaliai paskolintų vertybinių popierių arba pinigų tikroji vertė,

C_i – pagal sandorį i iš sandorio šalies gautų pinigų arba vertybinių popierių tikroji vertė.

3. Taikant 1 dalį, su sandorio šalimi sudaromų sandorių, kuriems taikomas pagrindinis užskaitos sandoris, atitinkantis 206 straipsnyje nustatytas sąlygas, papildomas mokestis (E_i^*) nustatomas pagal kiekvieną atskirą pagrindinį užskaitos sandorį pagal šią formulę:

$$E_i^* = \max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right)\right\}$$

čia:

E_i – pagal sandorius, kuriems taikomas pagrindinis užskaitos sandoris i, sandorio šaliai paskolintų vertybinių popierių arba pinigų tikroji vertė,

C_i – iš sandorio šalies, kuriai taikomas pagrindinis užskaitos sandoris i, gautų pinigų arba vertybinių popierių tikroji vertė.

4. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, įstaigos gali taikyti 222 straipsnyje nustatytą metodą, taikydamos taikytiną rizikos koeficientą, kurio žemiausia riba yra 20 %, siekdamos nustatyti atpirkimo sandorių, vertybinių popierių skolinimosi ir skolinimo sandorių, ilgalaikių atsiskaitymo sandorių ir garantinės įmokos skolinimo sandorių, įskaitant tuos, kurie yra nebalansiniai straipsniai, papildomą mokestį. Įstaigos šį metodą gali taikyti tik jeigu jos jį taip pat taiko tų sandorių pozicijų vertei nustatyti siekdamos laikytis 92 straipsnyje nustatytų nuosavų lėšų reikalavimų.

5. Kai atpirkimo sandoris pagal taikytiną apskaitos sistemą apskaitoje tvarkomas kaip pardavimas, įstaigos daro visų su pardavimu susijusių apskaitos įrašų atvirkštinius įrašus.

6. Kai įstaiga veikia kaip dviejų šalių, sudarančių atpirkimo sandorius, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorius, ilgalaikius atsiskaitymo sandorius ir garantinės įmokos skolinimo sandorius, įskaitant tuos, kurie yra nebalansiniai straipsniai, tarpininkė, taikomos šios nuostatos:

- kai įstaiga klientui arba sandorio šaliai suteikia žalos atlyginimo draudimą arba garantiją, apribotą bet kokių vertybinių popierių arba pinigų, kuriuos klientas paskolino, vertės ir užtikrinimo priemonės, kurią suteikė skolininkas, vertės skirtumu, ji į pozicijų matą turi įtraukti tik papildomą mokestį, atitinkamai nustatytą pagal 2 arba 3 dalį;
- kai įstaiga neteikia žalos atlyginimo draudimo arba garantijos nė vienai iš susijusių šalių, sandoris neįtraukiamas į pozicijų matą;
- kai įstaiga ekonominiu požiūriu turi su sandoriu susijusią pagrindinio vertybinio popieriaus arba pinigų poziciją šalia pozicijos, kuriai taikomas papildomas mokestis, ji į pozicijos matą taip pat įtraukia poziciją, lygią visai vertybinio popieriaus arba pinigų sumai.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. spalio 10 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) 2015/63

2014 m. spalio 21 d.

kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES nuostatos dėl *ex ante* įnašų, skirtų pertvarkymo finansavimo struktūroms

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 ⁽¹⁾, visų pirma į jos 103 straipsnio 7 ir 8 dalis,

kadangi:

- (1) Direktyva 2014/59/ES reikalaujama, kad valstybės narės nustatytų pertvarkymo finansavimo struktūras, siekdamos užtikrinti, kad pertvarkymo institucija veiksmingai taikytų pertvarkymo priemones ir įgaliojimus. Toms pertvarkymo finansavimo struktūroms turėtų būti skirta pakankamai finansinių išteklių, kad būtų užtikrintas efektyvus pertvarkymo sistemos veikimas, todėl joms suteikiami įgaliojimai rinkti *ex ante* įnašus iš jų valstybės narės teritorijoje leidimą veikti gavusių įstaigų, įskaitant Sąjungos filialus (toliau – įstaigos);
- (2) valstybės narės pagal Direktyvos 2014/59/ES 103 straipsnio 1 dalį yra įpareigosios rinkti pertvarkymo finansavimo struktūroms skirtus *ex ante* įnašus ne tik iš įstaigų, bet ir iš Sąjungos filialų. Komisija Sąjungos filialų atžvilgiu taip pat turi įgaliojimus priimti deleguotuosius aktus pagal tos direktyvos 103 straipsnio 7 ir 8 dalis. Tačiau, atsižvelgiant į tai, kad pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES ⁽²⁾ 47 straipsnį už trečiųjų šalių kredito įstaigų filialams taikomus rizikos ribojimo reikalavimus ir priežiūros tvarką atsakomybė tenka valstybėms narėms, daugelį iš šiame deleguotajame reglamente nustatytų rizikos koregavimo matų nebūtų tinkama tiesiogiai taikyti Sąjungos filialams. Nors Sąjungos filialams šis reglamentas netaikomas, jiems būtų galima taikyti specialią tvarką, kurią Komisija ateityje parengtų ir nustatytų deleguotuoju aktu;
- (3) pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 ⁽³⁾ 6, 15, 16, 95 ir 96 straipsnius tam tikroms investicinėms įmonėms, turinčioms leidimą teikti tik ribotas paslaugas ir vykdyti ribotą veiklą, netaikomi arba gali būti netaikomi tam tikri kapitalo ir likvidumo reikalavimai. Todėl daugelis rizikos koregavimo matų, kurie turėtų būti nustatyti, joms nebūtų taikomi. Atsižvelgiant į tai, kad valstybėms narėms pagal Direktyvos 2014/59/ES 103 straipsnio 1 dalį taikomas įpareigojimas iš šių investicinių įmonių rinkti *ex ante* įnašus, skirtus pertvarkymo finansavimo struktūroms, būtų tinkama leisti valstybėms narėms nustatyti rizikos koregavimą, kad būtų išvengta neproporcingos naštos šioms įmonėms. Todėl šis reglamentas toms investicinėms įmonėms neturėtų būti taikomas;
- (4) pagal Direktyvos 2014/59/ES 102 straipsnio 1 dalį valstybės narės turėtų užtikrinti, kad per laikotarpį, kuris prasideda įsigaliojus direktyvai ir baigiasi 2024 m. gruodžio 31 d., jų finansavimo struktūrų finansavimo lėšų suma pasiektų bent 1 % visų įstaigų, turinčių leidimą veikti jų teritorijoje, apdraustųjų indėlių sumos. Per tą laikotarpį įnašai, skirti finansavimo struktūroms, turėtų būti kuo tolygiau paskirstomi per visą laikotarpį iki to laiko, kol bus pasiektas tikslinis lygis, atsižvelgiant į verslo ciklo etapą ir galimą prociklinių įnašų poveikį įnašus mokančių įstaigų finansinei būklei;
- (5) Direktyvos 2014/59/ES 103 straipsnio 1 dalyje reikalaujama įnašus rinkti bent kas metus, kad būtų pasiektas tos direktyvos 102 straipsnyje nurodytas tikslinis lygis. Pagal Direktyvos 2014/59/ES 103 straipsnio 2 dalį metinis įnašas turėtų atitikti įstaigos dydį, atsižvelgiant į tai, kad įnašas turėtų būti pagrįstas fiksuota suma, nustatyta remiantis tos įstaigos išpareigojimais (bazinis metinis įnašas); antra, jis atitinka įstaigos atitinkamos veiklos

⁽¹⁾ OL L 173, 2014 6 12, p. 190.

⁽²⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

⁽³⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

rizikos lygį, nes bazinis metinis įnašas turėtų būti koreguojamas proporcingai pagal tos įstaigos rizikos pobūdį (papildomas rizikos koregavimas). Įstaigos dydis yra pirmas įstaigos keliamos rizikos rodiklis. Kuo įstaiga didesnė, tuo labiau tikėtina, kad nepalankiomis sąlygomis pertvarkymo institucija svarstys galimybę viešojo intereso tikslais pertvarkyti tą įstaigą ir pasinaudoti pertvarkymo finansavimo struktūra, kad būtų užtikrintas veiksmingas pertvarkymo priemonių taikymas;

- (6) norint paaiškinti, kaip pertvarkymo institucijos turėtų koreguoti įnašus proporcingai pagal įstaigų rizikos pobūdį, būtina nustatyti rizikos ramsčius ir rodiklius, kurie turėtų būti naudojami įstaigų rizikos pobūdžiui nustatyti, rizikos koregavimo taikymo baziniam metiniam įnašui mechanizmą ir bazinį metinį įnašą, kuris būtų rizikos koregavimo atskaitos taškas. Tie elementai papildytų Direktyvos 2014/59/ES 103 straipsnio 7 dalyje numatytus rizikos kriterijus ir turėtų būti nustatyti taip, kad būtų išlaikytos vienodos sąlygos valstybėse narėse ir tvirta vidaus rinka, išvengiant skirtingų atitinkamoms pertvarkymo finansavimo struktūroms skirtų įnašų apskaičiavimo metodų taikymo valstybėse narėse. Tai sudaro sąlygas palyginti įstaigų mokamus įnašus, skirtus pertvarkymo finansavimo struktūroms, jie taip pat yra nuspėjami įvairių rūšių bankuose, o tai yra svarbus vienodų sąlygų vidaus rinkoje veiksnys;
- (7) Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 806/2014 ⁽¹⁾ 5 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad Bendra pertvarkymo valdyba (toliau – Valdyba), įsteigta pagal to reglamento 42 straipsnio 1 dalį, taikant tą reglamentą ir Direktyvą 2014/59/ES laikoma atitinkama nacionaline pertvarkymo institucija, kai Valdyba vykdo užduotis ar naudojami įgaliojimai, kuriuos pagal tą direktyvą turi vykdyti ar jais naudotis nacionalinė pertvarkymo institucija. Atsižvelgiant į tai, kad Reglamento (ES) Nr. 806/2014 70 straipsnio 7 dalimi Valdyba įgaliojama apskaičiuoti įstaigų įnašus į Bendrą pertvarkymo fondą, kuris nuo 2016 m. sausio 1 d. pakeistų finansavimo struktūras bendrame pertvarkymo mechanizme dalyvaujančiose valstybėse narėse, taikant šį reglamentą ir remiantis Direktyvos 2014/59/ES 103 straipsnio 7 dalimi, Valdyba taip pat turėtų būti laikoma pertvarkymo institucija pagal šį reglamentą;
- (8) jei grupių atveju įnašai būtų apskaičiuojami individualiu lygmeniu, nustatant skirtingų grupei priklausančių subjektų bazinį metinį įnašą tam tikri įsipareigojimai būtų skaičiuojami du kartus, nes įsipareigojimai, susiję su susitarimais, kuriuos tai pačiai grupei priklausančios subjekta sudaro tarpusavyje, būtų visų įsipareigojimų, į kuriuos reikia atsižvelgti nustatant kiekvieno grupės subjekto bazinį metinį įnašą, dalis. Taigi reikėtų patikslinti, kaip nustatomas bazinis metinis įnašas grupių atveju, kad būtų atsižvelgta į grupės subjektų tarpusavio sąsajas ir išvengta dvigubo grupės vidaus pozicijų skaičiavimo. Siekiant užtikrinti vienodas sąlygas grupei priklausančioms subjektams ir įstaigoms, kurios yra tos pačios institucinės užtikrinimo sistemos narės arba yra nuolat kontroliuojamos tos pačios centrinės įstaigos, pastarosioms turėtų būti taikoma tokia pati tvarka;
- (9) siekiant apskaičiuoti grupės subjekto bazinį metinį įnašą, visi įsipareigojimai, į kuriuos turi būti atsižvelgiama, neturėtų apimti įsipareigojimų, atsiradusių pagal sutartį, kurią tas grupės subjektas sudarė su bet kuriuo kitu tai pačiai grupei priklausančiu subjektu. Tačiau tokių įsipareigojimų turėtų būti galima neįtraukti tik tuo atveju, jeigu kiekvienas grupės subjektas yra įsteigtas Sąjungoje, jam yra taikomas toks pat visiškas konsolidavimas, tinkamos centralizuoto rizikos įvertinimo, nustatymo ir kontrolės procedūros ir jeigu nėra ar nenumatoma reikšmingų praktinių ar teisinių kliūčių greitai padengti atitinkamus įsipareigojimus, kai sueina terminas. Taip turėtų būti užkirstas kelias neįtraukti įsipareigojimų į įnašų apskaičiavimo pagrindą, jeigu nėra garantijų, kad pablogėjus grupės finansinei būklei grupės vidaus skolinimo pozicijos būtų padengtos. Be to, siekiant užtikrinti, kad grupės vidaus įsipareigojimų neįtraukimas nesuteiktų pranašumo grupės subjektams, kurie pasinaudos šia išimtimi, tokių įsipareigojimų neįtraukimams atitinkamoms įstaigoms neturėtų būti leista naudoti supaprastintą įnašų sistemą, kurią leidžiama naudoti mažoms įstaigoms, jeigu neįtraukus grupės vidaus įsipareigojimų įstaiga atitiktų supaprastintos sistemos reikalavimus. Siekiant užtikrinti vienodas sąlygas grupei priklausančioms subjektams ir įstaigoms, kurios yra tos pačios institucinės užtikrinimo sistemos narės arba yra nuolat kontroliuojamos tos pačios centrinės įstaigos, pastarosioms turėtų būti taikoma tokia pati tvarka;

⁽¹⁾ 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014 7 30, p. 1).

- (10) nukrypstant nuo taisyklės, kad įnašai turėtų būti apskaičiuojami individualiu lygmeniu, jeigu centrinė įstaiga turi nuolat kontroliuojamų kredito įstaigų, kurioms pagal nacionalinę teisę visiškai arba iš dalies netaikomi rizikos ribojimo reikalavimai, laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 10 straipsnio, *ex ante* įnašų taisyklės turėtų būti taikomos tik centrinei įstaigai ir jos kontroliuojamoms kredito įstaigoms kaip visumai konsoliduotu pagrindu, nes centrinės įstaigos ir visų jos kontroliuojamų įstaigų mokumas ir likvidumas stebimas kaip visumos, remiantis šių įstaigų konsoliduotosiomis ataskaitomis;
- (11) bazinio metinio įnašo nustatymo tvarka taip pat turėtų būti išsamiau patikslinta finansų rinkos infrastruktūrų (FRI) atveju. Kai kurios FRI, tokios kaip pagrindinės sandorio šalys ar centriniai vertybinių popierių depozitoriumai (CVPD), taip pat turi leidimą veikti kaip kredito įstaigos. Tam tikri CVPD vykdo net tik rinkos infrastruktūrų veiklą, bet ir teikia papildomas bankinio tipo paslaugas. Priešingai nei kredito įstaigos, CVPD neturi apdraustųjų indėlių, o daugiausia turi dienos arba vienos nakties likučių, susidariusių dėl atsiskaitymo už vertybinių popierių sandorius paslaugų, kurias jie teikia finansų įstaigoms ar centriniams bankams. Apskritai dėl to nesusidaro pinigų likučiai, kuriuos galima prilyginti lėšoms, telkiamoms siekiant vykdyti bankinę veiklą. Kadangi FRI teikiamos bankinio tipo paslaugos papildo jų pagrindinę tarpuskaitymo ar atsiskaitymo veiklą, kurią vykdančioms subjektams taikomi griežti rizikos ribojimo reikalavimai pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentus (ES) Nr. 648/2012 ⁽¹⁾ ir (ES) Nr. 909/2014 ⁽²⁾, taip pat atitinkamos nuostatos pagal Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 ir Direktyvą 2013/36/ES, ir atsižvelgiant į tai, kad FRI verslo modelis nekelia tokios rizikos, kokią kelia kredito įstaiga, nustatant tų subjektų visų įsipareigojimų sumą siekiant apskaičiuoti jų bazinį metinį įnašą turėtų būti atsižvelgiama tik į įsipareigojimus, susijusius su tų subjektų bankinio tipo veikla;
- (12) išvestinių finansinių priemonių apskaita atskirose ataskaitose nėra suderinta visoje Sąjungoje, o tai gali turėti įtakos įsipareigojimų sumai, į kurią reikia atsižvelgti apskaičiuojant kiekvieno banko įnašus. Reglamento (ES) Nr. 575/2013 429 straipsnio 6 ir 7 dalyse nurodyta sverto koeficiento metodika taikoma visiems bankams ir ja užtikrinama, kad ta pati išvestinių finansinių priemonių sutartis, visų pirma išvestinių finansinių priemonių sutarčių užskaita, bus vertinama vienodai, nepriklausomai nuo bankui taikomos apskaitos sistemos. Todėl siekiant užtikrinti, kad nustatant bazinį metinį įnašą išvestinės finansinės priemonės būtų vertinamos vienodai ir taip būtų sudarytos sąlygos palyginti jų vertinimą įvairiose įstaigose ir užtikrinti vienodas sąlygas visoje Sąjungoje, išvestinės finansinės priemonės turėtų būti vertinamos pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 429 straipsnio 6 ir 7 dalis. Tačiau, siekiant užtikrinti išvestinių finansinių priemonių vertinimo pagal Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 nuspėjamumą, reikėtų numatyti, kad atlikus tokį vertinimą gauta vertė negali būti mažesnė nei 75 % atitinkamų išvestinių finansinių priemonių vertės pagal atitinkamą apskaitos sistemą;
- (13) kai kurios kredito įstaigos yra skatinamąjį finansavimą teikiantys bankai, kurių tikslas yra paremti valstybės narės centrinės, regioninės ar vietos valdžios institucijos viešosios politikos tikslus, daugiausia teikiant skatinamąsias paskolas ne konkurso tvarka ir nesiekiant pelno. Tokių įstaigų teikiamas paskolas tiesiogiai arba netiesiogiai iš dalies garantuoja centrinės, regioninės arba vietos valdžios institucija. Skatinamosios paskolos suteikiamos ne konkurso tvarka ir nesiekiant pelno, ir jomis siekiama paskatinti Sąjungos arba valstybės narės centrinės arba regioninės valdžios institucijos viešosios politikos tikslų įgyvendinimą. Skatinamosios paskolos kartais suteikiamos per kitą įstaigą kaip tarpininkę (perleidžiamosios paskolos). Tokiais atvejais kredito įstaiga tarpininkė skatinamąsias paskolas gauna iš daugiašalio plėtros banko ar viešojo sektoriaus subjekto ir suteikia jas kitoms kredito įstaigoms, kurios tas paskolas teikia galutiniams klientams. Kadangi kredito įstaigos tarpininkės šių paskolų likvidumą iš pirminio skatinamąjį finansavimą teikiančio banko perleidžia skolinančiajai įstaigai ar kitai įstaigai tarpininkei, tokie įsipareigojimai neturėtų būti įtraukiami į visus įsipareigojimus, į kuriuos reikia atsižvelgti apskaičiuojant bazinį metinį įnašą;
- (14) Direktyvos 2014/59/ES 103 straipsnio 1 dalyje reikalaujama, kad visos įstaigos prisidėtų finansuojant pertvarkymo finansavimo struktūras. Tačiau būtina užtikrinti proporcingą ir teisingą pusiausvyrą tarp įpareigojimo kiekvienai įstaigai prisidėti finansuojant pertvarkymo finansavimo struktūrą ir tos įstaigos dydžio, rizikos pobūdžio, jos veiklos apimtį ir sudėtingumą, sąsają su kitomis įstaigomis ar visa finansų sistema, jos žlugimo poveikio finansų rinkoms, kitoms įstaigoms, finansavimo sąlygoms ar visai ekonomikai, taigi tikimybės, kad bus pradėtas įstaigos pertvarkymo procesas ir įstaiga pasinaudos finansavimo struktūra. Į tokius aspektus atsižvelgia pertvarkymo institucijos pagal Direktyvos 2014/59/ES 4 straipsnį priimdamos sprendimą, ar tam tikroms įstaigoms turėtų būti taikomi supaprastinti įpareigojimai, susiję su reikalavimais parengti gaivinimo ir

⁽¹⁾ 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklių (OL L 201, 2012 7 27, p. 1).

⁽²⁾ 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 909/2014 dėl atsiskaitymo už vertybinius popierius gerinimo Europos Sąjungoje ir centrinių vertybinių popierių depozitoriumų, kuriuo iš dalies keičiamos direktyvos 98/26/EB ir 2014/65/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 236/2012 (OL L 257, 2014 8 28, p. 1).

pertvarkymo planus. Vertinant, ar pasiekta tinkama pusiausvyra tarp poreikio laikytis Direktyvoje 2014/59/ES išdėstytų reikalavimų ir įvairių įstaigų, kurioms taikoma ta direktyva, specifikos, taip pat reikėtų atsižvelgti į administracinę našą tam tikroms įstaigoms ir pertvarkymo institucijoms, atsirandančią dėl metinių įnašų apskaičiavimo;

- (15) mažų įstaigų rizika paprastai nėra didelė, jų keliama sisteminė rizika taip pat dažnai mažesnė, palyginti su didelių įstaigų, ir daugeliu atvejų jų žlugimo poveikis visai ekonomikai yra mažesnis nei didelių įstaigų. Tačiau galimo mažų įstaigų žlugimo poveikio finansiniam stabilumui negalima visiškai atmesti, nes ir mažos įstaigos gali kelti sisteminę riziką dėl savo vaidmens visoje bankų sistemoje, bendro savo tinklų poveikio arba užkrečiamojo poveikio, kurį jos gali sukelti sumažėjus pasitikėjimui bankų sistema;
- (16) atsižvelgiant į tai, kad daugeliu atvejų mažos įstaigos nekelia sisteminės rizikos ir jų pertvarkymo tikimybė yra mažesnė, todėl atitinkamai sumažėja tikimybė, kad joms reikės naudotis pertvarkymo finansavimo struktūromis, palyginti su didelėmis įstaigomis, reikėtų supaprastinti jų metinių įnašų, skirtų pertvarkymo finansavimo struktūroms, apskaičiavimo metodiką. Mažų įstaigų metinius įnašus turėtų sudaryti nustatyto dydžio suma, pagrįsta vien jų baziniu metiniu įnašu ir proporcinga jų dydžiui. Tokia metodika turėtų užtikrinti, kad metinių įnašų sistema būtų proporcinga, atsižvelgiant į tai, kad nustatydamas kiekvienos įstaigos metinį įnašą pertvarkymo institucija turi laikytis metinio tikslinio finansavimo struktūros lygio. Todėl nustatyto dydžio suma atspindi faktą, kad daugeliu atvejų mažos įstaigos yra mažiau rizikingos, ir suteikia galimybę platesniu mastu koreguoti didesnių įstaigų, kurių rizika paprastai yra labiau sisteminė, įnašus pagal jų rizikos pobūdį;
- (17) siekiant nustatyti, kokios įstaigos laikomos mažomis, reikėtų taikyti dvigubą ribą: pirmoji riba, pagrįsta visais įsipareigojimais (išskyrus nuosavas lėšas), atėmus apdraustuosius indėlius, turėtų būti lygi 300 mln. EUR arba mažesnė, o antroji, pagrįsta visu turtu, turėtų neviršyti 1 mlrd. EUR. Pastaroji turėtų užkirsti kelią didesnėms įstaigoms, kurios neviršija pirmosios su įsipareigojimų suma susijusios ribos, naudotis supaprastinta sistema;
- (18) mažų įstaigų kategorijoje reikėtų išskirti smulkesnes kategorijas, nes kai kurios įstaigos yra labai mažos, o kitos yra arti didžiausių ribų, leidžiančių joms naudotis supaprastinta sistema. Taikant vienos nustatyto dydžio sumos sistemą, metiniai labai mažų įstaigų įnašai būtų neproporcingai dideli, palyginti su mažų įstaigų, kurios beveik siekia didžiausias ribas, įnašais. Tačiau reikėtų užtikrinti, kad taikant supaprastintą sistemą neatsirastų neproporcingų skirtumų tarp metinių įnašų, kuriuos moka prie mažų įstaigų kategorijos priskirtos didžiausios įstaigos ir įstaigos, kurios vos viršija nustatytas ribas ir neatitinka supaprastintos sistemos reikalavimų. Siekiant išvengti tokio nepageidaujamo poveikio, būtų tikslinga numatyti kelių kategorijų mažų įstaigų, kurių metinius įnašus turėtų sudaryti skirtingos nustatyto dydžio sumos, sistemą. Tai sudarytų sąlygas supaprastintoje sistemoje nustatyti laipsniškai didėjančius įnašus nuo didžiausios nustatyto dydžio sumos iki mažiausio įnašo taikant tokį metodą, pagal kurį bazinis metinis įnašas koreguojamas pagal įstaigos rizikos pobūdį;
- (19) kai pertvarkymo institucija nustato, kad mažos įstaigos rizika yra ypač didelė, pertvarkymo institucija turėtų turėti galimybę nuspręsti, kad atitinkamai įstaigai nebeturėtų būti taikoma supaprastinta sistema ir kad jos įnašas turėtų būti apskaičiuojamas taikant metodą, pagal kurį bazinis metinis įnašas yra koreguojamas atsižvelgiant į kitus nei įstaigos dydis rizikos veiksnius;
- (20) Direktyvos 2014/59/ES 45 straipsnio 3 dalyje nurodytos įstaigos nebus rekapitalizuojamos naudojant pertvarkymo finansavimo struktūras pagal Direktyvos 2014/59/ES 44 ir 101 straipsnius, nes jos bus likviduojamos taikant nacionalines bankroto procedūras arba kitas procedūras, įgyvendinamas pagal Direktyvos 2014/59/ES 38, 40 arba 42 straipsnį, ir nutrauks savo veiklą. Šios procedūros užtikrina, kad tų įstaigų kreditoriai, įskaitant padengtų obligacijų turėtojus, prireikus padengs nuostolius taip, kad būtų pasiekti pertvarkymo tikslai. Todėl nustatant jų įnašus, skirtus pertvarkymo finansavimo struktūroms, reikėtų atsižvelgti į šią specifiką. Vis dėlto, pertvarkymo finansavimo struktūros galėtų būti naudojamos kitiems tikslams, nurodytiems Direktyvos 2014/59/ES 101 straipsnyje. Jeigu kuri nors įstaiga naudoja pertvarkymo finansavimo struktūras bet kuriems iš tokių tikslų, pertvarkymo institucija turėtų turėti galimybę palyginti visų kitų įstaigų, kurioms taikoma Direktyvos 2014/59/ES 45 straipsnio 3 dalis, rizikos pobūdį su įstaigos, pasinaudojusios pertvarkymo finansavimo struktūra, rizikos pobūdžiu ir taikyti šiame deleguotajame akte nustatytą metodiką toms įstaigoms, kurių rizikos pobūdis

yra panašus į įstaigos, pasinaudojusios pertvarkymo finansavimo struktūra, rizikos pobūdį arba kurių rizika yra didesnė. Taip pat būtų tinkama sudaryti sąrašą elementų, į kuriuos pertvarkymo institucija turėtų atsižvelgti lygindama rizikos pobūdį;

- (21) siekiant suteikti galimybę valstybių narių pertvarkymo institucijoms vienodai aiškinti Direktyvos 2014/59/ES 103 straipsnio 7 dalyje nustatytus kriterijus, kad įstaigų rizikos rodiklis, naudojamas individualiems įnašams, skirtiems pertvarkymo finansavimo struktūroms, apskaičiuoti, visoje Sąjungoje būtų nustatomas vienodai, reikėtų numatyti kelis rizikos ramsčius ir atitinkamus kiekvieno iš tų rizikos ramsčių rizikos rodiklius, į kuriuos pertvarkymo institucijos atsižvelgtų vertindamos įstaigų rizikos pobūdį. Siekiant užtikrinti derėjimą su priežiūros praktika, rizikos rodiklius turėtų sudaryti šiuo metu turimi arba dar rengiami reguliavimo lyginamieji indeksai;
- (22) kai atitinkamuose teisės aktuose numatytos išimtys, pagal kurias įstaigos atleidžiamos nuo reikalavimų nustatyti tam tikrus rizikos rodiklius įstaigos lygmeniu, ir jeigu, kai taikoma, kompetentingos institucijos leidžia taikyti tokias išimtis, pertvarkymo institucijos turėtų įvertinti atitinkamus rodiklius konsoliduotu arba iš dalies konsoliduotu lygmeniu, kad būtų užtikrintas derėjimas su priežiūros praktika ir kad tomis išimtimis besinaudojančios grupės nebūtų nepelnytai baudžiamos;
- (23) kad būtų užtikrintas nuoseklus pertvarkymo institucijų požiūris į rizikos ramsčių ir rodiklių, į kuriuos jos turi atsižvelgti nustatydamos įstaigų rizikos pobūdį, svarbą, šiame reglamente taip pat reikėtų nustatyti santykinį kiekvieno rizikos ramsčio ir rodiklio svorį. Tačiau svarbu pertvarkymo institucijoms suteikti pakankamai lankstumo vertinant įstaigų rizikos pobūdį: jos turėtų galėti moduluoti rizikos ramsčių ir rodiklių taikymą, atsižvelgdamos į kiekvienos įstaigos specifiką. To negalima pasiekti vien numatant rizikos pobūdžio vertinimo skalę, pertvarkymo institucijos turi turėti galimybę tam tikru mastu savo nuožiūra spręsti dėl tam tikrų rizikos rodiklių svarbos kiekvienu konkrečiu atveju, todėl tam tikrų rizikos rodiklių svoris turėtų būti tik orientacinis arba reikėtų nustatyti jų skalę, kad pertvarkymo institucijos galėtų priimti sprendimą dėl tų rodiklių svarbos tam tikru konkrečiu atveju;
- (24) nustatant įvairių rodiklių, atitinkančių tam tikrą ramstį, svarbą, ramsčiuose juos reikėtų agreguoti naudojant atskirų rodiklių aritmetinį svertinį vidurkį. Apskaičiuojant galutinį sudėtinį rizikos rodiklį kiekvienai įstaigai, kad būtų išvengta kompensacinio poveikio tarp ramsčių, kai įstaigai, kurios rezultatai gana geri pagal kelis ramsčius ir labai prasti pagal kitus, paprastai būtų priskiriama vidutinė vertė pagal atskirų ramsčių aritmetinį vidurkį, toks skaičiavimas turėtų būti atliekamas remiantis atskirų ramsčių geometrinio svertinio vidurkiu;
- (25) rizikos, kurią kelia įstaiga, laipsnio vertinimo skalė turėtų būti tokia, kad būtų galima pakankamai moduluoti įstaigų rizikos pobūdį pagal įvairius rizikos ramsčius ir rodiklius, nustatytus šiame reglamente, ir kartu užtikrinti pakankamą tikrumą ir nuspėjamumą dėl metinių sumų, kurias kaip įnašus įstaigos turės sumokėti pagal Direktyvą 2014/59/ES ir šį reglamentą;
- (26) siekiant užtikrinti, kad įnašai būtų faktiškai sumokėti, būtina nustatyti mokėjimo sąlygas ir būdus. Visų pirma tuo atveju, jei įnašai pagal Direktyvos 2014/59/ES 103 straipsnį mokami ne pinigais, o neatšaukiamais mokėjimo įsipareigojimais, būtina nustatyti neatšaukiamų mokėjimo įsipareigojimų dalį, kurią gali naudoti kiekviena įstaiga, ir įkaito, kuris yra priimtinas šiems neatšaukiamiesiems mokėjimo įsipareigojimams padengti, rūšį, kad pertvarkymo institucija galėtų užtikrinti faktinį mokėjimą vykdant neatšaukiamą mokėjimo įsipareigojimą, jeigu pertvarkymo institucijai kiltų sunkumų įvykdyti neatšaukiamą mokėjimo įsipareigojimą. Siekiant užtikrinti, kad metiniai įnašai būtų veiksmingai sumokami, būtina numatyti specialius įgaliojimus pertvarkymo institucijoms, kad jos galėtų taikyti administracines sankcijas ir kitas administracines priemones įstaigoms, kurios pažeidžia šiame reglamente nustatytus įnašų apskaičiavimo ir koregavimo reikalavimus, pavyzdžiui, nesilaiko įpareigojimo pateikti pertvarkymo institucijos prašomą informaciją. Pertvarkymo institucija taip pat turėtų turėti įgaliojimą nustatyti dienos delpinigių įstaigai, jeigu atitinkama įstaiga tik iš dalies sumoka mokėtiną metinį įnašą ar jo visai nesumoka arba jeigu įstaiga nesilaiko reikalavimų, išdėstytų pertvarkymo institucijos pranešime. Be to, būtina numatyti konkrečius įpareigojimus kompetentingoms institucijoms ir pertvarkymo institucijoms dalytis informacija;
- (27) siekiant užtikrinti, kad rizikos koregavimas ir toliau atspindėtų pokyčius bankų sektoriuje ir nuolat atitiktų Direktyvos 2014/59/ES reikalavimus, Komisija, remdamasi jo taikymo patirtimi, iki 2016 m. birželio 1 d. peržiūrės rizikos koregavimą, taikomą apskaičiuojant metinius įnašus, visų pirma šiame reglamente nustatyto rizikos koregavimo koeficiento tinkamumą ir galimą poreikį didinti rizikos koregavimo koeficiento viršutinę ribą;

- (28) atsižvelgiant į tai, kad pagal Direktyvos 2014/59/ES 130 straipsnio 1 dalį įpareigojimas valstybėms narėms rinkti metinius įnašus iš jų teritorijoje leidimus veikti gavusių įstaigų taikomas nuo 2015 m. sausio 1 d., šis reglamentas taip pat turėtų būti taikomas nuo 2015 m. sausio 1 d.,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 SKIRSNIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatomos taisyklės, kuriomis patikslinama:

- a) pertvarkymo finansavimo struktūroms skirtų įnašų, kuriuos turi mokėti įstaigos, apskaičiavimo ir koregavimo pagal įstaigų rizikos pobūdį metodika;
- b) įstaigų įpareigojimai, susiję su informacija, kurią būtina pateikti įnašams apskaičiuoti, ir su pertvarkymo finansavimo struktūroms skirtų įnašų mokėjimu;
- c) priemonės, skirtos užtikrinti, kad pertvarkymo institucijos patikrintų, ar įnašai sumokėti teisingai.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas įstaigoms, nurodytoms Direktyvos 2014/59/ES 103 straipsnio 1 dalyje ir apibrėžtoms 2 straipsnio 1 dalies 23 punkte. Jis taip pat konsoliduotai taikomas centrinei įstaigai ir jos kontroliuojamoms įstaigoms, kai kontroliuojamoms įstaigoms pagal nacionalinę teisę visiškai arba iš dalies netaikomi rizikos ribojimo reikalavimai, laikantis Reglamento (ES) Nr. 575/2013 10 straipsnio.
2. Bet kokia nuoroda į grupę turėtų apimti centrinę įstaigą ir visas centrinės įstaigos nuolat kontroliuojamas kredito įstaigas, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 10 straipsnyje, ir jų patronuojamąsias įstaigas.

3 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys nustatytos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/49/ES ⁽¹⁾ ir Direktyvoje 2014/59/ES. Kitų šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) įstaigos – kredito įstaigos, apibrėžtos Direktyvos 2014/59/ES 2 straipsnio 1 dalies 2 punkte, arba investicinės įmonės, apibrėžtos šio straipsnio 2 punkte, taip pat centrinė įstaiga ir visos centrinės įstaigos nuolat kontroliuojamos kredito įstaigos, nurodytos Reglamento (ES) Nr. 575/2013 10 straipsnyje, vertinamos konsoliduotai kaip visuma, jei įvykdytos 2 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos;
- 2) investicinės įmonės – investicinės įmonės, apibrėžtos Direktyvos 2014/59/ES 2 straipsnio 1 dalies 3 punkte, išskyrus investicines įmones, apibrėžtas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 96 straipsnio 1 dalies a arba b punktuose, arba investicines įmones, kurios vykdo Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB ⁽²⁾ I priedo A skirsnio 8 punkte nurodytą veiklą, bet nevykdo tos direktyvos I priedo A skirsnio 3 ar 6 punktuose nurodytos veiklos;
- 3) metinis tikslinis lygis – bendra metinių įnašų suma, kurią kiekvienam įnašų mokėjimo laikotarpiui nustato pertvarkymo institucija, kad būtų pasiektas Direktyvos 2014/59/ES 102 straipsnio 1 dalyje nurodytas tikslinis lygis;
- 4) finansavimo struktūra – struktūra, kuria siekiama užtikrinti, kad pertvarkymo institucija veiksmingai taikytų pertvarkymo priemones ir įgaliojimus, kaip nurodyta Direktyvos 2014/59/ES 100 straipsnio 1 dalyje;
- 5) metinis įnašas – Direktyvos 2014/59/ES 103 straipsnyje nurodyta nacionalinei finansavimo struktūrai skirta suma, kurią įnašų mokėjimo laikotarpiu iš kiekvienos šio reglamento 2 straipsnyje nurodytos įstaigos renka pertvarkymo institucija;

⁽¹⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (OL L 173, 2014 6 12, p. 149).

⁽²⁾ 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinti Tarybos direktyvą 93/22/EEB (OL L 145, 2004 4 30, p. 1).

- 6) įnašų mokėjimo laikotarpis yra kalendoriniai metai;
- 7) pertvarkymo institucija – Direktyvos 2014/59/ES 2 straipsnio 1 dalies 18 punkte nurodyta institucija arba bet kokia kita atitinkama institucija, kurią valstybė narė paskiria taikydama Direktyvos 2014/59/ES 100 straipsnio 2 ir 6 dalis;
- 8) kompetentinga institucija – kompetentinga institucija, apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 40 punkte;
- 9) indėlių garantijų sistemos (IGS) – sistemos, nurodytos Direktyvos 2014/49/ES 1 straipsnio 2 dalies a, b arba c punkte;
- 10) apdraustieji indėliai – indėliai, nurodyti Direktyvos 2014/49/ES 6 straipsnio 1 dalyje, išskyrus laikinas dideles sumas sąskaitoje, nustatytas tos direktyvos 6 straipsnio 2 dalyje;
- 11) visi įsipareigojimai – visi įsipareigojimai, nustatyti Tarybos direktyvos 86/635/EEB ⁽¹⁾ 3 skirsnyje arba tarptautiniuose finansinės atskaitomybės standartuose, nurodytuose Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1606/2002 ⁽²⁾;
- (12) visas turtas – visas turtas, nustatytas Direktyvos 86/635/EB 3 skirsnyje arba tarptautiniuose finansinės atskaitomybės standartuose, nurodytuose Reglamente (EB) Nr. 1606/2002;
- 13) bendra rizikos pozicija – bendra rizikos pozicijos suma, apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalyje;
- 14) bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientas – koeficientas, nurodytas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 2 dalies a punkte;
- 15) minimalus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimas – minimalus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimas, nurodytas Direktyvos 2014/59/ES 45 straipsnio 1 dalyje;
- 16) nuosavos lėšos – nuosavos lėšos, apibrėžtos Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 118 punkte;
- 17) tinkami įsipareigojimai – įsipareigojimai ir kapitalo priemonės, apibrėžti Direktyvos 2014/59/ES 2 straipsnio 1 dalies 71 punkte;
- 18) sverto koeficientas – sverto koeficientas, apibrėžtas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 429 straipsnyje;
- 19) padengimo likvidžiuoju turtu rodiklis (LCR) – padengimo likvidžiuoju turtu rodiklis, apibrėžtas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 412 straipsnyje ir patikslintas Komisijos deleguotajame reglamente (ES) 2015/61 ⁽³⁾;
- 20) grynas pastovaus finansavimo rodiklis (NSFR) – grynas pastovaus finansavimo rodiklis, apie kurį teikiama informacija pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 415 straipsnį;
- 21) pagrindinė sandorio šalis – juridinis asmuo, apibrėžtas Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 1 punkte;
- 22) išvestinės finansinės priemonės – išvestinės finansinės priemonės pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 II priedą;
- 23) centrinis vertybinių popierių depozitoriumas (CVPD) – juridinis asmuo, apibrėžtas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 909/2014 ⁽⁴⁾ 2 straipsnio 1 dalies 1 punkte ir 54 straipsnyje;
- 24) atsiskaitymas – vertybinių popierių sandorio užbaigimas, apibrėžtas Reglamento (ES) Nr. xxxx/2014 2 straipsnio 1 dalies 2 punkte;
- 25) tarpuskaitymas – pozicijų nustatymo procesas, apibrėžtas Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 3 punkte;
- 26) finansų rinkos infrastruktūra – šiame reglamente tai pagrindinė sandorio šalis, nurodyta šio straipsnio 21 punkte, arba centrinis vertybinių popierių depozitoriumas, nurodytas šio straipsnio 23 punkte, kuriems suteiktas veiklos leidimas pagal Direktyvos 2013/36/ES 8 straipsnį;

⁽¹⁾ 1986 m. gruodžio 8 d. Tarybos Direktyva dėl bankų ir kitų finansų įstaigų metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės (OL L 372, 1986 12 31, p. 1).

⁽²⁾ 2002 m. liepos 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1606/2002 dėl tarptautinių apskaitos standartų taikymo (OL L 243, 2002 9 11, p. 1).

⁽³⁾ 2014 m. spalio 10 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2015/61, kuriuo dėl kredito įstaigoms taikomo padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimo papildomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1).

⁽⁴⁾ 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 909/2014 dėl atsiskaitymo už vertybinius popierius gerinimo Europos Sąjungoje ir centrinių vertybinių popierių depozitoriumų, kuriuo iš dalies keičiamos direktyvos 98/26/EB ir 2014/65/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 236/2012 (OL L 257, 2014 8 28, p. 1).

- 27) skatinamąjį finansavimą teikiantis bankas – valstybės narės centrinės arba regioninės valdžios institucijos įsteigta įstaiga arba subjektas, ne konkurso tvarka ir nesiekdamas pelno teikiantis skatinamąsias paskolas, kuriomis siekiama paskatinti tos valdžios institucijos viešosios politikos tikslų įgyvendinimą, jeigu tai institucijai nustatyta prievolė apsaugoti tos įstaigos arba subjekto ekonominį pagrindą ir išlaikyti jo gyvybingumą per visą jo gyvavimo laikotarpį arba jeigu ta institucija tiesiogiai arba netiesiogiai garantuoja bent 90 % jo suteikto pirminio finansavimo ar skatinamųjų paskolų;
- 28) skatinamoji paskola – ne konkurso tvarka ir nesiekiant pelno skatinamąjį finansavimą teikiančio banko arba per banką tarpininką teikiama paskola, kuria siekiama paskatinti valstybės narės centrinės arba regioninės valdžios institucijų viešosios politikos tikslų įgyvendinimą;
- 29) įstaiga tarpininkė – kredito įstaiga, kuri tarpininkauja teikiant skatinamąsias paskolas, jei ji neteikia jų kaip kredito galutiniam klientui.

2 SKIRSNIS

METODIKA

4 straipsnis

Metinių įnašų nustatymas

1. Pertvarkymo institucijos kiekvienos įstaigos mokėtinus metinius įnašus nustato proporcingai pagal įstaigos rizikos pobūdį, remdamasi įstaigos pagal 14 straipsnį pateikta informacija ir taikydamos šiame skirsnyje nustatytą metodiką.
2. Pertvarkymo institucija 1 dalyje nurodytą metinį įnašą nustato remdamasi pertvarkymo finansavimo struktūros metiniu tiksliniu lygiu, atsižvelgdama į tikslinį lygį, kuris turi būti pasiektas iki 2024 m. gruodžio 31 d. pagal Direktyvos 2014/59/ES 102 straipsnio 1 dalį, ir remdamasi visų jos teritorijoje leidimą veikti turinčių įstaigų apdraustųjų indėlių vidutine ankstesnių metų suma, apskaičiuojama kas ketvirtį.

5 straipsnis

Bazinio metinio įnašo rizikos koregavimas

1. Direktyvos 2014/59/ES 103 straipsnio 2 dalyje nurodyti įnašai apskaičiuojami neįskaitant šių įsipareigojimų:
 - a) grupės vidaus įsipareigojimų, atsirandančių dėl sandorių, kuriuos įstaiga sudaro su tai pačiai grupei priklausančia įstaiga, jeigu laikomasi visų šių sąlygų:
 - i) kiekviena įstaiga yra įsteigta Sąjungoje;
 - ii) kiekviena įstaiga yra įtraukta į tą pačią visiškai konsoliduotą priežiūrą pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 6–17 straipsnius ir joms taikomos atitinkamos centralizuoto rizikos vertinimo, nustatymo ir kontrolės procedūros, ir
 - iii) šiuo metu nėra arba nenumatoma reikšmingų praktinių ar teisinių kliūčių suėjus terminui greitai padengti įsipareigojimą;
 - b) įsipareigojimų, kuriuos įstaiga, kuri yra Direktyvos 2014/59/ES 2 straipsnio 1 dalies 8 punkte nurodytos institucinės užtikrinimo sistemos (IUS) narė ir kuriai kompetentinga institucija leido taikyti Reglamento (ES) Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalį, prisiima pagal susitarimą, sudarytą su kita įstaiga, kuri yra tos pačios IUS narė;
 - c) valstybėje narėje, pasirinkusioje Reglamento (ES) Nr. 648/2012 14 straipsnio 5 dalyje numatytą galimybę, įsteigtos pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų, susijusių su to reglamento 2 straipsnio 3 dalyje apibrėžta tarpuskaitys veikla, įskaitant įsipareigojimus, atsirandančius dėl bet kokių priemonių, kurių imasi pagrindinė sandorio šalis, kad laikytųsi garantinės įmokos reikalavimų, sukurtų įsipareigojimų neįvykdymo fondą ir turėtų pakankamai iš anksto finansuojamų finansinių išteklių galimiems nuostoliams padengti pagal įsipareigojimų neįvykdymo srautą laikydamasi to reglamento, taip pat kad galėtų investuoti savo finansinius išteklius pagal to reglamento 47 straipsnį;

- d) centrinių vertybinių popierių depozitoriumų įsipareigojimų, susijusių su centrinio vertybinių popierių depozitoriumo veikla, įskaitant įsipareigojimus centrinio vertybinių popierių depozitoriumo dalyviams ar paslaugų teikėjams, kurių terminas trumpesnis nei septynios dienos ir kurie atsiranda dėl veiklos, kuriai jis yra gavęs leidimą teikti papildomas bankinio tipo paslaugas pagal Reglamento (ES) Nr. 909/2014 IV antraštinę dalį, tačiau išskyrus kitus įsipareigojimus, atsirandančius dėl tokių bankinio tipo paslaugų;
- e) investicinių įmonių įsipareigojimų, atsirandančių dėl turimo klientų turto arba klientų lėšų, įskaitant klientų turtą arba klientų lėšas, turimus kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektų (KIPVPS), kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/65/EB ⁽¹⁾ 1 straipsnio 2 dalyje, arba alternatyvaus investavimo fondų (AIF), kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/61/ES ⁽²⁾ 4 straipsnio 1 dalies a punkte, vardu, su sąlyga, kad toks klientas yra apsaugotas pagal taikomą bankroto teisę;
- f) įstaigų, teikiančių skatinamąsias paskolas, atveju – įstaigos tarpininkės įsipareigojimų bankui iniciatoriui arba kitam skatinamąjį finansavimą teikiančiam bankui ar kitai įstaigai tarpininkei ir pirminio skatinamąjį finansavimą teikiančio banko įsipareigojimų jo finansavimo šalims, jeigu šių įsipareigojimų suma atitinka tos įstaigos skatinamąsias paskolas.

2. 1 dalies a ir b punktuose nurodyti įsipareigojimai kiekvieno sandorio atveju vienodai atskaitomi iš įstaigų, kurios yra 1 dalies a ir b punktuose nurodytų sandorių ar susitarimų šalys, visų įsipareigojimų sumos.

3. Taikant šį skirsnį, 1 dalyje nurodytų įsipareigojimų, atsirandančių dėl išvestinių finansinių priemonių sutarčių, metinės vidutinės sumos, apskaičiuojamos kas ketvirtį, vertė nustatoma pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 429 straipsnio 6 ir 7 dalis.

Tačiau įsipareigojimų, atsirandančių dėl išvestinių finansinių priemonių sutarčių, nustatyta vertė negali būti mažesnė nei 75 % tų pačių įsipareigojimų vertės, kuri gaunama pritaikius apskaitos nuostatas, kurios atitinkamai įstaigai taikomos finansinės atskaitomybės tikslais.

Jeigu pagal įstaigai taikomus nacionalinius apskaitos standartus nėra apskaitos priemonės, skirtos tam tikrų išvestinių finansinių priemonių pozicijai, nes jos nėra įtrauktos į balansą, įstaiga pertvarkymo institucijai praneša tų išvestinių finansinių priemonių teigiamų tikrųjų verčių sumą kaip pakeitimo išlaidas ir jas prideda prie savo balansinių apskaitinių verčių.

4. Taikant šį skirsnį, į 1 dalyje nurodytus visus įsipareigojimus neįtraukiama įsipareigojimų, atsirandančių dėl išvestinių finansinių priemonių sutarčių, apskaitinė vertė ir įtraukiama atitinkama vertė, nustatyta pagal 3 dalį.

5. Kad patikrintų, ar laikomasi visų 1–4 dalyse nurodytų sąlygų ir reikalavimų, pertvarkymo institucija remiasi atitinkamais kompetentingų institucijų atliktais vertinimais, kurie pateikiami pagal Direktyvos 2014/59/ES 90 straipsnį.

6 straipsnis

Rizikos ramsčiai ir rodikliai

1. Pertvarkymo institucija įstaigų rizikos pobūdį įvertina pagal šiuos keturis rizikos ramsčius:

- a) rizikos pozicija;
- b) finansavimo šaltinių stabilumas ir įvairovė;
- c) įstaigos svarba finansų sistemos stabilumui arba ekonomikai;
- d) papildomi rizikos rodikliai, kuriuos nustato pertvarkymo institucija.

⁽¹⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009 11 17, p. 32).

⁽²⁾ 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010 (OL L 174, 2011 7 1, p. 1).

2. Rizikos pozicijos ramstį sudaro šie rizikos rodikliai:
 - a) įstaigos turimos nuosavos lėšos ir tinkami išsipareigojimai, viršijantys minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų reikalavimą;
 - b) sverto koeficientas;
 - c) bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientas;
 - d) bendra rizikos pozicija, padalyta iš viso turto.
3. Finansavimo šaltinių stabilumo ir įvairovės ramstį sudaro šie rizikos rodikliai:
 - a) grynas pastovaus finansavimo rodiklis;
 - b) padengimo likvidžiuoju turtu rodiklis.
4. Įstaigos svarbos finansų sistemos stabilumui arba ekonomikai ramstį sudaro rodiklis „Tarpbankinių paskolų ir indėlių Europos Sąjungoje dalis, atitinkanti įstaigos svarbą įsisteigimo valstybės narės ekonomikai“.
5. Papildomų rizikos rodiklių, kuriuos nustato pertvarkymo institucija, ramstį sudaro šie rodikliai:
 - a) prekybos veikla, nebalansinės pozicijos, išvestinės finansinės priemonės, sudėtingumas ir sėkmingo pertvarkymo galimybė;
 - b) narystė institucinėje užtikrinimo sistemoje;
 - c) ankstesnės nepaprastosios viešosios finansinės paramos mastas.

Nustatydama papildomų rizikos rodiklių, kuriuos nustato pertvarkymo institucija, ramsčiui priskiriamus skirtingus rizikos rodiklius, pertvarkymo institucija atsižvelgia į šių rodiklių svarbą pagal tikimybę, kad atitinkama įstaiga gali būti pertvarkoma, ir pagal paskesnio pertvarkymo finansavimo struktūros panaudojimo tikimybę, jeigu įstaiga būtų pertvarkyta.

6. Nustatydama 5 dalies a punkte nurodytus rodiklius „Prekybos veikla, nebalansinės pozicijos, išvestinės finansinės priemonės, sudėtingumas ir sėkmingo pertvarkymo galimybė“, pertvarkymo institucija atsižvelgia į šiuos dalykus:

- a) įstaigos rizikos padidėjimą dėl:
 - i) prekybos veiklos svarbos, palyginti su balanso dydžiu, nuosavų lėšų lygiu, pozicijų rizikingumu ir bendru verslo modeliu;
 - ii) nebalansinių pozicijų svarbos, palyginti su balanso dydžiu, nuosavų lėšų lygiu ir pozicijų rizikingumu;
 - iii) išvestinių finansinių priemonių sumos svarbos, palyginti su balanso dydžiu, nuosavų lėšų lygiu, pozicijų rizikingumu ir bendru verslo modeliu;
 - iv) masto, kuriuo įstaigos verslo modelis ir organizacinė struktūra yra laikomi sudėtingais pagal Direktyvos 2014/59/ES II antraštinės dalies II skyrių;
- b) įstaigos rizikos sumažėjimą dėl:
 - i) santykinės išvestinių finansinių priemonių, kurių tarpuskaityta atliekama per pagrindinę sandorio šalį, sumos;
 - ii) masto, kuriuo įstaiga gali būti greitai ir be teisinių kliūčių pertvarkyta pagal Direktyvos 2014/59/ES II antraštinės dalies II skyrių.

7. Nustatydamą 5 dalies b punkte nurodytą rodiklį, pertvarkymo institucija atsižvelgia į šiuos dalykus:
- a) ar lėšų suma, kuri yra nedelsiant prieinama tiek rekapitalizavimo, tiek finansavimo likvidumui užtikrinti tikslais, siekiant suteikti paramą paveiktai įstaigai tuo atveju, jeigu kiltų problemų, yra pakankamai didelė, kad tai įstaigai būtų galima suteikti patikimą ir veiksmingą paramą;
 - b) kokio lygio yra teisinis ar sutartinis tikrumas, kad a punkte nurodytos lėšos bus visiškai panaudotos prieš tai, kai gali būti prašoma bet kokios nepaprastosios viešosios finansinės paramos.
8. 5 dalies c punkte nurodytam rizikos rodikliui priskiriama didžiausia vertė pagal skalę, nurodytą pagal I priedo 3 žingsnį, šiais atvejais:
- a) bet kokiai įstaigai, kuri priklauso grupei, kuri yra restruktūrizuojama gavus bet kokias valstybės ar lygiavertes lėšas, pavyzdžiui, iš pertvarkymo finansavimo struktūros, ir kurios restruktūrizavimo ar veiklos nutraukimo laikotarpis dar nesibaigė, išskyrus paskutinius dvejus restruktūrizavimo plano įgyvendinimo metus;
 - b) bet kokiai įstaigai, kuri yra likviduojama, iki likvidavimo plano įgyvendinimo pabaigos (jeigu ji vis dar privalo mokėti įnašą).
- Visų kitų įstaigų atveju jam priskiriama mažiausia vertė pagal skalę, nurodytą pagal I priedo 3 žingsnį.
9. Taikant 6–8 dalis, pertvarkymo institucija remiasi kompetentingų institucijų atliktais vertinimais, jeigu jie turimi.

7 straipsnis

Kiekvieno rizikos ramsčio ir rodiklio santykinis svoris

1. Vertindama kiekvienos įstaigos rizikos pobūdį pertvarkymo institucija rizikos ramsčiams taiko šiuos svorius:
 - a) rizikos pozicija: 50 %;
 - b) finansavimo šaltinių stabilumas ir įvairovė: 20 %;
 - c) įstaigos svarba finansų sistemos stabilumui arba ekonomikai: 10 %;
 - d) papildomi rizikos rodikliai, kuriuos nustato pertvarkymo institucija: 20 %.
2. Rizikos rodiklių, kuriuos pertvarkymo institucijos vertina siekdamos nustatyti rizikos pozicijos ramstį, santykiniai svoriai yra šie:
 - a) įstaigos turimos nuosavos lėšos ir tinkami išsipareigojimai, viršijantys minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų reikalavimą: 25 %;
 - b) sverto koeficientas: 25 %;
 - c) bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientas: 25 %;
 - d) bendra rizikos pozicija, padalyta iš viso turto: 25 %.
3. Kiekvienam finansavimo šaltinių stabilumo ir įvairovės ramsčio rizikos rodikliui priskiriamas vienodas svoris.
4. Kiekvieno rizikos rodiklio, kuriuos pertvarkymo institucijos vertina siekdamos nustatyti papildomų rizikos rodiklių, kuriuos nustato pertvarkymo institucija, ramstį, santykiniai svoriai yra šie:
 - a) prekybos veikla ir nebalansinės pozicijos, išvestinės finansinės priemonės, sudėtingumas ir sėkmingo pertvarkymo galimybė: 45 %;
 - b) narystė institucinėje užtikrinimo sistemoje: 45 %;
 - c) ankstesnės nepaprastosios viešosios finansinės paramos mastas: 10 %.

Taikydama b punkte nurodytą rodiklį, pertvarkymo institucija atsižvelgia į a punkte nurodyto rodiklio santykinį svorį.

8 straipsnis

Rizikos rodiklių taikymas konkrečiais atvejais

1. Jeigu kompetentinga institucija įstaigai leido netaikyti reikalavimų pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 8 ir 21 straipsnius, šio reglamento 6 straipsnio 3 dalies b punkte nurodytą rodiklį pertvarkymo institucija taiko likvidumo pogrupio lygmeniu. Vertė, gauta tą rodiklį apskaičiavus likvidumo pogrupio lygmeniu, priskiriama kiekvienai likvidumo pogrupiui priklausančiai įstaigai skaičiuojant tos įstaigos rizikos rodiklį.
2. Jeigu pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 7 straipsnio 1 dalį kompetentinga institucija įstaigai leido visiškai netaikyti kapitalo reikalavimų individualiu lygmeniu ir pagal Direktyvos 2014/59/ES 45 straipsnio 12 dalį pertvarkymo institucija tai pačiai įstaigai taip pat leido visiškai netaikyti minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimo individualiu lygmeniu, šio reglamento 6 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytas rodiklis gali būti apskaičiuojamas konsoliduotu lygmeniu. Vertė, gauta tą rodiklį apskaičiavus konsoliduotu lygmeniu, priskiriama kiekvienai grupei priklausančiai įstaigai skaičiuojant tos įstaigos rizikos rodiklį.
3. Jeigu kompetentinga institucija įstaigai leido netaikyti reikalavimų kitomis Reglamente (ES) Nr. 575/2013 apibrėžtomis aplinkybėmis, atitinkami rodikliai gali būti apskaičiuojami konsoliduotu lygmeniu. Vertė, gauta tuos rodiklius apskaičiavus konsoliduotu lygmeniu, priskiriama kiekvienai grupei priklausančiai įstaigai skaičiuojant tos įstaigos rizikos rodiklius.

9 straipsnis

Rizikos koregavimo taikymas baziniam metiniam įnašui

1. Pertvarkymo institucija kiekvienai įstaigai nustato papildomą rizikos koregavimo koeficientą derindama 6 straipsnyje nurodytus rizikos rodiklius ir taikydamą I priede pateiktą formulę ir procedūras.
2. Nedarant poveikio 10 straipsniui, pertvarkymo institucija kiekvienos įstaigos metinį įnašą kiekvienam įnašų mokėjimo laikotarpiui nustato bazinį metinį įnašą padaugindama iš papildomo rizikos koregavimo koeficiento pagal I priede pateiktą formulę ir procedūras.
3. Rizikos koregavimo koeficientas yra skalėje nuo 0,8 iki 1,5.

10 straipsnis

Mažų įstaigų metiniai įnašai

1. Įstaigos, kurių visi įsipareigojimai, atėmus nuosavas lėšas ir apdraustusius indėlius, sudaro 50 000 000 EUR arba mažiau ir kurių visas turtas yra mažesnis nei 1 000 000 000 EUR, už kiekvieną įnašų mokėjimo laikotarpį kaip metinį įnašą moka nustatyto dydžio 1 000 EUR sumą.
2. Įstaigos, kurių visi įsipareigojimai, atėmus nuosavas lėšas ir apdraustusius indėlius, viršija 50 000 000 EUR, tačiau sudaro 100 000 000 EUR arba mažiau, ir kurių visas turtas yra mažesnis nei 1 000 000 000 EUR, už kiekvieną įnašų mokėjimo laikotarpį kaip metinį įnašą moka nustatyto dydžio 2 000 EUR sumą.
3. Įstaigos, kurių visi įsipareigojimai, atėmus nuosavas lėšas ir apdraustusius indėlius, viršija 100 000 000 EUR, tačiau sudaro 150 000 000 EUR arba mažiau, ir kurių visas turtas yra mažesnis nei 1 000 000 000 EUR, už kiekvieną įnašų mokėjimo laikotarpį kaip metinį įnašą moka nustatyto dydžio 7 000 EUR sumą.
4. Įstaigos, kurių visi įsipareigojimai, atėmus nuosavas lėšas ir apdraustusius indėlius, viršija 150 000 000 EUR, tačiau sudaro 200 000 000 EUR arba mažiau, ir kurių visas turtas yra mažesnis nei 1 000 000 000 EUR, už kiekvieną įnašų mokėjimo laikotarpį kaip metinį įnašą moka nustatyto dydžio 15 000 EUR sumą.
5. Įstaigos, kurių visi įsipareigojimai, atėmus nuosavas lėšas ir apdraustusius indėlius, viršija 200 000 000 EUR, tačiau sudaro 250 000 000 EUR arba mažiau, ir kurių visas turtas yra mažesnis nei 1 000 000 000 EUR, už kiekvieną įnašų mokėjimo laikotarpį kaip metinį įnašą moka nustatyto dydžio 26 000 EUR sumą.
6. Įstaigos, kurių visi įsipareigojimai, atėmus nuosavas lėšas ir apdraustusius indėlius, viršija 250 000 000 EUR, tačiau sudaro 300 000 000 EUR arba mažiau, ir kurių visas turtas yra mažesnis nei 1 000 000 000 EUR, už kiekvieną įnašų mokėjimo laikotarpį kaip metinį įnašą moka nustatyto dydžio 50 000 EUR sumą.
7. Nedarant poveikio 8 daliai, jeigu įstaiga pateikia pakankamai įrodymų, kad 1–6 dalyse nurodyta nustatyto dydžio suma yra didesnė nei pagal 5 straipsnį apskaičiuotas įnašas, pertvarkymo institucija taiko mažesnę sumą.

8. Nepaisydama 1–6 dalių, pertvarkymo institucija gali priimti pagrįstą sprendimą, kuriuo nustato, kad įstaigos rizikos pobūdis yra neproporcingas jos mažam dydžiui, ir tai įstaigai taikyti 5–9 straipsnius. Sprendimas grindžiamas šiais kriterijais:

- a) įstaigos verslo modelių;
- b) įstaigos pagal 14 straipsnį pateikta informacija;
- c) rizikos ramsčiais ir rodikliais, nurodytais 6 straipsnyje;
- d) kompetentingos institucijos atliktu tos įstaigos rizikos pobūdžio vertinimu.

9. 1–8 dalys netaikomos toms įstaigoms, kurių visi išsipareigojimai, atėmus nuosavas lėšas ir apdraustusius indėlius ir neįskaitant 5 straipsnio 1 dalyje nurodytų išsipareigojimų, sudaro 300 000 000 EUR arba mažiau.

10. Į 5 straipsnio 1 dalyje nurodytus atskaitymus neatsižvelgiama 1–9 dalis taikant įstaigoms, kurių visi išsipareigojimai, atėmus nuosavas lėšas ir apdraustusius indėlius, prieš atskaitant 5 straipsnio 1 dalyje nurodytus išsipareigojimus, sudaro 300 000 000 EUR arba mažiau.

11 straipsnis

Įstaigų, kurioms taikoma Direktyvos 2014/59/ES 45 straipsnio 3 dalis, metiniai įnašai

1. Nedarant poveikio 10 straipsniui, Direktyvos 2014/59/ES 45 straipsnio 3 dalyje nurodytų įstaigų metiniai įnašai apskaičiuojami pagal 9 straipsnį naudojant 50 % jų bazinio metinio įnašo.

2. Jeigu pertvarkymo finansavimo struktūra Direktyvos 2014/59/ES 45 straipsnio 3 dalyje nurodytų įstaigų atžvilgiu valstybėje narėje panaudojama bet kokiais Direktyvos 2014/59/ES 101 straipsnyje nurodytais tikslais, pertvarkymo institucija gali priimti pagrįstą sprendimą, kuriuo nustatoma, kad 5–9 straipsniai taikomi toms įstaigoms, kurių rizikos pobūdis yra panašus į įstaigos, kuri pasinaudojo pertvarkymo finansavimo struktūra bet koku Direktyvos 2014/59/ES 101 straipsnyje nurodytu tikslu, arba kurių rizika yra didesnė. Kad, siekdama priimti pagrįstą sprendimą, nustatytų rizikos pobūdžio panašumą, pertvarkymo institucija atsižvelgia į visus šiuos dalykus:

- a) tos įstaigos verslo modelį;
- b) tos įstaigos pagal 14 straipsnį pateiktą informaciją;
- c) rizikos ramsčius ir rodiklius, nurodytus 6 straipsnyje;
- d) kompetentingos institucijos atliktą tos įstaigos rizikos pobūdžio vertinimą.

12 straipsnis

Naujai prižiūrimos įstaigos arba statuso pakeitimas

1. Jeigu įstaiga yra naujai prižiūrima įstaiga tik įnašų mokėjimo laikotarpio dalį, dalinis įnašas nustatomas 3 skirsnyje nustatytą metodiką taikant jos metinio įnašo sumai, apskaičiuotai paskesniam įnašų mokėjimo laikotarpiui, atsižvelgiant į visų įnašų mokėjimo laikotarpio mėnesių, kai įstaiga yra prižiūrima, skaičių.

2. Įstaigos, įskaitant mažą įstaigą, statuso pasikeitimas per įnašų mokėjimo laikotarpį neturi įtakos tais konkrečiais metais mokėtinam metiniam įnašui.

13 straipsnis

Metinių įnašų rinkimo procesas

1. Pertvarkymo institucija kiekvienai 2 straipsnyje nurodytai įstaigai praneša savo sprendimą, kuriuo nustatomas metinis įnašas, kurį kiekviena įstaiga turi mokėti vėliausiai kiekvienų metų gegužės 1 d.

2. Pertvarkymo institucija sprendimą praneša bet kuriuo iš šių būdų:

- a) elektroniniu būdu arba kitomis panašiomis ryšių priemonėmis, kurios leidžia patvirtinti gavimą;
- b) registruotu paštu su gavimo patvirtinimu.

3. Sprendime nurodoma metinio įnašo mokėjimo sąlyga ir būdas, taip pat Direktyvos 2014/59/ES 103 straipsnyje nurodyta neatšaukiamų mokėjimo išpareigojimų dalis, kurią gali naudoti kiekviena įstaiga. Pertvarkymo institucija priima tik tokios rūšies įkaitą ir tik tokiomis sąlygomis, kuriomis jį būtų galima greitai realizuoti net ir tuo atveju, jeigu pertvarkymo sprendimas būtų priimtas savaitgalį. Įkaitas vertinamas konservatyviai siekiant atspindėti smarkiai pablogėjusias rinkos sąlygas.

4. Nedarant poveikio bet kokioms kitoms pertvarkymo institucijos turimoms taisomosioms priemonėms, dalinio sumokėjimo, nemokėjimo ar sprendime nustatyto reikalavimo nesilaikymo atveju atitinkamai įstaigai nustatomi dienos delspinigiai nuo nesumokėtos sumos.

Dienos delspinigiai skaičiuojami kiekvieną dieną nuo mokėtinos sumos, taikant palūkanų normą, kurią Europos Centrinis Bankas taiko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms ir kuri paskelbta *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje, galiojusi to mėnesio, kurį sueina mokėjimo terminas, pirmą kalendorinę dieną, padidinus ją aštuoniais procentiniais punktais nuo dienos, kai įmoka turėjo būti sumokėta.

5. Jeigu įstaiga yra naujai prižiūrima įstaiga tik įnašų mokėjimo laikotarpio dalį, jos dalinis metinis įnašas renkamas kartu su metiniu įnašu, mokėtinu už paskesnį įnašų mokėjimo laikotarpį.

3 SKIRSNIS

ADMINISTRACINIAI ASPEKTAI IR SANKCIJOS

14 straipsnis

Įstaigų ataskaitų teikimo pareigos

1. Įstaigos pertvarkymo institucijoms pateikia naujausias patvirtintas metines finansines ataskaitas, turimas iki metų,ėjusių prieš įnašų mokėjimo laikotarpį, gruodžio 31 d., kartu su teisės aktų nustatyta auditą atliekančio auditoriaus ar audito įmonės pateikta nuomone, pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/34/ES ⁽¹⁾ 32 straipsnį.

2. Įstaigos pertvarkymo institucijai pateikia bent II priede nurodytą informaciją atskiro subjekto lygmeniu.

3. II priede nurodyta informacija, įtraukta į Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 680/2014 ⁽²⁾ nustatytus priežiūros ataskaitų teikimo reikalavimus arba, kai taikoma, į bet kuriuos kitus priežiūros ataskaitų teikimo reikalavimus, kurie taikomi įstaigai pagal nacionalinę teisę, pertvarkymo institucijai teikiama taip, kaip ją įstaiga pateikė naujausioje atitinkamoje priežiūros ataskaitoje, pateiktoje kompetentingai institucijai dėl 1 dalyje nurodytos metinės finansinės ataskaitos ataskaitinių metų.

4. 1–3 dalyse nurodyta informacija pateikiama vėliausiai kiekvienų metų sausio 31 d. ir apima ankstesnių metų, pasibaigusių gruodžio 31 d., arba taikomų atitinkamų finansinių metų, duomenis. Jeigu sausio 31 d. yra nedarbo diena, informacija pateikiama kitą darbo dieną.

5. Jeigu pertvarkymo institucijoms pateiktą informaciją arba duomenis reikia atnaujinti ar pataisyti, tokia atnaujinta ar pataisyta informacija pertvarkymo institucijoms pateikiama nepagrįstai nedelsiant.

6. II priede nurodytą informaciją įstaigos teikia pertvarkymo institucijos nurodyta duomenų forma ir pateikimo būdais.

7. Pagal 2 ir 3 dalis teikiamai informacijai taikomi konfidencialumo ir profesinės paslapties reikalavimai, nustatyti Direktyvos 2014/59/ES 84 straipsnyje.

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 680/2014, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 575/2013 nustatomi įstaigų priežiūros ataskaitų teikimo techniniai įgyvendinimo standartai (OL L 191, 2014 6 28, p. 1).

15 straipsnis

Pertvarkymo institucijų pareiga keisti informaciją

1. Siekiant iki kiekvienų metų vasario 15 d. apskaičiuoti 7 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyto rizikos ramsčio vardiklį, pertvarkymo institucijos Europos bankininkystės institucijai (EBI) pateikia bendrą informaciją, gautą iš visų įstaigų, įsteigtų jų teritorijoje, susijusią su tarpbankiniais įsipareigojimais ir indėliais, nurodytais I priede.
2. Iki kiekvienų metų kovo 1 d. EBI kiekvienai pertvarkymo institucijai praneša 7 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyto rizikos ramsčio vardiklio vertę.

16 straipsnis

Indėlių garantijų sistemų ataskaitų teikimo pareigos

1. Iki kiekvienų metų sausio 31 d. indėlių garantijų sistemos pertvarkymo institucijoms pateikia visų savo kredito įstaigų narių apdraustųjų indėlių vidutinės ankstesnių metų sumos, apskaičiuojamos kas ketvirtį, skaičiavimą.
2. Ši informacija teikiama atskirai ir bendrai apie atitinkamas kredito įstaigas, kad pertvarkymo institucijos galėtų nustatyti pertvarkymo finansavimo struktūros metinį tikslinį lygį pagal 4 straipsnio 2 dalį ir nustatyti kiekvienos įstaigos bazinį metinį įnašą pagal 5 straipsnį.

17 straipsnis

Vykdyto užtikrinimas

1. Jeigu įstaigos nepateikia visos 14 straipsnyje nurodytos informacijos per tame straipsnyje nurodytą laiką, pertvarkymo institucija atitinkamos įstaigos metiniam įnašui apskaičiuoti naudoja įverčius arba savo pačios prielaidas.
2. Jeigu informacija nepateikiama iki kiekvienų metų sausio 31 d., pertvarkymo institucija atitinkamai įstaigai gali priskirti didžiausią rizikos koregavimo koeficientą, nurodytą 9 straipsnyje.
3. Jeigu pertvarkymo institucijai įstaigų pateiktą informaciją reikia perskaiciuoti arba patikslinti, pertvarkymo institucija metinį įnašą koreguoja pagal atnaujintą informaciją skaičiuodama tos įstaigos metinį įnašą kitam įnašų mokėjimo laikotarpiui.
4. Bet koks skirtumas tarp metinio įnašo, apskaičiuoto ir sumokėto pagal informaciją, kurią reikia perskaiciuoti arba patikslinti, ir metinio įnašo, kuris turėjo būti sumokėtas po metinio įnašo koregavimo, panaikinamas koreguojant metinio įnašo, mokėtino už kitą įnašų mokėjimo laikotarpį, sumą. Tas koregavimas atliekamas mažinant arba didinant įnašus už kitą įnašų mokėjimo laikotarpį.

18 straipsnis

Administracinės sankcijos ir kitos administracinės priemonės

Pertvarkymo institucijos asmenims arba subjektams už šio reglamento pažeidimą gali taikyti Direktyvos 2014/59/ES 110 straipsnyje nurodytas administracines sankcijas ir kitas administracines priemones.

4 SKIRSNIS

BENDRADARBIAVIMO SUSITARIMAI

19 straipsnis

Bendradarbiavimo susitarimai

1. Siekiant užtikrinti, kad įnašai būtų faktiškai sumokėti, kompetentingos institucijos padeda pertvarkymo institucijoms vykdyti visas užduotis pagal šį reglamentą, jeigu pertvarkymo institucijos to paprašo.
2. Pertvarkymo institucijoms paprašius, kompetentingos institucijos vėliausiai kiekvienų metų balandžio 1 d. arba kitą darbo dieną, jeigu balandžio 1 d. yra nedarbo diena, pateikia įstaigų, kurioms turi būti pranešamas 13 straipsnio 1 dalyje nurodytas sprendimas, kontaktinius duomenis. Tokie kontaktiniai duomenys – tai juridinio asmens pavadinimas, juridiniam asmeniui atstovaujancio fizinio asmens vardas ir pavardė, adresas, el. pašto adresas, telefono numeris, fakso numeris arba bet kokia kita informacija, pagal kurią galima identifikuoti įstaigą.

3. Kompetentingos institucijos pertvarkymo institucijoms pateikia bet kokią informaciją, kurią naudodamos pertvarkymo institucijos gali apskaičiuoti metinius įnašus, visų pirma bet kokią informaciją, susijusią su papildomu rizikos koregavimu ir bet kokiais atitinkamais leidimais netaikyti reikalavimų, kuriuos kompetentingos institucijos suteikė įstaigoms pagal Direktyvą 2013/36/ES ir Reglamentą (ES) Nr. 575/2013.

5 SKIRSNIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

20 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Jeigu informacija, kurios reikalaujama pagal konkretų II priede nurodytą rodiklį, nėra įtraukta į 14 straipsnyje nurodytą priežiūros ataskaitų teikimo reikalavimą, taikomą ataskaitiniais metais, tas rizikos rodiklis netaikomas tol, kol tas priežiūros ataskaitų teikimo reikalavimas nepradedamas taikyti. Kitų žinomų rizikos rodiklių vertė koreguojama proporcingai pagal jų svorius, nurodytus 7 straipsnyje, kad jų svorių suma būtų 1. Jeigu indėlių garantijų sistema iki 2015 m. sausio 31 d. neturi bet kokios 16 straipsnyje nurodytos informacijos, kad apskaičiuotų metinį tikslinį lygį, nurodytą 4 straipsnio 2 dalyje, arba kiekvienos įstaigos bazinį metinį įnašą, nurodytą 5 straipsnyje, gavusios indėlių garantijų sistemos pranešimą atitinkamos kredito įstaigos tą informaciją iki tos dienos pateikia pertvarkymo institucijoms. Kiek tai susiję su 2015 m. mokėtiniais įnašais, nukrypdomas nuo 13 straipsnio 1 dalies, pertvarkymo institucijos savo sprendimą, kuriuo nustatomas kiekvienos įstaigos mokėtinas metinis įnašas, įstaigoms praneša vėliausiai 2015 m. lapkričio 30 d.

2. Kiek tai susiję su 2015 m. mokėtiniais įnašais, nukrypstant nuo 13 straipsnio 4 dalies, suma, mokėtina pagal 13 straipsnio 3 dalyje nurodytą sprendimą, sumokama iki 2015 m. gruodžio 31 d.

3. Kiek tai susiję su 2015 m. pertvarkymo institucijoms pateiktina informacija, nukrypstant nuo 14 straipsnio 4 dalies, toje dalyje nurodyta informacija pateikiama vėliausiai 2015 m. rugsėjo 1 d.

4. Nukrypstant nuo 16 straipsnio 1 dalies, indėlių garantijų sistemos pertvarkymo institucijoms iki 2015 m. rugsėjo 1 d. pateikia informaciją apie 2015 m. liepos 31 d. turimą apdraustųjų indėlių sumą.

5. Iki pradinio laikotarpio, nurodyto Reglamento (ES) Nr. 806/2014/ES 69 straipsnio 1 dalyje, pabaigos valstybės narės gali leisti įstaigoms, kurių visi įsipareigojimai, atėmus nuosavas lėšas ir apdraustuosius indėlius, viršija 300 000 000 EUR ir kurių visas turtas sudaro 3 000 000 000 EUR arba mažiau, už pirmus 300 000 000 EUR visų įsipareigojimų, atėmus nuosavas lėšas ir apdraustuosius indėlius, mokėti nustatyto dydžio 50 000 EUR sumą. Už visus įsipareigojimus, atėmus nuosavas lėšas ir apdraustuosius indėlius, viršijančius 300 000 000 EUR, tos įstaigos įnašus moka pagal šio reglamento 4–9 straipsnius.

21 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2015 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. spalio 21 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

I PRIEDAS

ĮSTAIGŲ METINIŲ ĮNAŠŲ APSKAIČIAVIMO PROCEDŪRA

1 ŽINGSNIS

Nekoreguotų rodiklių apskaičiavimas

Pertvarkymo institucija toliau nurodytus rodiklius apskaičiuoja taikydama šias priemones:

Ramstis	Rodiklis	Priemonės
Rizikos pozicija	Įstaigos turimos nuosavos lėšos ir tinkami įsipareigojimai, viršijantys minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimą	$\left(\frac{\text{Nuosavos lėšos ir tinkami įsipareigojimai}}{\text{Visi įsipareigojimai, įskaitant nuosavas lėšas}} \right) - \text{MREL}$ Apskaičiuojant šį rodiklį: nuosavos lėšos reiškia 1 lygio kapitalo ir 2 lygio kapitalo sumą pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 118 punkte pateiktą apibrėžtį. Tinkami įsipareigojimai – įsipareigojimų, nurodytų Direktyvos 2014/59/ES 2 straipsnio 1 dalies 71 punkte, suma. Visi įsipareigojimai, kaip apibrėžta šio reglamento 3 straipsnio 11 punkte. Įsipareigojimai dėl išvestinių finansinių priemonių įtraukiami į visus įsipareigojimus remiantis tuo, kad sandorio šalies užskaitos teisės yra visapusiškai pripažintos. Minimalus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimas (MREL) – minimalus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimas, apibrėžtas Direktyvos 2014/59/ES 45 straipsnio 1 dalyje.
Rizikos pozicija	Sverto koeficientas	Sverto koeficientas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 429 straipsnyje, apie kurį teikiama informacija pagal Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 680/2014 X priedą.
Rizikos pozicija	Bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientas	Bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnyje, apie kurį teikiama informacija pagal Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 680/2014 I priedą.
Rizikos pozicija	BRP/Visas turtas	$\left(\frac{\text{BRP}}{\text{Visas turtas}} \right)$ čia: BRP – bendra rizikos pozicijos suma, apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalyje. Visas turtas – visas turtas, apibrėžtas šio reglamento 3 straipsnio 12 punkte.
Finansavimo šaltinių stabilumas ir įvairovė	Grynasis pastovaus finansavimo rodiklis	Grynasis pastovaus finansavimo rodiklis, kaip pranešama pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 415 straipsnį.
Finansavimo šaltinių stabilumas ir įvairovė	Padengimo likvidžiuoju turtu rodiklis	Padengimo likvidžiuoju turtu rodiklis, kaip pranešama pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 415 straipsnį ir pagal Komisijos deleguotąjį reglamentą (ES) 2015/61.
Įstaigos svarba finansų sistemos stabilumui arba ekonomikai	Tarpbankinių paskolų ir indėlių ES dalis	$\left(\frac{\text{Tarpbankinės paskolos} + \text{Tarpbankiniai indėliai}}{\text{Visos tarpbankinės paskolos ir indėliai ES}} \right)$ čia: Tarpbankinės paskolos apibrėžiamos kaip paskolų ir kitų išankstinių mokėjimų kredito įstaigoms ir kitoms finansų bendrovėms balansinių verčių suma, nustatyta informacijos teikimo pagal Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 680/2014 III priedo 4.1, 4.2, 4.3 ir 4.4 formas tikslais.

Ramstis	Rodiklis	Priemonės
		Tarpbankiniai indėliai apibrėžiami kaip kredito įstaigų ir kitų finansų bendrovių indėlių balansinė vertė, nustatyta informacijos teikimo pagal Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 680/2014 III priedo 8.1 formą tikslais. Visos tarpbankinės paskolos ir indėliai ES yra bendra tarpbankinių paskolų ir indėlių, įstaigų turimų kiekvienoje valstybėje narėje, suma, apskaičiuota pagal 15 straipsnį.

2 ŽINGSNIS

Rodiklių diskretizavimas

1. Toliau pateiktame žymėjime n nurodo įstaigas, i nurodo ramsčius sudarančius rodiklius ir j nurodo ramsčius.
2. Kiekvienam pagal 1 žingsnį gautam nekoreguotam rodikliui x_{ij} , išskyrus rodiklį „ankstesnės nepaprastosios viešosios finansinės paramos mastas“, pertvarkymo institucija apskaičiuoja intervalų skaičių k_{ij} kaip artimiausią sveikąjį skaičių:

$$1 + \log_2(N) + \log_2 \left(1 + \frac{|g_{ij}|}{\sigma_g} \right),$$

čia:

N yra įstaigų, mokančių įnašus, skirtus pertvarkymo finansavimo struktūrai, kurioms skaičiuojamas rodiklis, skaičius;

$$g_{ij} = \frac{\frac{1}{N} \sum_{n=1}^N (x_{ij,n} - \bar{x})^3}{\left[\frac{1}{N-1} \sum_{n=1}^N (x_{ij,n} - \bar{x})^2 \right]^{3/2}},$$

$$\bar{x} = \frac{\sum_{n=1}^N x_{ij,n}}{N},$$

$$\sigma_g = \sqrt{\frac{6(N-2)}{(N+1)(N+3)}}.$$

3. Kiekvieno rodiklio atveju, išskyrus rodiklį „ankstesnės nepaprastosios viešosios finansinės paramos mastas“, pertvarkymo institucija kiekvienam intervalui priskiria tą patį skaičių įstaigų, pirmam intervalui priskirdama įstaigas, kurių nekoreguoto rodiklio vertės yra mažiausios. Jeigu įstaigų skaičiaus neįmanoma tiksliai padalyti iš intervalų skaičiaus, kiekvienam iš pirmų intervalų r , pradedant nuo intervalo, apimančio įstaigas, kurių nekoreguoto rodiklio vertės yra mažiausios, kai r yra liekana, gauta įstaigų skaičių N padalijus iš intervalų skaičiaus k_{ij} , priskiriama viena papildoma įstaiga.
4. Kiekvieno rodiklio atveju, išskyrus rodiklį „ankstesnės nepaprastosios viešosios finansinės paramos mastas“, visoms konkrečiame intervale esančioms įstaigoms pertvarkymo institucija priskiria intervalo eilės vertę, skaičiuodama iš kairės į dešinę, kad diskretizuoto rodiklio vertė būtų apibrėžiama kaip $I_{ij,n} = 1, \dots, k_{ij}$.
5. 6 straipsnio 5 dalies a ir b punktuose nurodytiems rodikliams šis žingsnis taikomas tik jeigu pertvarkymo institucija nustato, kad jie yra tolydūs kintamieji.

3 ŽINGSNIS

Rodiklių vertės koregavimas

Kiekvieno pagal 2 žingsnį gauto rodiklio I_{ij} vertę pertvarkymo institucija koreguoja pagal skalę 1–1 000 taikydama šią formulę:

$$RI_{ij,n} = (1\,000 - 1) * \frac{I_{ij,n} - \min_n I_{ij,n}}{\max_n I_{ij,n} - \min_n I_{ij,n}} + 1,$$

čia minimalios ir maksimalios funkcijų argumentų reikšmės yra visų įstaigų, mokančių įnašus, skirtus pertvarkymo finansavimo struktūrai, kurioms skaičiuojamas rodiklis, vertės.

4 ŽINGSNIS

Priskirto ženklo įtraukimas

1. Pertvarkymo institucija rodikliams taiko šiuos ženklus:

Ramstis	Rodiklis	Ženklas
Rizikos pozicija	Įstaigos turimos nuosavos lėšos ir tinkami išsipareigojimai, viršijantys minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų reikalavimą	–
Rizikos pozicija	Sverto koeficientas	–
Rizikos pozicija	Bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientas	–
Rizikos pozicija	BRP/Visas turtas	+
Finansavimo šaltinių stabilumas ir įvairovė	Grynasis pastovaus finansavimo rodiklis	–
Finansavimo šaltinių stabilumas ir įvairovė	Padengimo likvidžiuoju turtu rodiklis	–
Įstaigos svarba finansų sistemos stabilumui arba ekonomikai	Tarpbankinių paskolų ir indėlių ES dalis	+
Papildomi rizikos rodikliai, kuriuos nustato pertvarkymo institucija	Narystė IUS	–
Papildomi rizikos rodikliai, kuriuos nustato pertvarkymo institucija	Ankstesnės nepaprastosios viešosios finansinės paramos mastas	+

Rodiklių su teigiamu ženklu didesnė vertė atitinka didesnę įstaigos rizikingumą. Rodiklių su neigiamu ženklu didesnė vertė atitinka mažesnę įstaigos rizikingumą.

Pertvarkymo institucija nustato prekybos veiklos, nebalansinių pozicijų, išvestinių finansinių priemonių, sudėtingumo ir sėkmingo pertvarkymo galimybės rodiklius ir atitinkamai nurodo jų ženklą.

2. Pertvarkymo institucija kiekvienam pagal 3 žingsnį gautam pakoreguotos vertės rodikliui $RI_{ij,n}$ pritaiko šią transformaciją, kad būtų įtrauktas jo ženklas:

$$TRI_{ij,n} = \begin{cases} RI_{ij,n} & \text{jeigu ženklas} = „-“ \\ 1\ 001 - RI_{ij,n} & \text{jeigu ženklas} = „+“ \end{cases}$$

5 ŽINGSNIS

Sudėtinio rodiklio apskaičiavimas

1. Pertvarkymo institucija agreguoja kiekvieno ramsčio j rodiklius i apskaičiuodama svertinį aritmetinį vidurkį pagal šią formulę:

$$PI_{j,n} = \sum_{ij=1}^{N_j} w_{ij} * TRI_{ij,n} = w_{1j} * TRI_{1j,n} + \dots + w_{N_j} * TRI_{N_j,n},$$

čia:

w_{ij} yra rodiklio i svoris ramstyje j , kaip apibrėžta 7 straipsnyje;

N_j yra rodiklių skaičius ramstyje j .

2. Kad apskaičiuotų sudėtinį rodiklį, pertvarkymo institucija agreguoja ramsčius j apskaičiuodama svertinį geometrinį vidurkį pagal šią formulę:

$$CI_n = \prod_j PI_{j,n}^{W_j} = PI_{1,n}^{W_1} * \dots * PI_{J,n}^{W_J},$$

čia:

W_j yra ramsčio j svoris, kaip apibrėžta 7 straipsnyje;

J yra ramsčių skaičius.

3. Pertvarkymo institucija taiko toliau nurodytą transformaciją, kad galutinis sudėtinis rodiklis būtų apibrėžiamas kaip turintis didesnes vertes įstaigoms, kurių rizika yra didesnė:

$$FCI_n = 1\,000 - CI_n.$$

6 ŽINGSNIS

Metinių įnašų apskaičiavimas

1. Pagal 5 žingsnį gauto galutinio sudėtinio rodiklio FCI_n vertę pertvarkymo institucija koreguoja pagal 9 straipsnyje apibrėžtą skalę taikydama šią formulę:

$$\tilde{R}_n = (1,5 - 0,8) * \frac{FCI_n - \min_n FCI_n}{\max_n FCI_n - \min_n FCI_n} + 0,8.$$

čia minimalios ir maksimalios funkcijų argumentai yra visų įstaigų, mokančių įnašus, skirtus pertvarkymo finansavimo struktūrai, kurioms skaičiuojamas galutinis sudėtinis rodiklis, vertės.

2. Pertvarkymo institucija kiekvienos įstaigos n (išskyrus įstaigas, kurioms taikomas 10 straipsnis, ir išskyrus įstaigų, kurioms valstybės narės taiko 20 straipsnio 5 dalį, įnašų nustatyto dydžio sumos dalį) metinį įnašą apskaičiuoja kaip:

$$c_n = Tikslas * \frac{\frac{B_n}{\sum_{p=1}^N B_p} \cdot \tilde{R}_n}{\sum_{p=1}^N \left(\frac{B_p}{\sum_{q=1}^N B_q} \cdot \tilde{R}_p \right)},$$

čia:

p, q nurodo įstaigas;

Tikslas yra metinis tikslinis lygis, pertvarkymo institucijos nustatytas pagal 4 straipsnio 2 dalį, atėmus pagal 10 straipsnį apskaičiuotų įnašų sumą ir atėmus bet kokią nustatyto dydžio sumą, kuri gali būti mokama pagal 20 straipsnio 5 dalį;

B_n yra išpareigojimų suma (neįskaitant nuosavų lėšų), atėmus įstaigos n apdraustusius indėlius, pakoreguota pagal 5 straipsnį, nedarant poveikio 20 straipsnio 5 dalies taikymui.

II PRIEDAS

PERTVARKYMO INSTITUCIJOMS TEIKTINI DUOMENYS

- Visas turtas, apibrėžtas 3 straipsnio 12 dalyje
 - Visi įsipareigojimai, apibrėžti 3 straipsnio 11 dalyje
 - Įsipareigojimai, kuriems taikomi 5 straipsnio 1 dalies a–f punktai
 - Įsipareigojimai, atsirandantys dėl išvestinių finansinių priemonių sutarčių
 - Įsipareigojimai, atsirandantys dėl išvestinių finansinių priemonių sutarčių, vertinamų pagal 5 straipsnio 3 dalį
 - Apdraustieji indėliai
 - Bendra rizikos pozicija
 - Nuosavos lėšos
 - Bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientas
 - Tinkami įsipareigojimai
 - Sverto koeficientas
 - Padengimo likvidžiuoju turtu rodiklis
 - Grynasis pastovaus finansavimo rodiklis
 - Tarpbankinės paskolos
 - Tarpbankiniai indėliai
-

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2015/64**2015 m. sausio 16 d.**

kuriuo 224-ą kartą iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 881/2002, nustatantis tam tikras specialias ribojančias priemones, taikomas tam tikriems asmenims ir subjektams, susijusiems su Al-Qaida tinklu

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2002 m. gegužės 27 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 881/2002, nustatantį tam tikras specialias ribojančias priemones, taikomas tam tikriems asmenims ir subjektams, susijusiems su Al-Qaida tinklu⁽¹⁾, ypač į jo 7 straipsnio 1 dalies a punktą ir 7a straipsnio 5 dalį,

kadangi:

- (1) Reglamento (EB) Nr. 881/2002 I priede išvardyti asmenys, grupės ir subjektai, kurių lėšos ir ekonominiai ištekliai pagal tą reglamentą išaldomi;
- (2) 2015 m. sausio 2 d. Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos (JT ST) Sankcijų komitetas nusprendė išbraukti du asmenis iš asmenų, grupių ir subjektų, kurių lėšos ir ekonominiai ištekliai turėtų būti išaldyti, sąrašo. Be to, 2014 m. lapkričio 24 d., gruodžio 12 ir 30 d. JTST Sankcijų komitetas nusprendė iš dalies pakeisti septynis sąrašo įrašus;
- (3) todėl Reglamento (EB) Nr. 881/2002 I priedas turėtų būti atitinkamai atnaujintas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 881/2002 I priedas iš dalies keičiamas pagal šio reglamento priedą.

*2 straipsnis*Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2015 m. sausio 16 d.

*Komisijos vardu**Pirmininko pavedimu**Užsienio politikos priemonių tarnybos vadovas*

⁽¹⁾ OL L 139, 2002 5 29, p. 9.

PRIEDAS

Reglamento (EB) Nr. 881/2002 I priedas iš dalies keičiamas taip:

1) Antraštinėje dalyje „Fiziniai asmenys“ išbraukiami šie įrašai:

- a) „Ismail Mohamed Ismail Abu Shaweesh. Gimimo data: 1977 03 10. Gimimo vieta: Bengazis, Libija. Pilietybė: pilietybės neturintis palestinietis. Paso Nr.: a) 0003684 (Egipto kelionės dokumentas), b) 981354 (Egipto pasas). Adresas: Vokietija. Kita informacija: a) kalinamas nuo 2005 05 22; b) brolis – Yasser Mohamed Ismail Abu Shaweesh. Įtraukimo į sąrašą pagal 2a straipsnio 4 dalies b punktą data: 2006 08 02.“
- b) „Aqeel Abdulaziz Aqeel Al-Aqeel (*alias* a) Aqeel Abdulaziz Al-Aqil, b) Ageel Abdulaziz A. Alageel). Adresas: Saudo Arabija (2009 m. balandžio mėn. duomenimis). Gimimo data: 1949 04 29. Gimimo vieta: Uneizah, Saudo Arabija. Pilietybė: Saudo Arabijos. Paso Nr.: a) C 1415363 (išduotas 2000 05 21 (16/2/1421H); b) E 839024 (išduotas 2004 01 03, nebegalioja nuo 2008 11 08). Kita informacija: 2010 m. lapkričio mėn. duomenimis kalinamas Saudo Arabijoje. Įtraukimo į sąrašą pagal 2a straipsnio 4 dalies b punktą data: 2004 07 06.“

2) Įrašas „Doku Khamatovich Umarov (*alias* Умаров Доку Хаматович). Gimimo data: 1964 05 12. Gimimo vieta: Charsenojaus kaimas, Šatojaus (Sovetsko) rajonas, Čėčėnijos Respublika, Rusijos Federacija. Pilietybė: a) Rusijos, b) TSRS (iki 1991 m.). Kita informacija: a) 2010 m. lapkričio mėn. duomenimis, gyvena Rusijos Federacijoje; b) 2000 m. išduotas tarptautinis arešto orderis; c) pranešama, kad mirė 2014 m. balandžio mėn. Įtraukimo į sąrašą pagal 2a straipsnio 4 dalies b punktą data: 2011 03 10.“ antraštinėje dalyje „Fiziniai asmenys“ pakeičiamas taip:

„Doku Khamatovich Umarov (*alias*: a) Умаров Доку Хаматович, b) Lom-ali Butayev (Butaev). Gimimo data: a) 1964 4 13, b) 1965 4 13, c) 1964 5 12, d) 1955 m. Gimimo vieta: Charsenojaus kaimas, Šatojaus (Sovetsko) rajonas, Čėčėnijos Respublika, Rusijos Federacija. Pilietybė: a) Rusijos, b) TSRS (iki 1991 m.). Paso Nr.: 96 03 464086 (Rusijos piliečio pasas, išduotas 2003 6 1). Kita informacija: Fizinį požymių apibūdinimas: ūgis 180 cm, plaukai tamsūs, ant veido – 7–9 cm randas, trūksta dalies liežuviu, turi kalbos defektą. 2010 m. lapkričio mėn. duomenimis, gyvena Rusijos Federacijoje. 2000 m. išduotas tarptautinis arešto orderis. Pranešama, kad 2014 m. balandžio mėn. mirė. Interpolo specialiajame pranešime yra biometrinė informacija. Įtraukimo į sąrašą pagal 2a straipsnio 4 dalies b punktą data: 2011 3 10.“

3) Įrašas „Aris Munandar. Gimimo data: a) 1971 1 1, b) tarp 1962 m. ir 1968 m. Gimimo vieta: Sambu, Boyolali, Java, Indonezija.“ antraštinėje dalyje „Fiziniai asmenys“ pakeičiamas taip:

„Aris Munandar. Gimimo data: a) 1971 1 1, b) tarp 1962 m. ir 1968 m. Gimimo vieta: Sambu, Boyolali, Java, Indonezija. Pilietybė: Indonezijos (2003 m. gruodžio mėn. duomenimis). Kita informacija: 2003 m. gruodžio mėn. duomenimis, slapstosi.“

4) Įrašas „Yassin Sywal (taip pat žinomas kaip (a) Salim Yasin, (b) Mochtar Yasin Mahmud, (c) Abdul Hadi Yasin, (d) Muhamad Mubarak, (e) Muhammad Syawal, (f) Abu Seta, (g) Mahmud, (h) Abu Muamar); gimimo data: maždaug 1972 m.; pilietybė: Indonezijos.“ antraštinėje dalyje „Fiziniai asmenys“ pakeičiamas taip:

„Yassin Syawal (*alias*: a) Salim Yasin, b) Yasin Mahmud Mochtar, c) Abdul Hadi Yasin, d) Muhamad Mubarak, e) Muhammad Syawal, f) Yassin Sywal, g) Abu Seta, h) Mahmud, i) Abu Muamar, j) Mubarak). Gimimo data: maždaug 1972 m. Pilietybė: Indonezijos. Kita informacija: 2003 m. gruodžio mėn. duomenimis, slapstosi.“

5) Įrašas „Mohamed Ben Belgacem Ben Abdallah Al-Aouadi (*alias* a) Mohamed Ben Belkacem Aouadi, b) Fathi Hannachi). Adresas: a) 23, 50th Steet, Zehrouni, Tunis, Tunis. Gimimo data: 1974 12 11. Gimimo vieta: Tunis, Tunis. Pilietybė: Tuniso. Paso Nr. L191609 (Tuniso pasas, išduotas 1996 02 28, nustojo galioti 2001 02 27). Nacionalinis asmens atpažinties Nr. 04643632, suteiktas 1999 06 18. Kita informacija: a) Italijos mokesčių mokėtojo kodas: DAOMMD74T11Z352Z, b) motinos vardas ir pavardė – Ourida Bint Mohamed, c) deportuotas iš Italijos į Tunisą 2004 12 01. Įtraukimo į sąrašą pagal 2a straipsnio 4 dalies b punktą data: 2002 04 24.“ antraštinėje dalyje „Fiziniai asmenys“ pakeičiamas taip:

„Mohamed Ben Belgacem Ben Abdallah Al-Aouadi (*alias*: a) Mohamed Ben Belkacem Aouadi, b) Fathi Hannachi). Gimimo data: 1974 12 11. Gimimo vieta: Tunis, Tunis. Pilietybė: Tuniso. Paso Nr.: a) L 191609 (Tuniso piliečio pasas, išduotas 1996 2 28, nebegalioja nuo 2001 2 27), b) 04643632 (Tuniso piliečio pasas, išduotas 1999 m. birželio 18 d.), c) DAOMMD74T11Z352Z (Italijos mokesčių mokėtojo kodas). Adresas: 50th Street, Number 23, Zehrouni, Tunis, Tunis. Kita informacija: a) *Ansar al-Shari'a in Tunisia* (AAS-T) saugumo vadovas, b) motinos vardas ir pavardė – Ourida Bint Mohamed, c) 2004 m. gruodžio 1 d. deportuotas iš Italijos į Tunisą, d) 2013 m. rugpjūčio mėn. suimtas Tunise. Įtraukimo į sąrašą pagal 2a straipsnio 4 dalies b punktą data: 2002 4 24.“

- 6) Įrašas „Adel Ben Al-Azhar Ben Youssef Ben Soltane (*alias* Zakariya). Adresas: Tunisas. Gimimo data: 1970 07 14. Gimimo vieta: Tunisas, Tunisas. Pilietybė: Tuniso. Paso Nr.: M408665 (Tuniso piliečio pasas, išduotas 2000 10 04, nustojo galioti 2005 10 03). Kita informacija: a) Italijos mokesčių mokėtojo kodas: BNSDLA70L14Z352B, b) deportuotas iš Italijos į Tunisą 2004 02 28. Įtraukimo į sąrašą pagal 2a straipsnio 4 dalies b punktą data: 2002 9 3.“ antraštinėje dalyje „Fiziniai asmenys“ pakeičiamas taip:

„Adel Ben Al-Azhar Ben Youssef Hamdi (*alias*: a) Adel ben al-Azhar ben Youssef ben Soltane, b) Zakariya). Gimimo data: 1970 7 14. Gimimo vieta: Tunisas, Tunisas. Pilietybė: Tuniso. Paso Nr.: a) M408665 (Tuniso piliečio pasas, išduotas 2000 10 4, nebegalioja nuo 2005 10 3), b) W334061 (Tuniso nacionalinis identifikavimo numeris, suteiktas 2011 3 9), c) BNSDLA70L14Z352B (Italijos mokesčių mokėtojo kodas). Adresas: Tunisas. Kita informacija: a) 2004 m. vasario 28 d. deportuotas iš Italijos į Tunisą, b) 2010 m. sausio mėn. duomenimis, atlieka 12 metų įkalinimo bausmę Tunise už priklausymą teroristų organizacijai užsienyje, c) 2013 m. suimtas Tunise, d) 2014 m. oficialiai pasikeitė pavardę iš Ben Soltane į Hamdi. Įtraukimo į sąrašą pagal 2a straipsnio 4 dalies b punktą data: 2002 9 3.“

- 7) Įrašas „Sami Ben Khamis Ben Saleh Elsseid (*alias* a) Omar El Mouhajer, b) Saber). Adresas: 6, Ibn Al-Haythman Street, Manubah, Tunisas, Tunisas. Gimimo data: 1968 02 10. Gimimo vieta: Menzel Džemilis, Bizerta, Tunisas. Pilietybė: Tuniso. Paso Nr.: (Tuniso pasas, išduotas 1995 02 14, nebegalioja nuo 2000 02 13). Nacionalinis identifikavimo Nr.: 00319547 (suteiktas 1994 12 08). Kita informacija: a) Italijos mokesčių mokėtojo kodas: SSDSBN68B10Z352F, b) motinos vardas ir pavardė – Beya Al-Saidani, c) deportuotas iš Italijos į Tunisą 2008 m. birželio 2 d. Įtraukimo į sąrašą pagal 2a straipsnio 4 dalies b punktą data: 2002 04 24.“ antraštinėje dalyje „Fiziniai asmenys“ pakeičiamas taip:

„Sami Ben Khamis Ben Saleh Elsseid (*alias*: a) Omar El Mouhajer, b) Saber). Gimimo data: 1968 2 10. Gimimo vieta: Menzel Jemil, Bizerte, Tunisas. Pilietybė: Tuniso. Paso Nr.: K929139 (Tuniso piliečio pasas, išduotas 1995 2 14, nebegalioja nuo 2000 2 13), b) 00319547 (Tuniso piliečio pasas, išduotas 1994 12 8, c) SSDSBN68B10Z352F (Italijos mokesčių mokėtojo kodas). Adresas: Ibn Al-Haythman Street, Number 6, Manubah, Tunisas, Tunisas. Kita informacija: a) motinos vardas ir pavardė – Beya Al-Saidani, b) 2008 m. birželio 2 d. deportuotas iš Italijos į Tunisą, c) 2013 m. rugpjūčio mėn. įkalintas Tunise. Įtraukimo į sąrašą pagal 2a straipsnio 4 dalies b punktą data: 2002 4 24.“

- 8) Įrašas „Mohamed Aouani (*alias* a) Lased Ben Heni b) Al-As'ad Ben Hani c) Mohamed Ben Belgacem Awani, d) Mohamed Abu Abda e) Abu Obeida). Gimimo data: a) 1970 02 05, b) 1969 02 05. Pilietybė: Tuniso. Gimimo vieta: a) Tripolis, Libija, b) Tunisas, Tunisas. Kita informacija: chemijos profesorius, b) deportuotas iš Italijos į Tunisą 2006 08 27. Įtraukimo į sąrašą pagal 2a straipsnio 4 dalies b punktą data: 2002 04 24.“ antraštinėje dalyje „Fiziniai asmenys“ pakeičiamas taip:

„Mohamed Lakhal (*alias*: a) Lased Ben Heni, b) Al-As'ad Ben Hani, c) Mohamed Ben Belgacem Awani, d) Mohamed Aouani, e) Mohamed Abu Abda, f) Abu Obeida. Gimimo data: a) 1970 2 5, b) 1969 2 5. Gimimo vieta: a) Tripolis, Libija, b) Tunisas, Tunisas. Pilietybė: Tuniso. Paso Nr.: W374031 (Tuniso nacionalinis identifikavimo numeris, suteiktas 2011 4 11). Kita informacija: a) chemijos profesorius, c) 2006 m. rugpjūčio 27 d. deportuotas iš Italijos į Tunisą, c) 2014 m. oficialiai pasikeitė pavardę iš Aouani į Lakhal. Įtraukimo į sąrašą pagal 2a straipsnio 4 dalies b punktą data: 2002 4 24.“

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2015/65**2015 m. sausio 16 d.****kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai
nustatyti**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į 2011 m. birželio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 543/2011, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 taikymo vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose taisyklės ⁽²⁾, ypač į jo 136 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 543/2011, atsižvelgiant į daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde rezultatus, nustatomi kriterijai, pagal kuriuos Komisija nustato standartinės importo iš trečiųjų šalių vertes produktams ir laikotarpiams, nurodytiems jo XVI priedo A dalyje;
- (2) remiantis Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnio 1 dalimi, standartinė importo vertė apskaičiuojama kiekvieną darbo dieną atsižvelgiant į kintančius kasdienius duomenis. Todėl šis reglamentas turėtų įsigalioti jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnyje minimos standartinės importo vertės yra nustatytos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2015 m. sausio 16 d.

*Komisijos vardu**Pirmininko pavedimu*

Jerzy PLEWA

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ O L L 347, 2013 12 20, p. 671.

⁽²⁾ O L L 157, 2011 6 15, p. 1.

PRIEDAS

Standartinės importo vertės, skirtos kai kurių vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	AL	62,0
	EG	260,4
	IL	127,8
	MA	115,7
	TR	114,9
	ZZ	136,2
0707 00 05	JO	241,9
	MA	66,8
	TR	170,4
	ZZ	159,7
0709 91 00	EG	119,3
	ZZ	119,3
0709 93 10	MA	228,7
	TR	168,5
	ZZ	198,6
0805 10 20	EG	47,4
	MA	57,3
	TR	62,5
	ZA	97,5
	ZZ	66,2
0805 20 10	IL	140,0
	MA	87,2
	ZZ	113,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	102,7
	KR	153,2
	MA	82,2
	TR	116,8
	ZZ	113,7
	ZZ	69,7
0805 50 10	TR	69,7
	ZZ	69,7
0808 10 80	BR	65,5
	CL	84,5
	US	151,8
	ZZ	100,6
0808 30 90	CN	92,1
	TR	108,4
	US	138,7
	ZZ	113,1

⁽¹⁾ Šalių nomenklatūra nustatyta 2012 m. lapkričio 27 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1106/2012, kuriuo dėl šalių ir teritorijų nomenklatūros atnaujinimo įgyvendinamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 471/2009 dėl Bendrijos statistikos, susijusios su išorės prekyba su ES nepriklausančiomis šalimis (OL L 328, 2012 11 28, p. 7). Kodas „ZZ“ atitinka „kitas šalis“.

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2015/66**2015 m. sausio 16 d.**

kuriuo nustatomas paskirstymo koeficientas, taikomas kiekiiui, nurodytam pagal Reglamentu (EB) Nr. 341/2007 leistas naudoti česnakų tarifines kvotas 2015 m. sausio 1–7 d. pateiktose importo licencijų paraiškose

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, ypač į jo 188 straipsnio 1 ir 3 dalis,

kadangi:

- (1) Komisijos reglamentu (EB) Nr. 341/2007 ⁽²⁾ leista pradėti naudoti metines česnako importo tarifines kvotas;
- (2) per pirmąsias septynias kalendorines 2015 m. sausio mėn. dienas pateiktose 2015 m. kovo 1 d.–2015 m. gegužės 31 d. kvotos laikotarpio dalies „A“ importo licencijų paraiškose nurodytas kiekis tam tikrų kvotų atveju yra didesnis už tai daliai skirtą kiekį. Todėl kiekį, kuriam importuoti galima išduoti „A“ importo licencijas, reikėtų nustatyti prašomam kiekiiui taikant paskirstymo koeficientą, apskaičiuotą remiantis Komisijos reglamento (EB) Nr. 1301/2006 ⁽³⁾ 7 straipsnio 2 dalimi;
- (3) siekiant užtikrinti šios priemonės veiksmingumą, šis reglamentas turėtų įsigalioti jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Kiekiiui, nurodytam pagal Reglamentą (EB) Nr. 341/2007 2015 m. kovo 1 d.–2015 m. gegužės 31 d. kvotos laikotarpio daliai pateiktose „A“ importo licencijų paraiškose, taikomas šio reglamento priede nustatytas paskirstymo koeficientas.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2015 m. sausio 16 d.

*Komisijos vardu**Pirmininko pavedimu*

Jerzy PLEWA

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 671.

⁽²⁾ 2007 m. kovo 29 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 341/2007, kuriuo leidžiama naudoti iš trečiųjų šalių importuojamų česnakų ir tam tikrų kitų žemės ūkio produktų tarifinę kvotą, nustatantis jos administravimo tvarką ir įvedantis importo licencijų bei kilmės sertifikatų sistemą (OL L 90, 2007 3 30, p. 12).

⁽³⁾ 2006 m. rugpjūčio 31 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1301/2006, nustatantis žemės ūkio produktų importo tarifinių kvotų, kurioms taikoma importo licencijų sistema, administravimo bendrąsias taisykles (OL L 238, 2006 9 1, p. 13).

PRIEDAS

Kilmės šalis	Eilės numeris	Paskirstymo koeficientas. 2015 m. kovo 1 d.– 2015 m. gegužės 31 d. kvotos laikotarpio daliais pateiktos paraiškos (%)
Argentina		
— Tradiciniai importuotojai	09.4104	—
— Nauji importuotojai	09.4099	—
Kinija		
— Tradiciniai importuotojai	09.4105	60,163501
— Nauji importuotojai	09.4100	0,434491
Kitos trečiosios šalys		
— Tradiciniai importuotojai	09.4106	—
— Nauji importuotojai	09.4102	—

SPRENDIMAI

POLITINIO IR SAUGUMO KOMITETO SPRENDIMAS (BUSP) 2015/67 (EUCAP SAHEL MALI/1/2015)

2015 m. sausio 14 d.

kuriuo pratęsiamas Europos Sąjungos BSGP misijos Malyje (EUCAP Sahel Mali) vadovo įgaliojimų terminas

POLITINIS IR SAUGUMO KOMITETAS,

atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 38 straipsnio trečią pastraipą,

atsižvelgdamas į 2014 m. balandžio 14 d. Tarybos sprendimą 2014/219//BUSP dėl Europos Sąjungos BSGP misijos Malyje (EUCAP Sahel Mali) ⁽¹⁾, ypač į jo 7 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) vadovaujantis Sprendimu 2014/219/BUSP, Politinis ir saugumo komitetas (PSK) pagal Sutarties 38 straipsnį yra įgaliotas priimti atitinkamus sprendimus EUCAP Sahel Mali misijos politinės kontrolės ir strateginio vadovavimo jai tikslais, įskaitant sprendimą paskirti misijos vadovą;
- (2) 2014 m. gegužės 26 d. PSK priėmė Sprendimą EUCAP Sahel Mali/1/2014 ⁽²⁾, kuriuo Albrecht CONZE skiriamas EUCAP Sahel Mali misijos vadovu nuo 2014 m. gegužės 26 d. iki 2015 m. sausio 14 d.;
- (3) Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai pasiūlė pratęsti EUCAP Sahel Mali misijos vadovo Albrecht CONZE įgaliojimų terminą nuo 2015 m. sausio 15 d. iki 2015 m. birželio 14 d.,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

EUCAP SAHEL Mali misijos vadovo Albrecht CONZE įgaliojimai pratęsiami iki 2015 m. birželio 14 d.

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Briuselyje 2015 m. sausio 14 d.

Politinio ir saugumo komiteto vardu

Pirmininkas

W. STEVENS

⁽¹⁾ OL L 113, 2014 4 16, p. 21.

⁽²⁾ 2014 m. gegužės 26 d. Politinio ir saugumo komiteto sprendimas EUCAP Sahel Mali/1/2014 dėl Europos Sąjungos BSGP misijos Malyje (EUCAP Sahel Mali) vadovo skyrimo (OL L 164, 2014 6 3, p. 43).

KLAIDŲ IŠTAISYMAS**2007 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1371/2007 dėl geležinkelių keleivių teisių ir pareigų klaidų ištaisymas**

(Europos Sąjungos oficialusis leidinys L 315, 2007 m. gruodžio 3 d.)

Šio reglamento redakcija lietuvių kalba pakeičiama šiuo tekstu:

„EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1371/2007**2007 m. spalio 23 d.****dėl geležinkelių keleivių teisių ir pareigų**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 71 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

veikdami Sutarties 251 straipsnyje nustatyta tvarka, atsižvelgdami į 2007 m. liepos 31 d. Taikinimo komiteto patvirtintą bendrą tekstą ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Atsižvelgiant į bendrą transporto politiką, svarbu užtikrinti geležinkelių keleivių teises ir pagerinti keleivių vežimo geležinkeliais paslaugų kokybę ir veiksmingumą, kad geležinkelių eismas išaugtų kitų transporto rūšių atžvilgiu.
- (2) Komisijos komunikatu „2002–2006 m. vartotojų politikos strategija“ ⁽⁴⁾ siekiama sukurti aukštą vartotojų apsaugos lygį transporto srityje pagal Sutarties 153 straipsnio 2 dalį.
- (3) Kadangi geležinkelių keleivis yra silpnesnė vežimo sutarties šalis, todėl turėtų būti užtikrintos keleivių teisės.
- (4) Geležinkelių paslaugų naudotojai taip pat turi teisę gauti informaciją apie teikiamą paslaugą prieš kelionę ir kelionės metu. Jeigu įmanoma, geležinkelio įmonės ir bilietų pardavėjai turėtų suteikti šią informaciją iš anksto ir kuo greičiau.
- (5) Išsamesni kelionės informacijos pateikimo reikalavimai bus nustatyti Techninėse sąveikos specifikacijose (TSS), nurodytose 2001 m. kovo 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/16/EB dėl transeuropinės paprastųjų geležinkelių sistemos sąveikos ⁽⁵⁾.
- (6) Stiprinant geležinkelių keleivių teises reikėtų remtis esama su šiuo dalyku susijusios tarptautinės teisės sistema, pateikiama 1980 m. gegužės 9 d. Tarptautinio vežimo geležinkeliais sutarties (COTIF), pakeistos 1999 m. birželio 3 d. Tarptautinio vežimo geležinkeliais sutarties pakeitimo protokolu (1999 m. protokolas) A priede – Vienodosios tarptautinio keleivių ir bagažo vežimo geležinkeliais sutarties taisyklės (CIV). Vis dėlto pageidautina išplėsti šio reglamento taikymo apimtį ir suteikti apsaugą ne tik tarptautiniams, bet ir vietos keleiviams.
- (7) Geležinkelio įmonės, kai įmanoma, turėtų bendradarbiauti parduodamos tęstinės kelionės bilietus, kad geležinkelių keleiviai galėtų lengviau vieną operatorių pakeisti kitu.

⁽¹⁾ OL C 221, 2005 9 8, p. 8.

⁽²⁾ OL C 71, 2005 3 22, p. 26.

⁽³⁾ 2005 m. rugsėjo 28 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 227 E, 2006 9 21, p. 490), 2006 m. liepos 24 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 289 E, 2006 11 28, p. 1), 2007 m. sausio 18 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2007 m. rugsėjo 25 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija ir 2007 m. rugsėjo 26 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ OL C 137, 2002 6 8, p. 2.

⁽⁵⁾ OL L 110, 2001 4 20, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2007/32/EB (OL L 141, 2007 6 2, p. 63).

- (8) Kompiuterines sistemas pritaikius prie bendros specifikacijos, būtų paprasčiau teikti informaciją ir parduoti bilietus geležinkelių keleiviams.
- (9) Tolesnis kelionės informacijos ir rezervavimo sistemų įgyvendinimas turėtų būti vykdomas laikantis TSS.
- (10) Keleivių vežimo geležinkeliais paslaugos turėtų būti naudingos visiems piliečiams. Todėl neigalieji ir ribotos judėsenos – dėl negalios, amžiaus arba bet kurios kitos priežasties – asmenys turėtų turėti galimybes keliauti geležinkeliais, panašias į kitų piliečių galimybes. Neigalieji ir ribotos judėsenos asmenys turi tokias pačias teises į judėjimo laisvę, pasirinkimo laisvę ir nediskriminavimą kaip ir kiti piliečiai. *Inter alia*, turėtų būti skiriamas ypatingas dėmesys tam, kad neigaliesiems ir ribotos judėsenos asmenims būtų teikiama informacija, susijusi su geležinkelio paslaugų pritaikymu, su galimybe patekti į riedmenis ir su traukiniuose esančiais patogumais. Siekiant kuo geriau informuoti keleivius su jutimų sutrikimais apie vėlavimus, prireikus turėtų būti naudojamos vaizdo ir garso sistemos. Neigalieji ir ribotos judėsenos asmenys turėtų turėti galimybę be papildomų mokesčių nusipirkti bilietus traukinyje.
- (11) Geležinkelio įmonės ir stočių valdytojai, laikydamiesi TSS dėl neigaliųjų ir ribotos judėsenos asmenų, turėtų atsižvelgti į neigaliųjų ir ribotos judėsenos asmenų reikmes siekiant užtikrinti, kad įsigyjant naujus įrenginius, vykdamat statybos arba plataus masto atnaujinimo darbus visi pastatai ir riedmenys pagal Bendrijos teisės normas dėl viešųjų pirkimų būtų jiems pritaikyti palaipsniui šalinant fizines kliūtis ir funkcinis nesklandumus.
- (12) Turėtų būti reikalaujama, kad geležinkelio įmonių atsakomybė geležinkelio keleiviams nelaimingų atsitikimų atvejais būtų apdrausta arba būtų imtasi lygiaverčių priemonių. Ateityje turėtų būti peržiūrėta minimali draudimo suma geležinkelio įmonėms.
- (13) Sustiprinus teises į kompensavimą ir pagalbą vėlavimo, praleisto persėdimo ar paslaugos atšaukimo atveju, geležinkelių keleivių vežimo rinka būtų paskatinta veikti keleivių naudai.
- (14) Pageidautina, kad šiuo reglamentu būtų sukurta kompensavimo keleiviams vėlavimo atveju sistema, kuri būtų susijusi su geležinkelio įmonės atsakomybe ir grindžiama tais pačiais pagrindais, kaip COTIF ir ypač jos priede CIV, susijusiame su keleivių teisėmis, numatyta tarptautinė sistema.
- (15) Kai šio reglamento pagrindu valstybė narė suteikia leidimą geležinkelio įmonėms išimties tvarka netaikyti šio reglamento nuostatų, ji turėtų, pasikonsultavusi su keleivius atstovaujančiomis organizacijomis, skatinti geležinkelio įmones patvirtinti kompensavimo ir pagalbos didelių keleivių vežimo geležinkeliu paslaugų sutrikdymų atvejais susitarimus.
- (16) Taip pat pageidautina, kad nelaimingo atsitikimo metu nukentėję asmenys ir jų išlaikytiniai tuoj po nelaimingo atsitikimo būtų apsaugoti nuo trumpalaikių finansinių rūpesčių.
- (17) Geležinkelių keleiviams būtų naudinga, jeigu, suderinus su valdžios institucijomis, būtų imtasi atitinkamų priemonių užtikrinti jų asmeninį saugumą stotyse bei traukiniuose.
- (18) Geležinkelių keleiviai turėtų turėti galimybę pateikti skundą dėl šiame reglamente numatytų teisių ir pareigų bet kuriai susijusiai geležinkelio įmonei, ir teisę gauti atsakymą per priimtina laikotarpį.
- (19) Geležinkelio įmonės turėtų nustatyti, valdyti ir stebėti keleivių vežimo geležinkeliais paslaugų kokybės standartus.
- (20) Šio reglamento turinys turėtų būti peržiūrėtas; reikėtų pakoreguoti finansines sumas atsižvelgiant į infliaciją ir informavimo bei paslaugų kokybės reikalavimus atsižvelgiant į rinkos pokyčius; taip pat atsižvelgiant į šio reglamento poveikį paslaugų kokybei.
- (21) Šis reglamentas turėtų neriboti 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽¹⁾ nuostatų.
- (22) Valstybės narės turėtų nustatyti sankcijas už šio reglamento pažeidimus ir užtikrinti, kad šios sankcijos būtų taikomos. Sankcijos, kurios galėtų apimti kompensacijos išmokėjimą atitinkamam asmeniui, turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.
- (23) Kadangi šio reglamento tikslų, t. y. Bendrijos geležinkelių plėtros ir geležinkelių eismo keleivių teisių nustatymo, valstybės narės atskirai negali tinkamai pasiekti ir kadangi šiuos tikslus galima geriau įgyvendinti Bendrijos lygmeniu, Bendrija gali patvirtinti priemones pagal Sutarties 5 straipsnyje nustatytą subsidiarumo principą. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu nenumatoma nieko, kas nėra būtina siekiant šių tikslų.

⁽¹⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31. Direktyva su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

- (24) Šio reglamento tikslas yra pagerinti keleivių vežimo geležinkeliu paslaugas Bendrijoje. Todėl valstybės narės turėtų turėti galimybę suteikti išimtis paslaugoms regionuose, kur didelė dalis paslaugų teikiama už Bendrijos ribų.
- (25) Geležinkelio įmonės kai kuriose valstybėse narėse gali turėti sunkumų, taikydamos visas šio reglamento nuostatas jam įsigaliojus. Todėl valstybės narės turėtų turėti galimybę išimties tvarka laikinai netaikyti šio reglamento nuostatų ilgų atstumų keleivių vežimo geležinkeliu vietiniais maršrutais paslaugoms. Laikinos išimties vis dėlto neturėtų būti taikomos šio reglamento nuostatomis, kuriomis remiantis neįgalieji ar ribotos judėsenos asmenys keliauja geležinkeliu, nei tų asmenų, kurie nori įsigyti bilietus keliauti geležinkeliu, teisei tą padaryti be perdėtų sunkumų, taip pat neturėtų būti taikomas nuostatomis dėl geležinkelio įmonių atsakomybės keleivių ir jų bagažo atžvilgiu, reikalavimui, kad įmonės būtų atitinkamai apdraudusios atsakomybę bei reikalavimui, kad tos įmonės imtųsi atitinkamų priemonių užtikrinti keleivių asmeninį saugumą geležinkelio stotyse ir traukiniuose, valdyti pavojų.
- (26) Miesto, priemiesčių ir regioninio keleivių vežimo geležinkeliu paslaugos savo pobūdžiu skiriasi nuo ilgų atstumų paslaugų. Todėl, išskyrus tam tikras nuostatas, kurios turėtų būti taikomos visoms keleivių vežimo geležinkeliu paslaugoms visoje Bendrijos teritorijoje, valstybės narės turėtų turėti galimybę išimties tvarka netaikyti tam tikrų pagal šį reglamentą numatytų priemonių miesto, priemiesčių ir regioninio keleivių vežimo geležinkeliu paslaugoms.
- (27) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimtose pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽¹⁾.
- (28) Visų pirma Komisijai reikėtų suteikti įgaliojimus patvirtinti įgyvendinimo priemones. Kadangi šios priemonės yra bendro pobūdžio ir yra skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas arba papildyti šį reglamentą įrašant naujas neesmines nuostatas, jos turi būti patvirtintos taikant Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatomos taisyklės dėl:

- informacijos, kurią turi suteikti geležinkelio įmonės, vežimo sutarčių sudarymo, bilietų išdavimo ir Kompiuterizuotos geležinkelių transporto informacijos ir rezervavimo sistemos įgyvendinimo;
- geležinkelio įmonių atsakomybės ir jų draudimo išpareigojimų dėl keleivių ir jų bagažo,
- geležinkelio įmonių išpareigojimų keleiviams vėlavimo atveju;
- geležinkeliais keliaujančių neįgaliųjų ir ribotos judėsenos asmenų apsaugos ir pagalbos jiems;
- paslaugų kokybės standartų apibrėžimo ir stebėsenos, keleivių asmeniniam saugumui kylančių pavojų valdymo ir skundų tvarkymo; ir
- bendrų vykdymo taisyklių.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas Bendrijos mastu visoms kelionėms geležinkelių transportu ir visoms paslaugoms, kurias teikia viena ar daugiau licenciją pagal 1995 m. birželio 19 d. Tarybos direktyvą 95/18/EB dėl geležinkelio įmonių licencijavimo ⁽²⁾ gavusių geležinkelio įmonių.

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

⁽²⁾ OL L 143, 1995 6 27, p. 70. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/49/EB (OL L 164, 2004 4 30, p. 44).

2. Šis reglamentas netaikomas geležinkelio įmonėms ir transporto paslaugoms, kurios neturi licencijos pagal Direktyvą 95/18/EB.
3. Įsigaliojus šiam reglamentui, 9, 11, 12, 19 straipsniai, 20 straipsnio 1 dalis ir 26 straipsnis taikomi visoms keleivių vežimo geležinkeliu paslaugoms visoje Bendrijos teritorijoje.
4. Išskyrus šio straipsnio 3 dalyje išdėstytas nuostatas, valstybė narė ne ilgesniam kaip 5 metų laikotarpiui skaidriu ir nediskriminaciniu pagrindu gali suteikti išimtį, kuri gali būti atnaujinama du kartus iki 5 metų kiekvienu atveju, netaikyti šio reglamento keleivių vežimo geležinkelių transportu vietiniais maršrutais paslaugoms.
5. Išskyrus šio straipsnio 3 dalyje išdėstytas nuostatas, valstybė narė gali suteikti išimtį netaikyti šio reglamento miesto, priemiesčių ir regioninio keleivių vežimo geležinkeliu paslaugoms. Siekdamas atskirti miesto, priemiesčių ir regioninio keleivių vežimo geležinkeliu paslaugas, valstybės narės taiko 1991 m. liepos 29 d. Tarybos direktyvoje 91/440/EEB dėl Bendrijos geležinkelių plėtros ⁽¹⁾ numatytus apibrėžimus. Taikydamos šiuos apibrėžimus, valstybės narės atsižvelgia į šiuos kriterijus: atstumą, paslaugų teikimo dažnumą, pagal tvarkaraštį numatytų sustojimų skaičių, naudojamus riedmenis, bilietų pardavimo sistemas, skirtingą keleivių skaičių piko ir ne piko valandomis, traukinių kodus ir tvarkaraščius.
6. Valstybė narė ne ilgesniam kaip 5 metų laikotarpiui skaidriu ir nediskriminaciniu pagrindu gali suteikti išimtį, kuri gali būti atnaujinama, netaikyti šio reglamento tam tikroms paslaugoms ar kelionėms, nes didelė dalis keleivių vežimo geležinkeliu paslaugos, įskaitant bent vieną sustojimą stotyje pagal tvarkaraštį, suteikiama už Bendrijos ribų.
7. Valstybės narės praneša Komisijai apie išimtis, suteiktas pagal 4, 5 ir 6 dalis. Komisija imasi atitinkamų veiksmų, jei tokia išimtis neatitinka šio straipsnio nuostatų. Ne vėliau kaip iki 2014 m. gruodžio 3 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl išimčių, suteiktų pagal 4, 5 ir 6 dalis.

3 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame reglamente taikomi tokie sąvokų apibrėžimai:

1. geležinkelio įmonė – geležinkelio įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2001/14/EB ⁽²⁾ 2 straipsnyje, ir bet kuri valstybinė ar privati įmonė, kurios veiklos sritis – teikti prekių ir (arba) keleivių pervežimo geležinkeliais paslaugas ir kuriai galioja reikalavimas užtikrinti trauką; ši sąvoka apima ir tas įmones, kurios teikia vien tik traukos paslaugas;
2. vežėjas – sutartinė geležinkelio įmonė, su kuria keleivis sudarė vežimo sutartį, arba kelios paeiliui vežančios geležinkelio įmonės, kurios atsako šios sutarties pagrindu;
3. pavaduojantis vežėjas – geležinkelio įmonė, kuri su keleiviu nesudarė vežimo sutarties, tačiau kuriai sutarties šalimi esanti geležinkelio įmonė paveda visiškai ar iš dalies atlikti vežimą geležinkeliu;
4. infrastruktūros valdytojas – institucija ar įmonė, kuri pirmiausia yra atsakinga už geležinkelio infrastruktūros arba jos dalies sukūrimą ir techninę priežiūrą, kaip apibrėžta Direktyvos 91/440/EEB 3 straipsnyje, bei gali būti atsakinga ir už infrastruktūros kontrolės ir saugos sistemų valdymą; infrastruktūros valdytojo funkcijos tinkle arba tinklo dalyje gali būti paskiriamos skirtingoms institucijoms ar įmonėms;
5. stoties valdytojas – organizacinis vienetas valstybėje narėje, kuriam buvo patikėta valdyti geležinkelio stotį ir kuris gali būti infrastruktūros valdytojas;
6. kelionių operatorius – kelionės organizatorius arba pardavėjas, kaip apibrėžta Direktyvos 90/314/EEB ⁽³⁾ 2 straipsnio 2 ir 3 dalyse, išskyrus geležinkelio įmonę;
7. bilietų pardavėjas – bet kuris geležinkelio transporto paslaugų pardavėjas, kuris sudaro vežimo sutartis ir parduoda bilietus geležinkelio įmonės ar savo vardu;
8. vežimo sutartis – tai vežimo už atlyginimą ar nemokamai sutartis, kurią sudarė geležinkelio įmonė ar bilietų pardavėjas ir keleivis tam, kad būtų teikiamos viena ar daugiau transporto paslaugų;
9. rezervavimas – popierinės ar elektroninės formos leidimas, suteikiantis teisę vykti transportu, jei jis skirtas konkrečiam asmeniui ir buvo iš anksto gautas patvirtinimas;

⁽¹⁾ OL L 237, 1991 8 24, p. 25. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2006/103/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 344).

⁽²⁾ 2001 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/14/EB dėl geležinkelių infrastruktūros pajėgumų paskirstymo, mokesčių už naudojimąsi geležinkelių infrastruktūra ėmimo (OL L 75, 2001 3 15, p. 29). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2004/49/EB.

⁽³⁾ 1990 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 90/314/EEB dėl kelionių, atostogų ir organizuotų išvykų paketų (OL L 158, 1990 6 23, p. 59).

10. tęstinės kelionės bilietas – bilietas ar bilietai, kurie atspindi vežimo sutartį, sudarytą dėl kelių paeiliui teikiamų geležinkelio paslaugų, kurias teikia viena ar kelios geležinkelio įmonės;
11. keleivių vežimo geležinkelių transportu vietiniais maršrutais paslauga – keleivių vežimo geležinkelių transportu paslauga, kai nekertama valstybės narės siena;
12. vėlavimas – skirtumas tarp laiko, kada pagal paskelbtą tvarkaraštį keleivis turėjo atvykti, ir laiko, kada jis iš tikrųjų atvyko ar kada tikimasi, kad atvyks;
13. daugkartinis bilietas arba sezono bilietas – bilietas neribotam skaičiui kelionių, kuris suteikia teisę jo teisėtam turėtojui keliauti geležinkeliu tam tikru maršrutu ar tinkle nustatytu laikotarpiu;
14. Kompiuterizuota geležinkelių transporto informacijos ir rezervavimo sistema (CIRSRT) – kompiuterizuota sistema, kurioje saugoma informacija apie geležinkelio įmonių siūlomas geležinkelių paslaugas; CIRSRT sistemoje saugoma tokia informacija apie paslaugas keleiviams:
 - a) paslaugų keleiviams grafikai ir tvarkaraščiai;
 - b) ar yra laisvų sėdimų vietų;
 - c) bilietų kainos ir specialios sąlygos;
 - d) traukinių prieinamumas neįgaliesiems ir ribotos judėsenos asmenims;
 - e) galimi rezervavimo arba bilietų ar tęstinės kelionės bilietų išdavimo būdai, jeigu naudotojams prieinami kai kurie arba visi šie būdai;
15. neįgalusis arba ribotos judėsenos asmuo – bet kuris asmuo, kurio judėseną naudojantis transporto priemone yra ribota dėl bet kokios fizinės negalios (sensorinės arba motorinės, nuolatinės arba laikinos), intelekto negalios arba sutrikimo ar bet kurios kitos negalios, arba amžiaus, ir kuriam dėl jo būklės reikia skirti atitinkamą dėmesį ir visiems keleiviams teikiamas paslaugas pritaikyti prie jo specialių poreikių;
16. Bendrosios vežimo sąlygos – vežėjo sąlygos, kurias sudaro bendrosios sąlygos ar kiekvienoje valstybėje narėje teisėtai galiojantys tarifai ir kurios, sudarius vežimo sutartį, tampa jos sudėtine dalimi;
17. transporto priemonė – motorinė transporto priemonė ar priekaba, vežamos vežant keleivius.

II SKYRIUS

VEŽIMO SUTARTIS, INFORMACIJA IR BILIETAI

4 straipsnis

Vežimo sutartis

Laikantis šio skyriaus nuostatų, vežimo sutarties sudarymą ir jos vykdymą bei informacijos teikimą ir bilietų pardavimą reglamentuoja I priedo II ir III antraštiniių dalių nuostatos.

5 straipsnis

Dviračiai

Geležinkelių įmonės suteikia teisę keleiviams vežtis dviračius traukinyje, kai reikalinga – už mokestį, jei juos lengva valdyti, jei tai neigiamai nepaveikia atitinkamos vežimo geležinkeliu paslaugos, ir jei tai įmanoma tame riedmenyje.

6 straipsnis

Draudimas atsisakyti pareigų ir nustatyti ribas

1. Pagal šį reglamentą nustatytų pareigų keleivių atžvilgiu negalima apriboti ar jų atsisakyti, ypač į vežimo sutartį įtraukiant leidžiančią nukrypti arba ribojančią nuostatą.
2. Geležinkelio įmonės gali pasiūlyti keleiviui palankesnes, nei nustatyta šiame reglamente, sutarties sąlygas.

7 straipsnis

Pareiga suteikti informaciją apie paslaugų nutraukimą

Geležinkelio įmonės ar, kur tinkama, už viešųjų paslaugų sutartį atsakinga kompetentinga institucija tinkamomis priemonėmis paskelbia apie sprendimus dėl paslaugų nutraukimo prieš tų sprendimų įgyvendinimą.

8 straipsnis

Kelionės informacija

1. Paprašyti ir nepažeisdami 10 straipsnio, geležinkelio įmonės ir bilietų pardavėjai, siūlantys vienos ar kelių geležinkelio įmonių vardu sudaryti vežimo sutartis, suteikia keleiviui bent II priedo I dalyje nurodytą informaciją, susijusią su kelionėmis, dėl kurių atitinkama geležinkelio įmonė siūlo sudaryti vežimo sutartį. Bilietų pardavėjai, siūlantys vežimo sutartis savo vardu, ir kelionių operatoriai suteikia šią informaciją, jeigu jos turi.
2. Kelionės metu geležinkelio įmonės suteikia keleiviams bent jau II priedo II dalyje nurodytą informaciją.
3. 1 ir 2 dalyse nurodyta informacija suteikiama tinkamiausia forma. Ypatingas dėmesys šiuo klausimu skiriamas žmonių su klausos ir (arba) regėjimo negalia poreikiams.

9 straipsnis

Galimybė įsigyti bilietus, tęstinės kelionės bilietus ir juos rezervuoti

1. Geležinkelio įmonės ir bilietų pardavėjai siūlo, kur tai įmanoma, bilietus bei tęstinės kelionės bilietus bei galimybę juos rezervuoti.
2. Nepažeisdama 4 dalies geležinkelio įmonė platina bilietus keleiviams naudodamasi bent vienu iš šių pardavimo punktų:
 - a) bilietų kasose ar iš pardavimo automatų;
 - b) telefonu, internetu arba kitokios plačiai naudojamos informacinės technologijos pagalba;
 - c) traukiniuose.
3. Nepažeisdamos 4 ir 5 dalių nuostatų, geležinkelio įmonės platina bilietus paslaugoms, suteikiamoms pagal viešųjų paslaugų sutartis bent viename iš šių pardavimo punktų:
 - a) bilietų kasose ar pardavimo automatuose;
 - b) traukiniuose.
4. Geležinkelio įmonės siūlo galimybę įsigyti pageidaujamos paslaugos bilietus traukinyje, išskyrus atvejus, kai ši galimybė neleidžiama ar ribojama dėl saugumo ar kovos su sukčiavimu politikos, ar taikant privalomą traukinių bilietų rezervavimą, ar dėl pagrįstų komercinių priežasčių.
5. Kai išvykimo stotyje nėra bilietų kasų ar pardavimo automatų, keleiviai stotyje informuojami apie:
 - a) galimybę įsigyti bilietus telefonu ar internetu arba traukinyje bei apie tokio pirkimo tvarką;
 - b) artimiausią geležinkelio stotį ar vietą, kurioje yra bilietų kasos ir/ar pardavimo automatai.

10 straipsnis

Kelionės informacijos ir rezervavimo sistemos

1. Siekiant teikti informaciją ir išduoti bilietus, kaip nurodyta šiame reglamente, geležinkelio įmonės ir bilietų pardavėjai naudoja CIRSRT, kuri turi būti sukurta laikantis šiame straipsnyje nurodytų procedūrų.
2. Direktyvoje 2001/16/EB nurodytos Techninės sąveikos specifikacijos (TSS) taikomos šio reglamento tikslais.
3. Komisija, remdamasi pasiūlymu, kurį turi pateikti Europos geležinkelio agentūra (EGA), iki 2010 m. gruodžio 3 d. priima keleiviams skirtų telematikos priemonių TSS. TSS suteikia galimybę teikti II priede pateiktą informaciją ir išduoti bilietus, kaip nustatyta šiame reglamente.
4. Geležinkelio įmonės suderina savo CIRSRT su TSS nustatytais reikalavimais laikydamosi tose TSS nustatyto įdiegimo plano.
5. Atsižvelgiant į Direktyvos 95/46/EB nuostatas, geležinkelio įmonė ir bilietų pardavėjas kitoms geležinkelio įmonėms ir (arba) bilietų pardavėjams neatskleidžia su individualiais užsakymais susijusių asmens duomenų.

III SKYRIUS

GELEŽINKELIO ĮMONIŲ ATSAKOMYBĖ UŽ KELEIVIUS IR JŲ BAGAŽĄ

11 straipsnis

Atsakomybė už keleivius ir bagažą

Atsižvelgiant į šio skyriaus nuostatas ir nepažeidžiant taikytinos nacionalinės teisės, numatančios keleivių teisę gauti papildomą kompensaciją už žalą, geležinkelio įmonių atsakomybę už keleivius ir jų bagažą reglamentuoja I priedo IV antraštinės dalies I, III ir IV skyriai bei VI ir VII antraštinės dalys.

*12 straipsnis***Draudimas**

1. Direktyvos 95/18/EB 9 straipsnyje numatyta pareiga, susijusi su atsakomybe už keleivius, suprantama kaip reikalavimas, kad geležinkelio įmonė būtų tinkamai apdrausta tokia suma ar imtųsi lygiaverčių priemonių tam, kad galėtų atsakyti už prievoles, kylančias iš šio reglamento.
2. Iki 2010 m. gruodžio 3 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai pranešimą apie minimalios draudimo sumos nustatymą geležinkelio įmonėms. Jei tikslinga, su tuo pranešimu pateikiami tinkami pasiūlymai ar rekomendacijos šiuo klausimu.

*13 straipsnis***Išankstiniai mokėjimai**

1. Jei keleivis žūsta ar sužeidžiamas, geležinkelio įmonė, kaip nurodyta I priedo 26 straipsnio 5 dalyje, nedelsdama ir visais atvejais ne vėliau kaip per penkiolika dienų po to, kai nustatomas teisę gauti kompensaciją turintis fizinis asmuo, atlieka tokius reikiamus išankstinius mokėjimus, kad būtų patenkinti skubūs ekonominiai poreikiai, proporcingi patirtai žalai.
2. Nepažeidžiant 1 dalies, išankstinio mokėjimo suma yra ne mažiau kaip 21 000 EUR keleiviui mirties atveju.
3. Išankstinis mokėjimas nelaikomas atsakomybės pripažinimu ir sumokėta suma gali būti atskaityta iš kitų sumų, vėliau sumokamų pagal šį reglamentą, bet ši suma yra negrąžintina, išskyrus atvejus, kai žala sukelta dėl keleivio aplaidumo ar kaltės ar kai asmuo, kuriam sumokėta ši suma, nėra teisę gauti kompensaciją turintis asmuo.

*14 straipsnis***Atsakomybės ginčijimas**

Net jeigu geležinkelio įmonė ginčija savo atsakomybę dėl keleivio, kurį ji vežė, fizinio sužalojimo, ji imasi visų reikiamų pastangų padėti keleiviui, kuris reikalauja kompensacijos dėl nuostolių iš trečiųjų asmenų.

IV SKYRIUS

VĖLAVIMAS, PRALEISTI PERSĖDIMAI IR ATŠAUKIMAS*15 straipsnis***Atsakomybė dėl vėlavimų, praleistų persėdimų ir atšaukimų**

Atsižvelgiant į šio skyriaus nuostatas, geležinkelio įmonių atsakomybę dėl vėlavimų, praleistų persėdimų ir atšaukimų reglamentuoja I priedo IV antraštinės dalies II skyrius.

*16 straipsnis***Bilieto kainos grąžinimas ir nukreipimas kitu maršrutu**

Tuo atveju, kai pagrįstai manoma, kad atvykstant į galutinę atvykimo vietą pagal vežimo sutartį bus vėluojama daugiau nei 60 minučių, keleivis turi turėti galimybę nedelsiant pasirinkti:

- a) visos bilieto kainos grąžinimą tomis pačiomis sąlygomis, kuriomis buvo už jį sumokėta, už nenuvažiuotą kelionės dalį ar dalis ir jau nuvažiuotą dalį ar dalis, jei kelionė nebeatitinka keleivio pradinį kelionės planą, prireikus ir grįžimo į pradinę išvykimo vietą paslaugos suteikimą esant anksčiausiai galimybei. Bilieto kaina grąžinama tokiomis pačiomis sąlygomis, kaip kompensacijų išmokėjimas pagal 17 straipsnį; arba
- b) tęsti kelionę ar keliauti kitu maršrutu, esant panašioms transporto sąlygoms, į galutinę atvykimo vietą esant anksčiausiai galimybei; arba
- c) tęsti kelionę ar keliauti kitu maršrutu, esant panašioms transporto sąlygoms, į galutinę atvykimo vietą vėlesne keleiviui patogią data.

*17 straipsnis***Bilieto kainos kompensavimas**

1. Neprarasdamas teisės į transportą, keleivis iš geležinkelio įmonės gali reikalauti kompensacijos už vėlavimą, jei jo traukinys vėluoja ir dėl šio vėlavimo nebuvo grąžinta bilieto kaina pagal 16 straipsnio nuostatas. Minimalios kompensacijos už vėlavimą yra:

- a) 25 % bilieto kainos tuo atveju, kai vėluojama nuo 60 iki 119 minučių;
- b) 50 % bilieto kainos tuo atveju, kai vėluojama 120 ar daugiau minučių.

Keleiviai, kurie turi daugkartinį bilietą ar sezono bilietą ir kurie patyrė pasikartojančių vėlavimų ar atšaukimų per bilieto galiojimo laikotarpį, gali reikalausti atitinkamos kompensacijos pagal geležinkelių įmonės kompensavimo taisykles. Šiomis taisyklėmis apibrėžiami kriterijai, nustatant vėlavimą ir kompensacijos apskaičiavimą.

Kompensacijos už vėlavimą apskaičiuojamos pagal kainą, kurią keleivis faktiškai sumokėjo už paslaugą, kuri vėlavo.

Kai vežimo sutartis yra dėl kelionės į abi puses, apskaičiuojant kompensaciją už vėlavimą kelionės pirmyn ar atgal atveju remiamasi puse už bilietą sumokėtos kainos. Kompensacija už vėlavimą suteikiant paslaugas pagal kitos rūšies vežimo sutartį, leidžiančią keliauti keliais atitinkamais maršrutais, apskaičiuojama proporcingai pagal visą bilieto kainą.

Apskaičiuojant vėlavimo trukmę neatsižvelgiama į vėlavimą, kuris įvyko už valstybės, kuriose yra taikoma Europos bendrijos steigimo sutartis, teritorijos ribų, jeigu geležinkelio įmonė gali tai įrodyti.

2. Kompensacija už bilieto kainą sumokama per vieną mėnesį nuo prašymo dėl kompensacijos pateikimo. Kompensacija gali būti išmokėta čekiais ir (arba) suteikiant kitas paslaugas, jei sąlygos yra lanksčios (visų pirma dėl galiojimo laikotarpio ir paskirties vietos). Kompensacija išmokama pinigais keleiviui paprašius.

3. Iš kompensacijos už bilieto kainą neatskaičiuojamos finansinio sandorio išlaidos, pavyzdžiui, mokesčiai, išlaidos už telefoną ar pašto ženklus. Geležinkelio įmonės gali nustatyti minimalią sumą, už kurią mažesnės kompensacijos nebus išmokamos. Ši minimali suma negali būti didesnė kaip 4 EUR.

4. Keleivis neturi teisės į kompensaciją, jei apie vėlavimą jam pranešta prieš tai, kai jis nusipirko bilietą, arba jei atvykus kitu traukiniu ar pakeitus maršrutą pavėluojama mažiau nei 60 minučių.

18 straipsnis

Pagalba

1. Vėlavimo atvykstant ar išvykstant atveju geležinkelio įmonė ar stoties valdytojas keleivius informuoja apie padėtį ir apie numatomą išvykimo laiką bei numatomą atvykimo laiką, kai tik turi tokią informaciją.

2. Ilgesnio nei 60 minučių 1 dalyje nurodyto vėlavimo atveju keleiviams taip pat turi būti nemokamai pasiūlyta:

- a) maistas ir gaivinamieji gėrimai atsižvelgiant į laukimo laiką, jei jų yra traukinyje ar stotyje, arba jie pagrįstai gali būti pateikti;
- b) kai ir kur tai fiziškai įmanoma, viešbutis ar kita apgyvendinimo vieta ir transportas iš geležinkelio stoties į apgyvendinimo vietą tais atvejais, kai būtina apsistoti vieną ar daugiau naktų arba atsiranda būtinybė apsistoti ilgiau nei numatyta;
- c) jei traukinys sustabdytas kelyje, kai ir kur tai fiziškai įmanoma, transportas nuo traukinio iki geležinkelio stoties, alternatyvios išvykimo vietos ar iki galutinės atvykimo vietos pagal teikiamą paslaugą.

3. Jei geležinkelio paslauga nebepali būti toliau teikiama, geležinkelio įmonės kuo greičiau suorganizuoja alternatyvias transporto paslaugas keleiviams.

4. Geležinkelio įmonės keleivio prašymu ant bilieto patvirtina, atsižvelgiant į tai, kas įvyko, kad geležinkelio paslauga buvo suteikta pavėluotai, dėl jos buvo praleistas persėdimas, arba kad tos paslaugos teikimas buvo atšauktas.

5. Taikydama 1, 2 ir 3 dalis, paslaugas teikianti geležinkelio įmonė ypatingą dėmesį skiria neįgaliųjų ir ribotos judėsenos keleivių ir juos lydinčių asmenų poreikiams.

V SKYRIUS

NEĮGALIEJI IR RIBOTOS JUDĖSENOS ASMENYS

19 straipsnis

Teisė į transportą

1. Geležinkelio įmonės ir stočių valdytojai, aktyviai dalyvaujant neįgaliesiems ir ribotos judėsenos asmenims atstovaujančioms organizacijoms, nustato, jei dar neturi nustatytų, nediskriminacines prieigos taisykles, taikomas vežant neįgaliuosius ir ribotos judėsenos asmenis.

2. Rezervavimas ir bilietai neįgaliesiems ir ribotos judėsenos asmenims siūlomi be jokio papildomo mokesčio. Geležinkelio įmonė, bilietų pardavėjas ar kelionių operatorius neturėtų atsisakyti priimti rezervacijos ar parduoti bilietą neįgaliajam ar ribotos judėsenos asmeniui ar reikalauti, kad toks asmuo būtų lydimas kito asmens, išskyrus atvejus, kai tai būtina siekiant laikytis 1 dalyje nurodytų prieigos taisyklių.

20 straipsnis

Neigaliesiems ir ribotos judėsenos asmenims teikiama informacija

1. Paprašius, geležinkelio įmonė, bilietų pardavėjas ar kelionių operatorius informuoja neigaliuosius ir ribotos judėsenos asmenis apie geležinkelio paslaugų prieinamumą, apie riedmenų prieigos sąlygas pagal 19 straipsnio 1 dalyje nurodytas taisykles ir apie patogumus traukiniuose.
2. Kai geležinkelio įmonė, bilietų pardavėjas ir (arba) kelionių operatorius taiko išimtį pagal 19 straipsnio 2 dalį, atitinkamam neigaliajam ar ribotos judėsenos asmeniui paprašius, ji arba jis raštu praneša tokių veiksmų priežastis per penkias darbo dienas nuo atsisakymo rezervuoti ar išduoti bilietą arba pareikalavimo, kad asmuo būtų lydimas.

21 straipsnis

Prieinamumas

1. Geležinkelio įmonės ir stoties valdytojai pagal TSS ribotos judėsenos asmenims užtikrina, kad stotis, peronai, riedmenys ir kiti įrenginiai yra prieinami neigaliesiems ir ribotos judėsenos asmenims.
2. Nesant lydinčiojo personalo traukinyje ar personalo stotyje, geležinkelio įmonės ir stoties valdytojai imasi visų pagrįstų pastangų suteikti neigaliesiems ir ribotos judėsenos asmenims prieigą keliauti geležinkeliu.

22 straipsnis

Pagalba geležinkelio stotyse

1. Jei neįgalusis ar ribotos judėsenos asmuo išvyksta iš aprūpintos personalu geležinkelio stoties, vyksta per ją ar atvyksta į ją, geležinkelio stoties valdytojas, nepažeisdamas 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų prieigos taisyklių, nemokamai suteikia tokią pagalbą, kad asmuo galėtų išsėsti į išvyksiantį traukinį, persėsti į kitą traukinį ar išlipti iš atvykusio traukinio, į kurį jis ar ji nusipirko bilietą.
2. Valstybės narės gali numatyti taikyti nuo 1 dalies nukrypti leidžiančią nuostatą tais atvejais, kai asmenys naudojami paslaugomis, kurios teikiamos pagal sutartis dėl viešųjų paslaugų, sudarytas pagal Bendrijos teisę, jei kompetentinga institucija nustatė alternatyvias sąlygas ar priemones, užtikrinančias lygiavertes ar didesnes galimybes naudotis transporto paslaugomis.
3. Stotyse, kuriose nėra personalo, geležinkelio įmonės ir stoties valdytojai užtikrina, kad lengvai prieinama informacija yra skelbiama pagal prieigos taisykles, nurodytas 19 straipsnio 1 dalyje, apie artimiausią stotį, kurioje yra personalas ir tiesiogiai prieinamą pagalbą neigaliesiems asmenims ir ribotos judėsenos asmenims.

23 straipsnis

Traukiniuose teikiama pagalba

Nepažeisdama 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų prieigos taisyklių, geležinkelio įmonė neigaliajam ir ribotos judėsenos asmeniui nemokamai suteikia pagalbą traukinyje ir įsėdant į traukinį bei išlipant iš jo.

Taikant šį straipsnį, pagalba traukinyje – visos protingos pastangos suteikti neigaliajam ar ribotos judėsenos asmeniui pagalbą siekiant sudaryti šiam asmeniui sąlygas naudotis tomis pačiomis paslaugomis traukinyje, kuriomis gali naudotis kiti keleiviai, tuo atveju, jei dėl savo negalios ar ribotos judėsenos šis asmuo negali savarankiškai ir saugiai naudotis šiomis paslaugomis.

24 straipsnis

Sąlygos, kuriomis teikiama pagalba

Geležinkelio įmonės, stoties valdytojai, bilietų pardavėjai ir kelionių operatoriai bendradarbiauja, kad neigaliesiems ir ribotos judėsenos asmenims būtų teikiama 22 ir 23 straipsniuose numatyta pagalba pagal toliau pateikiamų punktų nuostatas:

- a) pagalba suteikiama, jei geležinkelio įmonei, stoties valdytojui, bilietų pardavėjui ar kelionių operatoriui, iš kurio pirktas bilietas, pranešama apie tai, kad asmeniui reikės tokios pagalbos, bent 48 valandas prieš tai, kai reikės suteikti pagalbą. Kai įsigijus bilietą galima vykti į daugkartines keliones, turi užtekti vieno pranešimo, jei pateikiama tinkama informacija apie vėlesnes keliones;
- b) geležinkelio įmonės, stoties valdytojai, bilietų pardavėjai ir kelionių operatoriai imasi visų priemonių, reikalingų pranešimams gauti;
- c) jei nepateikiamas joks pranešimas pagal a punktą, geležinkelio įmonė ir stoties valdytojas deda visas protingas pastangas suteikti tokią pagalbą, kad neįgalusis ir ribotos judėsenos asmuo galėtų keliauti;

- d) nepažeisdamas kitų subjektų įgaliojimų dėl zonų, esančių už geležinkelio stoties patalpų ribų, stoties valdytojas ar kitas įgaliotas asmuo geležinkelio stoties viduje ir jos išorėje paskiria vietas, kuriose neigalieji ir ribotos judėsenos asmenys gali pranešti apie savo atvykimą į geležinkelio stotį ir, prireikus, paprašyti pagalbos;
- e) pagalba suteikiama, jei neigalusis ar ribotos judėsenos asmuo prisistato nustatytoje vietoje tokią pagalbą teikiančios geležinkelio įmonės ar stoties valdytojo nustatyto laiku. Nustatytas laikas negali būti anksčiau nei 60 minučių iki paskelbto išvykimo laiko, arba laiko, kai visi keleiviai turi įsiregistruoti. Jei laikas, kuriuo neigalusis ar ribotos judėsenos asmuo turi prisistatyti, yra nenustatytas, neigalusis ar ribotos judėsenos asmuo prisistato nustatytoje vietoje ne vėliau kaip likus 30 minučių iki paskelbto išvykimo laiko ar laiko, kai visi keleiviai turi įsiregistruoti.

25 straipsnis

Judėjimo įrangos ir kitos specialios įrangos kompensavimas

Jeigu geležinkelio įmonė atsako už neigaliojo ar ribotos judėsenos asmens naudojamos judėjimo įrangos ar kitos specialios įrangos visišką arba dalinį praradimą ar jai padarytą žalą, finansiniai apribojimai netaikomi.

VI SKYRIUS

SAUGUMAS, SKUNDAI IR PASLAUGŲ KOKYBĖ

26 straipsnis

Asmeninis keleivių saugumas

Geležinkelio įmonės, infrastruktūros valdytojai ir stoties valdytojai, valdžios institucijoms sutikus, imasi reikiamų priemonių atitinkamose savo atsakomybės srityse ir pritaiko jas pagal valdžios institucijų nustatytą saugumo lygį, kad užtikrintų keleivių asmeninį saugumą geležinkelio stotyse ir traukiniuose ir kad valdytų riziką. Jie bendradarbiauja ir keičiasi informacija apie geriausią praktiką, susijusią su saugumo lygį galinčių sumažinti veiksmų prevencija.

27 straipsnis

Skundai

1. Geležinkelio įmonės nustato skundų nagrinėjimo mechanizmą, susijusį su šiame reglamente nustatytais teisėmis ir pareigomis. Ji užtikrina, kad jos kontaktiniai duomenys ir darbo kalba (-os) būtų plačiai žinomi keleiviams.
2. Keleiviai gali pateikti skundą bet kuriai susijusiai geležinkelio įmonei. Skundo adresatas per 1 mėnesį pateikia pagrįstą atsakymą arba pagrįstais atvejais informuoja keleivį, kurią dieną praėjus mažiau kaip trims mėnesiams nuo skundo datos galima tikėtis atsakymo.
3. Geležinkelio įmonė 28 straipsnyje nurodytoje metinėje ataskaitoje skelbia gautų skundų skaičių ir kategorijas, išnagrinėtus skundus, atsakymo pateikimo laikotarpį bei veiksmus, kurių buvo imtasi gerinant padėtį.

28 straipsnis

Paslaugų kokybės standartai

1. Geležinkelio įmonės nustato paslaugų kokybės standartus ir įgyvendina kokybės valdymo sistemą, kuri skirta palaikyti paslaugų kokybę. Paslaugų kokybės standartai taikomi bent III priede išvardytoms paslaugoms.
2. Geležinkelio įmonės stebi savo pačių teikiamas paslaugas, kaip nurodyta paslaugų kokybės standartuose. Geležinkelio įmonės kasmet kartu su savo metine ataskaita paskelbia ataskaitą dėl teikiamų paslaugų kokybės. Šios ataskaitos taip pat skelbiamos geležinkelio įmonės interneto tinklavietėje. Be to, ataskaitos turi būti prieinamos EGA interneto tinklavietėje.

VII SKYRIUS

INFORMAVIMAS IR VYKDYMAS

29 straipsnis

Keleivių informavimas apie jų teises

1. Geležinkelio įmonės, stoties valdytojai ir kelionių operatoriai, parduodami kelionės geležinkeliu bilietus, informuoja keleivius apie jų teises ir pareigas, numatytas šiame reglamente. Siekdami įgyvendinti šį informavimo reikalavimą, geležinkelio įmonės, stoties valdytojai ir kelionių operatoriai gali naudoti šio reglamento nuostatų santrauką, paruoštą Komisijos visomis oficialiomis Europos Sąjungos institucijų kalbomis, ir jiems pasiekiamą.
2. Geležinkelio įmonės ir stoties valdytojai stotyje ir traukinyje informuoja keleivius tinkamu būdu apie valstybių narių pagal 30 straipsnio nuostatas paskirtos įstaigos ar įstaigų kontaktinius duomenis.

30 straipsnis

Vykdymas

1. Kiekviena valstybė narė paskiria įstaigą ar įstaigas, atsakingas už šio reglamento vykdymą. Kiekviena įstaiga imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad būtų gerbiamos keleivių teisės.

Kiekviena įstaiga savo organizacijos, sprendimų dėl finansavimo priėmimo, teisinės struktūros ir sprendimų priėmimo požiūriu yra nepriklausoma nuo infrastruktūros valdytojų, mokesčius imančių įstaigų, pajėgumus paskirstančių įstaigų ar geležinkelio įmonių.

Valstybės narės informuoja Komisiją apie įstaigą ar įstaigas, paskirtas pagal šią dalį, bei apie jos ar jų atitinkamas pareigas.

2. Bet kuris keleivis dėl įtariamų šio reglamento pažeidimų gali pateikti skundą pagal 1 dalį paskirtai atitinkamai įstaigai arba bet kuriai kitai valstybės narės paskirtai atitinkamai įstaigai.

31 straipsnis

Vykdančiųjų įstaigų bendradarbiavimas

30 straipsnyje nurodytos vykdančiosios įstaigos, siekdamos visoje Bendrijoje koordinuoti sprendimų priėmimo principus, keičiasi informacija apie savo darbą ir sprendimų priėmimo principus bei praktiką. Komisija joms padeda vykdyti šią užduotį.

VIII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

32 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikomų už šio reglamento nuostatų pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad jos būtų įgyvendinamos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės iki 2010 m. birželio 3 d. praneša Komisijai apie tas taisykles ir priemones ir nedelsdamos ją informuoja apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.

33 straipsnis

Priedai

Priemonės, skirtos pakeisti neesminius šio reglamento elementus, pritaikant priedus, išskyrus I priedą, tvirtinamos taikant 35 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

34 straipsnis

Iš dalies keičiančios nuostatos

1. 2, 10 ir 12 straipsniams įgyvendinti būtinos priemonės, skirtos pakeisti neesminius šio reglamento elementus jį papildant, priimamos taikant 35 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

2. Priemonės, skirtos pakeisti neesminius šio reglamento elementus, pritaikant jame, išskyrus jo I priedą, nurodytas finansines sumas atsižvelgiant į infliaciją, priimamos taikant 35 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

35 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda pagal Direktyvos 91/440/EEB 11a straipsnį įsteigtas komitetas.

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

36 straipsnis

Pranešimas

Iki 2012 m. gruodžio 3 d. Komisija praneša Europos Parlamentui ir Tarybai apie šio reglamento įgyvendinimą ir rezultatus, ir ypač apie poveikį paslaugų kokybės standartams.

Pranešimas bus grindžiamas pagal šį reglamentą ir pagal Direktyvos 91/440/EEB 10b straipsnį pateiktina informacija. Prireikus prie pranešimo pridedami atitinkami pasiūlymai.

37 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja po 24 mėnesių nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2007 m. spalio 23 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

H.-G. PÖTTERING

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. LOBO ANTUNES

I PRIEDAS

Ištrauka iš Vienodųjų tarptautinio keleivių ir bagažo vežimo geležinkeliais sutarties taisyklių (CIV)

A priedas

1980 m. gegužės 9 d. tarptautinio vežimo geležinkeliais sutarties (COTIF), pakeistos tarptautinio vežimo geležinkeliais sutarties pakeitimo 1999 m. birželio 3 d. protokolu

II ANTRAŠTINĖ DALIS

VEŽIMO SUTARTIES SUDARYMAS IR VYKDYMAS

6 straipsnis

Vežimo sutartis

1. Pagal vežimo sutartį vežėjas įsipareigoja nuvežti keleivį ir, prireikus, bagažą bei transporto priemones į paskirties vietą bei pristatyti bagažą ir transporto priemones į paskirties vietą.
2. Vežimo sutartis turi būti patvirtinta vienu ar daugiau keleiviui išduotų bilietų. Tačiau pagal 9 straipsnį tai, kad bilieto nėra, jis neatitinka reikalavimų arba buvo pamestas, neturi įtakos sutarties buvimui ar galiojimui; sutartis ir toliau taikoma atsižvelgiant į šias Vienodąsias taisykles.
3. Bilietas yra *prima facie* įrodymas, kad vežimo sutartis buvo sudaryta, bei sutarties turinio *prima facie* įrodymas.

7 straipsnis

Bilietas

1. Bendrosiose vežimo sąlygose nustatoma bilietų forma ir turinys, taip pat kalba ir ženklai, kurie turi būti naudojami juos spausdinant ir išrašant.
2. Į bilietą turi būti įrašoma ši informacija, ja neapsiribojant:
 - a) vežėjas arba vežėjai;
 - b) nuoroda, kad vežimas, nepaisant jokių prieštaraujančių išlygų, atliekamas pagal šias Vienodąsias taisykles; tai galima nurodyti naudojant akronimą CIV;
 - c) kitos nuorodos, būtinos siekiant įrodyti vežimo sutarties turinį ir tai, kad ji buvo sudaryta, bei leidžiantys keleiviui pasinaudoti savo teisėmis pagal šią sutartį.
3. Įsigydamas bilietą keleivis privalo įsitikinti, kad jis išduotas pagal jo nurodymus.
4. Bilietas gali būti perduodamas kitam asmeniui, jeigu jis nebuvo išrašytas keleivio vardu ir jeigu kelionė dar neprasidėjo.
5. Bilietas gali būti išduodamas naudojant elektroninių duomenų, kuriuos galima paversti įskaitomais rašytiniais simboliais, registravimo formą. Duomenų registravimui ir tvarkymui naudojamos procedūros turi būti funkciškai lygiavertės, pirmiausia bilieto, kurį sudaro tie duomenys, įrodomosios vertės požiūriu.

8 straipsnis

Vežimo mokesčio mokėjimas ir grąžinimas

1. Jei keleivis ir vežėjas nesusitarė kitaip, vežimo mokestis mokamas iš anksto.
2. Bendrosiose vežimo sąlygose nustatoma, kokiomis sąlygomis vežimo mokestis yra grąžinamas.

9 straipsnis

Teisė būti vežamam. Atsisakymas vežti

1. Keleivis nuo kelionės pradžios turi turėti galiojantį bilietą ir jį pateikti bilietų tikrinimo metu. Bendrosiose vežimo sąlygose galima numatyti:
 - a) kad keleivis, kuris nepateikė galiojančio bilieto, turi sumokėti ne tik vežimo mokestį, bet ir priemoką;
 - b) kad keleiviui, kuris atsisako mokėti vežimo mokestį arba priemoką to reikalaujant, galima būtų uždrausti tęsti kelionę;
 - c) ar priemoka gali būti grąžinama ir kokiomis sąlygomis.

2. Bendrosiose vežimo sąlygose galima numatyti, kad keleivius, kurie:
 - a) kelia pavojų vykdomų operacijų saugumui ir geram atlikimui arba kitų keleivių saugumui;
 - b) netoleruotinai sukelia nepatogumų kitiems keleiviams,

atsisakoma vežti arba jiems draudžiama tęsti kelionę, ir kad tokie asmenys neturi teisės susigrąžinti vežimo mokesčio arba mokesčio už registruoto bagažo vežimą, kurį jie sumokėjo.

10 straipsnis

Administracinių formalumų atlikimas

Keleivis turi laikytis formalumų, kuriuos nustato muitinės ar kitos administracinės institucijos.

11 straipsnis

Traukinių atšaukimas ir vėlavimas. Praleisti persėdimai

Vežėjas prireikus turi ant bilieto patvirtinti, kad traukinys buvo atšauktas arba buvo praleistas persėdimas.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

RANKINIO BAGAŽO, GYVŪNŲ, REGISTRUOTO BAGAŽO IR TRANSPORTO PRIEMONIŲ VEŽIMAS

I skyrius

Bendrosios nuostatos

12 straipsnis

Priimtini daiktai ir gyvūnai

1. Pagal Bendrąsias vežimo sąlygas keleivis gali pasiimti daiktus, kuriuos galima lengvai prižiūrėti (rankinį bagažą), ir taip pat gyvus gyvūnus. Be to, pagal Bendrųjų vežimo sąlygų specialias nuostatas keleivis gali pasiimti griozdiškus daiktus. Daiktų ir gyvūnų, kurie galėtų trukdyti keleiviams, kelti jiems nepatogumus arba padaryti žalos, negalima pasiimti kaip rankinio bagažo.
2. Keleivis pagal Bendrąsias vežimo sąlygas gali siųsti daiktus ir gyvūnus kaip registruotą bagažą.
3. Vežėjas, veždamas keleivius, gali leisti vežti transporto priemones pagal Bendrųjų vežimo sąlygų specialias nuostatas.
4. Vežant pavojingus krovinius kaip rankinį bagažą, registruotą bagažą bei vežant juos transporto priemonėse ar priemonėmis, kurios pagal šią antraštinę dalį yra vežamos geležinkeliu, reikia laikytis reglamento dėl pavojingų krovinių vežimo geležinkeliais (RID).

13 straipsnis

Tikrinimas

1. Jeigu yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad vežimo sąlygų nebuvo laikomasi, vežėjas turi teisę patikrinti, ar vežami daiktai (rankinis bagažas, registruotas bagažas, transporto priemonės, įskaitant jų krovinį) ir gyvūnai atitinka vežimo sąlygas, išskyrus atvejus, kai pagal valstybės, kurioje būtų vykdomas tikrinimas, įstatymus ir taisykles tai yra draudžiama. Keleivis turi būti pakviestas dalyvauti tikrinime. Jeigu jis nepasirodo arba su juo neįmanoma susisiekti, vežėjas turi reikalauti, kad dalyvautų du nepriklausomi liudytojai.
2. Jeigu nustatoma, kad vežimo sąlygų nebuvo laikomasi, vežėjas gali reikalauti, kad keleivis sumokėtų dėl tikrinimo patirtas išlaidas.

14 straipsnis

Administracinių formalumų atlikimas

Keleivis turi laikytis formalumų, kuriuos nustato muitinės ar kitos administracinės institucijos, kai, jį vežant, jis turi vežamų daiktų (rankinį bagažą, registruotą bagažą, transporto priemones, įskaitant jų krovinį) ar gyvūnų. Jis dalyvauja tikrinant šiuos daiktus, jeigu kiekvienos valstybės įstatymuose ir taisyklėse nėra numatyta kitaip.

II skyrius

Rankinis bagažas ir gyvūnai

15 straipsnis

Priežiūra

Priziūrėti rankinį bagažą ir gyvūnus, kuriuos keleivis pasiėmė, yra jo atsakomybė.

III skyrius

Registruotas bagažas

16 straipsnis

Registruoto bagažo siuntimas

1. Su registruoto bagažo siuntimu susiję sutartiniai išpareigojimai turi būti nustatyti bagažo registravimo kvite, kuris išduodamas keleiviui.
2. Pagal 22 straipsnį tai, kad bagažo registravimo kvito nėra, jis neatitinka reikalavimų arba buvo pamestas, neturi įtakos susitarimų, susijusių su registruoto bagažo siuntimu, buvimui ar galiojimui; šie susitarimai ir toliau taikomi atsižvelgiant į šias Vienodąsias taisykles.
3. Bagažo registravimo kvitas yra *prima facie* įrodymas, kad bagažas buvo registruotas, ir jo vežimo sąlygų *prima facie* įrodymas.
4. Jei neįrodyta kitaip, laikoma, kad, vežėjui perėmus registruotą bagažą, jis buvo geros būklės, ir kad bagažo vienetų skaičius ir masė atitiko bagažo registravimo kvito įrašus.

17 straipsnis

Bagažo registravimo kvitas

1. Bendrosiose vežimo sąlygose nustatoma bagažo registravimo kvito forma ir turinys, taip pat kalba ir ženklai, kurie turi būti naudojami jį spausdinant ir išrašant. 7 straipsnio 5 dalis taikoma *mutatis mutandis*.
2. Į bagažo registravimo kvitą turi būti įrašoma ši informacija, ja neapsiribojant:
 - a) vežėjas arba vežėjai;
 - b) nuoroda, kad vežimas, nepaisant jokių prieštaraujančių išlygų, atliekamas pagal šias Vienodąsias taisykles; tai galima nurodyti naudojant akronimą CIV;
 - c) kitos nuorodos, būtinos siekiant įrodyti sutartinius išpareigojimus, susijusius su registruoto bagažo siuntimu, bei leidžiančios keleiviui pasinaudoti savo teisėmis pagal vežimo sutartį.
3. Gaudamas bagažo registravimo kvitą keleivis privalo įsitikinti, kad jis išduotas pagal jo nurodymus.

18 straipsnis

Registravimas ir vežimas

1. Jei Bendrosiose vežimo sąlygose nenumatyta kitaip, bagažas registruojamas tik pateikus bilietą, galiojantį bent iki bagažo paskirties vietos. Kitais atžvilgiais bagažas registruojamas pagal siuntimo vietoje galiojančias taisykles.
2. Jeigu Bendrosiose vežimo sąlygose numatoma, kad bagažą galima leisti vežti nepateikus bilieto, šių Vienodųjų taisyklių nuostatos, nustatančios su keleivio registruotu bagažu susijusias keleivio teises ir pareigas, taikomos registruoto bagažo siuntėjui *mutatis mutandis*.
3. Vežėjas gali siųsti registruotą bagažą kitu traukiniu ar kitos rūšies transportu ir kitu maršrutu, negu keleivio naudojamas maršrutas.

19 straipsnis

Registruoto bagažo vežimo mokesčių mokėjimas

Jei keleivis ir vežėjas nesusitarė kitaip, registruoto bagažo vežimo mokesčiai mokami registravimo metu.

20 straipsnis

Registruoto bagažo žymėjimas

Ant kiekvieno bagažo vieneto gerai matomoje vietoje keleivis privalo pakankamai patvariai ir įskaitomai nurodyti:

- a) savo vardą, pavardę ir adresą;
- b) paskirties vietą.

21 straipsnis

Teisė disponuoti registruotu bagažu

1. Jei aplinkybės leidžia ir jei taip nepažeidžiami muitinės ar kitų administracinės valdžios institucijų reikalavimai, keleivis gali reikalauti, kad bagažas būtų grąžintas siuntimo paskirties vietoje pateikus bagažo registravimo kvitą ir, jei to reikalaujama Bendrosiose vežimo sąlygose, bilietą.
2. Bendrosiose vežimo sąlygose gali būti kitų nuostatų dėl teisės disponuoti registruotu bagažu, visų pirma dėl paskirties vietos pakeitimų ir galimų finansinių pasekmių keleiviui.

22 straipsnis

Išdavimas

1. Registruotas bagažas išduodamas pateikus bagažo registravimo kvitą ir tam tikrais atvejais sumokėjus priklausančias sumas už siuntimą.

Vežėjas neprivalo, bet turi teisę patikrinti, ar kvito turėtojas turi teisę atsiimti bagažą.

2. Bagažo išdavimas prilygsta jo išdavimui bagažo registravimo kvito turėtojui, jei pagal paskirties vietoje galiojančius nurodymus:

- a) bagažas buvo perduotas muitinei ar įvežimo mokesčių tarnyboms jų patalpose ar sandėliuose, kai jie nėra vežėjo priežiūroje;
- b) gyvi gyvūnai buvo perduoti tretiesiems asmenims.

3. Bagažo registravimo kvito turėtojas gali reikalauti, kad bagažas būtų išduotas paskirties vietoje praėjus sutartam laikui ir tam tikrais atvejais – laikui, kurio reikia muitinės ir kitų administracinės valdžios institucijų operacijoms atlikti.

4. Nepateikus bagažo registravimo kvito, vežėjas privalo išduoti bagažą tik tam asmeniui, kuris įrodo turįs į jį teisę; jei pateiktas įrodymas pasirodo nepakankamas, vežėjas gali reikalauti užstato.

5. Bagažas išduodamas registravimo metu nurodytoje paskirties vietoje.

6. Bagažo registravimo kvito turėtojas, kuriam bagažas nebuvo išduotas, gali reikalauti, kad kvite būtų patvirtinta diena ir laikas, kada jis prašė išduoti bagažą pagal 3 dalį.

7. Teisę į bagažą turintis asmuo gali atsisakyti priimti bagažą, jei vežėjas nevykdo jo prašymo atlikti registruoto bagažo patikrinimą, kad būtų nustatyta įtariama žala.

8. Visais kitais atvejais bagažas išduodamas laikantis paskirties vietoje galiojančių nurodymų.

IV skyrius

Transporto priemonės

23 straipsnis

Vežimo sąlygos

Bendrųjų vežimo sąlygų specialiose nuostatose, reglamentuojančiose transporto priemonių vežimą, visų pirma nurodomos priėmimo vežti, registravimo, pakrovimo ir vežimo, iškrovimo ir išdavimo sąlygos bei keleivio pareigos.

24 straipsnis

Vežimo kvitas

1. Su transporto priemonių vežimu susijusios sutartinės pareigos turi būti nustatytos vežimo kvite, kuris išduodamas keleiviui. Vežimo kvitas gali būti keleivio bilieto dalis.

2. Bendrųjų vežimo sąlygų specialiose nuostatose, reglamentuojančiose transporto priemonių vežimą, nustatoma vežimo kvito forma ir turinys, taip pat kalba ir ženklai, kurie turi būti naudojami jį spausdinant ir išrašant. 7 straipsnio 5 dalis taikoma *mutatis mutandis*.

3. Į vežimo kvitą turi būti įrašoma ši informacija, ja neapsiribojant:

- a) vežėjas arba vežėjai;
- b) nuoroda, kad vežimas, nepaisant jokių prieštaraujančių išlygų, atliekamas pagal šias Vienodąsias taisykles; tai galima nurodyti naudojant akronimą CIV;
- c) kitos nuorodos, būtinos įrodant su transporto priemonių vežimu susijusius sutartinius įsipareigojimus, pagal kuriuos keleivis gali reikalauti pripažinti jo teises pagal vežimo sutartį.

4. Gavęs vežimo kvitą, keleivis privalo įsitikinti, kad jis buvo išrašytas pagal jo nurodymus.

25 straipsnis

Taikoma teisė

Atsižvelgiant į šio skyriaus nuostatas transporto priemonėms taikomos su bagažo vežimu susijusios III skyriaus nuostatos.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

VEŽĖJO ATSAKOMYBĖ

I skyrius

Atsakomybė keleivių mirties arba kūno sužalojimo atveju

26 straipsnis

Atsakomybės pagrindas

1. Vežėjas atsako už žalą, atsiradusią dėl keleivio mirties, kūno sužalojimo ar už bet kurią kitą fizinę ar psichinę žalą, kurią sukėlė su geležinkelio eksploatacija susijęs įvykis, kuris įvyko keleiviui esant traukinyje, jam įlipant į traukinį arba iš jo išlipant, neatsižvelgiant į tai, kokia geležinkelio infrastruktūra naudojama.
2. Vežėjas atleidžiamas nuo šios atsakomybės,
 - a) jei įvykį sukėlė su geležinkelio veikimu nesusijusios aplinkybės ir vežėjas, nepaisant to, kad ėmėsi tuo atveju konkrečiomis sąlygomis reikiamo atsargumo, negalėjo tų aplinkybių išvengti ir užkirsti kelio jų pasekmėms;
 - b) tokiu laipsniu, kiek įvykis įvyko dėl keleivio kaltės;
 - c) jei įvykį sukėlė trečiosios šalies elgesys ir vežėjas, nepaisant to, kad ėmėsi tuo atveju konkrečiomis sąlygomis reikiamo atsargumo, negalėjo tokio elgesio išvengti ir užkirsti kelio jo pasekmėms; tą pačią geležinkelio infrastruktūrą naudojanti kita įmonė nelaikoma trečiąja šalimi; tai neturi įtakos atgręžtinio reikalavimo teisei.
3. Jei įvykį sukėlė trečiojo asmens elgesys ir jei nepaisant to vežėjas nėra visiškai atleidžiamas nuo atsakomybės pagal 2 dalies c punktą, jis yra visiškai atsakingas pagal šias Vienodąsias taisykles, nepažeidžiant atgręžtinio reikalavimo teisių, kurias vežėjas gali panaudoti prieš trečiąjį asmenį.
4. Šios Vienodosios taisyklės neturi poveikio atsakomybei, kuri gali tekti vežėjui 1 dalyje nenumatytais atvejais.
5. Jei viena vežimo sutartimi reglamentuojamą vežimą vykdo paeiliui vežantys vežėjai, už keleivių mirtį ir kūno sužalojimą atsako vežėjas, pagal vežimo sutartį privalėjęs teikti vežimo, kurio metu įvyko įvykis, paslaugą. Kai šią paslaugą teikia ne vežėjas, o jį pavaduojantis vežėjas, abu vežėjai solidariai atsako pagal šias Vienodąsias taisykles.

27 straipsnis

Nuostolių atlyginimas mirties atveju

1. Keleivio mirties atveju atlyginami šie nuostoliai:
 - a) visos po mirties būtinos išlaidos, visų pirma kūno transportavimo ir laidotuvių išlaidos;
 - b) jei mirtis ištinka ne iš karto – 28 straipsnyje numatyti nuostoliai.
2. Jei dėl keleivio mirties asmenys, kuriuos jis turėjo arba būtų turėjęs teisinę pareigą išlaikyti, netenka paramos, šie nuostoliai tokiems asmenims taip pat kompensuojami. Asmenų, kuriuos keleivis išlaikė neturėdamas teisinės pareigos tai daryti, teises iškelti ieškinį dėl nuostolių atlyginimo reglamentuoja nacionalinė teisė.

28 straipsnis

Nuostolių atlyginimas kūno sužalojimo atveju

Kūno sužalojimo ar kitos fizinės ar psichinės žalos keleiviui atveju atlyginami šie nuostoliai:

- a) visos būtinos išlaidos, visų pirma gydymo ir transportavimo išlaidos;
- b) finansiniai nuostoliai, patirti dėl visiško ar dalinio nedarbingumo arba dėl padidėjusių poreikių.

29 straipsnis

Kompensacija už kitokį kūno sužalojimą

Nacionalinėje teisėje turi būti nustatyta, ar vežėjas privalo atlyginti nuostolius už kitokį, k nei numatyta 27 ir 28 straipsniuose, kūno sužalojimą ir kokių laipsnių.

30 straipsnis

Nuostolių atlyginimo forma ir suma mirties ir kūno sužalojimo atveju

1. Nuostoliai pagal 27 straipsnio 2 dalį ir 28 straipsnio b punktą privalo būti atlyginami vienkartinę išmoką. Tačiau jei pagal nacionalinę teisę leidžiama mokėti anuitetą, nuostoliai atlyginami šia forma, jei to prašo sužalotas keleivis arba 27 straipsnio 2 dalyje minėti teisę į nuostolių atlyginimą turintys asmenys.

2. Pagal 1 dalį atlyginamų nuostolių suma nustatoma pagal nacionalinę teisę. Tačiau Vienodųjų taisyklių tikslais nustatoma vienkartinės išmokos arba ją atitinkančio metinio anuiteto viršutinė riba vienam keleiviui – 175 000 apskaitos vienetų, kai nacionalinėje teisėje numatyta mažesnė už šią sumą viršutinė riba.

31 straipsnis

Kitos transporto rūšys

1. Atsižvelgiant į 2 dalį, su vežėjo atsakomybe keleivių mirties arba kūno sužalojimo atveju susijusios nuostatos netaikomos tuo atveju, kai žala atsiranda vežimo metu, kuris pagal vežimo sutartį nebuvo vežimas geležinkeliu.

2. Tačiau kai geležinkelio transporto priemonės keliamos keltu, su atsakomybe keleivių mirties arba kūno sužalojimo atveju susijusios nuostatos taikomos tada, kai 26 straipsnio 1 dalyje ir 33 straipsnio 1 dalyje minėti žala atsiranda dėl su geležinkelio veikimu susijusio įvykio, įvykusio tuo metu, kai keleivis buvo minėtoje geležinkelio transporto priemonėje, į ją lipo ar iš jos išlipo.

3. Kai dėl išskirtinių aplinkybių geležinkelio veikimas laikinai sustabdomas ir keleiviai vežami kitos rūšies transportu, vežėjas atsako pagal šias Vienodąsias taisykles.

II skyrius

Atsakomybė tvarkaraščio nesilaikymo atveju

32 straipsnis

Atsakomybė traukinių atšaukimo, vėlavimo arba praleisto persėdimo atveju

1. Vežėjas yra atsakingas už nuostolius ar žalą, kurią keleivis patiria, nes dėl traukinio atšaukimo, vėlavimo arba praleisto persėdimo jis negali toliau tęsti kelionės tą pačią dieną arba esamomis aplinkybėmis iš jo negali būti pagrįstai reikalaujama tęsti kelionę tą pačią dieną. Nuostolius sudaro pagrįstos apgyvendinimo išlaidos ir pagrįstos informuojant keleivio laukiančius asmenis patirtos išlaidos.

2. Vežėjas atleidžiamas nuo atsakomybės, kai traukinių atšaukimo, vėlavimo arba praleisto persėdimo priežastis yra viena iš šių priežasčių:

- a) su geležinkelio veikimu nesusijusios aplinkybės, kurių vežėjas, nepaisant to, kad ėmėsi tuo atveju konkrečiomis sąlygomis reikiamo atsargumo, negalėjo išvengti ir užkirsti kelio jų pasekmėms;
- b) keleivio kaltė; arba
- c) trečiosios šalies elgesys, kurio vežėjas, nepaisant to, kad ėmėsi tuo atveju konkrečiomis sąlygomis reikiamo atsargumo, negalėjo išvengti ir užkirsti kelio jo pasekmėms; tą pačią geležinkelio infrastruktūrą naudojanti kita įmonė nelaikoma trečiąja šalimi; tai neturi įtakos atgręžtinio reikalavimo teisei.

3. Nacionalinėje teisėje turi būti nustatyta, ar vežėjas privalo atlyginti 1 dalyje nenumatytus nuostolius ir kokių laipsnių. Ši nuostata nepažeidžia 44 straipsnio.

III skyrius

Atsakomybė už rankinį bagažą, gyvūnus, registruotą bagažą ir transporto priemones

1 SKIRSNIS

Rankinis bagažas ir gyvūnai

33 straipsnis

Atsakomybė

1. Keleivių mirties ar kūno sužalojimo atveju vežėjas taip pat atsako už žalą, atsiradusią dėl visiško ar dalinio daiktų, kuriuos keleivis dėvėjo arba vežėsi kaip rankinį bagažą, praradimą ar sugadinimą; tai taip pat taikoma gyvūnams, kuriuos keleivis vežėsi kartu. 26 straipsnis taikomas *mutatis mutandis*.

2. Kitais atvejais vežėjas neatsako už visišką ar dalinį daiktų, rankinio bagažo ar gyvūnų praradimą ar jiems padarytą žalą, už kurių priežiūrą yra atsakingas keleivis pagal 15 straipsnį, jei praradimo ar žalos priežastis nėra vežėjo kaltė. IV antraštinės dalies kiti straipsniai, išskyrus 51 straipsnį, ir VI antraštinė dalis šiuo atveju netaikoma.

34 straipsnis

Nuostolių atlyginimo riba daiktų praradimo arba sugadinimo atveju

Kai vežėjas yra atsakingas pagal 33 straipsnio 1 dalį, jis privalo sumokėti kompensaciją, kuri negali būti didesnė kaip 1 400 apskaitos vienetų vienam keleiviui.

35 straipsnis

Atsakomybės netaikymas

Vežėjas neatsako už keleiviui padarytą žalą tuo atveju, kai keleivis neįvykdo muitinės ar kitų administracinių institucijų reikalaujamų formalumų.

2 SKIRSNIS

Registruotas bagažas

36 straipsnis

Atsakomybės pagrindas

1. Vežėjas atsako už žalą, atsiradusią dėl visiško ar dalinio registruoto bagažo praradimo ar sugadinimo laikotarpiu nuo momento, kai bagažą perėmė vežėjas, iki išdavimo momento, taip pat dėl pavėluoto išdavimo.
2. Vežėjas atleidžiamas nuo atsakomybės tokiu laipsniu, koku bagažo praradimas ar sugadinimas įvyko arba išdavimas vėlavo dėl keleivio nurodymo, bet ne dėl vežėjo kaltės; dėl registruoto bagažo vidinio defekto arba dėl aplinkybių, kurių vežėjas negalėjo išvengti ir užkirsti kelio jų pasekmėms;
3. Vežėjas atleidžiamas nuo šios atsakomybės tokiu laipsniu, koku žala atsiranda dėl ypatingos rizikos, būdingos vienai ar kelioms iš šių aplinkybių:
 - a) pakuotės nebuvimas ar netinkamumas;
 - b) ypatingas bagažo pobūdis;
 - c) vežimui nepriimtinių daiktų bagažo siuntimas.

37 straipsnis

Įrodinėjimo pareiga

1. Pareigą įrodyti, kad bagažas prarastas, sugadintas arba buvo vėluojama jį išduoti dėl vienos iš 36 straipsnio 2 dalyje nurodytos priežasties, turi vežėjas.
2. Kai vežėjas nustato, kad atsižvelgus į aplinkybes konkrečiu atveju žala galėjo atsirasti dėl kurio nors ar keleto 36 straipsnio 3 dalyje nurodytų rizikos aplinkybių, laikoma, kad ji dėl to ir atsirado. Tačiau į žalos atlyginimą teisę turintis asmuo turi teisę įrodyti, kad žala visiškai arba iš dalies atsirado ne dėl kurios nors iš tų rizikos aplinkybių.

38 straipsnis

Paeiliui vežantys vežėjai

Jei viena vežimo sutartimi reglamentuojamą vežimą paeiliui vykdo keli vežėjai, kiekvienas vežėjas, perimdamas bagažą su bagažo registravimo kvitu ar transporto priemonę su vežimo kvitu, siųsdami bagažą ar veždami transporto priemones tampa vežimo sutarties šalimi ir vadovaujasi bagažo registravimo kvite arba vežimo kvite nurodytomis sąlygomis bei prisiima su tuo susijusias pareigas. Šiuo atveju kiekvienas vežėjas atsako už vežimą visu maršrutu iki išdavimo.

39 straipsnis

Pavadojantis vežėjas

1. Vežėjas yra atsakingas už visą vežimą ir tuo atveju, kai jis visiškai ar iš dalies paveda vykdyti vežimą pavadojančiam vežėjui, nepaisant to, ar jis naudojasi vežimo sutartyje numatyta teise tai daryti.
2. Visos šių Vienodųjų taisyklių nuostatos, kurios reglamentuoja vežėjo atsakomybę, taikomos ir pavadojančio vežėjo atsakomybei už jo vykdomą vežimą. Tuo atveju, jei darbuotojams ar kitiems asmenims, kurių paslaugomis vykdydamas vežimą naudojasi pavadojantis vežėjas, iškeliamas ieškinys, taikomi 48 ir 52 straipsniai.
3. Bet koks specialus susitarimas, pagal kurį vežėjas prisiima šiomis Vienodosiomis taisyklėmis nenustatytas pareigas arba atsisako šiomis Vienodosiomis taisyklėmis suteiktų teisių, neturi galios pavadojančiam vežėjui, kuris jo aiškiai ir raštu nepatvirtino. Nepaisant to, ar pavadojantis vežėjas patvirtino tokį specialų susitarimą, vežėjui ir toliau yra privalomos pagal jį atsirandančios pareigos ir teisių atsakymas.
4. Tais atvejais ir tokiu laipsniu, kuriuo atsako tiek vežėjas, tiek pavadojantis vežėjas, jie atsako solidariai.

5. Kompensacijos, kurią turi išmokėti vežėjas, pavaiduojantis vežėjas ir jų darbuotojai bei kiti asmenys, kurių paslaugomis jie naudojami vykdydami vežimą, bendra suma negali viršyti šiose Vienodosiose taisyklėse nustatytų ribų.
6. Šiuo straipsniu nepažeidžiamos vežėjo ir pavaiduojančio vežėjo tarpusavio atgėžtinio reikalavimo teisės.

40 straipsnis

Bagažo praradimo prezumpcija

1. Teisę į žalos atlyginimą praradus bagažą turintis asmuo, nereikalaujant pateikti daugiau įrodymų, gali laikyti, kad bagažo vienetas yra prarastas, kai jis neišduodamas ar jam neatiduodamas per keturiolika dienų nuo prašymo išduoti bagažą pateikimo pagal 22 straipsnio 3 dalį.
2. Jei prarastu laikomas bagažo vienetas atsiranda per vienerius metus nuo prašymo išduoti bagažą pateikimo, vežėjas privalo pranešti teisę į bagažą turinčiam asmeniui, jei žinomas arba gali būti nustatytas jo adresas.
3. Gavęs 2 dalyje nurodytą pranešimą, per trisdešimt dienų teisę į bagažą turintis asmuo gali pareiklauti jam išduoti tą bagažo vieneta. Tuo atveju jis privalo sumokėti už bagažo vieneto pervežimą iš siuntimo paskirties vietos į išdavimo vietą bei grąžinti gautą kompensaciją, tam tikrais atvejais atskaičius visas įskaiciuotas išlaidas. Nepaisant to, jis išlaiko teisę reiklauti 43 straipsnyje nustatytos kompensacijos už pavėluotą išdavimą.
4. Jei per 3 dalyje nurodytą laikotarpį nepareikalaujama išduoti atsiradusio bagažo vieneto arba jei jis atsiranda praėjus daugiau kaip vieneriems metams nuo prašymo išduoti bagažą pateikimo, vežėjas jį pašalina pagal bagažo vieneto buvimo vietoje galiojančius įstatymus ir nurodymus.

41 straipsnis

Kompensacija už prarastą bagažą

1. Jei registruotas bagažas prarastas visas ar iš dalies, vežėjas privalo, nemokėdamas jokių kitų žalos atlyginimų, sumokėti:
 - a) jei patirtos žalos dydis įrodytas – tam dydžiui lygią kompensaciją, bet ne didesnę kaip 80 apskaitos vienetų vienam trūkstamam bruto masės kilogramui arba 1 200 apskaitos vienetų vienam bagažo vienetai;
 - b) jei patirtos žalos dydis nėra įrodytas – iš anksto sutartą kompensaciją, lygią 20 apskaitos vienetų vienam trūkstamam bruto masės kilogramui arba 300 apskaitos vienetų vienam bagažo vienetai.

Kompensavimo už prarasto bagažo kilogramą ar vieneta metodas nustatomas Bendrosiose vežimo sąlygose.

2. Papildomai vežėjas privalo padengti bagažo vežimo mokestį ir kitas sumokėtas sumas, susijusias su prarasto bagažo vieneto vežimu, bei jau sumokėtus maito ir akcizo mokesčius.

42 straipsnis

Kompensacija už sugadinatą bagažą

1. Registruoto bagažo sugadinimo atveju vežėjas privalo sumokėti kompensaciją, lygią bagažo vertės sumažėjimui, nemokėdamas jokių kitų žalos atlyginimų.
2. Kompensacija neturi viršyti:
 - a) jei dėl sugadinimo sumažėjo viso bagažo vertė – sumos, kuri būtų mokama visiško praradimo atveju;
 - b) jei dėl sugadinimo sumažėjo tik bagažo dalies vertė – sumos, kuri būtų mokama tos bagažo dalies praradimo atveju.

43 straipsnis

Kompensacija už pavėlavimą pristatant

1. Pavėlavimo pristatant registruotą bagažą atveju vežėjas turi sumokėti už kiekvieną dvidešimt keturių valandų laikotarpį po to, kai buvo pareikalauta pristatyto bagažo, bet ne daugiau kaip už keturiolika dienų:
 - a) jei teisę į bagažą turintis asmuo įrodo, kad dėl to patyrė žalą, – kompensaciją, lygią žalos dydžiui, daugiausiai 0,80 apskaitos vieneto už bagažo bruto masės kilogramą arba 14 apskaitos vienetų už pavėluotai pristatyto bagažo vieneta;
 - b) jei teisę į bagažą turintis asmuo neįrodo, kad dėl to patyrė žalą – žalos atlyginimą, mokant 0,14 apskaitos vieneto už bagažo bruto masės kilogramą arba 2,80 apskaitos vienetų už pavėluotai pristatyto bagažo vieneta.

Kompensavimo už prarasto bagažo kilogramą ar vieneta metodai nustatomi Bendrosiose vežimo sąlygose.

2. Viso bagažo praradimo atveju 1 dalyje numatyta kompensacija nemokama kaip priedas prie kompensacijos, numatytos 41 straipsnyje.
3. Dalies bagažo praradimo atveju 1 dalyje numatyta kompensacija mokama už neprarastą bagažo dalį.
4. Žalos bagažui atveju, jei ta žala padaryta ne dėl pavėluoto pristatymo, 1 dalyje nurodyta kompensacija tam tikrais atvejais mokama kaip priedas prie kompensacijos, numatytos 42 straipsnyje.
5. Visa kompensacija, numatyta 1 dalyje kartu su mokesčiu pagal 41 ir 42 straipsnius, jokių atveju negali viršyti kompensacijos, kuri būtų mokama viso bagažo praradimo atveju.

3 SKIRSNIS

Transporto priemonės

44 straipsnis

Kompensacija už vėlavimą

1. Vėlavimo pakrauti atveju dėl priežasčių, susijusių su vežėju, arba vėlavimo pristatyti transporto priemonę atveju vežėjas turi, jei teisę į bagažą turintis asmuo įrodo, kad dėl to jis patyrė žalą, mokėti kompensaciją, neviršijančią užmokesčio už vežimą sumos.
2. Jeigu vėlavimo pakrauti atveju dėl priežasčių, susijusių su vežėju, teisę į bagažą turintis asmuo nusprendžia nebevykdyti vežimo sutarties, jam turi būti grąžintas užmokestis už vežimą. Be to, teisę į bagažą turintis asmuo gali, jeigu jis įrodo, kad dėl vėlavimo patirta žalos, reikalauti kompensacijos, neviršijančios užmokesčio už vežimą.

45 straipsnis

Kompensacija transporto priemonės praradimo atveju

Visos transporto priemonės ar jos dalies praradimo atveju teisę į transporto priemonę turinčiam asmeniui mokama kompensacija už įrodytą žalą apskaičiuojama remiantis įprastine transporto priemonės verte. Ji neturi viršyti 8 000 apskaitos vienetų. Pakrauta arba nepakrauta priekaba laikoma atskira transporto priemone.

46 straipsnis

Atsakomybė dėl kitų daiktų

1. Dėl daiktų, paliktų transporto priemonėse ar prie transporto priemonės pritvirtintose bagažinėse (pvz., skirtose vežti bagažui ar slidėms), vežėjas atsako tik už žalą, kuri patiriama dėl jo kaltės. Visa mokama kompensacija neviršija 1 400 apskaitos vienetų.
2. Daiktų, patalpintų transporto priemonės išorėje, įskaitant 1 dalyje nurodytas bagažines, atžvilgiu vežėjas atsako už išorėje laikomus daiktus tik jeigu įrodoma, kad žala patiriama dėl veiksmų ar neveikimo, kuriuos vežėjas vykdė tyčia siekdamas padaryti žalos arba neatsargiai, žinodamas, kad tokia žala galima.

47 straipsnis

Taikoma teisė

Atsižvelgiant į šio skirsnio nuostatas transporto priemonėms taikomos su atsakomybe dėl bagažo susijusios 2 skirsnio nuostatos.

IV skyrius

Bendrosios nuostatos

48 straipsnis

Teisės įvesti atsakomybės apribojimus praradimas

Šiose Vienodosiose taisyklėse numatyti atsakomybės apribojimai, taip pat nacionalinės teisės aktų nuostatos, ribojančios kompensavimą nustatyto dydžio išmoka, netaikomos, kai įrodoma, kad žala patirta dėl veiksmų ar neveikimo, kuriuos vežėjas vykdė tyčia siekdamas padaryti žalos arba neatsargiai, žinodamas, kad tokia žala galima.

49 straipsnis

Konvertavimas ir palūkanos

1. Kai apskaičiuojant kompensaciją reikia konvertuoti sumas, išreikštas užsienio valiuta, konvertuojama pagal keitimo kursą, taikomą kompensacijos mokėjimo dieną ir toje vietoje.
2. Teisę į žalos atlyginimą turintis asmuo gali reikalauti palūkanų nuo kompensacijos – penkių procentų per metus, skaičiuojant nuo 55 straipsnyje numatytos reikalavimo pateikimo dienos arba, jeigu toks reikalavimas nebuvo pateiktas, – nuo tada, kai buvo pradėtas teisminis nagrinėjimas.

3. Tačiau kompensacijos mokėjimo pagal 27 ir 28 straipsnius atveju palūkanos gali priaugti tik nuo tos datos, kurią atsitiko įvykiai, susiję su kompensacijos sumos įvertinimu, jeigu ši data yra vėlesnė už reikalavimo pateikimo datą ar datą, kai buvo pradėtas teisminis nagrinėjimas.

4. Bagažo atveju palūkanos mokamos tik tada, jei kompensacija viršija 16 apskaitos vienetų už bagažo registravimo kvitą.

5. Bagažo atveju, jeigu teisę į bagažą turintis asmuo per tinkamą jam suteiktą laiką nepateikia vežėjui patvirtinamųjų dokumentų, kurie būtini, kad būtų galutinai nustatyta pagal reikalavimą mokėtina suma, palūkanos negali priaugti per laikotarpį nuo to momento, kai baigiasi suteiktas laikas, iki tada, kai iš tikrųjų pateikiami dokumentai.

50 straipsnis

Atsakomybė branduolinių incidentų atveju

Pagal šias Vienodąsias taisykles vežėjas atleidžiamas nuo atsakomybės už žalą, atsiradusią dėl branduolinio incidento, kai branduolinio įrenginio valdytojas ar kitas jį pavaduojantis asmuo yra atsakingas už žalą pagal valstybės įstatymus ir taisykles, reglamentuojančias atsakomybę branduolinės energijos srityje.

51 straipsnis

Asmenys, už kuriuos yra atsakingas vežėjas

Vežėjas atsako už savo darbuotojus ir kitus asmenis, kurių paslaugomis jis naudojasi teikdamas vežimo paslaugas, kai šie darbuotojai ir kiti asmenys veikia savo įgaliojimų ribose. Geležinkelio infrastruktūros, kuria naudojantis vykdomas vežimas, valdytojai laikomi asmenimis, kurių paslaugomis vežėjas naudojasi teikdamas vežimo paslaugas.

52 straipsnis

Kiti ieškiniai

1. Visais atvejais, kai taikomos šios Vienodosios taisyklės, bet koks su atsakomybe susijęs ieškinys bet koku pagrindu gali būti pareikštas vežėjui tik pagal šiose Vienodosiose taisyklėse nustatytas sąlygas ir apribojimus.

2. Tas pats galioja bet kokio ieškinio darbuotojams ir kitiems asmenims, už kuriuos vežėjas atsako pagal 51 straipsnio nuostatas, atveju.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

KELEIVIO ATSAKOMYBĖ

53 straipsnis

Specialūs atsakomybės principai

Keleivis atsakingas vežėjui už žalą:

a) padarytą jam nesilaikant jo pareigų pagal

1. 10, 14 ir 20 straipsnius;
2. Bendrosiose vežimo sąlygose išdėstytas specialias nuostatas dėl transporto priemonių vežimo; arba
3. reglamentą dėl pavojingų krovinių tarptautinio vežimo geležinkeliais (RID); arba

b) patirtą dėl jo vežamų daiktų ar gyvūnų,

nebent jis įrodo, kad žala buvo patirta dėl aplinkybių, kurių jis negalėjo išvengti, ir dėl pasekmių, kurioms jis negalėjo užkirsti kelio, nepaisant to, kad jis buvo atidus kaip to reikalaujama iš sąžiningo keleivio. Ši nuostata neturi poveikio vežėjo atsakomybei pagal 26 straipsnį ir 33 straipsnio 1 dalį.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

TEISIŲ GYNIMAS

54 straipsnis

Dalinio praradimo ar sugadinimo nustatymas

1. Jei vežėjas nustato arba laiko, kad vežėjo atsakomybe vežamas daiktas (bagažas, transporto priemonė) iš dalies prarastas ar sugadintas, arba jei taip tvirtina teisę į žalos atlyginimą turintis asmuo, vežėjas privalo nedelsdamas, jei įmanoma dalyvaujant tam asmeniui, surašyti protokolą, kuriame būtų pagal žalos pobūdį nurodyta daikto būklė ir, kiek tai įmanoma, nurodytas žalos dydis, jos atsiradimo priežastys ir laikas.

2. Protokolo kopija nemokamai pateikiama teisę į žalos atlyginimą turinčiam asmeniui.
3. Jeigu teisę į žalos atlyginimą turintis asmuo nepritaria protokole pateiktiems duomenims, jis gali prašyti, kad bagažo ar transporto priemonės būklę ir žalos priežastis bei apimtį įvertintų ekspertas, kurį paskiria vežimo sutarties šalys arba teismas. Procedūrą, kurios reikia laikytis, reglamentuoja valstybės, kurioje toks įvertinimas daromas, teisės aktai ir taisyklės.

55 straipsnis

Reikalavimai

1. Reikalavimai, susiję su vežėjo atsakomybe keleivių mirties ar asmens sužalojimo atvejais, turi būti siunčiami raštu vežėjui, kuriam gali būti pareikštas ieškinys. Vežimo, dėl kurio sudaryta viena sutartis ir kurį keli vežėjai vykdo paeiliui, atveju reikalavimai taip pat gali būti siunčiami pirmajam arba paskutiniajam vežėjui, taip pat vežėjui, kurio pagrindinė verslo vieta ar filialas, ar agentūra, kuri sudarė vežimo sutartį, yra valstybėje, kurioje yra keleivio gyvenamoji vieta arba kur jis paprastai gyvena.
2. Kiti reikalavimai, susiję su vežimo sutartimi, turi būti siunčiami raštu vežėjui, nurodytam 56 straipsnio 2 ir 3 dalyse.
3. Pateikiami dokumentų, kurie, teisę į žalos atlyginimą turinčio asmens manymu, yra tinkami pateikti kartu su reikalavimu, originalai arba kopijos, prireikus, jeigu vežėjas to reikalauja – tinkamai patvirtintos kopijos. Tenkinant reikalavimą, vežėjas gali reikalauti grąžinti bilietą, bagažo registracijos kvitą ir vežimo kvitą.

56 straipsnis

Vežėjai, kuriems galima pareikšti ieškinį

1. Ieškinys dėl vežėjo atsakomybės keleivių mirties ar asmens sužalojimo atvejais, gali būti pareikštas tik vežėjui, kuris yra atsakingas pagal 26 straipsnio 5 dalį.
2. Atsižvelgiant į 4 dalį kiti keleivių ieškiniai, paremti vežimo sutartimi, gali būti pareikšti tik pirmajam vežėjui, paskutiniajam vežėjui arba vežėjui, kuris vykdo tą vežimo dalį, kurioje atsitiko įvykis, dėl kurio pradėtas nagrinėjimas.
3. Jeigu vežimo, kurį paeiliui vykdo vežėjai, atveju vežėjas, kuris turi pristatyti bagažą ar transporto priemonę, yra su jo sutikimu įrašytas į bagažo registracijos kvitą ar vežimo kvitą, ieškinys jam gali būti pareikštas laikantis 2 straipsnio net tuo atveju, jeigu jis negavo bagažo ar transporto priemonės.
4. Ieškinys dėl pagal vežimo sutartį sumokėtos sumos padengimo gali būti pareikštas vežėjui, kuris gavo tą sumą, arba vežėjui, kurio vardu ta suma buvo gauta.
5. Ieškinius galima pareikšti 2 ir 4 dalyse nenurodytiems vežėjams, jeigu tie ieškiniai pareiškiami kaip priešieškiniai ar prieštaravimai toje pačioje byloje, kuri iškelta dėl pagrindinio reikalavimo dėl tos pačios vežimo sutarties.
6. Tiek, kiek šios Vienodosios taisyklės taikomos pavaduojančiam vežėjui, ieškinys gali būti pareikštas ir jam.
7. Jeigu ieškovas gali pasirinkti kurį nors iš keleto vežėjų, jo teisė rinktis išnyksta, kai tik jis pareiškia ieškinį vienam iš jų; tai taikoma ir tada, kai ieškovas gali rinktis iš vieno ar keleto vežėjų ir iš pavaduojančio vežėjo.

58 straipsnis

Teisės pareikšti ieškinį mirties arba kūno sužalojimo atveju išnykimas

1. Bet kokia turinčio teisę asmens teisė pareikšti ieškinį dėl vežėjo atsakomybės keleivių mirties arba kūno sužalojimo atveju išnyksta, jei turintis teisę asmuo per dvyliką mėnesių nuo tada, kai sužinojo apie žalą, vienam iš vežėjų, kuriam pagal 55 straipsnio 1 dalį gali būti pateikiamas reikalavimas, nepraneša apie keleivį ištikusį nelaimingą atsitikimą. Tais atvejais, kai turintis teisę asmuo žodžiu praneša vežėjui apie nelaimingą atsitikimą, vežėjas pateikia tokiam asmeniui patvirtinimą apie tokį pranešimą žodžiu.
2. Tačiau teisė pareikšti ieškinį neišnyksta, jei:
 - a) per 1 dalyje numatytą terminą turintis teisę asmuo pateikė reikalavimą vienam iš 55 straipsnio 1 dalyje nurodytų vežėjų;
 - b) per 1 dalyje nustatytą terminą atsakingas vežėjas apie keleivį ištikusį nelaimingą atsitikimą sužinojo koku nors kitu būdu;

- c) pranešimas apie nelaimingą atsitikimą nebuvo pateiktas arba buvo pateiktas pavėluotai dėl aplinkybių, nepriklausančių nuo turinčio teisę asmens;
- d) turintis teisę asmuo įrodo, kad nelaimingas atsitikimas įvyko dėl vežėjo kaltės.

59 straipsnis

Teisės pareikšti su bagažo vežimu susijusį ieškinį išnykimas

1. Turinčiam teisę asmeniui priėmus bagažą išnyksta visos teisės vežėjui pareikšti su bagažo vežimo sutartimi susijusį ieškinį dalies bagažo praradimo, bagažo sugadinimo ar vėlavimo pristatant bagažą atveju.
2. Tačiau teisė pareikšti ieškinį neišnyksta:
 - a) dalies bagažo praradimo atveju arba bagažo sugadinimo atveju, jei
 1. bagažo praradimas ar bagažo sugadinimas buvo patvirtintas pagal 54 straipsnį iki turinčiam teisę asmeniui atsiimant bagažą;
 2. patvirtinimas, kuris turėjo būti atliktas pagal 54 straipsnį, nebuvo atliktas vien dėl vežėjo kaltės;
 - b) iš išorės nepastebimos žalos atveju, kai turintis teisę asmuo tai pastebėjo tik priėmęs bagažą, jei jis
 1. prašo nustatyti žalos faktą pagal 54 straipsnį iš karto po to, kai pastebėjo žalą, bet ne vėliau nei per tris dienas nuo bagažo priėmimo; ir
 2. jei jis įrodo, kad žala atsirado laikotarpiu nuo tada, kai bagažą priėmė vežėjas, iki bagažo pristatymo;
 - c) pavėlavimo pristatyti bagažą atveju, jei turintis teisę asmuo per dvidešimt vieną dieną vieno iš 56 straipsnio 3 dalyje nurodytų vežėjų pareikalavo pripažinti jo teises;
 - d) jei turintis teisę asmuo įrodo, kad žala atsirado dėl vežėjo kaltės.

60 straipsnis

Ieškinio senaties terminai

1. Ieškinio senaties terminai ieškiniams dėl žalos atlyginimo remiantis vežėjo atsakomybe keleivių mirties ar kūno sužalojimo atveju pateikti yra:
 - a) keleiviams – treji metai nuo kitos dienos po įvykio;
 - b) kitiems turintiems teisę asmenims – treji metai nuo kitos dienos po keleivio mirties dienos neviršijant penkerių metų laikotarpio nuo kitos dienos po įvykio.
 2. Ieškinio senaties terminas kitiems ieškiniams, susijusiems su vežimo sutartimi, yra vieneri metai. Tačiau tais atvejais, kai žala atsiranda dėl veiksmų ar neveikimo, kuriuos vežėjas vykdė tyčia siekdamas, kad būtų padaryta žala, arba neatsargiai, žinodamas, kad tokia žala gali būti padaryta, taikomas dvejų metų ieškinio senaties terminas.
 3. 2 dalyje numatytas ieškinio senaties terminas pradedamas skaičiuoti:
 - a) dėl kompensacijos praradus visą bagažą – nuo keturioliktos dienos pasibaigus 22 straipsnio 3 dalyje nustatytam terminui;
 - b) dėl kompensacijos praradus dalį bagažo, sugadinus bagažą ar pavėlavus jį pristatyt i– nuo pristatymo dienos;
 - c) visais kitais atvejais, susijusiais su keleivių vežimu – nuo paskutinės bilieto galiojimo dienos.
- Diena, nuo kurios pradedamas skaičiuoti ieškinio senaties terminas, nėra įskaitoma į šį terminą.
4. [...]
 5. [...]
 6. Ieškinio senaties terminų sustabdymą ir nutraukimą reglamentuoja nacionalinė teisė.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

VEŽĖJŲ TARPUSAVIO SANTYKIAI

61 straipsnis

Užmokesčio už vežimą pasidalinimas

1. Vežėjas, surinkęs arba turėjęs surinkti užmokesį už vežimą, atitinkamiems vežėjams privalo sumokėti atitinkamas to užmokesčio dalis. Mokėjimo būdai nustatomi tarp vežėjų sudarytoje sutartyje.
2. 6 straipsnio 3 dalis, 16 straipsnio 3 dalis ir 25 straipsnis taip pat taikomi paeiliui vežančių vežėjų tarpusavio santykiams.

62 straipsnis

Atgręžtinio reikalavimo teisė

1. Vežėjas, pagal šias Vienodąsias taisykles sumokėjęs kompensaciją, turi atgręžtinio reikalavimo teisę išsiieškoti kompensaciją iš kitų vežime dalyvavusių vežėjų pagal šias nuostatas:
 - a) žalą padaręs vežėjas už ją atsako vienasmeniškai;
 - b) kai žala atsirado dėl kelių vežėjų kaltės, kiekvienas iš jų atsako už savo padarytą žalą; jei negalima taip atskirti, kompensacija tarp jų paskirstoma laikantis c punkto nuostatos;
 - c) jei negalima įrodyti, dėl kurio iš vežėjų kaltės buvo padaryta žala, mokėtina kompensacijos suma padalinama visiems vežime dalyvavusiems vežėjams, išskyrus tuos, kurie įrodo, kad žala buvo padaryta ne dėl jų kaltės; mokėtina kompensacijos suma yra proporcinga atitinkamoms jų gautoms užmokesčio už vežimą dalims.
2. Vieno iš vežėjų nemokumo atveju nesumokėta kompensacijos suma, kurią jis turėjo sumokėti, padalinama visiems kitiems vežime dalyvavusiems vežėjams proporcingai jų gautoms užmokesčio už vežimą dalims.

63 straipsnis

Atgręžtinio reikalavimo teisės įgyvendinimo tvarka

1. Vežėjas, kuriam pateikiamas atgręžtinis reikalavimas, negali ginčyti pagal 62 straipsnį atgręžtinio reikalavimo teisę įgyvendinančio vežėjo sumokėtos kompensacijos sumos teisėtumo, jei kompensaciją nustatė teismas ir kai pirmiau šiam vežėjui, kuriam tinkamai buvo pranešta apie procesą, buvo sudaryta galimybė dalyvauti šiame procese. Teismas, kuriam pateiktas pagrindinis ieškinys, nustato terminą iki kurio turi būti pranešta apie procesą ir iki kurio vežėjas turi teisę prisijungti prie proceso.
2. Atgręžtinio reikalavimo teisę įgyvendinantis vežėjas privalo viename ir tame pačiame procese pateikti savo reikalavimą visiems vežėjams, su kuriais jam nepavyko susitarti. To nepadaręs jis netenka atgręžtinio reikalavimo teisės tų vežėjų, prieš kuriuos jis nepradėjo proceso, atžvilgiu.
3. Teismas vienu ir tuo pačiu sprendimu nusprendžia dėl visų jam pateiktų atgręžtinių reikalavimų.
4. Atgręžtinio reikalavimo teisę norintis įgyvendinti vežėjas gali pateikti ieškinį teismui toje valstybėje, kurios teritorijoje yra vieno iš vežime dalyvaujančių vežėjų pagrindinė verslo vieta arba vežimo sutartį sudaręs filialas ar agentūra.
5. Kai ieškinys privalo būti pateikiamas prieš keletą vežėjų, ieškovu esantis vežėjas turi teisę pasirinkti teismą, kuriam jis pateiks ieškinį, iš teismų, kurie turi tokią teisę pagal 4 dalį.
6. Bylos dėl atgręžtinio reikalavimo negali būti sujungtos į vieną bylą su bylomis dėl kompensacijų, kurias iškelė pagal vežimo sutartį teisę turintis asmuo.

64 straipsnis

Susitarimai dėl atgręžtinio reikalavimo teisės

Vežėjai gali sudaryti susitarimus, pagal kuriuos nukrypstama nuo 61 ir 62 straipsnių.

II PRIEDAS

MINIMALI INFORMACIJA, KURIA PRIVALO PATEIKTI GELEŽINKELIO ĮMONĖS IR (ARBA) BILJETŲ PARDAVĖJAI**I dalis. Informacija prieš kelionę**

Bendros sutarčiai taikomos sąlygos

Greičiausios kelionės tvarkaraščiai ir sąlygos

Pigiausios kelionės tvarkaraščiai ir sąlygos

Prieinamumas, prieigos sąlygos ir patogumai traukinyje, skirti neįgaliesiems ir ribotos judėsenos asmenims
Prieinamumas ir prieigos sąlygos keleiviams, turintiems dviračius

Galimybė gauti vietą rūkymui ar ne rūkymui skirtose vietose, pirmos ir antros klasės vagonuose bei vagonuose su miegamosiomis vietomis ir miegamuosiuose vagonuose

Visi veiksmai, kurie galėtų sutrikdyti ar suvėlinti paslaugas

Galimybė naudotis traukinyje teikiamomis paslaugomis

Prašymo dėl prarasto bagažo pateikimo tvarka

Skundų pateikimo tvarka

II dalis. Informacija kelionės metu

Traukinyje teikiamos paslaugos

Kita stotelė

Vėlavimas

Pagrindinės jungtys

Apsaugos ir saugumo klausimai

III PRIEDAS

BŪTINI PASLAUGOS KOKYBĖS STANDARTAI

Informacija ir bilietai

Paslaugų teikimo punktualumas ir pagrindiniai principai, kaip elgtis nutrūkus paslaugų tiekimui

Paslaugų atšaukimas

Riedmenų ir stoties patalpų švara (oro kokybė vagonuose, sanitarinių įrenginių higiena ir kt.)

Klientų nuomonės tyrimas

Skundų nagrinėjimas, išmokos ir kompensacija už kokybės standartų neatitikimą

Neįgaliesiems ir ribotos judėsenos asmenims teikiama pagalba“

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT